

พลเอกหญิง สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

เสด็จพระราชดำเนินมาทรงรับการถวายความเคารพจากแก่นักเรียนนายร้อย ชั้นปีที่ ๑ - ๕

ในโอกาสเปิดภาคการศึกษา ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๐ และรับการถวายของที่ระลึก

เนื่องในโอกาสวันคล้ายวันพระราชสมภพ โดยมี พลโท สิทธิพล ชินสำราญ ผู้บัญชาการโรงเรียนนายร้อย

พระจุลจอมเกล้า คณะนายทหารชั้นผู้ใหญ่ คณาจารย์ และข้าราชการ ฝ้าทูลละอองพระบาทรับเสด็จ

ณ ลานหน้ากองบัญชาการโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า

เมื่อวันอังคารที่ ๙ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๖๐

พลเอกหญิง สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

เสด็จพระราชดำเนินมาทรงเป็นประธานในพิธีไหว้ครู และพระราชทานรางวัลการศึกษา

ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๐ โดยมี พลโท สิทธิพล ชินสำราญ

ผู้บัญชาการโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า และคณะนายทหารชั้นผู้ใหญ่

คณาจารย์ อติตอาจารย์ ข้าราชการและนักเรียนนายร้อย ฝ้าทูลละอองพระบาทรับเสด็จ

ณ หอประชุม โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า

เมื่อวันพฤหัสบดีที่ ๑๑ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๖๐

ไหว้ครู ๒๕๖๐

๖๑ พฤษภาคม ๒๕๖๐

นบลิบนิ้วขึ้นประนมกำลงกราบ
ใจปลื้มปลาบซาบซึ่งถึงความหลัง
ครูอาจารย์ทั้งชายหญิงท่านจริงจัง
สู้สอนสั่งศิษยาด้วยปราณี

ครูอาจารย์ทั้งมองของพวกเรา
ท่านก็เฝ้าเอาใจใส่มิแหงนหนี
สู้อบรมบ่มนิสัยให้รักดี
ศิษย์จึงมีความรู้คู่คุณธรรม

ลิบเอ็ดพฤษภาคมอุดมสวัสดิ์
ดวงจำรัสฤกษ์จรรุญคุณอุปถัมภ์
มุทิตาจิตครูอาจารย์บ้านผู้นำ
ร้อยกรองคำคารวะเทิดพระคุณ

อัญเชิญลมเด็จพระเทพรัตน์
พระราชทานพรพิพัฒน์เพื่อนำหนุน
ศิษย์ขอพึ่งพระมหากษัตริย์คุณ
โปรดการุณย์แผ่บุญญาคุ้มอาจารย์

ณ ถิ่นงามอาร์มทองของ จปร.
ที่เกิดก่อเราทั้งหลายนายทหาร
วันไหว้ครูศิษย์พร้อมค้อมลึกการ
น้อมดวงมานเชิญมาลัยขึ้นไหว้ครู

(พันเอก จิระ เหล่าจิรวงูร ผู้ประพันธ์)

นิตยสารเสนาศึกษา

กำเนิดครั้งแรก มกราคม ๒๕๕๘

กำเนิดครั้งหลัง สิงหาคม ๒๕๙๓

นิตยสารราย ๒ เดือน ของโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า

วัตถุประสงค์ : เพื่อเผยแพร่เพิ่มพูนความรู้ทางด้านวิชาการ ผลงานวิจัย การพัฒนาทางทหาร ศิลปะ สารคดี ความคิดเห็น ความรู้ทั่วไป และส่งเสริมความสัมพันธ์อันดี ระหว่างโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้ากับมวลสมาชิกนิตยสารเสนาศึกษา

พลเอกหญิง สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ที่ปรึกษาภคิตติมศักดิ์

กองอำนวยการ

ผู้อำนวยการ

พล.ท.สิทธิพล ชินสำราญ

รองผู้อำนวยการ

พล.ต.สันต์ชัย เกิดสวัสดิ์

พล.ต.สุชุม สุขศรี

พล.ต.ปัญญา คุรงค์เรือง

ผู้ช่วยผู้อำนวยการ

พล.ต.วินิจู อินทรสุวรรณ

พล.ต.วิษระ สัตยวงศ์ทิพย์

ที่ปรึกษา

พล.อ.วรวิทย์ พรรณสมัย

พล.อ.พอฟล มณีรินทร์

พล.อ.ชาญชัย ยศสุนทร

พล.ท.ประเสริฐ หวานฉ่ำ

พล.ท.กานต์ พิณนิเทศศาสตร์

พล.ท.ศ.สมชาย สิงห์โต

พล.ต.หญิง ศิริรัตน์ บุญรอด

พล.ต.วัลลภ ไชยลาโก

พล.อ.หญิง วันดี ปาลกะวงศ์ ณ อยุธยา

พล.อ.ประมวล จันทร์ศรี

พล.อ.วิชาดี เอี่ยมไพจิตร

พล.อ.อำนวย แยมผกา

พล.อ.เชิงชาย กระตุกฤษ

พล.อ.สุรัชย์ รัตมีจิวานนท์

พล.อ.กิตติพงษ์ ระมาศ

เลขานุการ

พล.อ.ตรีบัณฑิต จิตรีศรีอร่าม

กองบรรณาธิการ

บรรณาธิการ

พล.ต.ธัชพล ไม้รอด

ผู้ช่วยบรรณาธิการ

พล.อ.จิระ เหล่าจिरอังกูร

พล.อ.หญิง กฤตยา ไม้รอด

ประจำกองบรรณาธิการ

พล.อ.หญิง อโนมา คงตะแบก

พล.อ.หญิง ศิริวรรณ กาญจนโหด

พล.อ.หญิง บุษยมาศ ทรรทรานนท์

พล.อ.หญิง จิรัชยา ประสิทธิ์ผล

พล.ต.หญิง ชื่นหทัย สุริยโสภานันท์

ร.อ.หญิง ธนัชพร ยอดเพชร

ร.ท.หญิง ฉัตรแก้ว ยิวพรม

ฝ่ายศิลป์

พล.อ.ศึกษา วรวิทย์

ฝ่ายกฎหมาย

พล.ท.สุวัฒน์ กฤษณะสมิต

ช่างภาพ

จ.ส.อ.สุรัชชัย พงษ์ปฏิเมศร์

จ.ส.อ.อาทิตย์ รัตนงงาม

กองจัดการ

ผู้จัดการ

พล.อ.เชิงชาย กระตุกฤษ

ผู้ช่วยผู้จัดการ

พล.อ.สมหมาย เศรษฐ์วารี

ผู้พิมพ์และโฆษณา

พล.ต.ธัชพล ไม้รอด

เหรียญกษาปณ์

พล.อ.รณชัย เปลียนภักดิ์

ผู้ช่วยเหรียญกษาปณ์

พล.ต.โชคชัย ชิงชนะกุล

ฝ่ายจัดส่ง

พล.ท.ไวพจน์ ปาจะกัง

ส.อ.เกียรติพล พงศ์ทองกุล

นางพรศมิพรรณ ยอดชมภู

นางนันทวดี ขุนสะอาดศรี

น.ส.กนกนันทน์ ปาจันทร์

น.ส.วรารัตน์ ไวยภาษ

ฝ่ายธุรการ

ร.ท.พิสิษฐ์ เจาะเศษ

จ.ส.อ.สมหมาย พุทธา

จ.ส.อ.หญิง พจมาลย์ ยังขวัญ

น.ส.อรสา ทองคีเรียน

นายปฐม กอบแก้ว

สำนักงานนิตยสารเสนาศึกษา : โรงพิมพ์ ส่วนบริการ โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ต.พรหมณี อ.เมือง

จ.นครนายก ๒๖๐๐๑ โทร. ๐ ๒๒๕๑ ๒๖๕๑ - ๔, ๐ ๓๗๓๙ ๓๐๑๐ - ๔ ต่อ ๖๒๕๒๑ - ๓

โทรสาร ๖๒๕๒๑, ๐ ๒๒๕๗ ๕๔๑๐ e-mail : senacma@gmail.com

✪ การติดต่อแผนกการเงิน เพื่อชำระเงินค่าสมาชิก เหรียญกษาปณ์นิตยสารเสนาศึกษา โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า อ.เมือง จ.นครนายก ๒๖๐๐๑ โดยธนาคารดิจิทัลจ่าย ปรณ.พร.จปร. ในนาม เหรียญกษาปณ์ โทร. ๐ ๒๒๕๑ ๒๖๕๑ - ๔ ต่อ ๖๒๑๐๔, ๖๒๗๔๓, ๐๕๗ - ๐๐๕๕๓๙๘ และกรุณาส่งยศชื่อ - สกุล สมาชิก พร้อมหลักฐานการชำระเงิน มาที่เหรียญกษาปณ์

✪ การติดต่อกองบรรณาธิการ กองบรรณาธิการนิตยสารเสนาศึกษา โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า อ.เมือง จ.นครนายก ๒๖๐๐๑ โทร. ๐ ๒๒๕๑ ๒๖๕๑ - ๔, ๐ ๓๗๓๙ ๓๐๑๐ - ๔ ต่อ ๖๒๕๒๑ - ๓ การย้ายที่อยู่ ทวงถามหรือสมัครเป็นสมาชิก ติดต่อสำนักงานนิตยสารเสนาศึกษา โทร. ๐ ๒๒๕๑ ๒๖๕๑ - ๔ ต่อ ๖๒๕๒๑ - ๓

✪ อัตราค่าบำรุง ๑ ปี (๑ เล่ม ๖ ตอน) ๒๕๐ บาท สำหรับข้าราชการ(ศิษย์เก่า รร.จปร.) ประจําการสังกัดกระทรวงกลาโหม หักจาก ผกง.ของหน่วย

บรรณาธิการ ผู้พิมพ์และโฆษณา พล.ต.ธัชพล ไม้รอด

บรรณาธิการแถลง

เสนาศึกษา

เล่มที่ ๘๓ ตอนที่ ๓ เดือน พฤษภาคม - มิถุนายน ๒๕๖๐

สวัสดิ์ศรัทธาน ท่านสมาชิกและท่านผู้อ่านเสนาศึกษาทุกท่าน

ผมมีโอกาสได้พูดคุยกับ พ.อ.หญิง วันดี ปาลกะวงศ์ ณ อยุธยา ผู้เขียนบทความถวายอาลัยและสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณ พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชฯ รัชกาลที่ ๙ ท่านบอกว่าได้ร้อยเรียงบทความแต่ละตอนเรียงลำดับตั้งแต่วันสวรรคต พระอัจฉริยภาพด้านต่าง ๆ ที่ทรงทำให้คนไทยมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น จนถึงพระราชพิธีถวายพระเพลิงพระบรมศพ และเมื่อรวมกับบทความของนักเขียนท่านอื่น ๆ ด้วยแล้ว ก็จะทำให้เสนาศึกษา เล่มที่ ๘๓ ตอนที่ ๑-๖ ทั้งปี ๒๕๖๐ นี้ จะเป็นเล่มประวัติศาสตร์ทั้ง ๖ ตอนที่รวบรวมบทความถวายอาลัย และสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณในหลวงรัชกาลที่ ๙ ไว้อย่างสมบูรณ์ ก็ขอประชาสัมพันธ์ให้สมาชิกทุกท่านได้เก็บรักษาทั้ง ๖ เล่มนี้ไว้ให้ดีเป็นพิเศษนะครับ เมื่อเวลาผ่านไปแล้ว มีโอกาสหยิบขึ้นมาอ่านจะได้ทบทวนตัวเองว่า ได้ทำดีเพื่อพ่อหรือยัง ได้แก้ไขข้อบกพร่องของตัวเองหรือยัง หรือว่าเราได้เริ่มพัฒนาปรับปรุงแก้ไขตัวเองแล้ว พ่อที่จะเป็นความหวังของประเทศไทยได้ในอนาคตก็นับว่าเป็นสิ่งที่ดีมาก **“แก้มลิง” ศาสตร์พระราชา** ในการแก้ปัญหาหน้าท่วมกรุงเทพฯ และปริมณฑล เป็นบทพิสูจน์พระอัจฉริยภาพที่รอบรู้ศาสตร์หลายแขนง ถ้าพวกเราช่วยกันลดขยะ และกำจัดวัชพืชตามคูคลองที่ขวางทางน้ำไหลได้อย่างจริงจัง ก็คงบรรเทาความเดือดร้อนจากน้ำท่วมขังใน กทม. ไปได้มาก และทุกวันนี้ รัชกาลที่ ๑๐ พระองค์ได้ให้ทหารรักษาพระองค์หลายหน่วยเก็บขยะและวัชพืชตามคูคลองใน กทม. อย่างต่อเนื่อง เพื่อรองรับปริมาณน้ำในฤดูฝนที่เริ่มขึ้นแล้ว หวังเพื่อจะได้บรรเทาความเดือดร้อนของพลกนิกรของพระองค์ จากน้ำท่วมขังเป็นเวลานาน นับเป็นพระมหากรุณาธิคุณอย่างหาที่สุดมิได้ **ผู้หญิงมีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิตและการรับราชการอย่างไร อ่านได้ในนิตยสารนิตยสารรายเดือนนี้** เกาหลีเหนือทดลองขีปนาวุธข้ามทวีปเพื่ออะไร พล.อ.ทรงพล มีคำตอบ เป็นทหารก็ต้องมี**จริยธรรมในวิชาชีพทหาร** หุ่นยนต์กำลังมีบทบาทในการปฏิบัติการทางทหาร สทป. ได้จัดสัมมนาเชิงปฏิบัติการ **“ทิศทางการพัฒนาหุ่นยนต์ทางการทหารในอนาคตและปฏิบัติการด้านการเก็บกู้และทำลายวัตถุระเบิด”** หมายเหตุแห่งสยาม ของอาจารย์พลาดิษฐ์ ที่ท่านรวบรวมมาไว้ตั้งแต่เล่มก่อนหน้านี้ ก็เพื่อให้คนไทยได้สำนึกถึงวีรกรรมความกล้าหาญของวีรชาติไทย และบรรพบุรุษนักรบไทยในอดีต ที่สละเลือดเนื้อและชีวิต เพื่อรักษาแผ่นดินนี้ไว้ให้พวกเราทุกคนได้อยู่อาศัยกันทุกวันนี้ และจะได้ช่วยกันสร้างความมั่นคง ความเจริญก้าวหน้าของชาติให้ลูกหลานได้อยู่กันอย่างสุขสบายต่อไป มิใช่สร้างหนี้สินให้ลูกหลานต้องชดใช้กันอย่างมากมายมหาศาล ใครก็ตามที่โกงชาติ โกงแผ่นดิน ย่อมรู้อยู่แก่ใจ ถ้าไม่เอาภัยฟ้าดินก็ควรเอาภัยบรรพบุรุษไทยที่ได้กล่าวถึงไปแล้วด้วย ผมเชื่อว่าการโกงจะสำเร็จลงได้ก็เพราะมีเจ้าหน้าที่ของรัฐคนใดคนหนึ่งหรือกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งเข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้อง ถามว่าถ้าคนผู้นั้นต้องติดคุกและถูกยึดทรัพย์ทั้งหมดจะกล้าทำมั้ย **รต.จิตอาสา** ช่วยเรื่องนี้ได้บ้างมั๊ยครับ เพราะเยาวชนในปัจจุบันคือกำลังที่สำคัญของชาติในอนาคต การปลูกจิตสำนึกให้เป็นคนดี และซัดคนชั่ว จะช่วยชาติไทยให้เจริญและพ้นภัยได้อย่างแน่นอน

ตอนนี้อ่านจากอยู่ในมือของพี่ ๆ เพื่อน ๆ ของผมทั้งนั้น ทำในสิ่งที่ควรทำเถอะครับ เวลาเหลือน้อยแล้วครับ ประเทศไทยมีพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ ๙ ที่เป็นที่สุดของกษัตริย์ที่โลกยกย่องสรรเสริญแล้วประเทศไทยจะมีผู้นำอย่าง ดี กวนยู มหาเธร์ หรือ ลุงโฮ บ้างไม่ได้หรืออย่างไร

สวัสดิ์ศรัทธาน

พล.ต. รัชพล ไม้รอด

พล.ต. รัชพล ไม้รอด

บรรณาธิการนิตยสารเสนาศึกษา

ธรมักราชา :

พระราชเจ้าผู้ทรงธรรม

๑๕

สารบัญ

ความคิดเห็นของผู้เขียนในหนังสือฉบับนี้ ไม่มีส่วนผูกพันกับทางราชการแต่ประการใด

เสนาศึกษา เล่มที่ ๙๓ ตอนที่ ๓ เดือนพฤษภาคม - เดือนมิถุนายน ๒๕๓๐

★ ปฏิทินการปฏิบัติงานที่สำคัญของ รร.จปร.....	๑๓
★ ปวงประชาเป็นสุขสานต์ “แก้มลิง” ศาสตร์พระราชา.....	๓๓
★ นักเรียนนายร้อยอ่านตรงนี้.....	๓๙
★ เกาหลีเหนือ กับการพัฒนาขีปนาวุธข้ามทวีป (ICBM).....	๔๓
★ มองญี่ปุ่นไทยในสงครามโลกครั้งที่ ๒.....	๕๐
★ จริยธรรมในวิชาชีพทหาร อีกหนึ่งมาตรการสำคัญที่สังคมไทยควรรับรู้.....	๕๕
★ เปิดโลกความรู้เทคโนโลยีป้องกันประเทศ.....	๕๙
★ หมายเหตุแห่งสยาม วีรกษัตริย์นักรบแห่งกรุงศรีอยุธยา.....	๖๒
★ บราซึล (ไม่) ลั่นสงสัย.....	๖๖
★ นายร้อยไทยไม่กลับบ้าน.....	๗๓
★ ภาษาอังกฤษร่วมสมัย.....	๗๗
★ ปฏิบัติธรรมนำสุขมาให้.....	๘๐
★ สวัสดิการรักษายาบาลของคนไทย.....	๘๔
★ ทางออกของ ๔ ปัญหาอดฮิตเรื่องการบริหารคน.....	๘๘
★ มารู้จัก “รด.จิตอาสา กันเถอะ”.....	๙๐
★ ไฟรักไฟสงคราม.....	๙๕
★ ไปที่ไหน ได้เรื่องมาแล้ว.....	๑๐๐
★ มีของดีมาฝาก.....	๑๐๓
★ เต้าฮวย.....	๑๐๖
★ ใคร อะไร ที่ไหน.....	๑๐๘
★ พุทธวจน.....	๑๐๙
★ เคล็ดลับเกร็ดความรู้.....	๑๑๐

พระราชกิจ ทูลกระหม่อมอาจารย์

๑

๒

๓

๑ - ๓ พล.อ.หญิง สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จพระราชดำเนินมาทรงรับการถวายความเคารพจากแก่นักเรียนนายร้อย ชั้นปีที่ ๑ - ๕ ในโอกาสเปิดภาคการศึกษา ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๐ และรับการถวายของที่ระลึก เนื่องในโอกาสวันคล้ายวันพระราชสมภพ โดยมี พลโท สิทธิพล ชินสำราญ ผู้บัญชาการโรงเรียนนายร้อย พระจุลจอมเกล้า คณะนายทหารชั้นผู้ใหญ่ คณาจารย์ และข้าราชการ เฝ้าทูลละอองพระบาทรับเสด็จ ณ ลานหน้ากองบัญชาการโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า เมื่อวันที่ ๙ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๖๐

๔

๕

๖

๔ - ๖ พล.อ.หญิง สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จฯ มาทรงเป็นประธานในพิธีไหว้ครู และพระราชทานรางวัลการศึกษา ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๐ โดยมี พล.ท. สิทธิพล ชินสำราญ ผบ.รร.จปร., คณะนายทหารชั้นผู้ใหญ่ คณาจารย์ อติตอจารย์ ข้าราชการ และนร. เฝ้าฯ รับเสด็จ ณ หอประชุม รร.จปร. เมื่อ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๖๐

ความสัมพันธ์
กิจกรรมทั่วไป

๑ พล.ท.สิทธิพล ชินสำราญ ผบ.รร.จปร. ให้การต้อนรับ พล.ท.ธิวา เพ็ญเขตกรณ์ จก.ชว. ในโอกาสที่มาบรรยายพิเศษให้แก่ นนร. ชั้นปีที่ ๕ ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๐ เรื่องระบบเกียรติศักดิ์ ณ สโมสร นนร. เมื่อ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๐

๒

๓

๒ - ๓ พล.ท.สิทธิพล ชินสำราญ ผบ.รร.จปร. เป็นประธานในพิธีมอบรางวัลการแข่งขันทักษะทางทหาร Sandhurst Competition 2017 ให้กับ นนร. จำนวน ๙ นาย ที่เข้าร่วมการแข่งขันและได้รับรางวัลยิงปืนยอดเยี่ยม Marksmanship ณ ลานหน้า บก.รร.จปร. เมื่อ ๙ พฤษภาคม ๒๕๖๐

๔ - ๕ พล.ท.สิทธิพล ชินสำราญ ผบ.รร.จปร. เป็นประธานในพิธีเวียนเทียนเนื่องในวันวิสาขบูชา โดยมี นายทหารชั้นผู้ใหญ่ สมาชิกสมาคมแม่บ้าน ทบ. สาขา รร.จปร. ข้าราชการ ครอบครัว นนร. และ พลทหาร ฯ ร่วมพิธี ฯ ณ พุทธศาสนสถาน รร.จปร. เมื่อ ๙ พฤษภาคม ๒๕๖๐

งานสัมมนา
กิจกรรมทั่วไป

๖ - ๘ พล.ท.สิทธิพล ชินสำราญ ผบ.รร.จปร. เป็นประธานในพิธีมุทิตาจิตแด่อดีตครูอาจารย์ ในวันไหว้ครู และพระราชทานรางวัลการศึกษา ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๐ โดยมีนายทหารชั้นผู้ใหญ่ ข้าราชการ และ นนร. ร่วมพิธี ฯ ณ หอประชุม รร.จปร. เมื่อ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๖๐

๙ พล.ท.สิทธิพล ชินสำราญ ผบ.รร.จปร. เป็นประธานในพิธีมอบทุนการศึกษาแก่นักบวชข้าราชการ ลูกจ้าง และพนักงานราชการ รร.จปร. ประจำปี ๒๕๖๐ ณ หอประชุม รร.จปร. เมื่อ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๖๐

ความสัมพันธ
กิจกรรมทั่วไป

๑๐ - ๑๑ พล.ต.บัญญัติฯ ตรงค์เรือง เสธ.รร.จปร. เป็นประธานในพิธีมอบเมล็ดพันธุ์ข้าวเปลือกปทุมธานี ๑ จำนวน ๒,๐๐๐ กิโลกรัม ที่เก็บเกี่ยวจากแปลงสาธิตการเกษตร รร.จปร. ให้กับ เกษตรกรหมู่ที่ ๖, ๗ และ ๑๐ ต.บ้านพร้าว อ.บ้านนา จว.น.ย. ณ โรงเรียนข้าวพระราชทาน รร.จปร. เมื่อ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๖๐

๑ พล.ต.วัชรระ สัตยวงศ์ทิพย์ ผอ.สวท.รร.จปร. เป็นผู้แทน ผบ.รร.จปร. ให้การต้อนรับคณะ นนร.รร. นายร้อยเกาหลี่ได้ ในโอกาสเดินทางมาศึกษาวิชาการและดูงาน ตามโครงการแลกเปลี่ยน นนร. ต่างประเทศ ประจำปี ๒๕๖๐ ณ ห้องรัตนโกสินทร์ บก.รร.จปร. เมื่อ ๗ พฤษภาคม ๒๕๖๐

๒ พล.อ.ดุขฎิ งามสมภพ คณะกรรมการมูลนิธิคังคังสมอง วปอ. เพื่อสังคม นำคณะเยี่ยมชมกิจการ และศึกษาดูงาน รร.จปร. โดยมี พล.ท.สิทธิพล ชินสำราญ ผบ.รร.จปร. ให้การต้อนรับ ณ อาคาร รร.จปร. ๑๐๐ ปี เมื่อ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๖๐

๓ พล.ต.ขจรฤทธิ์ นิลกำแหง ผอ.สจว.สปท. นำคณะผู้เข้ารับการอบรมเชิงปฏิบัติการหลักสูตรจิตวิทยาความมั่นคง สำหรับผู้บริหารสถานศึกษา (สจว.สพฐ.) รุ่นที่ ๔ เยี่ยมชมกิจการและศึกษาดูงาน รร.จปร. โดยมี พล.ต.ปัญญา ตุงศ์เรือง เสธ.รร.จปร. ให้การต้อนรับ ณ อาคาร รร.จปร. ๑๐๐ ปี เมื่อ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๖๐

๔ พล.ท.สิทธิพล ชินสำราญ ผบ.รร.จปร. ให้การต้อนรับคณะ นนร.ร.นายร้อยสิงคโปร์ ในโอกาสเดินทางมาศึกษากิจการ และดูงานตามโครงการแลกเปลี่ยน นนร. ต่างประเทศ ประจำปี ๒๕๖๐ ณ ห้องรัตนโกสินทร์ บก.รร.จปร. เมื่อ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๖๐

๕ พล.ท.สิทธิพล ชินสำราญ ผบ.รร.จปร. ให้การต้อนรับคณะ นนร.ROTC สหรัฐอเมริกา ในการแลกเปลี่ยนการเรียนรู้วัฒนธรรมและภาษา ตามโครงการ The Cultural Understanding and Language Program (CULP) ณ ห้องรัตนโกสินทร์ บก.รร.จปร. เมื่อ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๖๐

๖ พล.ท.สิทธิพล ชินสำราญ ผบ.รร.จปร. ให้การต้อนรับคณะ นนร.ROTC สหรัฐอเมริกา (กลุ่มที่ ๒) ในการมาปฏิบัติงานตามโครงการ The Cultural Understanding Language Program (CULP) ณ ห้องรัตนโกสินทร์ บก.รร.จปร. เมื่อ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๖๐

๗ พล.ต.สันต์ชัย เกิดสวัสดิ์ รอง ผบ.รร.จปร. ให้การต้อนรับคณะ นนร.ร.นายร้อยอินโดนีเซีย ในโอกาสเดินทางมาศึกษากิจการและดูงานตามโครงการแลกเปลี่ยน นนร. ต่างประเทศ ประจำปี ๒๕๖๐ ณ ห้องรัตนโกสินทร์ บก.รร.จปร. เมื่อ ๖ มิถุนายน ๒๕๖๐

๘ พล.ต.สันต์ชัย เกิดสวัสดิ์ รอง ผบ.รร.จปร. ให้การต้อนรับคณะ นนร.ROTC สหรัฐอเมริกา (กลุ่มที่ ๓) ในการมาปฏิบัติงานตามโครงการ The Cultural Understanding Language Program (CULP) ณ ห้องรัตนโกสินทร์ บก.รร.จปร. เมื่อ ๘ มิถุนายน ๒๕๖๐

๙ พล.ต.ปัญญา ตรงค์เรือง เสธ.รร.จปร. ให้การต้อนรับ คณะกรรมการมูลนิธิคลังสมอง วปอ. เพื่อสังคม รุ่นที่ ๓ ในการเยี่ยมชมกิจการ และศึกษาดูงาน รร.จปร. ณ อาคาร รร.จปร. ๑๐๐ ปี เมื่อ ๙ มิถุนายน ๒๕๖๐

ปฏิทินกิจกรรม ร.ร.จปร. ที่สำคัญ

ตั้งแต่ ๑ พฤษภาคม - ๓๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๐

๑. วันอังคารที่ ๙ พฤษภาคม ๒๕๖๐ พลเอกหญิง สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จฯ ทรงรับการถวายความเคารพจากแก่นักเรียนนายร้อย เนื่องในโอกาสเปิดภาคการศึกษา ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๐ ณ ลานหน้ากองบัญชาการโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า โดยในภาคการศึกษานี้ เสด็จฯ ทรงร่วมกิจกรรมการเรียนการสอน ในวันอังคารและวันพุธ ณ กองวิชาประวัติศาสตร์ ส่วนการศึกษา โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า

๒. วันพฤหัสบดีที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๖๐ พลเอกหญิง สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จฯ ทรงเป็นประธานในพิธีไหว้ครู และพระราชทานรางวัลการศึกษานักเรียนนายร้อย ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๐ ณ หอประชุมโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า

๓. วันพฤหัสบดีที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๖๐ โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าจัดพิธีมุทิตาจิตแด่อดีตครูอาจารย์ เนื่องในโอกาสวันไหว้ครู ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๐ ณ หอประชุมโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า

๔. วันอังคารที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๖๐ คณะกรรมการมูลนิธิคลังสมอง วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักรเพื่อสังคม รุ่นที่ ๑ เยี่ยมชมกิจการและศึกษาดูงานโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ณ อาคารโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ๑๐๐ ปี

๕. วันพุธที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ผู้บัญชาการโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า เป็นประธานในพิธี มอบทุนการศึกษาแก่นบุตร

ข้าราชการ ลูกจ้าง และพนักงานราชการ โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ประจำปี ๒๕๖๐ ณ หอประชุมโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า โดยจัดสรรงบประมาณจาก กองทัพบก, สถานีวิทยุโทรทัศน์กองทัพบก และโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า จำนวน ๕๐๒ ทุน รวมเป็นเงิน ๑,๐๔๗,๐๐๐.- บาท (ทป. ๕๓,๐๐๐.-บาท, ททบ. ๑๔,๐๐๐.-บาท และ รร.จปร. ๙๘๐,๐๐๐.-บาท)

๖. วันศุกร์ที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๖๐ เสนาธิการโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า เป็นประธานในพิธีเปิดการฝึกและต้อนรับพลทหารใหม่ ปี ๒๕๖๐ ผลัด ๑ ณ ศาลาไทย กองพันทหารราบโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า

๗. วันจันทร์ที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๖๐ รองผู้บัญชาการโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ให้การต้อนรับ นักเรียนนายทหารสำนักงานปลัดกระทรวงกลาโหม เพื่อทำการฝึกหลักสูตรการฝึกอบรมข้าราชการบรรจุใหม่ ชั้นสัญญาบัตรของสำนักงานปลัดกระทรวงกลาโหม รุ่นที่ ๔ ประจำปี ๒๕๖๐ ณ อาคารโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ๑๐๐ ปี

๘. วันพุธที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๖๐ เสนาธิการโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า เป็นประธานในพิธีมอบเมล็ดพันธุ์ข้าวเปลือกปทุมธานี ๑ จำนวน ๒,๐๐๐ กิโลกรัม ที่เก็บเกี่ยวจากแปลงสาธิตการเกษตรโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ให้กับเกษตรกรหมู่ที่ ๖, ๗ และ ๑๐ ตำบลบ้านพร้าว อำเภอบ้านนา จังหวัดนครนายก ณ โรงสีข้าวพระราชทานโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า

๙. วันพฤหัสบดีที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๖๐
ผู้บัญชาการโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าให้การต้อนรับคณะนักเรียนนายร้อย โรงเรียนนายร้อยสิงคโปร์ ในโอกาสเดินทางมาศึกษากิจการและดูงานตามโครงการแลกเปลี่ยน นักเรียนนายร้อยต่างประเทศ ประจำปี ๒๕๖๐ ณ ห้องรับรองรัตนโกสินทร์ กองบัญชาการโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า

๑๐. วันพฤหัสบดีที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๖๐
ผู้บัญชาการโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าให้การต้อนรับคณะนักเรียนนายร้อย ROTC สหรัฐอเมริกา ในการมาปฏิบัติงานตามโครงการ The Cultural Understanding Language Program (CULP) กลุ่มที่ ๑ ณ ห้องรับรองรัตนโกสินทร์ กองบัญชาการโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า

๑๑. วันอังคารที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๖๐
ผู้บัญชาการโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าให้การต้อนรับคณะนักเรียนนายร้อย ROTC สหรัฐอเมริกา ในการมาปฏิบัติงานตามโครงการ The Cultural Understanding Language Program (CULP) กลุ่มที่ ๒ ณ ห้องรับรองรัตนโกสินทร์ กองบัญชาการโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า

๑๒. วันอังคารที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๖๐
พลเอกหญิง สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จฯ ทรงร่วมกิจกรรมการเรียนการสอน หัวข้อพิเศษทางประวัติศาสตร์เอเชียใต้ ณ กปศ.สกศ.ร.จปร.

๑๓. วันอังคารที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๖๐
รองผู้บัญชาการโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าให้การต้อนรับคณะนักเรียนนายร้อย โรงเรียนนายร้อยอินโดนีเซีย ในโอกาสเดินทางมาศึกษากิจการและดูงานตามโครงการแลกเปลี่ยน นักเรียนนายร้อยต่างประเทศ ประจำปี ๒๕๖๐ ณ ห้องรับรองรัตนโกสินทร์ กองบัญชาการโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า

๑๔. วันพุธที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๖๐
พลเอกหญิง สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จฯ ทรงร่วมกิจกรรมการเรียนการสอน วิชาประวัติศาสตร์ร่วมสมัย ณ กปศ.สกศ.ร.จปร.

๑๕. วันพฤหัสบดีที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๖๐
รองผู้บัญชาการโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าให้การต้อนรับคณะนักเรียนนายร้อย ROTC สหรัฐอเมริกา ในการมาปฏิบัติงานตามโครงการ The Cultural Understanding Language Program (CULP) กลุ่มที่ ๓ ณ ห้องรับรองรัตนโกสินทร์ กองบัญชาการโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า

๑๖. วันศุกร์ที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๖๐
เสนาธิการโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าให้การต้อนรับคณะกรรมการมูลนิธิคลังสมอง วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักรเพื่อสังคม รุ่นที่ ๓ เยี่ยมชมกิจการและศึกษาดูงานโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ณ อาคารโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ๑๐๐ ปี

๑๗. วันอังคารที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๖๐
พลเอกหญิง สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จฯ ทรงร่วมกิจกรรมการเรียนการสอน หัวข้อพิเศษทางประวัติศาสตร์เอเชียใต้ ณ กปศ.สกศ.ร.จปร.

๑๘. วันพุธที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๖๐
พลเอกหญิง สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จฯ ทรงร่วมกิจกรรมการเรียนการสอน วิชาประวัติศาสตร์ร่วมสมัย ณ กปศ.สกศ.ร.จปร.

๑๙. วันจันทร์ที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๖๐
ผู้บัญชาการโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าพร้อมคณะผู้บังคับบัญชา โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าและภริยา ร่วมบันทึกแถบวีดีทัศน์ กล่าวถวายพระพรชัยมงคล สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร เนื่องในโอกาสสมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ณ สถานีวิทยุโทรทัศน์กองทัพบก

๒๐. วันศุกร์ที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๖๐
ผู้บัญชาการโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าพร้อมคณะผู้บังคับบัญชา โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าและภริยา ร่วมบันทึกแถบวีดีทัศน์ กล่าวถวายพระพรชัยมงคล สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ เนื่องในโอกาสสมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา ๑๒ สิงหาคม ๒๕๖๐ ณ สถานีวิทยุโทรทัศน์กองทัพบก

ธมฺมิกราชา : พระราชาผู้ทรงธรรม

เสนาศึกษา

พ.อ.หญิง วันดี ปาลกะวงศ์ ณ อยุธยา

เรา:ครองแผ่นดินโดยธรรม
คือก้องคำที่พระองค์ทรงให้ไว้..
ข้างแสนระโงดัดที่เกิดเป็นคนไทย
ได้ภาดภูมิราเสมอมา

ถ้ามีใครถาม ทำไมคนไทยถึงรักพระองค์อย่างนี้
แค่ได้ชมพระบารมี ก็จิ้มทั้งน้ำตา
ถ้าหากให้อธิบายเหตุผลนานา
คงต้องใช้เวลาเท่าชีวิตนี้..

เพราะท่านทำเพื่อคนไทยด้วยธรรมะของพระราชา
หวังให้เราชาวประชาอยู่ดีกินดี
ท่านต้องเหนื่อยเพราะงานหนัก ไม่เคยพักวบรวันนั้
ข้างโงดัด ที่แผ่นดินนี้มีราชานผู้ทรงธรรม
ทรงเป็นนิยามแห่งความดี เป็นอัสุมณที่เลิศล้ำ
สอดสวงิสกร:ร้าง สว่างด้วยธรรม ด้วยน้ำพระทัยที่เมตตา

ผู้เขียนได้ฟังเพลง “พระราชานผู้ทรงธรรม” ซึ่งขับร้องโดย เบิร์ด ธงไชยฯ ทำให้นึกถึงวันพระราชพิธี
ทรงบำเพ็ญพระราชกุศลสัตตมวารพระบรมศพพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช

สมเด็จพระวันรัต กรรมการมหาเถรสมาคม
เจ้าคณะใหญ่คณะธรรมยุต
เจ้าอาวาสวัดบวรนิเวศวิหารราชวรวิหาร

สมเด็จพระวันรัต แสดงพระธรรมเทศนา
“ธัมมิกราชกถา” ถวายวิไลสนาความว่า

ตลอดระยะเวลา ๗๐ ปี พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ทรงยึดมั่นอยู่ในพระปฐมบรมราชโองการ ตามที่ทรงตั้งพระราชสัตยาธิษฐานเพื่อประโยชน์สุขของปวงอาณาประชาราษฎร์และชาติบ้านเมืองมีความร่มเย็นเป็นสุข ทรงนำประเทศผ่านพ้นวิกฤตการณ์ปัญหาต่าง ๆ ด้วยพระอัจฉริยภาพเป็นที่ประจักษ์ทั้งในสังคมไทยและสังคมโลก ทรงเป็นนักพัฒนาผู้บำเพ็ญทศพิธราชธรรมเป็นพระราชจริยวัตรเป็นลำดับมา นับเป็นมิ่งมหามงคลของปวงชนชาวไทย ภายใต้ร่มพระบรมโพธิสมภารแห่งพระบรมราชจักรีวงศ์ที่มีพระมหากษัตริย์ผู้ทรงพระคุณธรรมอันประเสริฐเป็น “ธรรมิกราชา” สมดังพุทธภาษิตที่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสไว้ว่า **ถ้าพระราชาเป็นผู้ทรงธรรม ราษฎรทั้งปวงก็เป็นสุข**

เมื่อวันที่ ๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๙ ทูลกระหม่อมหญิงอุบลรัตนราชกัญญา สิริวัฒนาพรรณวดี ประทานพระอนุญาตให้รายการโต๊ะข่าวบันเทิง สถานีวิทยุไทยทีวีสีช่อง ๓ สัมภาษณ์ถึงพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช โดยมี นายภัทรธิด ผนคร ผู้สื่อข่าวรายการโต๊ะข่าวบันเทิงกราบทูลสัมภาษณ์

ทูลกระหม่อมหญิงอุบลรัตนราชกัญญา สิริวัฒนาพรรณวดี ตรัสถึงความประทับใจว่า

พระองค์ทรงเป็นคนที่ใฝ่รู้ ตอนแรกพระองค์ทรงเรียนวิทยาศาสตร์ ทรงสนพระราชหฤทัยเทคโนโลยี วิทยาศาสตร์ต่าง ๆ แต่เมื่อทรงเป็นพระมหากษัตริย์ พระองค์ก็ทรงเปลี่ยน สมัยก่อนมีคอมพิวเตอร์ใหม่ ๆ ก็ทรงเริ่มใช้ ถึงแม้จะทรงเป็นผู้ใหญ่แล้วก็ยังทรงเข้าถึงเทคโนโลยีใหม่ ความรู้เหล่านั้นทรงนำมาพัฒนา ทำให้ชีวิตความเป็นอยู่ของคนไทยดีขึ้น

พระองค์ทรงทุ่มเททั้งพระวรกายทั้งจิตใจทั้งหมดของพระองค์ ให้คนไทยกินดีอยู่ดีและมีความสุข ทรงดูแลเรื่องบริหารน้ำ ให้ราษฎรมีน้ำกินน้ำใช้ ไม่มีน้ำท่วม ทรงสร้างคลองลัดโพธิ์ สร้างเขื่อนก่อนที่เสด็จฯ ไปเปิดคลองลัดโพธิ์ ก็รับสั่งว่า อยากไปดูเขื่อนขุนด่านปราการชลที่จังหวัดนครนายก ทรงสร้างอ่างเก็บน้ำใหญ่มากเลย แต่ก็ไม่ได้เสด็จฯ

พิธีกรกราบทูลสัมภาษณ์ข้อความที่ทรงโพสต์ลงอินสตาแกรมส่วนพระองค์ว่า พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช โปรดแจ๊ซและทรงอยากเสด็จฯ ไปรัฐลุยเซียนาสหรัฐอเมริกา แต่ไม่มีโอกาสได้เสด็จฯ ไป

ทูลกระหม่อมหญิงอุบลรัตนราชกัญญา สิริวัฒนาพรรณวดี รับสั่งว่า ตอนแรกพระองค์รับสั่งอยู่ว่าทรงอยากไปที่ลุยเซียนา เพราะเป็นเมืองแจ๊ซ เขาเล่นดนตรีกัน เล่นกันกลางถนน และทรงรู้จักคนที่นี่นเยะอะ แต่พระองค์ไม่ได้เสด็จฯ ทรงเป็นห่วงคนไทย

ทูลกระหม่อมหญิงอุบลรัตนราชกัญญา สิริวัฒนาพรรณวดี เสด็จออกมายังเต็นท์มูลนิธิโครงการทูปี้นัมเบอร์วัน บริเวณสวนหย่อมตรงข้ามประตูเทวาพิทักษ์ เพื่อประทานอาหารและสิ่งของแก่ประชาชนที่มาแสดงความอาลัยต่อพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช เมื่อวันที่ ๑๔ ธันวาคม

พระองค์รับสั่งว่า การทำงานถึงเราจะเหนื่อย แต่ไม่มีคำว่าท้อ ทุก ๆ อย่างพระองค์ทรงเสียสละให้ได้ ทั้งเวลา ทั้งความสุขส่วนพระองค์ พระองค์ทรงไม่ได้พักผ่อน ทรงให้ทุกอย่างกับประเทศไทย เป็นสิ่งที่ท้าทาย เป็นสิ่งที่ท้าทายมาก

พระองค์ทรงประสบความสำเร็จในการทำงาน ทำให้รู้สึกประทับใจ ประทับใจในการทำงาน เหมือนได้ความคิดได้แรงบันดาลใจว่า ในการทำงานอะไรเราต้องทุ่มเทจิตใจทั้งหมด ความรู้ทั้งหมดทุก ๆ อย่างของเรา ถ้าเราเสียสละได้ก็สามารถที่จะประสบความสำเร็จ

จากการสวรรคตของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๙ ทูลกระหม่อมหญิงอุบลรัตนราชกัญญา สิริวัฒนาพรรณวดี ทรงเข้าพระทัยความรู้สึกของประชาชนเป็นอย่างดี รับสั่งว่า

“วันแรกที่พระองค์เสด็จจากไปสู่สวรรคาลัย ทุกคนมีความรู้สึกเหมือนโลกหยุดแล้ว ทุกคนทุกข์ เพราะสูญเสียพระองค์ท่าน เราก็เศร้าด้วยกัน เราก็ให้กำลังใจซึ่งกันและกัน มีความรู้สึกดีขึ้นด้วยกัน อย่างไรก็ตาม พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ทรงให้ความคิดว่า ในการทำงานที่เรามีความทุกข์ มีความทุกข์แล้วที่ท้อไม่ได้ มันหยุดไม่ได้ ทุก

คนต้องเดินไปข้างหน้าร่วมกัน ความคิดนี้คือตอนที่เสียน้องพุ่มไป มาจากตรงนั้นว่าเราต้องอยู่ด้วยกัน ตอนนั้นรู้สึกประทับใจมาก ในการทำงาน ๆ คนมาให้กำลังใจ”

สำหรับบรรยากาศการเสด็จออกประทานสิ่งของที่หน้าประตูเทวาพิทักษ์ พระบรมมหาราชวัง ทูลกระหม่อมหญิงอุบลรัตนราชกัญญา สิริวัฒนาพรรณวดี รับสั่งว่า เป็นโมเมนต์ที่อยากทำให้ประชาชนมีความสุข มีคนมาร่วมกันให้เป็นเต็นท์ทูปี้นัมเบอร์วัน ให้เด็กทูปี้นัมเบอร์วันมาช่วย เราก็สอนไปด้วยให้เป็นจิตอาสา

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ทรงให้ความคิดว่า ในการทำงานที่เรามีความทุกข์ สิ่งที่ต้องทำ ต้องทำงาน พอเราทำงานให้หนักที่สุด และทำงานให้เรารู้สึกว่าเรามีประโยชน์ จะได้ช่วยกันให้เดินไปข้างหน้า ไม่ใช่ว่าเกลียดกัน หรืออะไรกัน หรือหาเรื่องกัน

พิธีกรได้กราบทูลสัมภาษณ์ว่า เรียกว่าถึงเวลาเริ่มต้นใหม่สักครั้งหนึ่ง พระองค์รับสั่งว่า เราควรจะทำตั้งนานแล้ว ก็รีบ ๆ ทำ ความจริงความสุขก็คือความสำเร็จ เมื่อเราสำเร็จ เราก็ภาคภูมิใจ

นายวิษณุ เครืองาม รองนายกรัฐมนตรี กล่าวปาฐกถาหัวข้อ “เรื่องเล่าของพ่อ ขอทำดีเพื่อแผ่นดิน” ที่หอประชุมมหิตลสิทธาคาร มหาวิทยาลัยมหิตล จังหวัดนครปฐม เนื่องในวันต่อต้านคอร์รัปชันสากล เมื่อเดือนธันวาคม ๒๕๕๙ ความตอนหนึ่งว่า

วันนี้คนไทยยังอยู่ในช่วงของความโศกเศร้า พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๙ เป็นแบบอย่างของความสุจริต โดยในปี ๒๕๔๙ ในหลวงรัชกาลที่ ๙ ได้รับสั่งว่า การจะทำกิจอะไรก็ตามให้ประสบความสำเร็จขอให้ยึดหลัก ๔ อย่าง ๑. ความ

อุตสาหกรรมเกษตร ๒. ชื่อสัตว์สุจริต ๓. มีใจเมตตา
กรุณา ๔. บำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์ ถ้าผู้ใดทำ
แล้วจะทำงานยากงานใหญ่ก็จะประสบความสำเร็จ
ทรงมีพระราชดำริสและทรงปฏิบัติให้เห็นเป็นแบบ
อย่างอยู่ตลอด...

ในหลวงรัชกาลที่ ๙ ทรงระมัดระวังการใช้คำ
พูดมาก อย่าทุจริตคอร์รัปชัน จะไม่ใช่คำนี้ แต่จะใช้
ว่าจงประพฤติให้สุจริต เมื่อจะรับสั่งว่าอย่าโลก
กอบโกย จะใช้คำว่าจงอยู่อย่างพอเพียง เมื่อจะ
รับสั่งกับใจจะไม่ใช้คำว่าอย่าไปปลิ้น แต่จะเลือก
ใช้คำที่มีนัยยะเดียวกัน ถือเป็นคุณธรรมที่ชนะเลิศ
ทุกอย่าง เพราะเป็นพื้นฐานที่สำคัญ โดยการต่อต้าน
การทุจริตเราจึงเห็นได้ว่าในหลวงรัชกาลที่ ๙ ได้
ทำไว้ทุกอย่างนานหลายปีแล้ว...

การที่ภาคประชาชนภาครัฐจับมือกันเดิน
ตามรอยพ่อ เดินตามคำสอนพ่อ ก็เป็นการทำเพื่อ
ตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน ตามเจตนารมณ์ของ
พระเจ้าอยู่หัวในพระบรมโกศ ซึ่งแผ่นดินในที่นี้
พระองค์ไม่ได้หมายถึงพื้นดิน แต่หมายถึงประชาชน
จะเห็นได้จากการทรงงานของพระองค์ทรงทำเพื่อ
ประโยชน์ของประชาชนมาโดยตลอด การทรงงาน
ของพระองค์จะมีตัวตั้งอย่างเดียวคือมีประโยชน์ต่อ
ประชาชนอย่างไร ทั้งนี้ที่ผ่านมาพระองค์มีความ
ชื่อสัตย์สุจริตในพระราชอัธยาศัยในทุกเรื่อง พระองค์
ไม่เคยคิดออกนอกกลุ่มนอกทางเลยแม้แต่เรื่องเดียว...

ขณะที่ตนเป็นเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
จำเป็นต้องนำคณะรัฐมนตรีเข้าถวายสัตย์ฯ แต่ติด
ตรงวันเสาร์-อาทิตย์ เกรงว่าจะรบกวนพระองค์ท่าน
แต่เมื่อความทราบถึงพระองค์ท่านรับสั่งว่าให้รีบ
เข้าเฝ้าฯ และหลังจากถวายสัตย์ปฏิญาณตนแล้ว
พระองค์ท่านทรงกระซิบกับนายกรัฐมนตรีว่า
**ประเทศไทยขอให้ทุกคนรู้ว่าพระเจ้าแผ่นดิน
ไม่มีวันหยุดราชการ** ถ้ามีเรื่องที่ต้องมา
ปฏิญาณก็ต้องมา เพราะหากไม่มาปฏิญาณมัน
ทำงานไม่ได้ ประชาชนและปัญหาของประเทศรอ

อยู่ อย่าเอาตัวฉันเป็นอุปสรรค พระองค์ท่านทรง
คิดถึงแต่ผู้อื่น...

หลักการทรงงานของ “พ่อ”

หนังสือพิมพ์มติชนรายวัน ฉบับวันที่ ๓ และ
๔ มกราคม ๒๕๖๐ ได้ัญเชิญหลักการทรงงาน
ของ “พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลย
เดช” ที่สำนักงานคณะกรรมการพิเศษเพื่อประสาน
งานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ (สำนักงาน
กปร.) รวบรวมไว้ถึง ๒๓ หลักการ ซึ่งปวงชนชาวไทย
สามารถน้อมนำมาเป็นแนวทางในการปฏิบัติใน
วาระและโอกาสต่าง ๆ ตามความเหมาะสม เพื่อ
สร้างความเจริญก้าวหน้าในกิจการงานต่าง ๆ ดัง
เช่นที่ในหลวงรัชกาลที่ ๙ ทรงปฏิบัติมาตลอด ๗๐
ปีแห่งการครองราชย์

๑. ศึกษาข้อมูลอย่างเป็นระบบ

การที่จะพระราชทานโครงการใดโครงการ
หนึ่ง จะทรงศึกษาข้อมูลรายละเอียดอย่างเป็นระบบ
ทั้งจากข้อมูลเบื้องต้นจากเอกสาร แผนที่ สอบถาม
จากเจ้าหน้าที่ นักวิชาการ และราษฎรในพื้นที่ให้ได้
รายละเอียดที่ถูกต้อง เพื่อที่จะพระราชทานความ
ช่วยเหลือได้อย่างถูกต้อง รวดเร็วตรงตามความ
ต้องการของประชาชน

๒. ระเบิดจากข้างใน

พระองค์ทรงมุ่งเน้นเรื่องการพัฒนาคน โดย
ตรัสว่า “ต้องระเบิดจากข้างใน” หมายความว่าต้อง
สร้างความเข้มแข็งในชุมชนที่เราเข้าไปพัฒนาให้มี
สภาพพร้อมที่จะรับการพัฒนาเสียก่อนแล้วจึงค่อย
ออกมาสู่สังคมภายนอก มิใช่การนำเอาความเจริญ
หรือบุคคลจากสังคมภายนอกเข้าไปหาชุมชนหรือ
หมู่บ้านที่ยังไม่ทันได้มีโอกาสเตรียมตัวหรือตั้งตัว

๓. แก้ปัญหาที่จุดเล็ก

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลย
เดช ทรงเปี่ยมไปด้วยพระอัจฉริยภาพในการแก้ไข
ปัญหา ทรงมองปัญหาในภาพรวม (Macro) ก่อน

เสมอ แต่การแก้ปัญหาของพระองค์จะเริ่มจากจุดเล็ก ๆ (Micro) คือการแก้ไขปัญหาละเอียดที่คนมักจะไม่มองข้าม

๔. ทำตามลำดับขั้น

ในการทรงงานพระองค์จะทรงเริ่มต้นจากสิ่งทีจำเป็นของประชาชนที่สุดก่อน ได้แก่ สาธารณสุข เมื่อมีร่างกายสมบูรณ์แข็งแรงแล้วก็จะสามารถทำประโยชน์ด้านอื่น ๆ ต่อไปได้ จากนั้นจะเป็นเรื่องสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานและสิ่งจำเป็นในการประกอบอาชีพ อาทิ ถนน แหล่งน้ำเพื่อการเกษตร การอุปโภคบริโภคที่เอื้อประโยชน์ต่อประชาชนโดยไม่ทำลายทรัพยากรธรรมชาติ รวมถึงการให้ความรู้ทางวิชาการและเทคโนโลยีที่เรียบง่าย เน้นการปรับใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ราษฎรสามารถนำไปปฏิบัติได้และเกิดประโยชน์สูงสุด

๕. ภูมิสังคม

การพัฒนาใด ๆ ต้องคำนึงถึงสภาพภูมิประเทศของบริเวณนั้นว่าเป็นอย่างไร และสังคมวิทยาเกี่ยวกับลักษณะนิสัยใจคอของคน ตลอดจนวัฒนธรรมประเพณีในแต่ละท้องถิ่นที่มีความแตกต่างกันดังพระราชดำรัสความตอนหนึ่งว่า

“...การพัฒนาจะต้องเป็นไปตามภูมิประเทศทางภูมิศาสตร์ และภูมิประเทศทางสังคมศาสตร์ในสังคมวิทยา คือ นิสัยใจคอของคนเราจะไปบังคับให้คนอื่นคิดอย่างอื่นไม่ได้ เราต้องแนะนำ เราเข้าไปช่วยโดยที่จะคิดให้เขาเข้ากับเราไม่ได้ แต่ถ้าเราเข้าไปแล้ว เราเข้าไปดูว่าเขาต้องการอะไรจริง ๆ แล้วก็อธิบายให้เขาเข้าใจหลักการของการพัฒนานี้ก็จะเกิดประโยชน์อย่างยิ่ง...”

๖. องค์กรวม

ทรงมีวิธีคิดอย่างองค์รวม (Holistic) หรือมองอย่างครบวงจร ในการที่จะพระราชทานพระราชดำริเกี่ยวกับโครงการหนึ่งนั้น จะทรงมองเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นและแนวทางแก้ไขอย่างเชื่อมโยง

๗. ไม่ติดตำรา

การพัฒนาตามแนวพระราชดำริ มีลักษณะของการพัฒนาที่อนุโลมและกลมกลืนกับสภาพธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และสภาพของสังคมจิตวิทยาแห่งชุมชน คือ “ไม่ติดตำรา” ไม่ผูกมัดติดกับวิชาการและเทคโนโลยีที่ไม่เหมาะสมกับสภาพชีวิตความเป็นอยู่ที่แท้จริงของคนไทย

๘. ประหยัด เรียบง่าย ได้ประโยชน์สูงสุด

ในเรื่องของความประหยัดนี้ประชาชนชาวไทยทราบกันดีว่าเรื่องส่วนพระองค์ก็ทรงประหยัดมาก ในเรื่องการพัฒนาและช่วยเหลือราษฎร ทรงใช้หลักในการแก้ไขปัญหาด้วยความเรียบง่ายและประหยัด ราษฎรสามารถทำได้เอง หาได้ในท้องถิ่นและประยุกต์ใช้สิ่งที่มีอยู่ในภูมิภาคนั้น ๆ มาแก้ไขปัญหาโดยไม่ต้องลงทุนสูง หรือใช้เทคโนโลยีไม่ยุ่งยากนัก

๙. ทำให้ง่าย

ด้วยพระอัจฉริยภาพและพระปรีชาสามารถทำให้การคิดค้นดัดแปลง ปรับปรุง และแก้ไขงานการพัฒนาประเทศตามแนวพระราชดำรินำไปได้อย่างง่าย ไม่ยุ่งยากซับซ้อน โปรดที่จะทำสิ่งที่ยากให้กลายเป็นง่าย ทำสิ่งที่สลับซับซ้อนให้เข้าใจง่ายขึ้นเป็นการแก้ปัญหาด้วยการใช้กฎแห่งธรรมชาติเป็นแนวทางนั่นเอง

๑๐. การมีส่วนร่วม

ในหลวงรัชกาลที่ ๙ ทรงเป็นนักประชาธิปไตย จึงทรงนำ “ประชาพิจารณ์” มาใช้ในการบริหารเพื่อเปิดโอกาสให้สาธารณชน ประชาชนหรือเจ้าหน้าที่ทุกระดับ ได้มาร่วมกันแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่จะต้องคำนึงถึงความคิดเห็นของประชาชนหรือความต้องการของสาธารณชน ดังพระราชดำรัสความตอนหนึ่งว่า

...สำคัญที่สุดจะต้องหัดทำใจให้กว้างขวางหนักแน่น รู้จักรับฟังความคิดเห็น แม้กระทั่งความ

วิพากษ์วิจารณ์จากผู้อื่นอย่างฉลาดเพราะการรู้จัก
รับฟังอย่างฉลาดนั้นแท้จริงคือ การระดมสติปัญญา
และประสบการณ์อันหลากหลายมาอำนวยความสะดวก
ปฏิบัติบริหารงานให้ประสบความสำเร็จที่สมบูรณ์
นั่นเอง...

๑๑. ประโยชน์ส่วนรวม

การปฏิบัติพระราชกรณียกิจ และการพระราชทานพระราชดำริในการพัฒนาและช่วยเหลือ
พสกนิกร พระองค์ทรงระลึกถึงประโยชน์ของส่วน
รวมเป็นสำคัญ ดังพระราชดำริข้อความตอนหนึ่งว่า
...ใครต่อใครบอกว่าขอให้เสียสละส่วนตัว
เพื่อส่วนรวม อันนี้ฟังจนเบื่ออาจจะรำคาญซ้ำว่า
ใครต่อใครรวมทั้งบอกว่าขอให้คิดถึงประโยชน์ส่วน
รวม อาจมานึกในใจว่าให้ ๆ อยู่เรื่อย แล้วส่วนตัว
จะได้อะไร ขอให้คิดว่าคนที่ให้เพื่อส่วนรวมนั้นมิได้
ให้ส่วนรวมแต่อย่างเดียว เป็นการให้เพื่อตัวเอง
สามารถที่จะมีส่วนรวมที่จะอาศัยได้...

๑๒. บริการรวมที่จุดเดียว

การบริการรวมที่จุดเดียวเป็นรูปแบบการ
บริการแบบเบ็ดเสร็จ หรือ One Stop Services ที่
เกิดขึ้นเป็นครั้งแรกในระบบบริหารราชการแผ่นดิน
ของประเทศไทย โดยทรงให้ศูนย์ศึกษาการพัฒนา
อันเนื่องมาจากพระราชดำริเป็นต้นแบบในการ
บริการรวมที่จุดเดียว เพื่อประโยชน์ต่อประชาชน
ที่มาขอใช้บริการ จะประหยัดเวลาและค่าใช้จ่าย
โดยมีหน่วยงานราชการต่าง ๆ มาร่วมดำเนินการ
และให้บริการประชาชน ณ ที่แห่งเดียว

๑๓. ทรงใช้ธรรมชาติช่วยธรรมชาติ

พระองค์ทรงมองอย่างละเอียดถึงปัญหา
ธรรมชาติ หากเราต้องการแก้ไขธรรมชาติจะต้องใช้
ธรรมชาติเข้าช่วยเหลือ อาทิ การแก้ไขปัญหาป่า
เสื่อมโทรมได้พระราชทานพระราชดำริการปลูกป่า
โดยไม่ต้องปลูก ปล่อยให้ธรรมชาติช่วยในการฟื้นฟู
ธรรมชาติ หรือแม้กระทั่งการปลูกป่า ๓ อย่าง
ประโยชน์ ๔ อย่าง ได้แก่ ปลูกไม้เศรษฐกิจ ไม้ผล

และไม่พิน นอกจากได้ประโยชน์ตามชื่อของไม้แล้ว
ยังช่วยรักษาความชุ่มชื้นให้แก่พื้นดินด้วย เห็นได้ว่า
ทรงเข้าใจธรรมชาติและมนุษย์อย่างเกื้อกูลกัน
ทำให้คนอยู่ร่วมกับป่าได้อย่างยั่งยืน

๑๔. ใช้ธรรมชาติปราบธรรมชาติ

ทรงนำความจริงในเรื่องความเป็นไปแห่ง
ธรรมชาติและกฎเกณฑ์ของธรรมชาติมาเป็นหลัก
การ แนวปฏิบัติที่สำคัญในการแก้ปัญหาและ
ปรับปรุงเปลี่ยนแปลงสภาพที่ไม่ปกติเข้าสู่ระบบที่
เป็นปกติ เช่น การนำน้ำดิบไปเสีย ดังพระราช
ดำริข้อความว่า “ใช้ธรรมชาติปราบธรรมชาติ”

๑๕. ปลูกป่าในใจคน

ในการที่จะฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติให้กลับ
คืนมาจะต้องปลูกจิตสำนึกในการรักผืนป่าให้แก่คน
เสียก่อน ดังพระราชดำริข้อความตอนหนึ่งว่า
...เจ้าหน้าที่ป่าไม้ควรจะปลูกต้นไม้ลงในใจ
คนเสียก่อน แล้วคนเหล่านั้นก็จะพากันปลูกต้นไม้
ลงบนแผ่นดินและรักษาต้นไม้ด้วยตนเอง..

๑๖. ขาดทุนคือกำไร

...ขาดทุน คือ กำไร Our loss is our gain
... การเสียคือการได้ ประเทศชาติ ก็จะทำวุ่น
และการที่คนอยู่ดีมีสุขนั้นเป็นการนับที่เป็นมูลค่าเงิน
ไม่ได้...

จากพระราชดำริดังกล่าว คือ หลักการที่
พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชมีต่อ
พสกนิกรไทย “การให้” และ “การเสียสละ” เป็น
การกระทำอันมีผลเป็นกำไร คือความอยู่ดีมีสุขของ
ราษฎร ซึ่งสามารถสะท้อนให้เห็นเป็นรูปธรรมชัดเจน
ได้ ดังพระราชดำริข้อความตอนหนึ่งว่า

...ประเทศต่าง ๆ ในโลก ในระยะ ๓ ปีมานี้
ที่ก่อตั้งประเทศที่มีหลักทฤษฎีในอุดมคติที่ใช้ในการ
ปกครองประเทศล้วนแต่ล้มสลายลงไปแล้ว เมือง
ไทยนับว่าอยู่ได้มาอย่างดี เมื่อประมาณ ๑๐ วันก่อน
มีชาวต่างประเทศมาขอพบ เพื่อขอโอกาสเกี่ยวกับการ
การปกครองประเทศว่าจะทำอย่างไร จึงได้แนะนำ

ว่าให้ปกครองแบบคนจน แบบที่ไม่ติดตำรามากเกินไป ทำอย่างมีสามัญคัม มีเมตตา กัน ก็จะสามารถอยู่ได้ตลอดไม่เหมือนกับคนที่ทำตามวิชาการ ที่เวลาเปิดตำราแล้วไม่รู้จะทำอย่างไร ลงท้ายก็ต้องเปิดหน้าแรกเริ่มใหม่ถอยหลังเข้าคลอง ถ้าเราใช้ตำราแบบอะลุ่มอล่วยกันที่สุดในที่สุดได้ก็เป็นการดี ให้โอกาสเขาไปว่าขาดทุนเป็นการได้กำไรของเขา นักเศรษฐศาสตร์บางคนว่าไม่ใช่ แต่เราอธิบายได้ว่า ถ้าเราทำอะไรที่เราเสีย แต่ในที่สุดเราเสียนั้นเป็นการได้ทางอ้อมตรงกับงานของรัฐบาลโดยตรง เงินของรัฐบาลหรืออีกนัยหนึ่งคือเงินของประชาชน ถ้าอยากให้ประชาชนอยู่ดี กินดี ก็ต้องลงทุน ต้องสร้างโครงสร้าง ซึ่งต้องใช้เงินเป็นร้อยพันหมื่นล้าน ถ้าทำไปเป็นการจ่ายเงินของรัฐบาลแต่ไม่เข้าประชาชนจะได้รับผล ราษฎรอยู่ดีกินดี ราษฎรได้กำไรไป ถ้าราษฎรมีรายได้ รัฐบาลก็เก็บภาษีได้สะดวก เพื่อให้รัฐบาลได้ทำโครงการต่อไปเพื่อความก้าวหน้าของประเทศชาติ ถ้ารู้จักสามัญคัม รู้เสียสละ คือการได้ ประเทศชาติก็จะก้าวหน้าและการที่คนอยู่ดีมีสุขนั้น เป็นการนับที่เป็นมูลค่าเงินไม่ได้...

๑๗. การพึ่งตนเอง

การพัฒนาตามแนวพระราชดำริเพื่อแก้ไขปัญหาในเบื้องต้นด้วยการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า เพื่อให้มีความแข็งแรงพอที่จะดำรงชีวิตได้ต่อไป แล้วขั้นต่อไปก็คือการพัฒนาให้ประชาชนสามารถอยู่ในสังคมได้ตามสภาพแวดล้อม และสามารถ "พึ่งตนเองได้" ในที่สุด ดังพระราชดำรัสความตอนหนึ่งว่า

...การช่วยเหลือสนับสนุนประชาชนในการประกอบอาชีพและตั้งตัวให้มีความพอกินพอใช้ก่อนอื่นเป็นสิ่งสำคัญยิ่งยวด เพราะผู้มีอาชีพและฐานะเพียงพอที่จะพึ่งพาตนเองได้ ย่อมสามารถสร้างความสำเร็จในระดับสูงขึ้นไป...

๑๘. พออยู่พอกิน

การพัฒนาเพื่อพสกนิกร พระองค์พระราชทานความช่วยเหลือให้พสกนิกรมีชีวิตอยู่ในขั้น "พอ

อยู่พอกิน" ก่อน แล้วจึงขยับขยายให้มีชีวิตสมรรถนะที่ก้าวหน้าต่อไป

ในการพัฒนานั้น หากมองในภาพรวมของประเทศมีโรงงานเล็กน้อย แต่ต้องใช้ความคิดและกำลังของคนทั้งชาติ จึงจะบรรลุผลสำเร็จด้วยพระปรีชาญาณในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช จึงทำให้คนทั้งหลายได้ประจักษ์ว่า **แนวพระราชดำรินี้พระองค์นั้น "เรียบง่าย ปฏิบัติได้ผล"** เป็นที่ยอมรับโดยทั่วกัน

๑๙. เศรษฐกิจพอเพียง

เศรษฐกิจพอเพียงเป็นปรัชญาที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชได้พระราชดำรัสชี้แนะแนวทางการดำเนินชีวิตแก่พสกนิกรชาวไทยมาโดยตลอด มีดังนี้

เศรษฐกิจพอเพียงเป็นปรัชญาชี้ถึงแนวการดำรงอยู่และปฏิบัติตนของประชาชนในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับครอบครัว ระดับชุมชน จนถึงระดับรัฐ ทั้งในการพัฒนาและบริหารประเทศให้ดำเนินไปในทางสายกลาง โดยเฉพาะการพัฒนาเศรษฐกิจเพื่อให้ก้าวทันต่อโลกยุคโลกาภิวัตน์ **ความพอเพียง หมายถึง ความพอประมาณ ความมีเหตุผล รวมถึงความจำเป็นที่จะต้องมีระบบภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี พอสมควรต่อการมีผลกระทบใด ๆ อันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงทั้งภายนอกและภายใน ทั้งนี้จะต้องอาศัยความรอบรู้ ความรอบคอบ และความระมัดระวังอย่างยิ่ง ในการนำวิชาการต่าง ๆ มาใช้ในวางแผนและการดำเนินการทุกขั้นตอน และขณะเดียวกันจะต้องเสริมสร้างพื้นฐานจิตใจของคนในชาติ โดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ของรัฐ นักทฤษฎี และนักธุรกิจในทุกระดับ ให้มีสำนึกในคุณธรรม ความซื่อสัตย์สุจริต และให้มีความรอบรู้ที่เหมาะสม ดำเนินชีวิตด้วยความอดทน ความเพียร มีสติ ปัญญา และความรอบคอบ เพื่อให้สมดุลและพร้อมต่อการรองรับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและกว้างขวางทั้งด้านวัตถุ สังคม สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมจากโลกภายนอกได้เป็นอย่างดี**

๒๐. ความซื่อสัตย์ สุจริต จริงใจต่อกัน

พระองค์พระราชทานพระราชดำรัส เรื่อง ความซื่อสัตย์ สุจริต จริงใจต่อกันอย่างต่อเนื่องตลอดมา ดังพระราชดำรัสดังนี้

...คนที่ไม่มีความสุจริต คนที่ไม่มีความมั่นคง ชอบแต่ makkelijk ไม่มีวันจะสร้างสรรค์ประโยชน์ส่วนรวมที่สำคัญอันใดได้ ผู้ที่มีความสุจริตและความมุ่งมั่นเท่านั้น จึงจะทำงานสำคัญยิ่งใหญ่ที่เป็นคุณเป็นประโยชน์แท้จริงได้สำเร็จ... (พระราชดำรัส เมื่อวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๒๒)

...ผู้ที่มีความสุจริตและบริสุทธิ์ใจ แม้จะมีความรู้่น้อยก็ย่อมทำประโยชน์ให้แก่ส่วนรวมได้มากกว่าผู้มีความรู้มากแต่ไม่มีความสุจริต ไม่มีความบริสุทธิ์ใจ... (พระราชดำรัส เมื่อวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๓๓)

...ข้าราชการหรือประชาชนมีการทุจริต ถ้ามีทุจริตแล้ว บ้านเมืองพัง ที่เมืองไทยพังมาเพราะมีทุจริต... (พระราชดำรัส เมื่อวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๔๖)

๒๑. ทำงานอย่างมีความสุข

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชทรงพระเกษมสำราญและทรงมีความสุขทุกคราที่จะช่วยเหลือประชาชน เคยมีพระราชดำรัสครั้งหนึ่งความว่า

...ทำงานกับฉัน ฉันไม่มีอะไรจะให้ นอกจากการมีความสุขร่วมกันในการทำประโยชน์ให้กับผู้อื่น...

๒๒. ความเพียร

บทพระราชนิพนธ์เรื่อง “พระมหาชนก” เป็นพระราชนิพนธ์ที่พระองค์ทรงใช้เวลาค่อนข้างนานในการคิดประดิษฐ์ ทำให้เข้าใจง่ายและปรับเปลี่ยนให้เข้ากับสภาพสังคมปัจจุบัน หากคนไทยน้อมรับมาปฏิบัติตามก็จะพบกับความสำเร็จได้ในที่สุด

๒๓. รู้ รัก สามัคคี

พระองค์มีพระราชดำรัสในเรื่อง “รู้ รัก สามัคคี” มาอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นคำสามคำที่สามารถปรับใช้ได้กับทุกยุคทุกสมัย

รู้ : การที่เราจะลงมือทำสิ่งใดนั้น จะต้องรู้เสียก่อน รู้ถึงปัจจัยทั้งหมด รู้ถึงปัญหา และรู้ถึงวิธีการแก้ปัญหา

รัก : คือความรัก เมื่อเรารู้ครบถ้วนกระบวนความแล้ว จะต้องรักการพิจารณาที่จะเข้าไปลงมือปฏิบัติแก้ไขปัญหานั้น ๆ

สามัคคี : การที่จะลงมือปฏิบัตินั้น ควรคำนึงเสมอว่า เราจะทำงานคนเดียวไม่ได้ ต้องทำงานร่วมมือร่วมใจเป็นองค์กรเป็นหมู่คณะ จึงจะมีพลังเข้าไปแก้ปัญหาให้ลุล่วงไปได้ด้วยดี

ผู้เขียนขอคัดลอก บทความเรื่อง “พระปีใหม่” พิมพ์เผยแพร่ในคอลัมน์ “ธุรกิจพอดีคำ” ของ กวีวุฒิ เต็มภูวภัทร จากหนังสือ มติชนสุดสัปดาห์ (๖-๑๒ มกราคม ๒๕๖๐) หน้า ๔๔

บทความนี้เขียนขึ้นมาจาก “ความรู้สึกล้วน ๆ” อาจจะถูก “ไร้เดียงสา” สำหรับผู้ใหญ่หลาย ๆ ท่านที่เป็นแฟนเหนียวแน่นของ “มติชนสุดสัปดาห์” แต่ผมก็อยากจะเขียนเก็บเอาไว้เป็นความทรงจำของตัวเองในปีที่สำคัญปีนี้

ตั้งแต่เดือนตุลาคมที่ผ่านมา ผมหยุดอ่านหนังสือเกี่ยวกับธุรกิจ แล้วกลับมาศึกษาชีวประวัติ

และพระราชกรณียกิจของในหลวงเท่าที่พอจะหาอ่านได้ ในฐานะของคนอายุ ๓๒ ที่เกิดปี ๒๕๒๗ คนหนึ่ง ผมเติบโตขึ้นมากับภาพของในหลวงในทีวีที่เสด็จพระราชดำเนินไปยังที่ต่าง ๆ ส่วนมากจะเป็นที่ทูลกระหม่อมและพระราชพิธี เราก็คิดว่าพระองค์ท่านเป็น “ผู้นำ” ที่เก่งมาก ๆ คิดว่า พระองค์ท่านทรงทำหน้าที่ของพระองค์ท่านในฐานะ “กษัตริย์” ได้อย่างดีตามทศพิธราชธรรม ที่เราเคยท่องกันมาใน “แบบเรียน” หากแต่ว่า มีหลาย ๆ เรื่องที่พอมาศึกษาแล้วทำให้รู้ว่า “ผมแทบไม่รู้จักระองค์ท่านเลย”

ข้อแรก ผมเพิ่งรู้ว่า ประเทศไทยเมื่อ ๗๐ ปีที่แล้วนั้นแตกต่างจากทุกวันนี้มาก ความเจริญที่พอมีเกิดขึ้นในแถบพระนคร พื้นที่ต่างจังหวัดนั้นแทบจะไม่มีอะไรเลยจริง ๆ ประชาชนอยู่อย่างยากลำบาก พระเจ้าอยู่หัวคือความหวังเดียวของพวกเขาจริง ๆ นั่นคือสาเหตุว่าทำไมประชาชนจึงตั้งใจมากเวลาได้เห็นพระเจ้าอยู่หัวเสด็จไปเยี่ยมเยียน ก็เพราะที่ผ่านมามีจะได้ชื่อว่าเป็นเมืองไทย แต่ไม่มีใคร นักการเมืองคนไหน สนใจพวกเขาอย่างในหลวงเลย ทรงเป็นเหมือน “น้ำ” ที่รดลงบนดินที่แห้งแตกกระแหง ทำให้แผ่นดินกลับมี “ชีวิต” ขึ้นมาอีกครั้งหนึ่ง

ข้อที่สอง ผมเพิ่งรู้ว่าหลายสิ่งที่ผมเห็นในวันนี้เป็นเรื่อง “ปกติ” มันเป็นเรื่อง “ใหม่” ที่เราไม่เคยมีในสมัยก่อนและเกิดจากพระราชดำริของในหลวงไม่ว่าจะเป็นน้ำเกลือที่ใช้ในโรงพยาบาลที่ทรงบุกเบิกให้ผลิตเอง นมพาสเจอร์ไรส์ตราไทย-เดนมาร์ค และหนองโพ นมอัดเม็ดนมผงสวนจิตรลดา เกลือที่มีไอโอดีน จากโครงการ “เส้นทางเกลือ” ปลาหมอคะปิ ปลาชนิด ที่เป็นแหล่งโปรตีนของประชาชน แพทย์อาสาที่มีมากขึ้นหลายสิบเท่าแต่ก็ยังไม่มากพอ ผืนหลวงที่ใช้เกลือไปรยลงไปในน้มน้ำมนต์จากน้ำมันปาล์ม ถนนหนทางในกรุงเทพฯ ทางคู่ขนาน ปั่นเกล้า พระราม ๙ รัชดาภิเษก วงแหวน เขื่อน ฝ่ายต่าง ๆ ที่เราเห็น ๆ กันทุกวันนี้ เป็นเรื่องที่ใหม่มาก ๆ

ในสมัยก่อน ในฐานะคนที่พยายามผลักดันเรื่อง “นวัตกรรม” ในองค์กรอยู่ทุกวัน ผมเชื่อว่าเป็นเรื่องไม่ง่าย มี “วิสัยทัศน์” ว่าเยี่ยมยอดแล้ว การ “ทำให้เกิดจริง” นั้นยากยิ่งกว่า ยิ่งเป็นในยุคที่ “ผู้คน” ยังคุ้นชินกับการทำอะไรเดิม ๆ แรงเสียดทานจากการทำงานแบบ “ราชการ” ที่รับประกันความซ้ำ ทรง “เข้าถึงประชาชน” พยายามจะเข้าใจปัญหาที่หน้างาน (Empathize) มิใช่รายงานจากคนใกล้ตัว ทรง “พระปรีชา” ในการทดลอง สร้างต้นแบบ (Prototype) ในวังสวนจิตรลดา ก่อนที่จะขยายผล เป็นวิธีการสร้าง “นวัตกรรม” ระดับโลกในสมัยนี้ ที่มีองค์กรให้ความสนใจกันมาก เสียเงินส่งผู้บริหารไปเรียนกันเป็นแสน ๆ ล้าน ๆ ที่เมืองนอก แต่พระองค์ท่าน ตกผลึกได้ด้วยตัวเองมาหลายสิบปีแล้ว ถ้าในหลวงไม่คิดให้ ผมก็ไม่แน่ใจว่านักการเมืองคนไหนจะ “เก่ง” และ “ดี” พอ ประเทศเราทุกวันนี้จะเป็นอย่างไร ผมเองก็ไม่อยากจะนึก อาจจะมีประเทศเพื่อนบ้าน ที่เรา “ข้าเลือก” ด้วยหางตาอยู่ก็เป็นได้ “ในหลวงรัชกาลที่ ๙” ทรงเป็น “นวัตกรรม” อย่างแท้จริง

ข้อสุดท้าย ที่กระทบใจผมที่สุด คือ “พระองค์ท่านไม่ต้องทำแบบนี้ก็ได้” ในหลวงรัชกาลที่ ๙ ทรงเกิดและศึกษาที่เมืองนอกมาโดยตลอด ใช้ชีวิตอย่างมีความสุขกับแม่ พี่สาว และพี่ชาย วันหนึ่งที่ชายถูกเชิญกลับมาให้เป็นกษัตริย์ท่ามกลางความวุ่นวายทางการเมือง แล้วพี่ชายต้องจากไป พระองค์ท่านตอนนั้นพระชนมายุเพียง ๑๙ พรรษา ต้องขึ้นเป็น “กษัตริย์” แทนพี่ชาย เป็นเรา เราจะรู้สึกอย่างไร จะกลัวมั๊ย ถ้าอยู่ที่นั่นต่อ “ครอบครัว” จะเป็นอย่างไรกับ “ประเทศ” ที่แทบจะไม่เคยรู้จักเห็นหน้า เราจะ “ตัดสินใจ” อย่างไร เมื่อได้รับหน้าที่นั้น การจากไปอย่างเงียบ ๆ ก็ดูจะไม่ใช่อะไรเรื่องผิดอะไร แต่ในหลวงรัชกาลที่ ๙ เลือกที่จะ “อยู่” อยู่เพื่อ “เพื่อประชาชน” ที่พระองค์ท่านแทบไม่รู้จักรู้จัก อยู่เพื่อ “ประเทศ” ที่พระองค์ท่านแทบไม่เคยอาศัย อยู่

“แผนที่” ทรงงานของ “ในหลวง” อาวุธปราบทุกข์ให้ราษฎร
(มติชน ๑๐ ธันวาคม ๒๕๕๙ หน้า ๑๑)

เพื่อนำทัพ “ต่อสู้” กับสิ่งชั่วร้ายต่าง ๆ ที่คุกคามประเทศไทย ไม่ว่าจะเป็น คอมมิวนิสต์ นักการเมืองชั่ว ทหารเลว ถ้าจะมีอีกสักแ่งมุมที่ผมเองเพิ่งได้รู้จักสำหรับในหลวงพระองค์นี้ สิ่งนั้นคงจะเรียกว่า “ความกล้าหาญ” ผมเพิ่งจะเข้าใจอย่างถ่องแท้ว่า พระบารมีของในหลวงนั้น ไม่ได้เกิดขึ้นชั่วข้ามคืน จากสถานะ “กษัตริย์” แต่เกิดจากหยาดเหงื่อ แรงกาย แรงใจ การทรงงานอย่างหนักเพื่อประชาชนตลอด ๗๐ ปี จริง ๆ ทรงเอาชนะใจพสกนิกรทั้งประเทศ ด้วยการ “ทำ” หน้าที่ของพระองค์ให้ดี ต่อจากนี้ไม่มีพระองค์ท่านให้เราได้ชื่นชมพระบารมี แต่สิ่งที่พระองค์ท่านทรงทำให้ดูเป็นตัวอย่างยังคงชัดเจน นั่นคือ “การใช้ชีวิตของตนเองเพื่อประโยชน์สุขของผู้อื่น” ผมก็คิดว่า จากนี้จะใช้สติปัญญาเท่าที่มีอยู่เพื่อคนอื่นให้ได้มากที่สุด จะแบ่งปันความรู้สอนหนังสือให้น้อง ๆ ที่มหาวิทยาลัยอย่างเต็มที่ จะเขียนสิ่งที่คิดว่าเป็นประโยชน์กับผู้อื่นเท่าที่จะเจียดเวลาได้ จะตั้งใจ

ทำงานเพื่อประเทศชาติอย่างสุดความสามารถในฐานะ “คนไทย” ตัวเล็ก ๆ คนหนึ่งที่พระองค์ท่านทรงดูแลมาตลอด ๓๒ ปี

“ศาสตราจารย์” ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช เพื่อดูแลและปกป้องประเทศหาใช่พระแสงดาบ พระแสงปืน เหมือนเช่น “สมเด็จพระบูรพกษัตริย์” เมื่อครั้งในอดีต ทว่ากลับเป็น “กล้องถ่ายภาพ แผนที่ วิทยุสื่อสาร และดินสอดำ” ศาสตราจารย์ที่ทรงใช้เพื่อเอาชนะความทุกข์ยากขาดโอกาสของราษฎรทั่วแผ่นดิน เป็นที่ประจักษ์แก่หัวใจปวงชนอย่างไทยว่า พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ภูมิพลอดุลยเดชทรงมีพระอัจฉริยภาพด้าน “แผนที่” พระปรีชาสามารถด้านนี้ ได้นำมาประมวลและถ่ายทอดให้ประชาชนได้ร่วมน้อมรำลึกถึงใน “ห้องแผนที่เทิดพระเกียรติ” ตั้งอยู่ชั้น ๑ อาคารภัคดีภุธร กรมแผนที่ทหาร ถนนกัลยาณไมตรี เขตพระนคร กรุงเทพฯ โดยได้เชิญ “แผนที่ส่วนพระองค์” ส่วนหนึ่งมาจัดแสดงด้วย

ในห้องแผนกที่ติดพระเกียรติ ยังได้เผยแพร่พระราชดำริของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ถึงพระอัจฉริยภาพและพระจริยวัตรด้านแผนที่ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ความตอนหนึ่ง ดังนี้

เวลาท่านสอน ท่านสอนแม้กระทั่งการพับแผนที่ว่าในเวลาที่ท่านนั่งในรถที่ที่มันก็แคบกางแขนกางขาออกไปมากไม่ได้ ก็เวลาเตรียมตัวเดินทางนี่ต้องพับแผนที่ให้ถูกทางว่าไปตอนแรกไปถึงไหน พอไปถึงอีกที่หนึ่งจะต้องคลี่ได้ทันท่วงที และคลี่ด้านไหนและก็ต่อไปถึงด้านไหน

ท่านอาจจะถือแผนที่อยู่แผ่นหนึ่ง แผนที่แผ่นหนึ่งของท่านนี้ ค่อนข้างกว้างกว่าใคร ๆ ท่านเอาแผนที่มาปะเข้าด้วยกันอย่างพิถีพิถัน ถือเป็นงานที่ใครจะมาแตะต้องช่วยเหลือไม่ได้เลยทีเดียว เวลาที่ท่านจะเสด็จฯ ไหนท่านจะต้องเตรียมแผนที่ละเอียด ท่านจะตัดแล้วเอากาวมาปะติดกัน สำนักงานของท่านคือห้องกว้าง ๆ ไม่มีเก้าอี้เพราะจะต้องนั่งอยู่กับพื้น กาวติดแผนที่เข้าด้วยกัน แล้วเอาหัวกระดาษต่าง ๆ ค่อยตัดและปะเรียงกันเป็นหัวกระดาษและหัวแผนที่ใหม่ เพื่อจะได้ทราบว่าแผนที่นั้นเป็นแผนที่ใหม่แผ่นใหญ่ของท่านทำจากแผนที่จากไหนบ้าง เพราะเวลาเสด็จฯ ไปก็ต้องถามชาวบ้านว่าสถานที่

นั้นอยู่ไหน แล้วทางทิศเหนือมีอะไรบ้าง ทางทิศใต้มีอะไรบ้าง ท่านถามหลาย ๆ คน เช็กกันไปมาระหว่างถามนั้น ก็จะดูจากแผนที่ว่า แผนที่อันนั้นถูกต้องดีหรือไม่ น้ำไหลจากไหนไปที่ไหน บางครั้งแผนที่ไม่ถูกต้องท่านก็ตรวจสอบได้ เพราะมีเจ้าหน้าที่จากกรมแผนที่ทหารตามเสด็จฯ ด้วย เรียกมาชี้ดูว่าตรงนี้ต้องแก้ไข

ท่านจะขีดเส้นส่วนที่คิดว่าเป็นที่สมควรจะทำเขื่อน หรือทำฝาย ตรงไหนในแปลนตรงนั้น แล้วจะระบายสีฟ้าเป็นน้ำ เป็นเขื่อน หรือถนนอะไร ก็เอาสีแดงระบายวาดเป็นเส้นไป ท่านก็ดูอย่างใกล้ชิด เพราะว่าการทำงานแต่ละแห่งหมายถึงว่า ต้องจ่ายงบประมาณลงไปจำนวนมาก การจะเลือกทำที่ไหนนั้น ก็จะเลือกไม่ให้เกิดความเดือดร้อนแก่ราษฎรเป็นจำนวนมาก จะต้องหลีกเลี่ยงบริเวณที่เป็นที่ตั้งบ้านเรือนและยังจะต้องคำนึงถึงงบประมาณความประหยัดด้วย เพราะฉะนั้นอย่างไรใครเสนอโครงการมา ท่านจะต้องทออดพระเนตรก่อนว่ากั้นน้ำตรงนี้ น้ำจะเลี้ยงไร่นาถึงแค่ไหน และจะได้ผลผลิตคุ้มและเหมาะสมเพียงพอ หรือว่าเป็นเหตุผลพอไหมที่จะจ่ายเงินราษฎรเป็นจำนวนมากเท่านั้น เพราะฉะนั้นท่านจึงต้องดูแผนที่ และถ้าใครมากกราบบังคมทูลว่าขอพระราชทานเขื่อน ฝายในที่ไหน จะต้องทรงถามคนที่กราบบังคมทูลว่า อยู่ที่ไหน การเดินทางมาอย่างไร ทิศเหนือจรดอะไร ทิศใต้จรดอะไร บริเวณหรือลักษณะเป็นอย่างไร แล้วก็ทรงกำหนดเองในแผนที่

สำหรับอาคารนิทรรศการ “เย็นศิระเพราะพระบริบาล” และพิพิธภัณฑ์ธรรมชาติที่มีชีวิต ซึ่งตั้งอยู่บนท้องสนามหลวงทางทิศเหนือ แบ่งเป็น ๕ โซน

โซนที่สอง นิทรรศการพระราชานุสรณ์ (ทำ) จัดแสดงเรื่องราวหลักการทรงงาน และเหตุการณ์สำคัญตลอด ๗๐ ปีที่ทรงครองราชย์ผ่านภาพยนตร์ สร้างความปลื้มปิติแก่ผู้เข้าชมหลายคน ยืนชมทั้งน้ำตา ในโซนนี้ยังจัดแสดงอุปกรณ์และเครื่องมือทรงงานส่วนพระองค์ของในหลวงรัชกาลที่ ๙ อาทิ ฉลองพระองค์ แขนที่ ดินสอ วิทยุสื่อสาร แวนตา นาฬิกา กล้องส่องทางไกล กระทั่งแซกโซโฟน นายแพทย์วิชัย เทียนถาวร อดีตปลัดกระทรวงสาธารณสุข ได้เขียนบทความเรื่อง พระมหากษัตริย์คุณอันหาที่สุดมิได้ ลงพิมพ์ในหนังสือพิมพ์มติชน ฉบับวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๙ หน้า ๑๖ ผู้เขียนขอคัดลอกสาระสำคัญ ดังนี้

ด้วยพระราชปณิธานที่มุ่งมั่น การพัฒนา ด้วยหลัก “เข้าใจ เข้าถึง พัฒนา” พระองค์ท่าน

พระราชทานแนวทาง ประชาชนต้อง “พึ่งพาตนเองได้” ดังกรณี “ศูนย์พัฒนาโครงการหลวงขุนวาง” ก่อตั้งเมื่อครั้งพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชเสด็จพระราชดำเนินมายัง “บ้านขุนวาง” ในปี ๒๕๒๕ แล้วทรงเห็นควรให้มีการปรับปรุงพื้นที่เพื่อเป็นสถานที่ทดลองขยายพันธุ์พืชบนพื้นที่สูงภูเขา ทรงมุ่งมั่นถ่ายทอดเทคโนโลยี มีการปลูกพันธุ์พืชใน “โรงเรียนเพื่อลดพื้นที่เพาะปลูก” เพื่อเป็นการช่วยอนุรักษ์ป่า รักษาแหล่งต้นน้ำไปในคราวเดียวกัน ทั้งยังทรงส่งเสริมการปลูกพืชชนิดอื่นทดแทนการ “ปลูกฝิ่น” เพื่อสร้างรายได้ให้เกษตรกร... “ชาวเขา” พึ่งตนเองได้อย่างถาวร การดำเนินการทุกอย่างเพื่อนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนได้นั้น กระบวนการเริ่มจากการ “เรียนรู้ พึ่งพาตนเอง” ... เริ่มจากการชมแปลงปลูกพืชชาเบอร์ ๑๒ พันธุ์หยวนจืออู่หลง ขั้นตอนการผลิตชาที่โรงผลิตชาใน “หมู่บ้านขุนวาง” พร้อมชิมชาร้อน ๆ ให้อิมท้องรับอากาศเย็นบริสุทธิ์

ได้ชมโรงเรือนปลูกขยายพันธุ์ไม้ดอกอย่างเบญจมาศ คาร์เนชั่น ลิลลี่ และเฟิร์นที่แข่งกันอวดสี ปัจจุบันได้ส่งเสริมให้มีการผลิตไม้กระถางเพิ่มขึ้นอีกด้วย อีกทั้งได้ชมแปลงไม้ผลเมืองหนาว มีการปลูกเคปทูลเบอรรี่ที่มีวิตามินสูง สตอเบอร์รี่พันธุ์ ๘๐ ลูกเล็กแต่มีความหวานหอม ชื่นใจ ชนะเลิศ ผลไม้เหล่านี้สามารถจำหน่ายได้ราคา และกำลังเป็นที่ต้องการของตลาดเป็นอย่างมาก ได้ชมการเรียนรู้การเพาะปลูกพืชผักเมืองหนาว อย่างกะหล่ำดอก พักทองญี่ปุ่น โรงเรือนเห็ดแชมปิญอง เป็นเห็ดเศรษฐกิจเช่นเดียวกัน การปลูกและผลิตรวานิลลา โครงการนำกลิ่นจากการสกัดผักแห้งไปแต่งกลิ่นอาหารหรือน้ำหอมสามารถสร้างรายได้ให้เกษตรกรได้อย่างมั่นคงอีกทางหนึ่ง

ศูนย์การค้าไอทีออบิวิทีชาวบ้าน มีการทำเกษตรฝีมือของชาวเขาเผ่าม้งขุนวาง ด้วยการทำกระเป๋าคั่วปากสี่เหลี่ยมโตใส่ของจุ ทนทาน ราคาประหยัด นอกจากนี้ยังมีโอกาสได้สัมผัสประสบการณ์เรียบง่ายจาก “วัฒนธรรม” ความเป็นอยู่ของ “ชาวปกากะญอ” บ้านโป่งน้อย มีที่พักที่เรียกกันว่า “โฮมสเตย์” ในวิถีพอเพียงบริการผู้มาเยี่ยมชมเยือนพื้นที่ชาวเขา หากมีการเดินทางทางเท้าจะสัมผัสธรรมชาติ ศึกษาสมุนไพร ดอกพญาเสือโคร่งจะบานเต็มที่ในช่วงเดือนมกราคมถึงกุมภาพันธ์นี้ กล่าวกันว่าไม่ว่าแห่งหนตำบลใดในประเทศไทยขณะนี้ ไม่มีที่ไหนไม่มีรอยพระบาทของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช พร้อมด้วยสมเด็จพระนางเจ้า พระบรมราชินีนาถ รวมถึงพระบรมวงศานุวงศ์ พระองค์ทรงออกเยี่ยมราษฎรถึงทุกถิ่นทุรกันดารเพื่อที่จะทรงรับรู้ปัญหาที่แท้จริงในทุกพื้นที่

ด้วยพระอัจฉริยภาพในด้านกรวางแผนและการพัฒนาโครงการพระราชดำริจึงเกิดขึ้นทุกหัวระแหงทั่วประเทศ เพื่อช่วยให้... “ประชาชนชาวไทย” มีที่ทำกินและมีอาชีพเลี้ยงตนเองและครอบครัวได้อย่างยั่งยืน

โครงการพระราชดำริ สามารถแบ่งออกเป็นประเภท คือ

โครงการหลวง เป็นโครงการที่เน้นการพัฒนาพื้นที่ภาคเหนือเป็นส่วนใหญ่ โดยพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ทรงเน้นที่การให้ชาวบ้านเลิกตัดต้นไม้ ทำลายป่า ปลูกฝิ่นหรือค้าของเถื่อน แล้วหันมาปลูกพืชหมุนเวียน ที่มีคุณค่าทางเศรษฐกิจและเลี้ยงสัตว์เพื่อการบริโภค

โครงการตามพระราชประสงค์ เกิดมาจากโครงการศึกษาทดลองและปฏิบัติเป็นการส่วนพระองค์ โดยมีผู้เชี่ยวชาญสาขาต่าง ๆ เป็นผู้ถวายคำแนะนำ สำหรับโครงการเหล่านี้ พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มักใช้พระราชทรัพย์ส่วนพระองค์ในการดำเนินการทดลอง เมื่อทรงแนพระราชหฤทัยว่าโครงการนั้นเป็นประโยชน์แก่ประชาชน จึงโปรดเกล้าฯ ให้รัฐบาลมารับงานไปดำเนินการด้วย

โครงการในพระบรมราชานุเคราะห์ เป็นโครงการที่ดำเนินงานโดยองค์กรเอกชน ตามที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ได้พระราชทานข้อเสนอนี้และแนวทางพระราชดำริ

โครงการตามพระราชดำริ เป็นโครงการหรือแผนงานที่ทรงวางแผนพัฒนาร่วมกับหน่วยงานของรัฐบาล

ท้องเที่ยวโครงการพระราชดำริ นอกจากจะมีส่วนช่วยพัฒนาชีวิตความเป็นอยู่ให้แก่คนท้องถิ่น อีกทั้งยังเป็นแหล่งเรียนรู้ด้านการเกษตร การพัฒนา รวมถึงประเพณีท้องถิ่นแล้ว โครงการพระราชดำริหลายโครงการยังมีภูมิทัศน์งดงามเหมาะแก่การท่องเที่ยวเยี่ยมชมด้วย ซึ่งมีอยู่ทุกภาคของประเทศไทย อาทิ

ภาคเหนือ : สถานที่เกษตรหลวงอ่างขาง จังหวัดเชียงใหม่ พื้นที่ที่เคยเป็นไร่ฝิ่น ได้รับการพลิกฟื้นให้กลายเป็นพื้นที่เพาะปลูกผัก ผลไม้เมืองหนาว เพื่อให้ชาวบ้านซึ่งเป็นชาวไทยภูเขาได้มีราย

ได้ และสามารถพึ่งพาตนเองได้อย่างยั่งยืน สถานี
หลวงอ่างขางเป็นสถานีวิจัยแห่งแรกของมูลนิธิ
โครงการหลวงเป็นพื้นที่ทดลองขยายพันธุ์พืชเมือง
หนาวต่าง ๆ รวมถึงสตรอเบอร์รี่พันธุ์พระราชทานด้วย
นอกจากนี้ ดอยอ่างขางยังเหมาะสำหรับการท่องเที่ยว
เที่ยวที่ต้องการดื่มด่ำกับธรรมชาติ ไม่ว่าจะป็นไร่ชา
สีเขียว หรือทะเลหมอกสุดลูกหูลูกตา

**ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ : ศูนย์ศึกษาการพัฒนา
อ่าวคุ้งกระเบน จังหวัดจันทบุรี** เพื่อให้สอดคล้อง
กับพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรม
หาภูมิพลอดุลยเดช ที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ
ให้จัดทำโครงการพัฒนาอาชีพการประมงและ
การเกษตรขั้นที่ชายฝั่งทะเลจันทบุรี จังหวัดจันทบุรี
จึงร่วมมือกับหน่วยงานต่าง ๆ ในการก่อตั้งศูนย์
ศึกษาการพัฒนาอ่าวคุ้งกระเบน ที่ตำบลคลองขุด
อำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี นอกจากนี้จะมีสะพาน
ไม้สำหรับเดินศึกษาป่าชายเลนแล้วยังมีสถานที่
แสดงพันธุ์สัตว์น้ำเฉลิมพระเกียรติ ๖ รอบพระชนม
พรรษา ให้ชมด้วย

**ภาคใต้ : ศูนย์ศึกษาพิภุลทอง จังหวัด
นราธิวาส** เพื่อแก้ปัญหาน้ำขังตลอดปีของจังหวัด
นราธิวาส ซึ่งเป็นที่ลุ่มต่ำตามแนวพระราชดำริของ
พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช
หน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ก่อตั้งศูนย์ศึกษาการพัฒนา
พิภุลทองขั้นที่ตำบลลูกวอเหนือ อำเภอเหนือ จังหวัด
นราธิวาส เพื่อให้เป็นแหล่งเรียนรู้ด้านการเกษตร
แบบผสมผสาน โดยมีทั้งแปลงงานทดลองสำหรับที่
ลุ่มที่ดอน รวมถึงพื้นที่อ่างเก็บน้ำและพื้นที่สวนยาง
ให้ได้เรียนรู้เกษตรกรรมในสภาพภูมิประเทศที่แตก
ต่างกันออกไป

**ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ : ศูนย์ศึกษา
การพัฒนาภูพาน จังหวัดสกลนคร** เพื่อแก้ปัญหา
การตัดไม้ทำลายป่า ซึ่งส่งผลให้เกิดภาวะแล้งในฤดู
ร้อนและน้ำป่าไหลหลากในฤดูฝน พระบาทสมเด็จพระ
ปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ทรงพระกรุณา

โปรดเกล้าฯ ให้ก่อตั้งศูนย์การพัฒนาภูพาน ที่อำเภอ
เมือง จังหวัดสกลนคร เพื่อเป็นศูนย์กลางในการ
ศึกษาพัฒนาป่าไม้ และเป็นแบบจำลองสำหรับ
โครงการพัฒนาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่นี้โดดเด่น
เรื่องการพัฒนาปศุสัตว์ จนได้ผลลัพธ์คือ สาม
ดำภูพาน ได้แก่ โคเนื้อภูพาน ไก่ดำภูพาน และสุกร
ภูพาน

**ภาคกลาง : โครงการชั่งหัวมัน จังหวัด
เพชรบุรี** พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพล
อดุลยเดช ทรงใช้พระราชทรัพย์ส่วนพระองค์ซื้อที่ดิน
จากราษฎรบริเวณใกล้อ่างน้ำหนองเสือ บ้านหนอง
กอไก่ อำเภอท่ายาง จังหวัดเพชรบุรี จำนวน ๒๕๐
ไร่ มาทำเป็นโครงการตัวอย่างในการพัฒนาการ
เกษตรและปศุสัตว์แบบบูรณาการ เพื่อพลิกฟื้น
พื้นที่แห้งแล้งให้กลับมามีชีวิตอีกครั้ง **โครงการนี้
หรืออีกชื่อหนึ่งว่า “บ้านไร่ของในหลวง”**

ธมมิกราชาในดวงใจชาวภูพาน

เมื่อวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๙ ภายหลัง
สำนักพระราชวังออกประกาศการสวรรคตของ
พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช
สมเด็จพระราชาธิบดีจิกมี เคเซอร์ นัมเกล วังชุก
สมเด็จพระราชาธิบดีและพระบรมวงศานุวงศ์ ทรงนำ
คณะสงฆ์ ข้าราชการอาวุโสและประชาชนชาว
ภูพานร่วมจุดดวงประทีป ๑,๐๐๐ ดวง และสวด
มนต์เพื่อรำลึกถึงพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหา
ภูมิพลอดุลยเดช ณ วิหารเกนราแห่งทาชิโชของ
กรุงทิมพู ราชอาณาจักรภูพาน

นอกจากนี้ ทรงมีพระราชบัญชาให้วัดทั่ว
ประเทศจัดพิธีจุดดวงประทีปและสวดมนต์ เพื่อ
เป็นการแสดงความไว้อาลัยแด่พระบาทสมเด็จพระ
ปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชด้วย

สมเด็จพระราชาธิบดีจิกมี เคเซอร์ นัมเกล
วังชุก ทรงกำหนดให้วันที่ ๑๔ ตุลาคม เป็นวันไว้อาลัย
พร้อมให้ลดธงลงครึ่งเสาเพื่อเป็นการรำลึกถึง

พระเกียรติคุณ โรงเรียนและสถานที่ราชการให้หยุด
ทำการ เพื่อให้ประชาชนสามารถเดินทางไปร่วมพิธี
สวดมนต์ที่วัด

เพชบุรี เพจของสมเด็จพระราชาธิบดีจิกมี เค
เซอร์ นัมเกล วังชุก ยังระบุว่า พระบาทสมเด็จพระ
ปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชทรงเป็นผู้นำที่ทรงพระ
อัจฉริยภาพ ทรงเป็นที่พึ่งทางใจของพลเมืองไทยทุก
คน และพระราชกรณียกิจเพื่อความอยู่ดีกินดีของ
ประชาชนของพระองค์จะถูกจดจำด้วยความเคารพ

วันที่ ๑๕ ตุลาคม สมเด็จพระราชาธิบดีจิกมี
เคเซอร์ นัมเกล วังชุก และสมเด็จพระราชินีเจตซุน
เพมา วังชุก พร้อมด้วยพระโอรสเสด็จฯ มายัง
ประเทศไทย และวันที่ ๑๖ ตุลาคม เสด็จฯ ไปยัง
พระที่นั่งดุสิตมหาปราสาทในพระบรมมหาราชวัง
ทรงวางพวงมาลา ทรงลงพระปรมาภิไธยและพระ
นามาภิไธย เบื้องหน้าพระบรมศพพระบาทสมเด็จพระ
ปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช

วันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๕๙ เวลา ๑๕.๐๐ น.
พลเอก ธนะศักดิ์ ปฏิมาประกร รองนายกรัฐมนตรี
ในฐานะตัวแทนรัฐบาลไทยและผู้บริหารกระทรวง
วัฒนธรรม นำโดย นายวีระ โรจน์พจนรัตน์ รัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงวัฒนธรรม เผ้ารับเสด็จ เจ้าหญิง
เพมา โชเคน วังชุก ผู้แทนพระองค์สมเด็จพระ
ราชาธิบดีจิกมี เคเซอร์ นัมเกล วังชุก ทรงร่วมสวด
ขอพรถวายแด่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหา
ภูมิพลอดุลยเดชเนื่องวันครบรอบ ๔๙ วันแห่งการ
สวรรคต พร้อมผู้นำศาสนาและประชาชนชาวภูฏาน

ชาวภูฏานร่วมพิธีสวดมนต์

ที่ NATIONAL MEMORIAL CHOETEN อนุสรณ์สถานแห่งชาติกลางกรุงเทพมหานคร เมืองหลวงแห่งราชอาณาจักรภูฏาน

การประกอบพิธีสวดมนต์ขอพรครั้งนี้ ได้มีพิธีจุดโคมและจุดเทียนถวายแด่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ซึ่งชาวภูฏานมีความเชื่อว่า การทำพิธีวันที่ ๔๙ จะเป็นวันมงคลที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชจะเสด็จสู่สวรรคตขั้นสูงสุด

เมื่อวันที่ ๘ ธันวาคม พลเอก ธนะศักดิ์ นายวีระฯ นางฉวีรัตน์ เกษตรสุนทร ผู้ช่วยรัฐมนตรีประจำกระทรวงวัฒนธรรม และนางสาวพรรณพิมล สุวรรณพงศ์ เอกอัครราชทูตไทย ณ กรุงธากา พร้อมคณะประกอบพิธีทำบุญถวายเป็นพระราชกุศลแด่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชที่วัดทารา กรุงเทพมหานคร

เพื่อเป็นการเทิดพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช และส่งเสริม

ความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับราชอาณาจักรภูฏาน รัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยโดยกระทรวงวัฒนธรรม (วธ.) และสถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงธากา ได้บูรณาการความร่วมมือกับรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรภูฏาน จัดแสดงนิทรรศการเทิดพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช สายสัมพันธ์ไทย-ภูฏาน (The Royal Thai-Bhutanese Photo Exhibition A Tribute to HM King Bhumibol Adulyadej) Vast Bhutan : A contemporary Art Centre กรุงเทพมหานคร ระหว่างวันที่ ๘-๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๙

เวลา ๑๕.๐๐ น. เจ้าหญิงซิมิ ยางซม วังซุกผู้แทนพระองค์สมเด็จพระราชาธิบดี จิกมี เคเซอร์ นัมเกล วังซุก เสด็จเป็นประธานพิธีเปิดนิทรรศการเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช พร้อมด้วย เจ้าหญิง เดเซน ยางซม วังซุก เจ้าหญิง เกซัง โซเดน วังซุก และเจ้าชายอูกิน จิกมี วังซุก แห่งราชอาณาจักรภูฏาน

เนื้อหาในนิทรรศการประกอบด้วย ๕ ส่วนคือ

๑. ความสัมพันธ์ใกล้ชิดระหว่างราชวงศ์ไทยกับราชวงศ์ภูฏาน ซึ่งสมเด็จพระราชาธิบดีจิกมี เคเซอร์ นัมเกล วังซุก เคยเสด็จฯ มาเยือนประเทศไทยหลายครั้ง เพื่อทรงศึกษาพระราชกรณียกิจของในหลวงรัชกาลที่ ๙ แล้วนำไปปรับใช้พัฒนาประเทศ และทรงยึดแนวพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นแบบอย่างในการพัฒนา

ประเทศ เนื้อหาส่วนนี้ยังมีเรื่องราวเมื่อครั้งสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารีเสด็จเยือนภูฏาน และพระราชทานความช่วยเหลือวิชาการและการศึกษาเพื่อพัฒนาเด็กในชนบทของประเทศภูฏานอีกด้วย

๒. เป็นพระราชประวัติของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บอกเล่าเรื่องราวตั้งแต่วันพระราชสมภพ การขึ้นครองราชย์ พิธีบรมราชาภิเษก ราชภิเษก พระปรีชา และพระอัจฉริยภาพในด้านต่าง ๆ ของพระองค์ ทั้งดนตรี ศิลปะ และกีฬา

๓. เป็นเนื้อหาบอกเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับพระราชกรณียกิจที่ทรงงานหนักตลอด ๗๐ ปีของการครองราชย์ ทั้งการแก้ไขปัญหาก็ทำกินเพื่อพัฒนาความเป็นอยู่ของประชาชนให้ดีขึ้น การใช้หญ้าแฝกอนุรักษ์ดินและน้ำ และการจัดตั้งโครงการพระราชดำริต่าง ๆ

๔. เป็นส่วนของการแสดงความอาลัย แสดงภาพเรื่องราวทั้งชาวไทยและชาวภูฏาน ที่ร่วมกันถวายความอาลัยต่อในหลวงรัชกาลที่ ๙ และการเสด็จมาร่วมพระราชพิธีบำเพ็ญพระราชกุศลที่ประเทศไทยของสมเด็จพระราชาธิบดีจิกมี เคเซอร์ นัมเกล วังชุก

๕. การฉายวีดิทัศน์ เรื่อง ๓ สถิตไว้ในดวงใจไทยนิรันดร์ จำนวน ๒ ตอน ซึ่งบันทึกภาพเหตุการณ์ความสูญเสียครั้งยิ่งใหญ่ และการแสดงความอาลัยของประชาชนที่มีต่อในหลวงรัชกาลที่ ๙ นอกจากนี้ ยังมีวีดิทัศน์อีก ๑ ตอนเกี่ยวกับการทวงงานของพระองค์

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช
ทรงดำริ "โครงการประตูประบายน้ำคลองลาดโพธิ์"

ภาพจาก <http://www.manager.co.th>

เสนาศึกษา

ปองประชาเป็นสูงศานต์

“แก้มลิง” ศาสตร์พระราชา

ในการแก้ปัญหาน้ำท่วมกรุงเทพฯ และปริมณฑล :
บทพิสูจน์พระอัจฉริยภาพที่รอบรู้ศาสตร์หลายแขนง

พ.อ.หญิง ผศ.ศิริวรรณ กาญจนโหติ

น้ำท่วม เป็นปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ เนื่องจากฝนตกปริมาณมากและตกติดต่อกันเป็นเวลานาน จนเกิดน้ำไหลบ่ามาตามผิวดินลงสู่ร่องน้ำ ลำธาร และแม่น้ำ หากลำน้ำตื้นใดไม่สามารถรับปริมาณน้ำได้ก็จะล้นตลิ่งเข้าไปท่วมพื้นที่ต่าง ๆ น้ำท่วมบางพื้นที่ก็เกิดจากการกระทำของมนุษย์ หรือชุมชนที่ไม่มีการระบายน้ำที่สมบูรณ์ ดังนั้นเมื่อเกิดฝนตกหนักเป็นเวลานาน ๆ ในแต่ละครั้ง พื้นที่หลายแห่งมักประสบปัญหาน้ำท่วมซึ่งทำความเสียหายให้แก่พื้นที่เพาะปลูกและทรัพย์สินต่าง ๆ ราษฎรได้รับความเดือดร้อนอยู่เป็นประจำทุกปี

เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๘ เกิดน้ำท่วมในกรุงเทพฯ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชทรงห่วงใยราษฎรที่ได้รับความเดือดร้อนและได้เสด็จฯ

ทอดพระเนตรสภาพน้ำท่วมด้วยพระองค์เองหลายครั้ง เพื่อทรงวางแผนการระบายน้ำออกจากพื้นที่น้ำท่วม พระราชทานคำแนะนำในการระบายน้ำรวมทั้งการจัดการหาพื้นที่พักน้ำ เพื่อบรรเทาความเสียหาย อันก่อให้เกิดโครงการแก้มลิงอันเนื่องมาจากพระราชดำริ

“แก้มลิง” เป็นศาสตร์พระราชาในการแก้ปัญหาพื้นที่น้ำท่วมกรุงเทพฯ และปริมณฑล นอกเหนือจากนี้แล้วยังสะท้อนถึงพระอัจฉริยภาพความรอบรู้ในศาสตร์หลายแขนง ทั้งด้านการ**ชลประทาน** โดยใช้วิธีขุดคลองระบายน้ำภายในบริเวณพื้นที่ลุ่มให้สามารถระบายน้ำออกจากพื้นที่น้ำท่วมขัง ด้าน**วิศวกรรมศาสตร์**โดยก่อสร้างประตูประบายน้ำทำหน้าที่ควบคุมการเก็บกักน้ำในคลองและป้องกันน้ำจากบริเวณด้านนอกไม่ให้ไหลย้อนเข้าไปในพื้นที่

รวมทั้งจัดหาสถานที่เก็บกักน้ำตามจุดต่าง ๆ ใน กรุงเทพฯ เพื่อรองรับน้ำฝนไว้ชั่วคราว ส่วนด้าน **ดาราศาสตร์และฟิสิกส์** ใช้เมื่อถึงเวลาที่คลองพอ จะระบายน้ำได้จึงค่อยระบายน้ำจากส่วนที่กักเก็บ ไว้่อออกไป หรือเร่งระบายน้ำจากคลองดังกล่าวผ่าน ประตูระบายน้ำ อาศัยหลักการทฤษฎีแรงโน้มถ่วง ของโลก (Gravity Flow) ตามธรรมชาติ ต่อจากนั้น เริ่มสูบน้ำออกจากคลองที่ทำหน้าที่แก้มลิง เพื่อ ทำให้น้ำตอนบนค่อย ๆ ไหลมาเอง จึงทำให้น้ำที่ท่วมพื้นที่ลต่น้อยลง จนในที่สุดเมื่อระดับน้ำทะเลสูง กว่าระดับในคลอง จึงปิดประตูระบายน้ำ ให้น้ำไหลลงทางเดียว (One Way Flow) และศาสตร์สำคัญ ที่สุดก็คือ **สัตวศาสตร์** พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชทรงสังเกตเห็นลิงที่อมกล้วย ไว้ในกระพุ้งแก้มได้คราวละมาก ๆ จึงเป็นที่มา “โครงการแก้มลิง อันเนื่องมาจากพระราชดำริ” ดัง พระราชดำรัสที่พระราชทานแก่คณะบุคคลที่เข้า ฝ้าฯ เนื่องในโอกาสพระราชพิธีมหามงคลเฉลิม พระชนมพรรษา เมื่อ ๔ ธันวาคม ๒๕๓๘ ความ ตอนหนึ่งว่า “...ลิงโดยทั่วไปถ้าเราส่งกล้วยให้

ลิงจะรีบปอกเปลือก เอาเข้าปากเคี้ยว แล้วนำไปเก็บไว้ที่แก้มก่อน ลิงจะทำอย่างนี้จนกล้วย หมดหวีหรือเต็มกระพุ้งแก้ม จากนั้นจะค่อย ๆ นำออกมาเคี้ยวและกลืนกินภายหลัง ด้วย พฤติกรรมการนำกล้วยหรืออาหารมาสะสมไว้ ที่กระพุ้งแก้มก่อนการกลืนนี้ จึงเป็นพฤติกรรม ตัวอย่างที่จะนำมาใช้ในการระบายน้ำท่วมออก จากพื้นที่น้ำท่วมซึ่งบริเวณทิศตะวันออกและทิศ ตะวันตกของแม่น้ำเจ้าพระยา...” นอกจากนี้ยัง ทรงพระอัจฉริยภาพด้าน**อักษรศาสตร์** ทรงเลือกใช้ คำไทยง่าย ๆ เพียง ๒ คำ คือ แก้ม กับ ลิง มาตั้งชื่อ โครงการ ประกอบกับทรงเลือกใช้ภาพพจน์อุปมา เปรียบเทียบลักษณะการดำเนินโครงการกับแก้มลิง ในเวลาที่ลิงกินกล้วยไม่ได้เคี้ยวไปกลืนไปแบบสัตว์ ชนิดอื่น แต่น้ำท่วมที่เคี้ยวแล้วไปเก็บไว้ที่กระพุ้ง แก้มจนเต็ม แล้วจึงค่อย ๆ กลืนลงไป ทำให้ผู้รับสาร มองเห็นภาพได้ชัดเจน เข้าใจลักษณะการดำเนินงาน และจดจำง่ายจนติดปากติดหูคนไทยไม่รู้ลืม จะเห็นได้ว่า วิธีการของโครงการแก้มลิงมีหลัก ง่าย ๆ คือ เมื่อเกิดน้ำท่วมก็ขุดสระหรือคลอง เพื่อ ชักน้ำให้ไหลมารวมกันแล้วนำมาเก็บไว้เป็นบ่อพัก น้ำอันเปรียบเทียบกับแก้มลิง แล้วจึงระบายน้ำลง ทะเลเมื่อปริมาณน้ำทะเลลดลง

ภาพจาก <http://welovethaiking.com/>

โครงการแก้มลิงบึงหนองบอน
แก้ปัญหาน้ำท่วมกรุงเทพฝั่งตะวันออก

ภาพจาก <http://www.tnews.co.th/>

โครงการแก้มลิงทุ่งมะขามหย่อง

การพิจารณาจัดหาพื้นที่แก้มลิงควรเลือกสถานที่และเส้นทางที่เหมาะสมเป็นบ่อพัก ชักน้ำท่วมให้ไหลเข้าสู่บ่อพักได้สะดวก สามารถระบายน้ำออกจากบ่อพักได้อย่างต่อเนื่อง ดังเช่น พื้นที่แก้มลิงที่ฝั่งตะวันออกของแม่น้ำเจ้าพระยาใช้คลองชายทะเลด้านจังหวัดสมุทรปราการ ส่วนพื้นที่แก้มลิงที่ฝั่งตะวันตกของแม่น้ำเจ้าพระยาใช้คลองชายทะเลด้านจังหวัดสมุทรสาคร

ด้วยพระอัจฉริยภาพที่รอบรู้ในศาสตร์หลายแขนง และพระมหากรุณาธิคุณในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชที่ทรงห่วงใยพสกนิกรพระองค์จึงได้พระราชทานแนวทางการบริหารจัดการน้ำท่วม (Flood Management) ได้แก่

การก่อสร้างคันกันน้ำ เป็นวิธีป้องกันไม่ให้น้ำล้นตลิ่งเข้าไปท่วมพื้นที่ให้ได้รับความเสียหาย ด้วยการเสริมขอบตลิ่งให้มีระดับสูงขึ้น การก่อสร้างคันดินกันน้ำขนาดที่เหมาะสมขนานไปตามลำน้ำห่างจากขอบตลิ่งพอสมควร เพื่อป้องกันมิให้น้ำล้น

ตลิ่งไปท่วมพื้นที่ด้านใน เช่น การทำคันดินป้องกันน้ำท่วมบริเวณต่าง ๆ ในโครงการป้องกันน้ำท่วมกรุงเทพฯ และปริมณฑล ซึ่งสามารถป้องกันน้ำจากแม่น้ำเจ้าพระยาและน้ำตามคลองไม่ให้ไหลป่าเข้ามาท่วมกรุงเทพฯ ชั้นในและพื้นที่เศรษฐกิจได้เป็นอย่างดี ฯลฯ

การก่อสร้างทางผันน้ำ การก่อสร้างทางผันน้ำหรือชุดคลองสายใหม่เชื่อมต่อกับลำน้ำที่มีปัญหาน้ำท่วม โดยให้น้ำที่ท่วมพื้นที่ไหลไปตามทางผันน้ำที่ขุดขึ้นใหม่ไปลงลำน้ำสายอื่น หรือระบายออกสู่ทะเลตามความเหมาะสม ต้องสร้างประตูระบายน้ำหรืออาคารเพื่อควบคุมและบังคับน้ำบริเวณปากทางให้เชื่อมกับลำน้ำสายใหญ่ นอกจากนี้การก่อสร้างทางผันน้ำยังช่วยควบคุมปริมาณน้ำป้องกันมิให้เกิดน้ำท่วม และลดปัญหาการรุกคืบของน้ำเค็มในฤดูแล้งอีกด้วย ดังเช่น โครงการประตูระบายน้ำคลองลัดโพธิ์ อันเนื่องมาจากพระราชดำริ ช่วยแก้ปัญหา น้ำท่วมที่ใช้หลักการเบี่ยงน้ำ (Diversion) กรม

ภาพจาก <http://www.weekendhobby.com>

ประตูระบายน้ำคลองลัดโพธิ์ อ.พระประแดง จ.สมุทรปราการ

ชลประทานได้ดำเนินการสนองพระราชดำริ โดยปรับปรุงสภาพลำน้ำเจ้าพระยาที่มีลักษณะไหลวนคดเคี้ยว ดินเขิน ความยาว ๑๘ กิโลเมตร รั้นระยะทางเหลือ ๖๐๐ เมตร ใช้เวลาระบายน้ำจากเดิม ๘ ชั่วโมง เหลือ ๘ นาที ช่วยระบายน้ำที่หลากและน้ำที่ท่วมของ ๒ ฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยาลงสู่ทะเลได้ทันทีในช่วงก่อนน้ำทะเลหนุน และปิดประตูระบายน้ำคลองลัดโพธิ์เมื่อน้ำทะเลหนุนเพื่อหน่วงน้ำทะเลไม่ให้ลัดเลาะไปตามแนวแม่น้ำเจ้าพระยา ทำให้เพิ่มประสิทธิภาพการระบายน้ำของแม่น้ำเจ้าพระยา

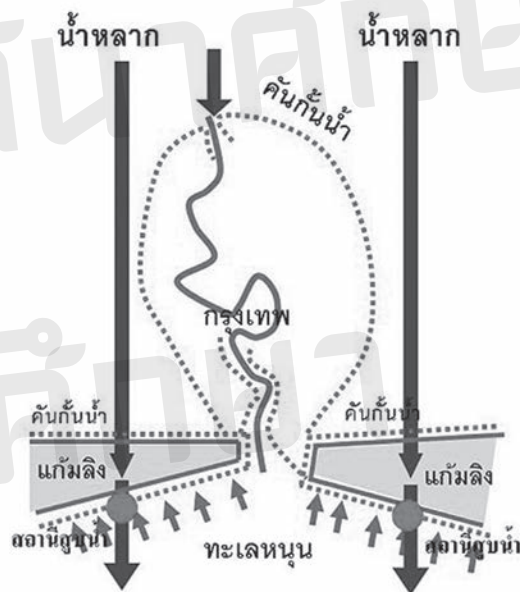
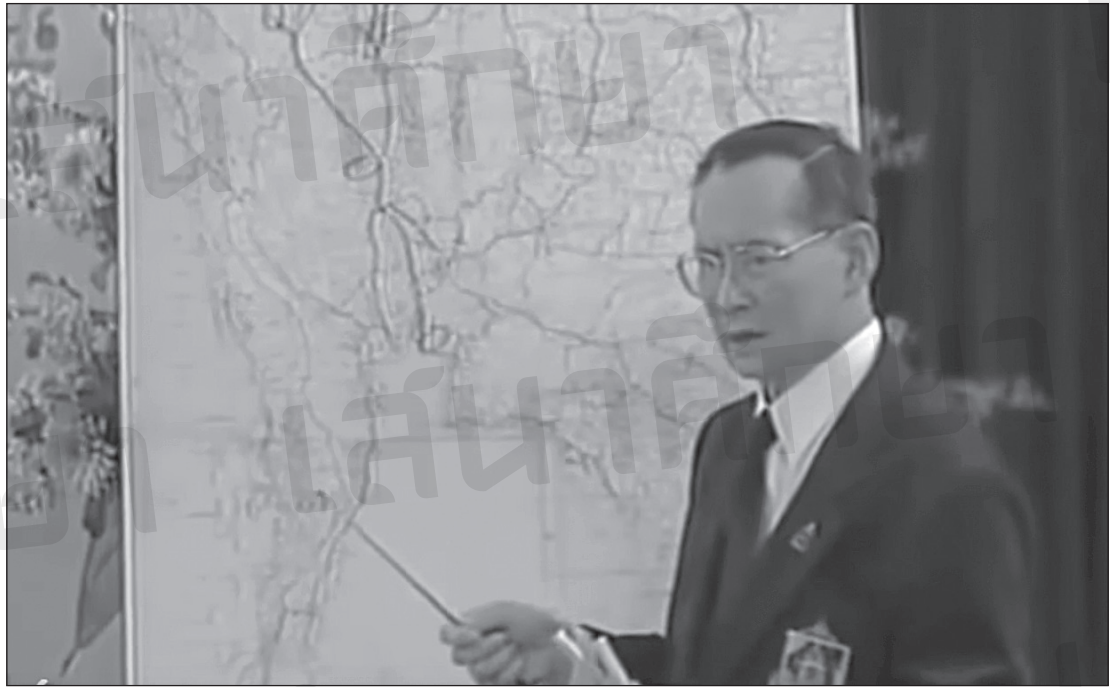
การปรับปรุงสภาพลำน้ำ อาจใช้วิธีการขุดลอกลำน้ำตื้นเขินให้น้ำไหลสะดวกขึ้น ตกแต่งดินตามลาดตลิ่งให้เรียบมีให้เป็นอุปสรรคต่อทางเดินของน้ำ กำจัดวัชพืช ผักตบชวา และรื้อทำลายสิ่งกีดขวางทางน้ำไหลให้ออกไปจนหมดสิ้น หากลำน้ำคุดโค้งมากให้หาแนวทางขุดคลองใหม่เป็นลำน้ำสายตรงให้น้ำไหลสะดวก การปรับปรุงสภาพลำน้ำเป็นศาสตร์พระราชชาติสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิรา

ลงกรณ์ บดินทรเทพยวรางกูร ทรงน้อมนำมาเป็นแนวทางป้องกันปัญหาน้ำท่วม โดยทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้หน่วยทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์ ร่วมกับ ชำราชบริพาร หน่วยราชการในพื้นที่ และประชาชนจิตอาสาทำจัดวัชพืชและสิ่งกีดขวางทางระบายน้ำ รวมทั้งขุดลอกคูคลองเพื่อป้องกันและบรรเทาปัญหาน้ำท่วม ด้วยทรงห่วงใยความเดือดร้อนของราษฎรและทรงสืบสานงาน

ภาพจาก <http://welovethaiking.com/>

“ทุ่งทะเลหลวง” โครงการแก้มลิงในพระราชดำริ

พระราชดำรินในสมเด็จพระบรมชนกนาถ ตลอดจน ทรงเป็นแบบอย่างในการตามรอยศาสตร์พระราชฯ อันนำพาประโยชน์สุขมาสู่ราษฎรอย่างแท้จริง

การก่อสร้างเขื่อนเก็บกักน้ำ เป็นมาตรการ ป้องกันน้ำท่วมที่สำคัญประการหนึ่ง ในการกักเก็บ

น้ำที่ไหลท่วมล้นในฤดูน้ำหลาก โดยเก็บไว้ทางด้านเหนือเขื่อนในลักษณะอ่างเก็บน้ำ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ภูมิพลอดุลยเดชมีพระราชดำริให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องแก้ไขปัญหาน้ำท่วมพื้นที่เกษตรกรรมและชุมชนต่าง ๆ ด้วยการก่อสร้างเขื่อนกักเก็บน้ำหลายพื้นที่ด้วยกัน เช่น เขื่อนป่าสักชลสิทธิ์ จังหวัดลพบุรี และเขื่อนขุนด่านปราการชล จังหวัดนครนายก ซึ่งทำหน้าที่เก็บกักน้ำไว้ โดยระบายน้ำออกจากแหล่งกักเก็บน้ำที่ละน้อย ๆ เพื่อนำมาใช้ประโยชน์ได้อีกหลายด้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเพื่อการเพาะปลูกในช่วงเวลาฝนไม่ตกหรือช่วงฤดูแล้ง ครั้นเมื่อเข้าสู่ฤดูฝนปีต่อไป เขื่อนก็จะมีปริมาณพื้นที่รองรับน้ำจำนวนมาก ซึ่งสามารถป้องกันและบรรเทาปัญหาน้ำท่วมในพื้นที่ตอนล่าง รวมถึงกรุงเทพฯ นอกจากนี้แล้วการก่อสร้างเขื่อนยังใช้ประโยชน์ในการผลิตกระแสไฟฟ้าได้อีกด้วย เช่น เขื่อนภูมิพล เขื่อนสิริกิติ์ เขื่อนแม่งัดสมบูรณ์ชล เขื่อนอุบลรัตน์ เขื่อนศรีนครินทร์ ฯลฯ ศาสตร์ที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชทรงคิดค้นล้วนแต่แสดงให้เห็นถึงการใช้ทรัพยากรอย่าง

ภาพจาก <http://www.muaklek.net/>

**เขื่อนป่าสักชลสิทธิ์ เป็นเขื่อนดินกักเก็บน้ำที่ยาวที่สุดในประเทศไทย
เขื่อนนี้สร้างจากพระราชดำริขององค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เพื่อแก้ไขปัญหาน้ำท่วมในฤดูน้ำหลาก**

คุ้มค่ายิ่งกว่ายิงปืนนัดเดียวได้นกสองตัว
ศาสตร์พระราชาด้านการบริหารจัดการน้ำ
ท่วมทั้งแก้มลิง การก่อสร้างคันกันน้ำ การก่อสร้าง
ทางผันน้ำ การปรับปรุงสภาพลำนน้ำ การก่อสร้าง
เขื่อนเก็บกักน้ำ เป็นบทพิสูจน์ให้เห็นถึงพระอัจฉริย
ภาพที่รอบรู้ในศาสตร์หลายแขนงอย่างถ่องแท้
ช่วยแก้ไขและป้องกันปัญหาน้ำท่วม ปัญหาการ
ขาดแคลนน้ำ รวมทั้งเป็นต้นทุนน้ำในฤดูแล้ง เป็น
แหล่งท่องเที่ยวหรือจุดดึงดูดความสนใจให้แก่ัก

ท่องเที่ยว และยังเป็นการช่วยอนุรักษ์น้ำและสิ่ง
แวดล้อมอีกด้วย เปรียบเสมือนแสงส่องทางให้
ประชาชนได้รอดพ้นจากความมืดมิด ผ่านพ้นวิกฤต
อุทกภัยไปได้ด้วยดี สมควรอย่างยิ่งที่พสกนิกรชาว
ไทยจะได้น้อมนำศาสตร์พระราชามาประยุกต์ใช้ให้
เกิดประโยชน์แก่ตนเอง ชุมชน และประเทศชาติ
สืบไป

ขอขอบคุณข้อมูลจาก

คณะกรรมการอำนวยการจัดงานฉลองสิริราชสมบัติครบ ๖๐ ปี *สารานุกรมพระราชกรณียกิจพระบาทสมเด็จพระ
พระเจ้าอยู่หัว ในรอบ ๖๐ ปี แห่งการครองราชย์* กรุงเทพฯ : กรมศิลปากร, ๒๕๕๑.
สำนักงานคณะกรรมการพิเศษเพื่อประสานงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ (สำนักงาน กปร.).
จอมปราชญ์แห่งการพัฒนา น้ำคือชีวิต กรุงเทพฯ : บริษัทอมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด มหาชน,
๒๕๕๕.
การแก้ปัญหาน้ำท่วม. ที่มา www.utokapat.org
ทฤษฎีการแก้ปัญหาน้ำท่วม อันเนื่องมาจากพระราชดำริ ที่มา www.chaipat.or.th

นักเรียนนายร้อย อ่านตรงนี้

พล.อ.มณู สายัณห์นิโครธ

ฉบับนี้ จะพูดกันเกี่ยวกับเรื่องผู้หญิง เพราะพวกเราเป็นผู้ชาย นักเรียนเป็นชายวัยรุ่น ยังต้องศึกษาเล่าเรียน เมื่อสำเร็จการศึกษาแล้ว หน้าที่การงานเป็นภารกิจที่ล้วนเกี่ยวข้องกับชาติบ้านเมือง หน้าที่การงานเกือบตลอดชีวิตล้วนมีปัญหา ข้อขัดข้อง ยากลำบากและมีนายทหารที่สำเร็จจากรร.จปร. เป็นจำนวนไม่น้อยที่ทำงานจนเกษียณอายุ ไม่มีข้ออ้างพร้อม ไม่มีผู้คนรู้จักนิยมยกย่อง แต่เขาเหล่านั้นทำงานสำเร็จให้ชาติบ้านเมืองมากมาย พูดภาษาสมัยนี้ เรียกว่าไม่ดัง ไม่เด่น

ในหลายปัญหาตลอดชีวิตการรับราชการ มีปัญหาสำคัญอยู่เรื่องหนึ่งคือ ปัญหาครอบครัว หลายคนได้ดิบได้ดีก็เพราะเมีย ในเวลาที่อีกหลายคนต้องเป็นที่ติเตียนก็เพราะเมีย เรื่องเหล่านี้ นักเรียนอย่าได้ประมาท อย่ายอมผ่านไป ว่ากับตัวเราคงจะไม่เป็นเช่นนั้น ชีวิตของคนเราทุกคนอยู่กับความเป็นอนิจจัง คือความไม่เที่ยงแท้ทั้งหลาย ส่วนใหญ่ของความไม่เที่ยง มิใช่ความเจริญรุ่งเรือง ความเสื่อมทั้งหลายเป็นเครื่องชี้ความไม่เที่ยงแท้ของชีวิตอย่างแท้จริง

เรื่องราวของ ชาย - หญิง แม้เป็นเรื่องของธรรมชาติก็จริง แต่หากเรามีกฎเกณฑ์ของการดำรง

ชีวิต เรามีสัจจะและความซื่อสัตย์ในการดำรงตน ควบคุมอารมณ์จิตใจ รู้จักควบคุมการแสดงออก ซึ่งเป็นสิ่งที่กระทำได้อย่างยิ่งสำหรับคนหนุ่ม แต่หากจะได้อ่านรู้ชีวิตของผู้คนในเรื่องราวต่าง ๆ ในอดีต ในประวัติศาสตร์ ผู้หญิงมีอันตรายถึงกับทำให้ชาติบ้านเมืองวิบัติล่มจมได้ หญิงคน ๆ เดียวทำลายความแข็งแกร่งของชาติบ้านเมืองได้ มันเคยเกิดขึ้นแล้วในอดีต มิใช่เพียงครั้งสองครั้ง แต่ละชาติบ้านเมือง ล้วนมีอดีตที่เจ็บปวดเกิดจากผู้หญิงแทบทั้งนั้น ข้อสำคัญผู้ชายต้องมีสติ ต้องมั่นคง อย่านำเอาใจตามใจกันจนเสียหาย

จำเป็นต้องหยิบยกเรื่องราวจากประเทศจีน เพราะสามารถค้นหาได้จากเอกสารประวัติศาสตร์ มาเล่าสู่กันฟังได้ บางเรื่องราวอ่านแล้วมีความรู้สึก ว่า มันไม่น่าเป็นไปได้ แต่ขอให้คิดย้อนไปอีกแนวทางหนึ่งว่า มันเป็นเพราะความลุ่มหลงของฝ่ายชาย ที่ยอมจะทำอะไรก็ตามแต่เพื่อนางคนนั้น เพื่อให้นางนั้นหันมาหา เชื่อฟัง ยินยอม... ฯลฯ

ประมาณปีที่ ๙๘๐ ก่อนคริสตกาล หรือถ้าเอา ๕๔๓ ลบออก ก็จะได้เท่ากับ ๒๓๗ ปีก่อนพุทธกาล ประเทศจีนสมัยนั้นมีการปกครองและความเป็นอยู่ที่บ้านเมืองแบ่งเป็นแคว้นเล็ก แคว้น

น้อย มีตำราเขียนไว้ว่ามีถึง ๒๐๐ กว่าแคว้น โดยที่แคว้นโจวใหญ่ที่สุดจึงเป็นเมืองที่เป็นผู้ปกครองปกครองในระบอบ Feudalism หรือเรียกว่าระบอบศักดินาสวามิภักดิ์ แต่ละปีเมืองเล็ก ๆ ก็จะต้องมีการส่งส่วยบรรณาการมาให้เมืองใหญ่กว่าที่ปกครองงานอยู่ เมื่อโจวเจี้ยนฮ่องสิ้นพระชนม์ ไอรสขึ้นปกครองต่อชื่อ โจวฮิวอ๋อง เป็นผู้ที่ไม่สนใจราชการบ้านเมือง ชอบให้ประจบสอพลอ และบ้าผู้หญิง เจ้าเมืองเล็ก ๆ เมืองหนึ่งชื่อ เปาเหยียง มีความจงรักภักดีได้กล่าววาทจาตัดทอนการบ้านเมืองจึงถูกจับกุมขังลูกชายชื่อ ฮังเต็ก คิดอ่านหาหญิงงามในเมืองเปาไปแลกตัวบิดาออกจากการคุมขัง ได้หญิงงามบ้านปาเซียงคอยชื่อนาง เพาสื่อ (บางตำรา ชื่อ เปาชื่อ) นำมาถวายเป็นสนม จึงได้ถอดบิดาออกจากการคุมขัง ตามหนังสือเลียดก๊ก บรรยายว่า “นางเพาสื่อ แม่นับอายุได้สิบสี่ปี แต่รูปร่างสูงใหญ่ตั้งคล้ายอายุสิบหกสิบเจ็ดที่แต่งงานได้ อีกทั้งหน้าตางดงาม นีวเรียกว่ามประดุจหยกเหลา นวลลักษณะประดุจบุปผชาติทาบาจันทร์รา รูปโฉมสามารถพลิกลมประเทศศวกำแพงเมืองได้ แต่หากอยู่อาศัยในหมู่บ้านห่างไกลตลอดมา ประกอบกับอายุยังน้อย มาตรฐานจะมีลักษณะงดงามสุดยอดดง ก็ยังมีได้มีผู้ใดมาสู่ขอ

หลังจากที่ โจวฮิวอ๋อง ได้นางเพาสื่อ มาเป็นสนม ก็มีความสุขประดุจปลาได้น้ำ จะนั่ง จะยืนก็ต้องเกาะเกี่ยวสวมกอด จะดื่มจะกินก็ต้องร่วมช้อนร่วมจอกหลายสิบวัน มีออกวาราชการ นางเพาสื่อเป็นสนมจนคลอดบุตรเป็นชายออกมา โจวฮิวอ๋อง ลุ่มหลงถึงกับ ปลดสองเฮา และรัชทายาท ตั้งนางเพาสื่อเป็นสองเฮา และลูกเพิ่งเกิดเป็นรัชทายาท แทน ให้ลูกใหม่เป็นรัชทายาทตั้งแต่เป็นทารกยังไม่อดนมเลย

ปัญหาที่มีอยู่ว่า แม้โจวฮิวอ๋อง จะเอาอกเอาใจอย่างไร ก็ไม่เคยเห็นนางเพาสื่อหัวเราะ ไม่ว่าจะมีมิหรืประเภทใดซบกลุ่ม อีกทั้งชาววังร้องรำ

ทำเพลงขณะเสวยพระกระยาหาร เสพน้ำจันทน์ นางเพาสื่อก็ไม่มีอาการสำราญบานใจ

วันหนึ่ง โจวฮิวอ๋อง พานางเพาสื่อไปเปลี่ยนบรรยากาศ บนป้อมปราการที่ภูเขา หลี่ซาน (ผู้ใดไปเที่ยวเมืองซีอาน ควรไปเที่ยวสถานที่แห่งนี้ด้วย ปัจจุบันทางการจีนจัดให้สถานที่นี้เป็น แหล่งท่องเที่ยวระดับชาติ) ระหว่างที่กำลังขึ้นกมไม้กันอยู่นางเหลือบไปเห็นกองขี้หมาป่า (หลางเฟิ่น) วางสุ่มกันไว้เป็นกองพะเนินเทินทึก นางก็ถามว่า นำขี้หมาป่ามากองไว้ทำไมมากมาย กลิ่นเหม็นคั้นจมูก ทำให้เสียบรรยากาศหมด โจวฮิวอ๋องก็อธิบายว่า เป็นของที่จำเป็นใช้งานสำหรับจุดเป็นควันไฟให้ลูกโขมยแจ่งเหตุคับขันให้หัวเมืองต่าง ๆ ทราบว่าเมืองหลวงกำลังเกิดเหตุภัยร้ายแรง จะได้รับยกทัพมาช่วยได้ทันทั่วทั้ง

นางเพาสื่อ ได้ฟังคำอธิบายแล้ว คงนึกในใจว่า โจวฮิวอ๋อง ไฉนท่านจึงปัญญาอ่อนเช่นนี้ เหตุใดไม่โทรศัพท์ หรือส่งโทรเลข ส่งไลน์ เฟสบุ๊คไปแทนไม่ทันสมัยเสียเลย !? (หากท่านผู้อ่านได้ดูสารคดีเส้นทางสายไหม ซึ่งเคยฉายในทีวีสมัยที่เป็น ITV จะทราบว่า ขี้หมาป่าแห้ง มีคุณสมบัติในการสร้างควันที่หนาแน่นมาก สร้างควันได้ดีกว่ากิ่งไม้แห้งหลายเท่า ส่วนเชื้อเพลิงหุงต้มที่ดีของชาวเผ่าเร่ร่อนจนถึงปัจจุบันนี้เขาใช้ ขี้จุกแห้ง เพราะหากิ่งไม้ในทะเลทรายได้ยาก)

โจวฮิวอ๋อง เห็นนางไม่เชื่อ ด้วยความรักและหลงเมีย จึงสั่งให้ทหารจุดไฟด้วยขี้หมาป่านั้น เกิดควันโขมงลอยขึ้นสูงในท้องฟ้า ด้วยข้อกำหนดว่าเป็นสัญญาณที่สำคัญ บรรดาเจ้าเมืองต่าง ๆ เมื่อเห็นควันไฟสัญญาณต่างก็รีบจัดกำลังกองทัพมายังเมืองหลวงกัน เมื่อได้ความว่า มิได้มีเหตุภัยร้ายอย่างใด เป็นเพราะ โจวฮิวอ๋อง จุดไฟให้ราชินีเพาสื่อ เชื่อว่าควันไฟจากขี้หมาป่า จะเป็นสัญญาณเรียกรับความช่วยเหลือจากหัวเมืองต่าง ๆ ได้รวดเร็วกว่าการส่งข้อความผ่านโทรศัพท์ ระบบ 4G เสียอีก

บรรดาเจ้าเมืองต่าง ๆ ก็แสดงอาการหัวเสีย กระพืดกระเพียด โมโหกันยกใหญ่ ทำให้ราชินี เพาสื่อ เห็นอาการของบรรดาหัวเมืองที่มีอาการหัวเสีย หัวฟัด หัวเหวี่ยง แบบนั้นแล้ว นางจึงหัวเราะออกมาได้ ใจฮิวอ่องดีใจมากที่สุดที่ทำให้เมียหัวเราะได้ ประวัติศาสตร์จีน บันทึกไว้จริง ๆ ว่า นี่เป็นหัวเราะที่ทำให้ชาติล่มสลาย

ในปีที่ ๗๗๑ ก่อนคริสตศักราช พวกเฉวียนหยง (ไชยยัง) คนเถื่อน ได้ยกกำลังเข้าโจมตีเมือง หลวงลั่วหยาง ปล้นสะดม เผา ทำลาย กองข้าหมาป่าที่มีอยู่ถูกจุดขึ้นเพื่อขอความช่วยเหลือ แต่ไม่มีบรรดาหัวเมืองโดยยกทัพมาช่วย คงกลัวถูกเมียเจ้าเมืองใจหัวเราะเยาะ ใจฮิวอ่องถูกฆ่าพร้อมรัชทายาท นางเพาสื่อถูกคนเถื่อนจับตัวไป อาจเป็นเพราะมีรูปร่างถูกใจพวกคนเถื่อน (คำว่า คนเถื่อนของประวัติศาสตร์จีน หมายถึง ชนเผ่าเร่ร่อนต่าง ๆ ในทะเลทรายตะวันตก) เหล่านี้เมื่อได้อ่านได้ศึกษาแล้ว ย้อนมามองดูเหตุการณ์ปัจจุบัน เราก็กังพอมองเห็นผู้คนเป็นจำนวนไม่น้อยที่มีครอบครัวเป็นพิษ ผู้ชายหลายคนได้รับทราบจากการแสดงออกของสังคม บอกเขาเพื่อให้เขารู้ว่า เขามีเมีย มีลูก ที่เป็นพิษ แทนที่จะเก็บไปพิจารณาแก้ไข กลับโกรธออกปรับแทน ชี้แจงด้วยเหตุผลที่ไม่ใช่เหตุผลยังมีอยู่ และในอนาคตก็จะต้องยังมีอยู่

ดูโฆษณาในทีวี “ตัวอยู่หนาย...หนาย...หนาย!!” สุ่มเสียงและอาการปฏิกิริยาที่คุณเมียดะโงนใส่หน้าสามี น่ารัก น่าชื่นชม คนดูโฆษณาแล้วก็มีความรู้สึกคล้ายตาม อยากใช้บริการตามที่โฆษณานั้นชี้แนะ...เสียเหลือเกิน.... ถ้านักเรียนมีเมียแบบนี้ คงจะจำเรณู กล่าวได้ว่า “จำเรณูเกิดนะพ่อคุณ”

ในสมัยที่ผู้เขียนยังเป็นนักเรียนนายร้อยเวลานั่งจับกลุ่มคุยกันระหว่างเพื่อน ๆ บางครั้งก็มี นนร.อาวโส นนร.ชั้นสูง มาร่วมวงด้วย สมัยก่อนเวลาที่มีไข้การซ่อม หรือที่เรียกว่า ช่วงเวลาของการปรับปรุงลักษณะทหาร รุ่นพี่ ๆ หลายคน จะมานั่ง

พูดคุยกับน้อง ๆ พร้อมกับมักจะเล่าเรื่องการเรียนรู้ในอดีตให้เราได้เตรียมตัวกัน เช่น เฮ้ย! หากเมื่อพวกเอ็งขึ้นไปเรียนปี ๒ นะ ระวังฟิสิกส์ ให้ดีนะ ตั้งใจมาก ๆ นะวิชานี้ ส่วนใหญ่จะตก และต้องแซม (Re-Exam) กันปีละหลายสิบคนวะ ! ส่วนเมื่อขึ้นปี ๓ ละก็ แมคคานิกส์ อากาศหนักทีเดียว (สมัยที่ผู้เขียนเป็น นนร. มีรุ่นพี่สอบตกแมคคานิกส์ ต้องเรียนปี ๓ ซ้ำชั้น โดยต้องมาเรียนรุ่นเดียวกับผู้เขียนถึง ๓๒ คน) นอกนั้นก็จจะคุยกันเรื่องผู้หญิง อ้ายคนนั้นไปจับคนนี้ ฝอยกันจนน้ำลายพุ่ง มีรุ่นพี่คนหนึ่งเป็น นนร. หัวหน้าหมวด ของผู้เขียนเอง พบกันเมื่อเดือน ก.พ.๖๐ ยังขับรถส่งหลานไปโรงเรียน ประมาณอายุได้นำจะเกือบ ๘๐ ปีแล้ว ยังแข็งแรง เพราะเป็นรุ่นพี่ที่จริงจัง ดู แต่มีเมตตาสูง และอารมณ์ดีเสมอ เขาเล่าให้ฟังสนุก ๆ ว่า “พวกแกจบออกไปรับราชการ จะให้เจริญก้าวหน้า ต้องยึดถึงหลักการห้าข้อ คือ เลียดิน, สิ้นมาก, ปากสอพลอ, ล่อไข่แดง สุดท้าย แกรววิชา พี่อธิบายกฎข้อแรกคือ อย่าเป็นคนหัวแข็ง ต้องอ่อนน้อมถ่อมตน ข้อสอง ต้องประหยัดมัธยัสถ์ เก็บออม อย่าฟุ่มเฟือย ข้อสาม ต้องรู้จักการพูดจา เพราะโบราณว่าไว้ว่า ปากเป็นเอก เลขเป็นโท หนังสือเป็นตรี ชั่วดีเป็นจัตวา หมายถึง การพูดจาสุภาพเรียบร้อย เป็นเรื่องแรกสำคัญที่สุด เลขเป็นโทนั้น หมายถึง หัวสมองต้องเฉียบไว หนังสือเป็นตรี คือต้องศึกษากฎระเบียบข้อบังคับให้เป็นที่เข้าใจ ทำยที่สุด ชั่วดีเป็นจัตวา คือจะทำอะไร ต้องคิดเสมอว่าสิ่งที่เราจะลงมือทำนี้ มันเป็นเรื่องที่ดีหรือชั่ว ถ้ามันชั่วยกก็อย่าทำเด็ดขาด ข้อสี่ ล่อไข่แดง หมายถึงได้บุตรของผู้บังคับบัญชามาเป็นภรรยา เป็นกรณีที่รับรองความก้าวหน้าในการรับราชการได้อย่างแน่นอน

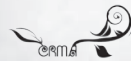
ส่วนผู้ใดไม่มีความสามารถที่จะล่อไข่แดงได้ ก็ต้องมองหาเบญจกัลยาณีให้ได้ หมายถึง สวามที่มีคุณสมบัติครบ ๕ ประการ คือ รูปสวย, รวย, ทรัพย์, อภิวิชา, พ่อตาตาย, แม่ยายโง่ พอที่เขาเล่า

มาถึงตอนนี้พวกเราก็ฮากันตึงเลย หัวร่อกันหงายท้อง ๔ ข้อที่ว่ามาแล้วนั้น ยังไม่พอต้องข้อสุดท้าย แกร่งวิชา คือความรู้ที่ได้การฝึกศึกษาทุกวิชานั้น ต้องสามารถนำไปใช้ในหน้าที่การงานได้จริง สมัยก่อนที่ชีวิตนักเรียนนายร้อยเป็นอย่างนี้ ส่วนคนที่จุกจิกหรือที่เรียกว่า “ซีคาบ” นั้น พอจบไปแล้วรุ่นน้อง ๆ ก็ไม่สนจิตใจด้วยนัก ก็เป็นเรื่องธรรมดา

ลงท้ายของเรื่องให้หายเครียด ขณะนี้ยังต้องเรียนหนังสือกันอยู่ ตั้งใจเรียนมาก ๆ อย่าคิดว่า ที่เรียนมาจะไม่ได้ใช้ บางทีในขณะที่เรียน ครูอาจารย์ท่านอาจมิได้บอกว่า จะนำไปใช้อะไรได้ เช่น สมัยที่ผู้เขียนเป็น นตท. ๑-๒ สมัยเป็น นตท.๑ เรียนที่ รร.ตท. ตึกแดง เดียวนี้เป็นสำนักนายกรัฐมนตรียไปแล้ว อยู่ตรงข้ามกระทรวงศึกษาธิการ ทุกบ่ายวันพุธ จะต้องเดินแถวไปเรียนวิชาวาดเขียน SKETCHING คือการวาดภาพภูมิประเทศตามที่เรามองเห็น อาจารย์สอนว่าให้วาดรูปวิว เราก็ไม่รู้จะเรียนไปทำไม ก็วาดไปตามมีตามเกิด แต่เมื่อจบออกมารับราชการ ออกไปอยู่ชายแดน นำกำลังขนาดเล็กเดินลัดเลาะไปตามป่าเขา ใครจะพกกล้องถ่ายรูปไป

ด้วย สมัยนั้นกล้องถ่ายรูปมีขนาดใหญ่ ต้องสะพายหรือห้อยคอไป พวกเราต้องย้อนกลับไปเป็นเด็ก ปากกาหมึกซึม ปากกาลูกกลิ้งติดตัวเข้าป่าไปใช้งานไม่ได้ หมึกหมด เขียนไม่ออก ที่ดีที่สุดคือ ดินสอดำ 2B ถึงคราวจำเป็น จะต้องจดจำภูมิประเทศสำคัญ เมื่อไม่มีกล้องก็ใช้การวาดรูป ณ วันนั้น ผู้เขียนนึกถึง บุญคุณครูอาจารย์ ที่ได้สั่งสอนมา สมัยที่ไปรบ เวียดนามต้องชุดหลุมทำบังเกอร์เอง ท่อนไม้ก็ต้องไปตัดลากมากันเอง จะทำอย่างไรให้โครงหลังคามั่นคง ลูก ๘๒ จาก VC ยิ่งมาตกที่หลังคาบังเกอร์ต้องไม่พัง เราอยู่กับหลุม ต้องไม่ตาย วิชา STRENGTH MATERIALS ในสมัย นนร.ชั้น ๔ ผุดขึ้นมาทันที เสา ลูกตั้งทำอย่างไร ลูกนอนทำอย่างไร ผู้หมวด จปร. รู้นะ !

ดังนั้นศึกษาเล่าเรียนด้วยความตั้งใจแน่วแน่งานของประเทศไทยรออยู่อีกเยอะ เรื่องผู้หญิงนะ ตัดรอกเอาไว้ก่อน วิชานี้สอบ XAM ได้หลายครั้ง

เกาหลีเหนือ กับการพัฒนาขีปนาวุธข้ามทวีป (ICBM)

คาบสมุทรเกาหลีมีความตึงเครียดมานานกว่า ๕๐ ปี สืบเนื่องมาจาก สงครามเกาหลี (พ.ศ. ๒๔๙๓-๒๔๙๖) ที่ยุติลงโดยแบ่งที่เส้นขนานที่ ๓๘ แต่ความ ชัดแย้งยังคงมีอยู่โดยขึ้นอยู่กับสถานการณ์ของภูมิภาค เมื่อผู้นำเกาหลีเหนือรุ่น ที่สาม รับตำแหน่งต่อจากบิดาเมื่อวันที่ ๓๐ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๔ ได้ปกครอง เกาหลีเหนือ ความตึงเครียดได้เริ่มต้นใหม่อีกครั้งหนึ่งจากการยิงทดสอบขีปนาวุธ พิสัยกลางที่ผ่าน่านฟ้าญี่ปุ่น...บทความนี้ กล่าวถึงเกาหลีเหนือกับการพัฒนา ขีปนาวุธข้ามทวีป (ICBM : Intercontinental_ballistic_missile) และทำการยิง ทดสอบในระยะยิงไกล นำมาสู่ความขัดแย้งสู่คาบสมุทรเกาหลีครั้งใหม่

๑. กล่าวทั่วไป

ประเทศเกาหลีเหนือมีพื้นที่ขนาด ๑๒๐,๕๔๐ ตารางกิโลเมตร ประชากร ๒๕.๑๕ ล้านคน (พ.ศ. ๒๕๕๘) สงครามเกาหลีเกิดขึ้นหลังสงครามโลก ครั้งที่สอง ผ่านมา ๘ ปี เป็นสงครามขนาดใหญ่ มหาอำนาจทางทหารของโลกทั้งห้ามีส่วนร่วมรบ ทำการรบนานประมาณ ๓ ปี กับอีก ๑ เดือน ได้ยุติ ลงเมื่อวันที่ ๒๗ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๔๙๖ เกาหลี จึงถูกแบ่งออกเป็นเกาหลีเหนือและเกาหลีใต้ แต่ ความขัดแย้งยังคงมีอยู่จะเป็นความขัดแย้งใน ระดับภูมิภาค บางครั้งยกระดับขึ้นเป็นความขัดแย้ง ระดับโลก

๒. ขีปนาวุธกับปฏิบัติการทางทหาร ในอดีต

ปฏิบัติการทางทหารขนาดใหญ่บริเวณ ภูมิภาคอ่าวเปอร์เซียระหว่างกองทัพอิหร่าน-อิรัก (ระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๒๓-๒๕๓๑ นานประมาณ ๗ ปีเศษ) มีการยิงขีปนาวุธหลายครั้งที่สำคัญคือ วันที่ ๒๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๒๕ อิรักได้ยิงขีปนาวุธแบบ สกั๊ด-บี (Scud-B) สู่อิหร่านที่เมืองดักฟูล (Dexful) จังหวัดคุเซสถาน (ด้านตะวันตกของอิหร่าน) มีผู้ เสียชีวิต ๒๑ คน ได้รับความเจ็บ ๑๐๐ คน มีการ ยิงตอบโต้กันอีกหลายครั้ง ต่อมาอิหร่านทำการ ยิงขีปนาวุธครั้งแรกแบบสกั๊ด (Scud) เข้าสู่กรุง

ภาพกราฟิกทะเลญี่ปุ่นที่กั้นระหว่างเกาหลีเหนือกับญี่ปุ่น (ด้านทิศตะวันออก) มีความกว้าง ๑,๐๗๐ กิโลเมตร เป็นผลให้เกาหลีเหนือทำการยิงทดสอบขีปนาวุธพิสัยกลาง (MRBM) มีระยะยิงไกลจึงต้องผ่านน่านฟ้าญี่ปุ่น จึงนำมาสู่ความขัดแย้งคาบสมุทรเกาหลีมากยิ่งขึ้น

แบกแดด และเมืองเคอร์คุก (Kirkuk) เมื่อวันที่ ๑๒ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๒๘ ในปี พ.ศ. ๒๕๓๑ ทั้งสองฝ่ายได้ทำการยิงขีปนาวุธเข้าสู่เป้าหมายอีกฝ่ายหนึ่งระหว่างวันที่ ๒๙ กุมภาพันธ์-วันที่ ๒๐ เมษายน โดยอิรักทำการยิงขีปนาวุธสกัด (Scud) ไป ๑๘๙ ลูก เป็นผลให้ประชาชนอิหร่านเสียชีวิต ๒,๐๐๐ คน และบาดเจ็บ ๖,๐๐๐ คน อิหร่านตอบโต้โดยการยิงขีปนาวุธแบบฮวาซอง-๕ (Hwasong-5) ประมาณ ๗๕-๗๗ ลูก สู่กรุงแบกแดด

๓. เกาหลีเหนือกับการพัฒนาขีปนาวุธ

๓.๑ ขีปนาวุธพิสัยกลาง (MRBM/ระยะยิงระหว่าง ๑,๐๐๐-๓,๐๐๐ กิโลเมตร)

เกาหลีเหนือทำการผลิตขีปนาวุธพิสัยใกล้ (SRBM) ใช้ต้นแบบมาจากขีปนาวุธแบบสกัด-บี (Scud-B) ที่ได้มาจากอียิปต์ในปี พ.ศ. ๒๕๒๒ สร้างขีปนาวุธต้นแบบสำเร็จในปี พ.ศ. ๒๕๒๗ ทำการทดสอบการยิงครั้งแรกเดือนเมษายน พ.ศ. ๒๕๒๗ หัวรบดินระเบิดแรงสูงหรือหัวรบเคมี หัวรบหนัก

ขีปนาวุธแบบสกัด (Scud) เป็นขีปนาวุธพิสัยใกล้ (SRBM) ได้รับความนิยมประจำ ๑๓ ประเทศ (ปลดประจำการแล้ว ๑๘ ประเทศ) ปฏิบัติการทางทหารรวม ๑๑ สมรภูมิ

๙๘๕ กิโลกรัม และระยะยิงไกล ๓๐๐ กิโลเมตร (เรียกว่าฮวาซอง-๕/Hwasong-5) พัฒนาเป็นรุ่นฮวาซอง-๖ (Hwasong-6) ทำการทดสอบการยิงครั้งแรกเมื่อเดือนมิถุนายน พ.ศ. ๒๕๓๓ ระยะยิงเพิ่มเป็น ๕๐๐ กิโลเมตร (ลดน้ำหนักหัวรบลงเป็น ๗๗๐

กิโลกรัม ผลิตขึ้น ๖๐๐-๑,๐๐๐ ลูก พัฒนาเป็นรุ่น ฮวาซอง-๗ (Hwasong-7) ระยะยิงเพิ่มเป็น ๗๐๐-๘๐๐ กิโลเมตร (ลดน้ำหนักหัวรบลงเป็น ๔๕๐ กิโลกรัม ผลิตขึ้นในปี พ.ศ. ๒๕๓๗ ประจำการปี พ.ศ. ๒๕๔๖ เกาหลีเหนือได้ทำการผลิตขีปนาวุธพิสัยใกล้ (SRBM) แบบเคเอ็น-๐๒ (KN-02) ทำการยิงทดสอบครั้งแรกเมื่อเดือนเมษายน พ.ศ. ๒๕๔๗ แต่ล้มเหลว ได้ทำการยิงทดสอบใหม่เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๘ ไปตกที่ทะเลญี่ปุ่น ประสบความสำเร็จ ขีปนาวุธหนัก ๒,๐๑๐ กิโลกรัม ยาว ๖.๔ เมตร หัวรบขนาด ๒๕๐-๔๘๕ กิโลกรัม (ระเบิดแรงสูง) และระยะยิง ๑๖๐ กิโลเมตร นำเข้าประจำการในกองทัพเกาหลีเหนือยังคงทดสอบการยิงขีปนาวุธต่อไป โดยเมื่อช่วงเช้าวันที่ ๘ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๐ เกาหลีเหนือทำการยิงทดสอบขีปนาวุธครั้งใหม่ไปตกที่ทะเลญี่ปุ่น

พัฒนาเป็นรุ่นฮวาซอง-๑๐ (Hwasong-10) ประสบความสำเร็จในการยิงทดสอบเมื่อวันที่ ๒๒ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๙ ขนาดยาว ๑๒ เมตร เส้นผ่าศูนย์กลาง ๑.๕ เมตร หัวรบหนัก ๑,๐๐๐-๑,๒๕๐ กิโลกรัม (หัวรบระเบิดแรงสูง และอาจจะติดตั้งหัวรบนิวเคลียร์) ขับเคลื่อนด้วยเชื้อเพลิงเหลว และระยะยิงประมาณ ๒,๕๐๐-๔,๐๐๐ กิโลเมตร ติดตั้งบนยานยนต์ชนิดล้อ

๓.๒ ขีปนาวุธข้ามทวีป (ICBM/ระยะยิงไกลกว่า ๕,๕๐๐ กิโลเมตร)

พัฒนาเป็นรุ่นฮวาซอง-๑๒ (Hwasong-12) ประสบความสำเร็จในการยิงทดสอบเมื่อวันที่ ๑๔ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๐ น้ำหนัก ๒๘ ตัน ขนาดยาว ๑๖ เมตร หัวรบหนัก ๕๐๐-๖๕๐ กิโลกรัม (หัวรบระเบิดแรงสูง และอาจจะติดตั้งหัวรบนิวเคลียร์) ขับเคลื่อนด้วยเชื้อเพลิงเหลว และระยะยิงประมาณ ๓,๗๐๐-๖,๐๐๐ กิโลเมตร ติดตั้งบนยานยนต์ชนิดล้อ (MAZ) ขีดความสามารถในการยิงระยะไกลยังต่ำกว่าขีปนาวุธข้ามทวีป (ICBM) ของประเทศ

มหาอำนาจทางทหารของโลก เกาหลีเหนือทดสอบนิวเคลียร์ครั้งแรกเมื่อวันที่ ๙ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๙ ขนาด ๐.๗-๒ กิโลตัน ทดสอบครั้งที่สองเมื่อวันที่ ๒๕ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๒ ขนาด ๒-๕.๔ กิโลตัน ครั้งที่สามวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๖ ขนาด ๖-๑๖ กิโลตัน ครั้งที่สี่วันที่ ๖ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๙ ขนาด ๗-๑๐ กิโลตัน และครั้งที่ห้าเมื่อวันที่ ๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๙ ขนาด ๒๐-๓๐ กิโลตัน (คาดว่าหัวรบนิวเคลียร์ประมาณ ๘-๑๒ หัวรบ)

ประเมินว่าเกาหลีเหนือมีขีปนาวุธประมาณ ๑,๐๐๐ ลูก ประกอบด้วยรุ่นฮวาซอง-๕/๖ (Hwasong-5/6) ประมาณ ๖๐๐ ลูก, เคเอ็น-๐๒ (KN-02 Toksa) ประมาณ ๓๐๐ ลูก และฮวาซอง-๗ (Hwasong-7) ประมาณ ๑๐๐ ลูก

๔. การส่งออกขีปนาวุธ

เกาหลีเหนือได้ส่งออกขีปนาวุธแบบสกัด (Scud/Hwasong-5) ให้กับอิหร่านประมาณ ๙๐-๑๐๐ ลูก ปี พ.ศ. ๒๕๒๘ เพื่อใช้ปฏิบัติการทางทหารกับอิรัก (อิรักส่งกองทัพรุกเข้าสู่ดินแดนของอิหร่าน) ต่อมาส่งออกขีปนาวุธฮวาซอง-๖ (Hwasong-6) ให้กับอิหร่าน (จะเรียกว่าชาฮับ-๒/Shahab-2) ระยะยิงไกล ๗๕๐ กิโลเมตร และแบบโรดอง-๑ (จะเรียกว่าชาฮับ-๓/Shahab-3) ระยะยิง

ขีปนาวุธพิสัยกลางแบบโรดอง-๑ (Rodong-1/Nodong1) กองทัพเกาหลีเหนือ ขณะเข้าร่วมพิธีสวนสนาม (วันที่ ๓ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๘)

เครื่องบินขับไล่กองทัพอากาศเกาหลีเหนือ (KPAAF) ประจำการ ๔๐ เครื่อง ประจำการกองบินขับไล่ที่ ๕๕ นำหนักบินขึ้นสูงสุด ๒๐,๐๐๐ กิโลกรัม ความเร็ว ๒.๒๕ มัค ผลิตรุ่นครั้งแรกในปี พ.ศ. ๒๕๒๕

๑,๙๓๐ กิโลเมตร ซีเรีย (แบบ Scud-C/D) และ เยเมน (แบบ Hwasong-5 รวม ๑๕ ลูก ปี พ.ศ. ๒๕๓๓)

พ.ศ. ๒๕๔๒ ปากีสถานพัฒนาขีปนาวุธพิสัยกลางแบบกัวรี (Ghauri) น้ำหนัก ๑๕,๘๕๐ กิโลกรัม ระยะยิง ๑,๕๐๐ กิโลเมตร (เทคโนโลยีมาจากขีปนาวุธแบบโนดอง-๑ ของเกาหลีเหนือ) ประจำการปี พ.ศ. ๒๕๔๖ พัฒนาเป็นแบบกัวรี-II (Ghauri-II) น้ำหนัก ๑๗,๘๐๐ กิโลกรัม หัวรบขนาด ๑,๒๐๐ กิโลกรัม (ติดตั้งหัวรบนิวเคลียร์ขนาด ๓๐ กิโลตัน) ระยะยิง ๑,๘๐๐ กิโลเมตร และพัฒนาเป็นแบบกัวรี-III (Ghauri-III) ได้เพิ่มระยะยิงไกลกว่า ๓,๐๐๐ กิโลเมตร (ปากีสถานพัฒนาหัวรบนิวเคลียร์ขึ้นเองภายในประเทศโดยอับดุล กวาเดียร์ ข่าน ได้ทำการทดสอบนิวเคลียร์ครั้งแรกเมื่อ วันที่ ๒๘ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๑ ทำการทดสอบใต้ดิน) ในเวลาต่อมา

ปากีสถานได้จัดตั้งกองกำลังกองทัพบกทางยุทธศาสตร์ (ASFC) ขึ้นเมื่อเดือนมีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๓ เพื่อบังคับบัญชาอาวุธนิวเคลียร์ที่ทำการยิงด้วยขีปนาวุธพิสัยใกล้ (SRBM) และพิสัยกลาง (MRBM) ที่จัดหามาจากเกาหลีเหนือเพื่อปกป้องภัยคุกคามจากต่างประเทศ (ทั้งสองประเทศจึงมีความสัมพันธ์ทางด้านความมั่นคงที่ดีต่อกัน)

เรือดำน้ำพลังงานนิวเคลียร์ขีปนาวุธ (SLBM) กองทัพเรือสหรัฐอเมริกา ชั้นโอไอโอขนาด ๑๘,๗๐๐ ตัน ขณะเปิดท่อยิงขีปนาวุธแบบไตรเด็นท์ (Trident-II/UGM-133) ต่อขึ้นทั้งสิ้น ๑๘ ลำ เมื่อสถานการณ์ของโลกลดความรุนแรงลงจึงได้ปรับลดคงประจำการ ๑๔ ลำ

เรือดำน้ำพลังงานนิวเคลียร์ขีปนาวุธชื่อเค-๕๕๐ (K-550 Aleksandr Nevskiy) ขณะจอดอยู่ที่ฐานทัพเรือ ประจำการเมื่อวันที่ ๒๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๖ สังกัดกองเรือแปซิฟิก ขนาด ๒๔,๐๐๐ ตัน ติดตั้งขีปนาวุธ ๒๐ ท่อยิง (ระยะยิง ๘,๓๐๐ กิโลเมตร ชนิด ๖-๑๐ หัวรบ) ประจำการ ๓ ลำ มีโครงการต่อขึ้นรวมทั้งสิ้น ๘ ลำ (และเรือ TK-208 ชั้น Typhoon ขนาด ๓๓,๘๐๐ ตัน พร้อมขีปนาวุธ ๒๐ ท่อยิง ประจำการ ๑ ลำ เป็นเรือดำน้ำพลังงานนิวเคลียร์ขนาดใหญ่ที่สุดของโลก)

ขีปนาวุธข้ามทวีปแบบดีเอฟ-๔๑ (DF-41) น้ำหนัก ๘๐,๐๐๐ กิโลกรัม ขนาดยาว ๒๑ เมตร (ชนิด ๑๐-๑๒ หัวรบ) ติดตั้งบนยานยนต์ล้อ และระยะยิงไกล ๑๕,๐๐๐ กิโลเมตร

พร้อมด้วยเรือรบขนาดเล็ก ๑๘๖ ลำ) และกองทัพอากาศ (KPAAF) ทหาร ๐.๑๑ ล้านคน เครื่องบินรบ ๙๔๐ เครื่อง (มิก-๒๙ ฟัลครัม รวม ๔๐ เครื่อง มิก-๒๓ ฟลอร์เจอร์ รวม ๑๐๕ เครื่อง สายการผลิตยุติแล้ว มิก-๒๑ ฟิชส์เบ็ด สายการผลิตยุติแล้ว รวม ๖๐ เครื่อง และเจ-๗ แอร์การ์ด รวม ๑๒๐ เครื่อง/รุ่น มิก-๒๑ ผลิตจากประเทศจีน สายการผลิตยุติแล้ว)

เรือดำน้ำดีเซลไฟฟ้าชั้นโรมิโอ (จีนต่อขึ้นภายในประเทศจะเรียกว่า Type-033) มีระวางขับน้ำขณะดำน้ำขนาด ๑,๘๓๐ ตัน กองทัพเรือเกาหลีเหนือประจำการ ๒๒ ลำ

๖. มหาอำนาจกับคาบสมุทรเกาหลี

๖.๑ มหาอำนาจทางทหารของโลก

มหาอำนาจทางทหารที่เกี่ยวข้องกับคาบสมุทรเกาหลี ประกอบด้วย สหรัฐอเมริกา รัสเซีย และจีนมีกองกำลังทางยุทธศาสตร์ควบคุมระบบอาวุธนิวเคลียร์ที่ทำการยิงจากฐานยิงบนบก ฐานยิงจากเรือดำน้ำพลังงานนิวเคลียร์ขีปนาวุธ (SLBM)

๕. เกาหลีเหนือกับขีดความสามารถทางทหารตามแบบ

กองทัพเกาหลีเหนือมีกำลังรบตามแบบประกอบด้วย กองทัพบก (KPAGF) ทหาร ๐.๙๕ ล้านคน อาวุธหลักกรดถึง ๕,๕๐๐ คัน ยานเกราะ ๒,๒๐๐ คัน ปืนใหญ่ ๘,๖๐๐ กระบอก และจรวดหลายลำกล้อง ๔,๘๐๐ หน่วยยิง กองทัพเรือ (KPN) ทหาร ๖๐,๐๐๐ คน เรือรบ ๕๒๖ ลำ (เรือฟริเกต ๓ ลำ เรือคอร์เวต ๔ ลำ เรือดำน้ำดีเซลไฟฟ้า ๗๐ ลำ

เรือดำน้ำพลังงานนิวเคลียร์ขีปนาวุธชั้นจิน (Type-094 Jin) ขนาด ๑๑,๐๐๐ ตัน ประจำการ ๔ ลำ ขีปนาวุธแบบเจแอล-๒ (JL-2) รวม ๑๒ ท่อยิง (ชนิด ๔ หัวรบ ขนาด ๙๐ กิโลเมตร) และระยะยิง ๘,๐๐๐ กิโลเมตร

เครื่องบินทิ้งระเบิดทางยุทธศาสตร์แบบทียู-๑๖๐ (Tu-160 Blackjack) ความเร็ว ๒.๐๕ มัค รัศมีทำการรบ ๗,๓๐๐ กิโลเมตร ได้รับการเติมน้ำมันทางอากาศจะโจมตีที่หมายได้ทั่วโลก บรรทุกระเบิดได้หนัก ๔๐,๐๐๐ กิโลกรัม (บรรทุกระเบิดนิวเคลียร์ได้) ผลิตรวม ๒๗ เครื่อง

และจากกองบินทิ้งระเบิดทางยุทธศาสตร์ (มีเฉพาะกองทัพอากาศสหรัฐอเมริกา และกองทัพอากาศรัสเซีย) สนับสนุนด้วยกองเรือบรรทุกเครื่องบิน (จะปฏิบัติการทุกภูมิภาคของโลกที่อยู่ในสภาวะคุกคาม) และระบบเตือนภัยทางอากาศ กองกำลังทางยุทธศาสตร์ใช้งบประมาณจำนวนมากของประเทศที่เศรษฐกิจจะรองรับได้

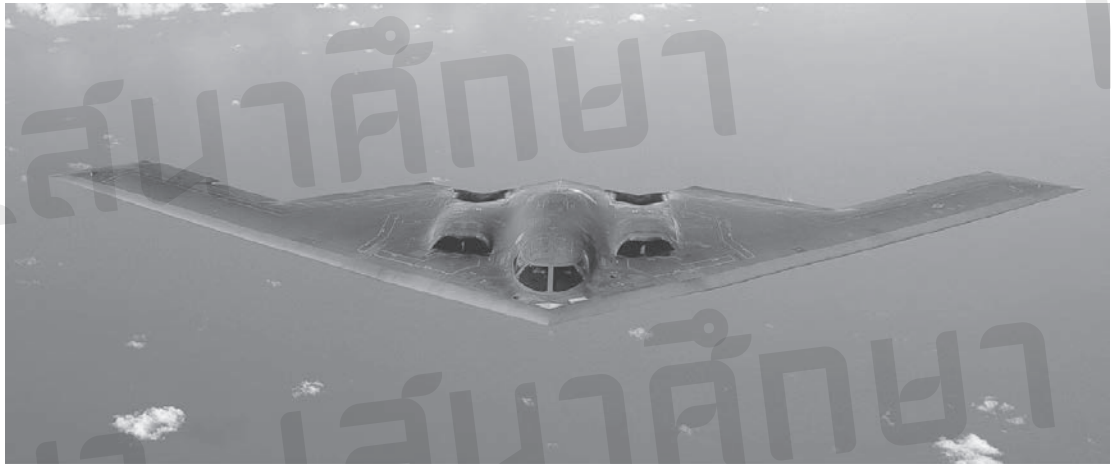
กองเรือดำน้ำพลังงานนิวเคลียร์ซีปนาวู กองทัพอากาศสหรัฐอเมริกา (ซีปนาวู Trident-II ระยะยิง ๑๒,๐๐๐ กิโลเมตร ชนิด ๘-๑๒ หัวรบต่อหนึ่งท่อยิง ติดตั้ง ๒๔ ท่อยิง ประจำการ ๑๔ ลำ) รัสเซีย (ซีปนาวู Bulava ระยะยิง ๘,๓๐๐ กิโลเมตร ชนิด ๖-๑๐ หัวรบต่อหนึ่งท่อยิง ติดตั้ง ๒๐ ท่อยิง ประจำการ ๘ ลำ) และจีน (ซีปนาวู JL-12 ระยะยิง ๘,๐๐๐ กิโลเมตร ชนิด ๔ หัวรบต่อหนึ่งท่อยิง ติดตั้ง ๑๒ ท่อยิง ประจำการ ๔ ลำ) ปฏิบัติการในทะเลลึกและพร้อมจะยิงซีปนาวูจากเรือดำน้ำเข้าทำลายเป้าหมายทางยุทธศาสตร์ ที่เตรียมการไว้ล่วงหน้าอย่างรวดเร็ว (เมื่อได้รับคำสั่งจากผู้บังคับบัญชา) จึงไม่มีประเทศใดจะชนะในสงครามนิวเคลียร์ที่เริ่มขึ้นก่อนเพราะจะถูกตอบโต้อย่างรวดเร็วทันที

๖.๒ การเจรจาหกฝ่าย (Six-Party Talks)

การเจรจาหกฝ่ายเพื่อแก้ความขัดแย้งของคาบสมุทรเกาหลี จีนจัดให้มีการประชุมครั้งแรกที่กรุงปักกิ่ง ระหว่างวันที่ ๒๗-๒๙ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๖ ประกอบด้วย สหรัฐอเมริกา รัสเซีย ญี่ปุ่น เกาหลีเหนือ เกาหลีใต้ และจีนประเทศเจ้าภาพ แต่

ไม่มีความก้าวหน้าเนื่องจากมีท่าทีที่แตกต่างกัน สหรัฐอเมริกาต้องการให้เกาหลีเหนือยกเลิกโครงการพัฒนาอาวุธนิวเคลียร์โดยทันที ขณะเกาหลีเหนือก็มีข้อเรียกร้องสหรัฐอเมริกาจัดหาน้ำมันและอาหาร พร้อมทั้งจัดทำสนธิสัญญาไม่รุกรานกัน ต่อมาได้จัดการประชุมอีกครั้งที่กรุงปักกิ่ง ระหว่างวันที่ ๒๕-๒๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๗ แต่ไม่มีความก้าวหน้า และมีการเจรจาอีกในปี พ.ศ. ๒๕๔๘ ทั้งสองฝ่ายมีจุดยืนที่แตกต่างกัน จึงไม่มีความก้าวหน้า

ปัจจุบันความขัดแย้งคาบสมุทรเกาหลียังคงมีอยู่ แต่ก็ขึ้นกับสภาพตามสถานการณ์ของภูมิภาค ขณะที่มหาอำนาจทั้งสามประเทศก็มีผลประโยชน์ของชาติที่ต้องรักษาไว้ แต่ทั้งสามประเทศก็มีผลประโยชน์ร่วมกันในหลายภูมิภาคของโลก เกาหลีใต้และญี่ปุ่นยังคงมีความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีพร้อมด้วยขีดความสามารถทางทหารที่เพิ่มขึ้น ขณะที่เกาหลีเหนือก็พัฒนาซีปนาวูจากพิสัยกลางให้เป็นซีปนาวูข้ามทวีปจึงต้องทำการยิงผ่านน่านฟ้าของญี่ปุ่น (ระยะยิงของซีปนาวูพิสัยกลาง ประเทศลูกค้าน่าสนใจจะจัดหาเข้าประจำการ) เป็นผลให้ความตึงเครียดเพิ่มมากขึ้นเท่านั้น กองกำลังป้องกันตนเองทางทะเล (JMSDF) สามารถที่จะยิงจรวดนำวิถีแบบเอสเอ็ม-๓ (SM-3 ติดตั้งประจำเรือพิฆาตจรวดนำวิถีรวม ๖ ลำ) เข้าสกัดกั้นซีปนาวูเกาหลีเหนือจะยิงโจมตีญี่ปุ่นด้วยความเร็ว ๑๐.๒ มัค ที่ระยะยิงไกล ๗๐๐ กิโลเมตร

เครื่องบินทิ้งระเบิดทางยุทธศาสตร์แบบบี-๒ (B-2 Spirit) เครื่องบินล่องหน ความเร็ว ๐.๙ มัค พิสัยบินไกล ๑๑,๑๐๐ กิโลเมตร (เติมน้ำมันทางอากาศจะปฏิบัติการได้รอบโลก) บรรทุกระเบิดหนัก ๑,๑๐๐ กิโลกรัม (หรือระเบิดนิวเคลียร์ B83 ขนาด ๑.๒ เมกะตัน ๑๖ ลูก) ประจำการกองบินทิ้งระเบิดที่ ๕๐๙ ฐานทัพอากาศรัฐมิสซูรี (ผลิตขึ้น ๒๑ เครื่อง)

๗. บทสรุป

เกาหลีเหนือทดสอบการยิงขีปนาวุธมาเป็นเวลานาน เป็นผลให้คาบสมุทรเกาหลีมีความตึงเครียดเกิดขึ้นเมื่อทำการยิงด้วยขีปนาวุธพิสัยกลางจะละเมิดน่านฟ้าญี่ปุ่น เป็นผลให้รัฐบาลญี่ปุ่นประท้วงทุกครั้งแต่เกาหลีเหนือยังคงทำการยิงทดสอบขีปนาวุธเพิ่มมากขึ้น กองทัพอากาศสหรัฐอเมริกา

แสดงขีดความสามารถทางทหารให้เห็นถึงความพร้อมรบ แต่เกาหลีเหนือยังคงเพิ่มความตึงเครียดของคาบสมุทรเกาหลีตลอดเวลา ในที่สุดก็ต้องมีการเจรจาหยุดยิงเมื่อสถานการณ์ในภูมิภาคเกือวกล

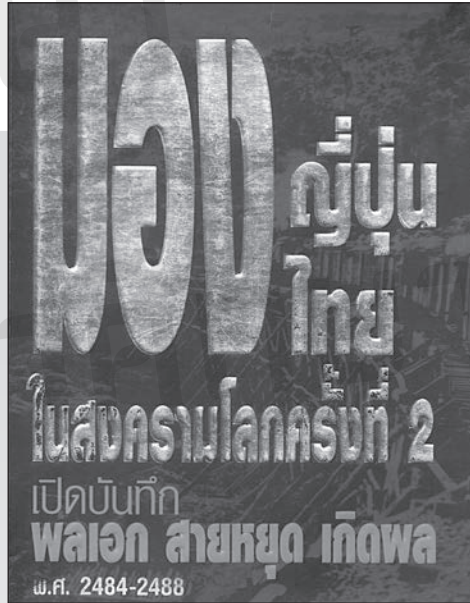

บรรณานุกรม

1. THE WORLD DEFENCE ALMANAC 2015, Korea (North), P. 327-328.
2. https://en.wikipedia.org/wiki/Intercontinental_ballist_missile
3. <https://en.wikipedia.org/wiki/Scud>
4. <https://en.wikipedia.org/wiki/DF-41>
5. <https://en.wikipedia.org/wiki/JL-2>
6. <https://en.wikipedia.org/wiki/Hwasong-12>
7. https://en.wikipedia.org/wiki/Mikoyan_MiG-29
8. https://en.wikipedia.org/wiki/Borey-class_submarine
9. https://en.wikipedia.org/wiki/Ohio-class_submarine
10. https://en.wikipedia.org/wiki/Tupolev_Tu-160

ญี่ปุ่นคิดสร้าง วงค์ไฟบุลย์ในภูมิภาคเอเชีย

- (ต่อจากเล่มที่แล้ว) -

ฝ่ายญี่ปุ่น

จากการเตรียมการของฝ่ายไทยนั้น ทำให้ผู้บัญชาการระดับสูงของญี่ปุ่นตระหนักถึงความจำเป็นที่จะต้องเพิ่มกำลังทหารญี่ปุ่นประจำประเทศไทยโดยเร็ว (เพราะกองทัพเป็นเพียงกองทัพเพื่อรักษาความสงบและอำนวยความสะดวกในการส่งกำลังเท่านั้น—ผู้เขียน) ตามที่ท่านนายพล อาเคโตะ นากามูระ เล่าไว้ในบันทึกของท่านซึ่งพอจะลำดับเรื่องไว้ดังนี้

ในขั้นต้นได้รับคำสั่งให้จัดตั้งกองพลน้อยที่ ๒๙ วันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๔๘๖ โดยมี พลตรี โนบุโอะ ทานากะ เป็นผู้บัญชาการ (ต่อมาวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๔๘๗ พลตรี ชะกน วาตะริ ย้ายมาแทนเพราะ พลตรี ทานากะ ถูกย้ายไปเป็นผู้บัญชาการกองพลที่ ๓๒) มีกองพันทหารราบอิสระที่ ๑๕๘, ๑๕๙, ๑๖๐, ๑๖๑ และ ๑๖๒ โดยมี พันเอก ฟุมิโอะ คัทตายามา พันเอก เคงคิจิ ชูซูกะ พันเอก ซาคะยาสึ โคมาซาวะ พันโท ยูจิ เทรุอิ และพันโท ชินอิชิโระ โทโนอิเกะ เป็นผู้บังคับกองพันตามลำดับ

ในตอนเช้าของวันที่ ๑ มกราคม ๒๔๘๗ กองพลน้อยที่ ๒๙ เดินทางลงนามที่ท้องถนนใน

กรุงเทพฯ (เข้าใจว่าคงเป็นการแสดงกำลัง-ผู้เขียน) นายพล อาเคโตะ นากามูระ กล่าวให้โอวาทว่า

๑. ให้รักษาระเบียบวินัยอย่างเคร่งครัด และเพื่อการนี้ต้องทำความเคารพอย่างเคร่งครัดด้วย
๒. การอบรมทหารให้มีประสิทธิภาพนั้นให้ยึดถือคำขวัญว่า “ใช้กระสุนนัดเดียวยิงเข้าศึกคนเดียว ใช้ดาบปลายปืนแทงหนึ่งครั้งฆ่าเข้าศึกได้หนึ่งคน”
๓. จัดการอบรมตามโอกาส โดยเฉพาะให้ความสำคัญต่อการเพิ่มขีดความสามารถให้กับระดับผู้นำกอง และเพิ่มขีดความสามารถให้กับระดับนายสิบ
๔. การควบคุมและคำสั่งให้ทำอย่างเคร่งครัดให้ตรวจตราด้วยว่ามีคำสั่งไปแล้ว มีการปฏิบัติหรือไม่ เมื่อปฏิบัติแล้วให้รายงานให้ทราบ
๕. “สวาง บริสุทธี สันติ มิตร” อย่าลืมนำต้องมีความเคารพระหว่างผู้ใหญ่ผู้น้อยเหมือนพ่อแม่กับลูก ความสนิทสนมระหว่างไทย-ญี่ปุ่นถือได้ว่าเป็นพลังอย่างหนึ่ง อย่าตบหน้าคนไทยและอย่าทำเรื่องเสียหายต่อวัตถุประสงค์และพระสงฆ์

๖. การเตรียมพร้อมเพื่อการสู้รบให้ตรวจอาวุธยุทธโปกรณ์อย่างน้อยหนึ่งครั้งต่อวัน และอย่าลืมเพื่อนทหารที่สู้รบอยู่ในแนวหน้า

กองพลน้อยที่ ๒๙ นี้ พลโท อาเคโตะ นากามูระ กล่าวไว้ในบันทึกของท่านว่า ผู้บังคับกองพันทั้ง ๕ ท่านนั้น สำเร็จจากโรงเรียนนายร้อยญี่ปุ่นเป็นผู้มีประสบการณ์ทั้งในด้านการฝึกอบรบทหารเป็นอย่างดี และสามารถควบคุมทหารให้อยู่ในระเบียบวินัยด้วยความเรียบร้อยจนถึงวันสิ้นสุดสงคราม โดยกองพันที่ ๑๖๐ และ ๑๖๑ รับผิดชอบพื้นที่ภาคใต้ตั้งแต่ชุมพรลงไป ขึ้นอยู่ในการบังคับบัญชาของกองทัพบกที่ ๒๙ ของ นายพลซาดาฮิระ อิชิกุโร ซึ่งรับผิดชอบตลอดถึงเขตมลายูทั้งหมด ส่วน

พันโท นามิกิ ยาซุโอะกะ
พันเอก ชิเงรุ คุโรดะ
ร้อยเอก ชินโซ อิโมริ
พันเอก คาซุโอะ มัทซึโนะ
ร้อยเอก คาซึมัทสะ โอบานา
พันเอก นายแพทย์โทเมจิโร นิชิโอะกะ
พันตรี นายแพทย์โยอิจิ คุมาซาวะ
พันโท ยาซึบิโร เอ็นโดะ
ร้อยเอก ชิโตมุ นิชิโมะระ
พันโท ยาซุยุกิ ชูกาโนะ

ต่อมาเมื่อวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๔๘๗ กองทัพญี่ปุ่นประจำประเทศไทยได้เปลี่ยนสภาพเป็นกองทัพสู้รบขึ้น เรียกชื่อใหม่ว่า **กองทัพบกที่ ๓๙** โดย พลโท อาเคโตะ นากามูระ ได้รับพระบรมราชโองการแต่งตั้งเป็นผู้บัญชาการกองทัพบกใหม่ ส่วนอธิบดีกรมข่าวสารเชลยศึกและผู้อำนวยการกองควบคุมเชลยศึกคือ พลตรี ฮิโดชิ ฮามาดะ ก็ได้รับแต่งตั้งเป็นหัวหน้าเสนาธิการทหารกองทัพบกที่ ๓๙ และดำรงตำแหน่งเป็นทูตทหารประจำสถานเอกอัครราชทูตอีกตำแหน่งหนึ่งด้วย เมื่อพลโท อาเคโตะ นากามูระ เดินทางมาถึงประเทศไทยในวันที่ ๖ ธันวาคม

กองพันที่ ๑๖๒ ของพันโท ชินอิชิโระ โทโนอิเกะ รับผิดชอบในการรักษาความสงบในเขตกรุงเทพฯ (แทนกองพัน ๒ กรมทหารราบที่ ๘๒ ซึ่งย้ายกลับไปประจำกองทัพบกอินโดจีน-ฝรั่งเศส) โดยตั้งกองบังคับการอยู่ที่บริเวณสวนลุมพินีจนถึงเวลาสิ้นสุดสงคราม และสามารถปฏิบัติการให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย

หลังจากที่ได้มีการจัดตั้งกองพลน้อยที่ ๒๙ ขึ้น ทำให้กองทัพประจำประเทศไทยของญี่ปุ่นมีสมรรถนะสูงขึ้น นอกจากนั้น พลโท อาเคโตะ นากามูระ ยังแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ในกองบัญชาการกองทัพบกเพิ่มขึ้นอีก ๑๐ นาย ได้แก่

เป็นนายทหารคนสนิทผู้บัญชาการ
เป็นหัวหน้าฝ่ายอาวุธยุทธโปกรณ์
เป็นเจ้าหน้าที่ฝ่ายอาวุธยุทธโปกรณ์
เป็นหัวหน้าฝ่ายการเงิน
เป็นเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงิน
เป็นหัวหน้าแพทย์ทหาร
เป็นเจ้าหน้าที่แพทย์ทหาร
เป็นหัวหน้าสัตวแพทย์ทหาร
เป็นเจ้าหน้าที่ฝ่ายสัตวแพทย์ทหาร
เป็นหัวหน้านิติกร (แต่งตั้งในระยะหลัง)

๒๔๘๗ ในโอกาสที่มีการเปลี่ยนแปลงเป็นกองทัพบกในครั้งนี้ เขาได้กล่าวกับผู้ใต้บังคับบัญชาดังนี้

“เมื่อมาถึงเวลานี้ กองทัพของเราซึ่งแต่เดิมอยู่แนวหลัง ทำหน้าที่จัดส่งกำลังบำรุงให้กองทัพใหญ่ภาคพื้นทิศใต้ ทั้งโดยการจัดหา จัดส่ง และผลิตอาวุธยุทโธปกรณ์ เพื่อให้กองทัพใหญ่ภาคพื้นทิศใต้ของเราพึ่งตนเองได้ แต่หน้าที่อีกประการหนึ่ง คือ มีหน้าที่รักษาเอกราชของไทยและพิทักษ์อำนาจอธิปไตย “สว่าง บริสุทธิ สันติ มิตร” มาจนถึงปัจจุบัน แต่บัดนี้สงครามมหาเอเชียบูรพาซึ่งผ่านมาสามปีและกำลังย่างเข้าปีที่สี่ “กองกำลัง” ซึ่งประจำอยู่ในประเทศ

ไทยได้เปลี่ยนเป็นกองกำลังสู้รบ นอกจากมีกองพลน้อยที่ ๒๙ อยู่แล้ว ก็มีกองพลที่ ๔ มาอยู่ใต้บังคับบัญชาด้วย”

และในโอกาสเดียวกันนั้น พลโท อาเคโตะ นากามูระ สั่งให้ปฏิบัติดังนี้

๑. ต้องเร่งรีบสร้างฐานที่มั่นที่นครนายกซึ่งได้รับอนุญาตจากรัฐบาลไทยให้ใช้พื้นที่กว้างใหญ่ โดยเฉพาะการขุดหลุมเก็บของใต้ดิน

๒. ต้องเจรจากับกองทัพใหญ่ภาคพื้นทิศใต้ที่ไซหนัน และพยายามเก็บสะสมน้ำมันเชื้อเพลิงไว้ในหลุมใต้ดินที่นครนายกให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้

๓. อาวุธยุทโธปกรณ์และบ้านพักทหารญี่ปุ่นซึ่งแต่เดิมรวบรวมกันไว้ที่พระโขนงในเขตบ้านพักทหารนั้น ให้จัดการกระจายออกไปแยกเก็บในหลายที่ จัดให้ปลอดภัยจากการถูกโจมตีทางอากาศ และให้สนใจการขนส่งทางน้ำเพิ่มขึ้นด้วย

๔. ให้ระวางเครื่องบินศัตรูที่บินเข้ามาเพียงลำเดียวในเวลากลางวัน และให้รายงานทันทีที่เสียงเครื่องบินหายไป พร้อมกันนั้นให้สนใจเป็นพิเศษ ต่อการเข้ามาโดยการกระโดดร่มของหน่วยปฏิบัติการใต้ดิน และความพยายามสร้างสนามบินลับในที่ต่าง ๆ

๕. การรักษาความปลอดภัยของคลังอาวุธยุทโธปกรณ์ กองบัญชาการและที่พักอาศัยต่าง ๆ ให้ทำอย่างเคร่งครัด และอย่าประมาท ให้ระวางว่าอาจมีการโจมตีของพวกเสรีไทยได้

๖. สรุปลแล้วสถานการณ์ในระยะเวลาสองปีที่ผ่านมา ถูกรักษาไว้โดยรัศมีของธงชาติญี่ปุ่นและธงชัยเฉลิมพล และสัมพันธ์ไมตรีไทย-ญี่ปุ่นเป็นอาวุธเพียงอย่างเดียวที่ทำหน้าที่แทนเหล่าทหาร แต่ตอนนี้ น่าเศร้าใจว่าแสงสว่างที่มืมนั้นไม่เหมือนแต่ก่อน และสัมพันธ์ไมตรีไทย-ญี่ปุ่น ก็ค่อย ๆ จางหายไป เพราะการโฆษณาชวนเชื่อของฝ่ายสหรัฐอเมริกาและอังกฤษ และการปฏิบัติการของเสรีไทย ดังนั้นตั้งแต่บัดนี้ไป กองกำลังเท่าที่มีอยู่จริงจึงมีความหมายยิ่งขึ้น ผู้บัญชาการในระดับบนก็มองเรื่องนี้ในทำนองเดียวกัน จึงสั่งให้ย้ายเอากองพลที่ ๔ เข้ามา

สังกัดอยู่ด้วย และกำลังคิดที่จะเพิ่มกำลังอีก ถึงแม้ว่าจะมีสถานการณ์ใดเกิดขึ้น พวกนายพลนากามูระก็จะพยายามอย่างที่สุดไม่ให้เกิดการสู้รบและเป็นศัตรูกับฝ่ายไทย รวมทั้งต้องระมัดระวังไม่ให้มีการใช้ยุทธศาสตร์และการดำเนินงานทางการเมืองใด ๆ ที่จะทำให้กรุงเทพฯ เป็นเมืองร้าง นายทหารและพลทหารที่เพิ่งเข้ามาใหม่ก็ต้องทำความเข้าใจกับวัฒนธรรมประเพณีไทยซึ่งเป็นเมืองพุทธศาสนา เพราะการได้รับความเคารพจากชาวนั้นเป็นเรื่องสำคัญ และการได้รับความไว้วางใจและศรัทธาจากชาวไทยจะกลายมาเป็นกำลังใหญ่ที่สามารถขจัดเชยการขาดแคลนกำลังทหารในเวลานั้นได้มาก

ผู้นำในทุกระดับต้องออกมาปฏิบัติภารกิจในแนวหน้า และต้องพิจารณาให้รอบคอบต่อปัญหาต่าง ๆ ภายในเขตท้องที่ของตน รวมทั้งพิจารณาสภาพการณ์ทางวัตถุและสภาพแวดล้อมนั้นด้วย อีกทั้งต้องปฏิบัติภารกิจให้สอดคล้องกับสถานการณ์ในปัจจุบัน

สถานการณ์สงครามเลวร้ายลงทุกวัน การโฆษณาชวนเชื่อจากฝ่ายศัตรูและงานใต้ดินมีเพิ่มขึ้นอย่างมาก ภายในประเทศไทยนั้นสัมพันธ์ไมตรีไทย-ญี่ปุ่นรักษาไว้บนแผ่นกระดาษ และการโต้ตอบจากฝ่ายนิยมสหรัฐอเมริกาและอังกฤษที่เป็นไปอย่างแข็งขันนั้น ก็ยิ่งทำให้การปฏิบัติงานของกองทัพที่ ๓๙ มีความลำบากทวีคูณ ความเดือดร้อนของฝ่าย พลโท อาเคโตะ นากามูระ จึงมีเพิ่มมากขึ้นทุกวันทุกคืนอย่างแสนสาหัส

นอกจากนั้นท่านยังเล่าว่า เมื่อวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๔๘๗ มีเครื่องบิน ปี ๒๙ จำนวน ๓๐ ลำ มาโจมตีญี่ปุ่นอยู่ทุกวัน การประชุมรัฐสภาในเดือนกรกฎาคมจึงเป็นเรื่องที่ต้องจับตามอง วันที่ ๑๘ กรกฎาคม ท่านได้รับข่าวการลาออกของคณะรัฐมนตรีโตโจ ในขณะที่ท่านเดินทางไปสถานีรถไฟบ้านโป่งเพื่อไปตรวจสอดเขตความรับผิดชอบในภาคใต้และเขตมลายู ขณะเดียวกันก็ได้รับโทรเลขด่วนว่ารัฐสภา

ไทยลงมติไม่เห็นด้วยกับพระราชกำหนดระเบียบราชการบริหารนครหลวงเพชรบูรณ์ ซึ่งนายภ พิบูล เป็นผู้เสนอ พลโท อาเคโตะ นากามูระ รับผิดชอบ กลับบ้านพักทันที คณะรัฐบาลของ จอมพล ป. พิบูลสงคราม ได้ยื่นใบลาออกต่อ นายปรีดี พนมยงค์ ผู้สำเร็จราชการ ในวันที่ ๒๔ กรกฎาคม และทางผู้สำเร็จราชการอนุมัติให้ลาออกได้

ท่านยังเล่าไว้อีกว่า นับว่าเป็นเรื่องแปลกที่ นายภ โดโจภัก จอมพล ป. พิบูลสงคราม ลาออกจากตำแหน่งในเวลาใกล้เคียงกัน และการที่ จอมพล ป. พิบูลสงคราม ได้รับความไว้วางใจจากนายภ โดโจเสมอมา แต่หักหลังด้วยการไม่ไปประชุมวงศั ไพบูลย์มหาเอเซียบูรพากับนายภ โดโจนั้นสร้างความเคลือบแคลงใจต่อกัน เขาพยายามย้ายนครหลวงอย่างตั้งต้น และได้ออกพระราชกำหนด แต่เมื่อพระราชกำหนดนั้นไม่ได้รับความเห็นชอบจากสภาจึงเป็นสาเหตุโดยตรงให้คณะรัฐบาลพิบูลสงครามต้องล้มลง

ส่วนการที่คณะรัฐบาลของนายภ โดโจลาออกนั้น พวกนายพล นากามูระ ในเวลานั้น คาดว่ามาจากความพ่ายแพ้ที่ไชปิ่น แต่นายภ พิบูลแม้ว่าจะยอมละทิ้งหน้าที่ในคณะรัฐบาล แต่เขายังมิได้ลาออกจากตำแหน่งผู้บัญชาการทหารสูงสุด จิตใจของเขาคงไม่พอใจที่ผู้สำเร็จราชการ ปรีดี พนมยงค์ รับผิดชอบและอนุมัติให้ลาออกได้ โดยเฉพาะลูกน้องของนายภ พิบูลนั้นคงยอมรับไม่ได้ พวกนั้นคงจะใช้กำลังเพื่อเรียกเอาใบลาออกคืน และมีข่าวลืออย่างมากว่ากำลังมีการรวบรวมกำลังพลนอกเขตกรุงเทพฯ ทำให้ฝ่ายประชาชนขวัญเสียกันมาก

วันที่ ๒๑ พลโท อาเคโตะ นากามูระ กลับจากการไปตรวจภาคใต้และได้รับรายงานเรื่องต่าง ๆ จากเสนาธิการฮามาตะในทันที ในฐานะที่ท่านเป็นผู้บัญชาการกองทัพประจำประเทศไทย ท่านได้กำหนดท่าทีไว้แน่ชัดต่อการเปลี่ยนแปลงคณะรัฐบาลในครั้งนี้ คือ

ในประการสำคัญท่านจะไม่ลิดรอนเอกราชของไทย ซึ่งเป็นสิ่งที่ท่านยึดถือมาตั้งแต่ต้น และจะไม่ยอมให้ฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดใช้กำลังทหารเพื่อเปลี่ยนรัฐบาลในครั้งนี้โดยเด็ดขาด เพราะกำลังของท่านมีหน้าที่รักษาความสงบเรียบร้อยของประเทศไทย ดังนั้น ท่านจึงส่งเสนาธิการฮามาตะไปพบ พลตรีไชย เจ้ากรมประสานงานสัมพันธมิตรไทย-ญี่ปุ่น ผู้เป็นเหมือนเลขาธิการคณะรัฐมนตรี เขาเป็นผู้ที่ได้รับความไว้วางใจและเป็นกำลังสำคัญเสมือนหนึ่งเป็นส่วนหนึ่งในร่างกายของนายภ พิบูล และบอกกับเขาว่าขอไม่ให้ใช้กำลังทหารเพื่อเปลี่ยนแปลงทางการเมืองในครั้งนี้อย่างเด็ดขาด ข้อเสนอนี้ได้รับคำตอบอย่างหนักแน่นว่าจะไม่มีการใช้กำลังทหาร และถึงแม้จะได้คำตอบเช่นนี้แล้ว แต่ก็ยังคงเชื่อมั่นแน่นอนไม่ได้

ในกรุงเทพฯ พลโท อาเคโตะ นากามูระ มีกองทหารอยู่เพียง ๒ กองพัน ฉะนั้นจึงมีคำสั่งออกไป ห้ามไม่ให้เดินทางออกจากที่ตั้ง ยกเว้นแต่ในราชการทหารเพื่อการเตรียมพร้อม และหลีกเลี่ยงการปะทะกัน ซึ่งอาจเกิดขึ้นได้อย่างไม่คาดฝัน อีกทั้งสั่งให้ทำเครื่องกีดขวางรอบกองบัญชาการกองทัพประจำประเทศไทยที่ถนนสารทอนไว้อย่างมิดชิดมิให้สังเกตเห็นได้ง่าย หัวหน้ารัฐบาลคนใหม่คือใครยังไม่ทราบแน่ชัด แต่ก็มีข่าวลืออย่างหนาหูในเขตชุมชนกรุงเทพฯ ว่าจะมีเหตุการณ์ยุ่งยากเกิดขึ้นในกรุงเทพฯ ภายในไม่ช้านี้

ในตอนนั้น พลโท อาเคโตะ นากามูระ จึงตัดสินใจไปพบ พลเอก พระยาพหลพลพยุหเสนา ซึ่งเป็นรัฐบุรุษของเมืองไทย ในขณะนั้นท่านไม่ค่อยสบายและกำลังพักผ่อนอยู่ การที่ผู้บัญชาการกองทัพญี่ปุ่นประจำประเทศไทยเยี่ยมรัฐบุรุษผู้มีบารมีอยู่ทั้งในวงราชการและนอกราชการนี้ คงหลีกเลี่ยงไม่ได้ที่จะถูกวิจารณ์ว่าเข้าแทรกแซงการเมืองไทย แต่ พลโท อาเคโตะ นากามูระ เชื่อมั่นว่าเพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยจึงต้องปฏิบัติแบบนี้

พลเอก พระยาพหลฯ ต้อนรับ พลโท อาเคโดะ นากามูระ ด้วยอัธยาศัยอันดีและเชิญเขาไปสนทนากับท่านที่ห้องพยาบาลที่ทำเนียบ พลโท อาเคโดะ นากามูระ กล่าวทันทีว่า หากมีการใกล้เคียงการเปลี่ยนแปลงรัฐบาลในครั้งนี้น่าจะเป็นไปอย่างสงบเรียบร้อย และขอให้ช่วยตักเตือนด้วยว่าอย่าให้มีการใช้กำลังทางทหารอย่างเด็ดขาด ฝ่ายญี่ปุ่นนั้นไม่คิดที่จะเข้าแทรกแซง ไม่ว่าใครจะขึ้นมาเป็นนายกรัฐมนตรี ถ้ายังคงมีรัฐบาลที่ให้ความร่วมมือกับญี่ปุ่น ทั้งนี้เป็นไปตามหลักสำคัญของสนธิสัญญาสัมพันธมิตร

การที่ พลโท อาเคโดะ นากามูระ พูดกับพลเอก พระยาพหลฯ ในเรื่องเหล่านี้ได้ก็เพราะว่าหลังจากวันที่ ๒๙ เมษายนปีเดียวกัน ซึ่งเป็นวันฉลองวัน พระราชสมภพของสมเด็จพระจักรพรรดิญี่ปุ่น พลโท อาเคโดะ นากามูระ เคยไปเยี่ยมท่านที่ห้องพยาบาลหลายครั้ง จึงมีความรู้จักมักคุ้นกันอยู่บ้าง ต่อคำขอร้องดังกล่าวข้างต้น พลเอก พระยาพหลฯ ตอบว่าเห็นด้วยร้อยเปอร์เซ็นต์ แต่ตอนนี้ไม่สบายจึงไม่สามารถทำงานในแนวหน้าได้ แต่ก็หวังว่าจะมีการตั้งคณะรัฐบาลที่ร่วมมือกับญี่ปุ่นได้ภายในไม่ช้านี้

ทั้งหมดนี้เป็นแผนการของฝ่ายไทยและฝ่ายญี่ปุ่น ซึ่งต่างฝ่ายต่างเตรียมการตามที่เป็นข่าวลือและทราบกันอยู่ทั่วไปในระหว่างปลายสงครามโลกครั้งที่ ๒ แต่ก็ไม่มีใครทราบรายละเอียดมากนักนับว่าเป็นโชคดีของประเทศไทยที่ประเทศญี่ปุ่นประกาศยอมแพ้เสียก่อนเมื่อวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๔๘๘ หลังจากถูกสหรัฐอเมริกาทิ้งระเบิดปรมาณูเมืองฮิโรชิมาและนางาซากิ และมีแม่ทัพผู้รับผิดชอบความสงบเรียบร้อยในประเทศไทย คือ พลโท อาเคโดะ นากามูระ

เรื่องมีอยู่ว่า หน่วยทหารญี่ปุ่นที่อยู่ทีวัดตอเรือพอยด์ (เกาะสอง) เป็นหน่วยที่ทหารไทย ร.พัน ๓๘ เคยให้ความช่วยเหลือในการนำทางไปยึดดินแดนพม่าที่เกาะสอง และยังคงมีการติดต่อสัมพันธ์กัน

พลเอก
พระยาพหลพยุหเสนา

เรื่อยมา แต่วันหนึ่งหน่วยทหารญี่ปุ่นนี้เข้ามาโจมตีหน่วยทหารของ ร.พัน ๓๘ และตำรวจที่ประจำอยู่ที่จังหวัดระนองโดยไม่รู้ตัว ทำให้เกิดการเสียชีวิตกันขึ้น

ในการโจมตีนั้น นายทหารญี่ปุ่นประมาณ ๓๐ คน พร้อมอาวุธครบมือ นั่งเรือท้องแบนแล่นมาจากเกาะสอง ผู้บังคับหน่วยจู่โจมเข้าพบขุนสวัสดิ์ เจ้าของโรงเลื่อย แล้วนำตัวไปยังที่ตั้งหมวดทหารไทยเพื่อเป็นล่าม เพราะขุนสวัสดิ์ ร้อยโททหารญี่ปุ่นและผู้บังคับหมวด ร.พัน ๓๘ พูดภาษาอังกฤษได้ดี

ขณะที่มีการเข้าพบ ญี่ปุ่นถามว่า “ทหารสัมพันธมิตรที่มาอยู่ในหมวดทหารไทยมีจำนวนเท่าใด” ระหว่างนั้นทหารญี่ปุ่นที่อยู่นอกรั้วเข้าล้อมหมวดทหารไทยเป็นรูปครึ่งวงกลมแล้ว แต่ยังไม่ทันที่จะพูดจาอะไรกัน ก็ได้ยินเสียงปืนกลยิงขึ้น ๒-๓ นัด เหมือนเป็นสัญญาณบางอย่าง แล้วนายร้อยโทญี่ปุ่นก็ถูกขึ้นชักดาบซามูไรออกจ้วงฟันคอผู้บังคับหมวด ร.พัน ๓๘ เลือดพุ่งกระชูด แล้ววิ่งออกมาบอกให้พรรคพวกทหารยิงกวาดทหารไทยซึ่งไม่รู้เนื้อรู้ตัวเลย

- (อ่านต่อเล่มหน้า) -

จริยธรรมในวิชาชีพทหาร

อีกหนึ่งมาตรการสำคัญ ที่สังคมไทยควรรีบรู้

พลโท ทวี แจ่มจำรัส

ข้าราชการบำนาญ/อนุกรรมการด้านสิทธิในกระบวนการยุติธรรม กสม.

ตั้งแต่ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๗๗ ที่กำหนดให้รัฐต้องจัดทำมาตรฐานทางคุณธรรมและจริยธรรมของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง **ข้าราชการ** และพนักงานหรือลูกจ้างอื่นของรัฐเพื่อป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบและเสริมสร้างประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่ และตามรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๒๗๙ วรรคสอง ได้กำหนดว่าในการจัดทำ**ประมวลจริยธรรม**ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง **ข้าราชการ** และเจ้าหน้าที่ของรัฐแต่ละประเภทนั้น จะต้องมีกลไกและระบบในการดำเนินงานเพื่อให้การบังคับใช้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งกำหนดขั้นตอนการลงโทษตามความร้ายแรงแห่งการกระทำ และในวรรคสาม ก็ให้ถือว่าการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมเป็นการกระทำผิดทางวินัยด้วย นอกจากนี้รัฐธรรมนูญยังได้กำหนดให้ **ผู้ตรวจการแผ่นดิน (OMBUDSMAN)** มีอำนาจหน้าที่ดำเนินการเกี่ยวกับ**จริยธรรม**ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและ**เจ้าหน้าที่ของรัฐ**โดยตรง เสนอแนะหรือให้คำแนะนำในการจัดทำหรือปรับปรุงประมวลจริยธรรม และส่งเสริมให้ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐมีจิตสำนึกในด้านจริยธรรมอีกด้วย

ตามร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ...ฉบับล่าสุดประกอบด้วยคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญจำนวน ๒๑ ท่าน โดยท่านอาจารย์มีชัย ฤชุพันธุ์ เป็นประธานก็ได้บัญญัติในหมวด ๖ แนวนโยบายแห่งรัฐ มาตรา ๗๖ วรรคแรก รัฐพึงพัฒนาระบบบริหารราชการแผ่นดินทั้งราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค ส่วนท้องถิ่น และงานของรัฐอย่างอื่นให้เป็นไปตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี... รวมทั้งพัฒนาเจ้าหน้าที่ของรัฐให้มีความซื่อสัตย์สุจริตและมีทัศนคติเป็นผู้ให้บริการประชาชนให้เกิดความสะดวกรวดเร็ว**ไม่เลือกปฏิบัติและปฏิบัติหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพ** และในวรรคสาม รัฐพึงจัดให้มี**มาตรฐานทางจริยธรรม**เพื่อให้หน่วยงานของรัฐใช้เป็นหลักในการกำหนด**ประมวลจริยธรรม**สำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐในหน่วยงานนั้น ๆ ซึ่งต้องไม่ต่ำกว่ามาตรฐานทาง**จริยธรรม**ดังกล่าว และในหมวดที่ ๑๒ องค์การอิสระ ในมาตรา ๒๑๙ ให้ศาลรัฐธรรมนูญและองค์การอิสระร่วมกันกำหนด**มาตรฐานทางจริยธรรม**ขึ้นใช้บังคับแก่ตุลาการของศาลรัฐธรรมนูญและผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กร

อิสระรวมทั้งผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน และหัวหน้า
หน่วยงานธุรการของศาลรัฐธรรมนูญ และองค์กร
อิสระทั้งนี้ **มาตรฐานทางจริยธรรม**ดังกล่าวต้อง
ครอบคลุมถึงการรักษาเกียรติภูมิและผลประโยชน์
ของชาติและต้องระบุให้ชัดแจ้งด้วยการฝ่าฝืน
หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมใดมี
ลักษณะร้ายแรง

ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน
พ.ศ. ๒๕๔๒ ให้ความหมายคำว่า “คุณธรรม” หมายถึง
“สภาพคุณงามความดี” และให้ความหมายคำว่า
“จริยธรรม” หมายถึง “ธรรมที่เป็นข้อประพฤติ
ปฏิบัติ ศีลธรรม และกฎศีลธรรม” ในความเห็นของ
ท่านศาสตราจารย์ ธาณินทร์ กรัยวิเชียร หัวใจ
ของคุณธรรมและจริยธรรมคือ การยึดมั่นในสิ่งที่
ถูกต้องชอบธรรมหรือ “INTEGRITY” ซึ่งมีความ
หมายลึกซึ้งและกว้างขวางมาก เพราะเป็นที่รวมของ
ความถูกต้องทั้งหลายทั้งปวง และหากผู้ใดเป็น
ผู้ที่ยึดมั่นในความถูกต้องชอบธรรมแล้วก็ย่อม
จะต้องประพฤติตนอยู่ในกรอบของคุณงามความดี
กฎหมายและศีลธรรมเสมอ ในประเทศญี่ปุ่นที่มี
ความเจริญเพราะประชาชนมีวินัยมาก มีวิชาหนึ่ง
ชื่อว่า**ทางสู่จริยธรรม**เพื่อเผชิญชีวิตในอนาคตใน
ชั้นประถมปีที่หนึ่งถึงหก เยาวชนญี่ปุ่นจึงซึมซับ
เรื่องจริยธรรมตั้งแต่อายุยังน้อย

ผู้เขียนทราบว่าสำนักงานกองทุนสนับสนุน
การวิจัย (สกว.) เป็นหน่วยงานหลักที่ให้การสนับสนุน
ทุนวิจัยแห่งหนึ่งของประเทศไทย ได้ตระหนักดีว่า
ประเทศชาติมีอาจพัฒนาไปได้ หากปัญหาด้าน
คุณธรรมและจริยธรรมของคนในสังคมไม่ได้รับการ
ฟื้นฟูแก้ไข โดยเฉพาะอย่างยิ่งการที่ผู้ประกอบอาชีพ
ซึ่งเรียกได้ว่าเป็นบุคคลชั้นนำในสังคมประกอบ
วิชาชีพโดยไม่เข้าใจจริยธรรมในวิชาชีพของตนอย่าง
เพียงพอ อาจเกิดความเสียหายในวิชาชีพและกลายเป็น
อุปสรรคขัดขวางการพัฒนาประเทศได้ จึง
สนับสนุนทุนวิจัยชุด **“จริยธรรมในวิชาชีพ”** ซึ่งมี

๑๑ วิชาชีพที่สำคัญได้แก่ ๑) วิชาชีพกฎหมาย ๒)
วิชาชีพนักธุรกิจ ๓) **วิชาชีพทหาร** ๔) วิชาชีพ
นักการเมือง ๕) วิชาชีพข้าราชการพลเรือน ๖)
วิชาชีพตำรวจ ๗) วิชาชีพแพทย์ ๘) วิชาชีพพยาบาล
๙) วิชาชีพสื่อมวลชน ๑๐) วิชาชีพครู และ ๑๑)
วิชาชีพอาจารย์

จากเอกสารการสอน วิชาผู้นำของโรงเรียน
เสนาธิการทหารบก พ.ศ. ๒๕๕๘ ได้ให้คำจำกัด
ความ**วิชาชีพทหาร หรือทหารอาชีพ** (Military
Professional) คือ **ทหารที่มีความรู้ความชำนาญ
ในวิชาชีพของตน** พร้อมทั้งจะปฏิบัติหน้าที่ของตน
อย่างเต็มที่ มีความรับผิดชอบในสิ่งที่ตนกระทำ ต้อง
มีหลักความประพฤติในสิ่งที่ถูกต้องเหมาะสมกับที่
ประชาชนไว้วางใจ มีหน้าที่ป้องกันประเทศเป็นหลัก
ต้องได้รับการฝึกฝนเรื่องการรบมาโดยตรงเพื่อ
ปฏิบัติหน้าที่ในการสงคราม **คุณลักษณะของ
ทหารอาชีพ** มี ๔ ประการคือ ๑) มีความสำนึกใน
การเป็นทหาร ๒) ฝึกฝนตนเองให้มีความสามารถ
อย่างแท้จริง ๓) มีความซื่อสัตย์สุจริต และ ๔) มี
ความกล้าหาญ **บทบาทของทหารอาชีพใน
ปัจจุบันควรมีดังนี้** ๑) ต้องทำให้เกิดเสรีภาพและ
ความมั่นคงภายในประเทศ ๒) ต้องปรับตัวให้
สอดคล้องกับสถานะของสังคมและสังคมโลก ๓) จะ
ต้องปลูกฝังอุดมการณ์ ปรับทัศนคติ ความคิด เรื่อง
สังคม การเมือง และการรักษาศักดิ์ศรีของทหาร
อาชีพ ๔) ลดบทบาทที่จะต้องเข้าไปเกี่ยวข้องกับ
การเมืองลง **ทหารที่ไม่ถือว่าเป็นทหารอาชีพ**โดย
ไม่มีความสนใจและใส่ใจในการศึกษาและพัฒนา
วิชาทหาร เรียกทหารเหล่านี้ว่า **“อาชีพทหาร”**
(Military Occupation) สำหรับทหารอาชีพนั้นจะ
เห็นแก่**ชาติบ้านเมืองก่อนตัวเอง**และมีความระลึก
อยู่เสมอว่า**ความรับผิดชอบของตนไม่สามารถ
ทดแทนด้วยรางวัลอื่นใด** เขาเหล่านั้นมีแรงจูงใจ
ภายในที่จะทำเพื่อชาติและประชาชนด้วยการเสีย
สละชีวิตเมื่อจำเป็น

วิชาชีพทหารนั้นนอกจากเป็นผู้ถืออาวุธในการป้องกันประเทศและรักษาความสงบเรียบร้อยให้เกิดขึ้นภายในชาติบ้านเมืองแล้ว ยังต้องช่วยพัฒนาประเทศและช่วยเหลือประชาชน หากข้าราชการทหารขาดหลักจริยธรรมในการปฏิบัติหน้าที่แล้วก็อาจส่งผลกระทบต่อความมั่นคงของชาติรวมทั้งความปลอดภัยของประชาชนในชาติด้วย สังคมที่มีคนขาดจริยธรรมมาก ๆ ย่อมเป็นสิ่งที่ไม่ดีนัก เราได้ทราบถึงความสงบสุข โดยกระทรวงกลาโหมได้กำหนดให้มีประมวลจริยธรรมเพื่อเป็นมาตรฐานความประพฤติและเป็นหลักปฏิบัติให้การปฏิบัติงานเป็นไปตามหลักคุณธรรม จริยธรรม ตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ โดยได้ประกาศใช้ **ระเบียบกระทรวงกลาโหมว่าด้วยประมวลจริยธรรม พ.ศ. ๒๕๕๑** ซึ่งเรียกว่า จริยธรรมในวิชาชีพทหาร (Ethics of Military Professional) สรุปได้ดังนี้

๑. ส่วนราชการ หมายความว่า ส่วนราชการขึ้นตรงต่อกระทรวงกลาโหม กองบัญชาการกองทัพไทย กองทัพบก กองทัพเรือ และกองทัพอากาศ

๒. ข้าราชการกระทรวงกลาโหม หมายความว่า ข้าราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบราชการทหาร และหมายรวมถึงข้าราชการพลเรือนกลาโหม ทหารกองประจำการ นักเรียนในสังกัดกระทรวงกลาโหม เจ้าหน้าที่ทางทหาร พนักงานราชการ ลูกจ้างในสังกัดกระทรวงกลาโหม และบุคคลที่ทำหน้าที่ทหารตามที่กระทรวงกลาโหมกำหนด

๓. ข้าราชการกระทรวงกลาโหมจักต้องยึดถือและปฏิบัติตามค่านิยมหลักของมาตรฐานจริยธรรม ๑๔ ประการ ดังนี้

๓.๑ การเชิดชูและรักษาไว้ซึ่งพระบรมเดชานุภาพแห่งพระมหากษัตริย์เจ้า

๓.๒ การพิทักษ์รักษาปกป้องสถาบันพระมหากษัตริย์

๓.๓ การรักษาไว้ซึ่งการปกครองใน

ระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

๓.๔ การพิทักษ์รักษาไว้ซึ่งเอกราชอธิปไตย และบูรณภาพแห่งเขตอำนาจรัฐ

๓.๕ การพิทักษ์รักษาผลประโยชน์ของชาติ ยึดถือประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตน และไม่มีผลประโยชน์ทับซ้อน

๓.๖ การยืนหยัดทำในสิ่งที่ถูกต้องเป็นธรรมและถูกกฎหมาย

๓.๗ การให้การช่วยเหลือแก่ประชาชนด้วยความรวดเร็ว มีอัธยาศัย และไม่เลือกปฏิบัติ

๓.๘ การให้ข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชนโดยไม่บิดเบือนข้อเท็จจริงภายใต้กรอบของกฎหมาย

๓.๙ การยึดมั่นในคุณธรรมและจริยธรรม

๓.๑๐ การมีจิตสำนึกที่ดี ซื่อสัตย์สุจริต และรับผิดชอบ

๓.๑๑ การมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ของงานรักษามาตรฐาน และมีคุณภาพโปร่งใสตรวจสอบได้

๓.๑๒ การยึดมั่นในระเบียบ คำสั่ง ข้อบังคับ และแบบธรรมเนียมของทหารอย่างเคร่งครัด

๓.๑๓ การเชิดชูและรักษาไว้ซึ่งเกียรติยศ เกียรติศักดิ์ของทหาร

๓.๑๔ การเชื่อถือผู้บังคับบัญชาและการปฏิบัติตามคำสั่งอย่างเคร่งครัด ทั้งการปกครองผู้ใต้บังคับบัญชาด้วยความยุติธรรม

๔. ผู้บังคับบัญชามีหน้าที่ส่งเสริมสนับสนุน เผยแพร่ และปลูกฝังให้ข้าราชการกระทรวงกลาโหมที่ปกครองอยู่นั้นรับทราบ และยึดถือปฏิบัติตามค่านิยมหลักของมาตรฐานจริยธรรมอย่างเคร่งครัด

๕. การฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามค่านิยมหลักของมาตรฐานทางจริยธรรมในระเบียบกระทรวงกลาโหมว่าด้วยประมวลจริยธรรม พ.ศ. ๒๕๕๑ **ถือเป็นการกระทำผิดวินัย** จักต้องรับโทษหรือรับทัณฑ์ตามกฎหมายว่าด้วยวินัยทหารหรือแบบธรรมเนียมของข้าราชการทหารกระทรวงกลาโหมประเภทนั้น ๆ

๖. หากข้าราชการกระทรวงกลาโหมที่ถูก
ลงโทษหรือทัณฑ์ด้วยเหตุแห่งการฝ่าฝืนค่านิยมหลัก
ของมาตรฐานจริยธรรมเห็นว่าไม่เป็นไปด้วยความ
เหมาะสมเป็นธรรม สามารถร้องทุกข์หรืออุทธรณ์ได้
ตามกฎหมายว่าด้วยวินัยทหารแบบธรรมเนียมหรือ
วิธีการที่กระทรวงกลาโหมกำหนด

ในสภาพสังคมปัจจุบัน**ทหารอาชีพทุก
หน่วยทุกคน** ได้ปฏิบัติหน้าที่หลาย ๆ อย่างเพื่อ
ความมั่นคงปลอดภัยของประเทศ ตาม พ.ร.บ.จัดตั้ง
ศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ.
๒๕๔๒ จึงถือว่าเป็น **หน่วยงานทางปกครองและ
เจ้าหน้าที่ของรัฐ** สังกัดอยู่ในฝ่ายบริหารต้องจำไว้

ว่า จะกระทำการใด ๆ ได้ต้องมีฐานของกฎหมาย
ให้อำนาจ ไม่ทำอะไรตามอำเภอใจหรือลุแก่อำนาจ และเมื่อกฎหมายให้อำนาจแล้วจะต้องใช้อำนาจด้วยความเป็นธรรม ไม่บิดเบือนอำนาจ (ABUSE OF POWER) โดยมีประมวลจริยธรรมในวิชาชีพทหารเป็นแนวทางกำกับควบคุมถือเป็นมาตรฐานสากลของวิชาชีพเช่นเดียวกับมาตรฐานวิชาชีพอื่น ๆ ที่มีประมวลจริยธรรมกำกับควบคุมเช่นเดียวกัน

เปิดโลกความรู้เทคโนโลยีป้องกันประเทศ

สทป. จัดสัมมนาเชิงปฏิบัติการ

ทิศทางการพัฒนาหุ่นยนต์
ทางการทหารในอนาคตและการปฏิบัติการ
ด้านการเก็บกู้และทำลายวัตถุระเบิด

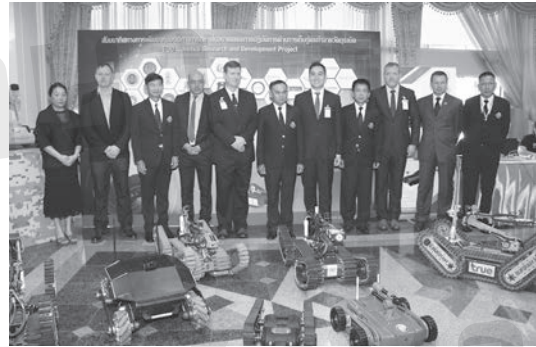

สถาบันเทคโนโลยีป้องกันประเทศ (องค์การมหาชน) กระทรวงกลาโหม หรือ สทป. เปิดเวทีสัมมนาและนิทรรศการ ภายใต้หัวข้อ “ทิศทางการพัฒนาหุ่นยนต์ทางการทหารในอนาคตและการปฏิบัติการด้านการเก็บกู้และทำลายวัตถุระเบิด” เมื่อวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๖๐ ณ ห้อง Jupiter 9 อาคาร Impact Exhibition Center เมืองทองธานี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างโอกาสในการสื่อสารแลกเปลี่ยนองค์ความรู้โดยนำเสนอเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับหุ่นยนต์เก็บกู้วัตถุระเบิดจากผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีในระดับนานาชาติ และสร้างการรับรู้ความก้าวหน้าในการบูรณาการงานวิจัยและพัฒนาหุ่นยนต์เก็บกู้วัตถุระเบิดภายใต้โครงการความร่วมมือของ สทป. งานสัมมนาในครั้งนี้ได้รับความสนใจเป็นอย่างมากจากหน่วยเก็บกู้และทำลายวัตถุระเบิด เหล่าทัพ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ สถาบันการศึกษา ภาคอุตสาหกรรม และผู้เชี่ยวชาญทั้งในประเทศและต่างประเทศ เข้าร่วมการสัมมนาระดมความคิดเห็น ถ่ายทอดองค์ความรู้และแลกเปลี่ยนประสบการณ์ โดย สทป. เป็นสื่อกลาง

ให้เกิดการบูรณาการความร่วมมือเพื่อส่งเสริมการวิจัย การต่อยอดนวัตกรรม และส่งต่อสู่การผลิตในเชิงอุตสาหกรรม โดยไฮไลท์สำคัญของงาน สทป. ได้เปิดตัวหุ่นยนต์ต้นแบบ D-EMPIR (DTI Collaboration-EOD Man Portable Intelligent Robot) ซึ่งเป็นผลผลิตที่เป็นรูปธรรม โดยคาดว่าพร้อมส่งมอบให้หน่วยผู้ใช้งานนำไปทดสอบใช้งานเบื้องต้น และเก็บรวบรวมผลเพื่อนำมาพัฒนาอย่างต่อเนื่องภายในปีนี้ตามแผน

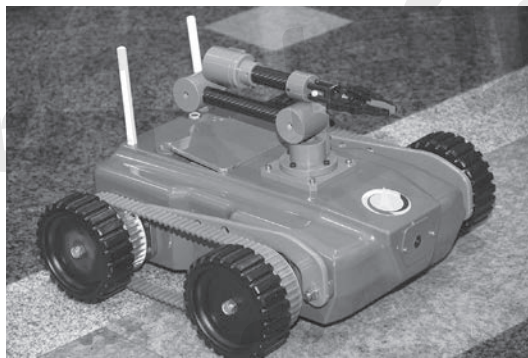
โครงการวิจัยและพัฒนาหุ่นยนต์เก็บกู้วัตถุระเบิด มีแผนในการดำเนินโครงการ ๔ ปี จะแล้วเสร็จในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ โดยโครงการมุ่งเน้นการบูรณาการขีดความสามารถจากทุกภาคส่วนในการพัฒนาหุ่นยนต์เก็บกู้วัตถุระเบิด ทั้งขนาดเล็กและขนาดกลางสนับสนุนภารกิจทางด้านความมั่นคง รองรับการรับรองมาตรฐานหุ่นยนต์ เพื่อ

สนับสนุนอุตสาหกรรมป้องกันประเทศ และการผลักดันสิ่งประดิษฐ์สู่นวัตกรรม ตลอดจนการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานสำหรับการวิจัย และพัฒนาหุ่นยนต์เก็บกู้วัตถุระเบิด เพื่อสร้างขีดความสามารถภายในให้มีความพร้อมตอบสนองด้านมาตรฐานการทดสอบ การซ่อมบำรุงและสงกำลังบำรุง สนับสนุนหน่วยผู้ใช้งานสถาบันการศึกษา หน่วยวิจัย และภาคเอกชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผลักดันให้งานวิจัยและพัฒนาหุ่นยนต์เก็บกู้วัตถุระเบิดของประเทศไทยก้าวไปสู่การใช้งานจริงในราชการ ส่งเสริมให้เกิดสภาวะแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการสร้างนวัตกรรม

เป็นการพัฒนาเพื่อการพึ่งพาตนเอง อย่างยั่งยืน สำหรับผู้เข้าร่วมสัมมนาประกอบด้วย ผู้แทนระดับสูงของเหล่าทัพ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ หน่วยผู้ใช้งานหุ่นยนต์เก็บกู้วัตถุระเบิด หน่วยงานวิจัยของเหล่าทัพและกลาโหม สำนักงานประมาณ สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ สถาบันวิทยาการหุ่นยนต์ภาคสนาม (FIBO) สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ (สวทช.) สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา สถาบันการศึกษาชั้นนำของประเทศ อาทิ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี

พระจอมเกล้าพระนครเหนือ และผู้แทนของภาคอุตสาหกรรม ได้แก่ บริษัท ไชคนำชัย ออโต้เพรสซึ่งจำกัด นอกจากนี้ ยังมีผู้แทนจากหน่วยงานต่างประเทศ อาทิ Mr. Allen Dodgson Tan จากมูลนิธิ Golden West Humanitarian Foundation ซึ่งเป็นมูลนิธิที่อุทิศความพยายามในการเก็บกู้และทำลายทุ่นระเบิด เพื่อสร้างสภาพแวดล้อมความเป็นอยู่ที่ปลอดภัย นอกจากนี้ยังมี Mr. Al Johnson ผู้อำนวยการ The Raven Challenge ซึ่งเป็นหน่วยงานที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านการฝึกและเทคโนโลยีเกี่ยวกับการเก็บกู้วัตถุระเบิด (EOD) และการต่อต้านวัตถุระเบิดแสงเครื่อง (C-IED) ซึ่งร่วมมือกับสำนักงานตำรวจแห่งชาติจัดการฝึกเก็บกู้และทำลายวัตถุระเบิดที่ใหญ่ที่สุดในภูมิภาคเป็นประจำทุกปีในประเทศไทย มาร่วมให้ความรู้โดยการ

บรรยายพิเศษในโอกาสนี้อีกด้วย

การสัมมนาในครั้งนี้ สทป. มุ่งหวังให้เกิดการบูรณาการขีดความสามารถจากทุกภาคส่วนในการส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาหุ่นยนต์เก็บกู้วัตถุระเบิดของประเทศ เพื่อผลักดันงานวิจัยและพัฒนานวัตกรรมสู่อุตสาหกรรมป้องกันประเทศ เพื่อการพึ่งพาตนเองอย่างยั่งยืน ไปสู่การพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ Thailand 4.0 จึงได้มีพิธีลงนามบันทึกข้อตกลงความร่วมมือการวิจัยและพัฒนาหุ่นยนต์เก็บกู้วัตถุระเบิดร่วมกับเครือข่ายพันธมิตรในการสัมมนาครั้งนี้ด้วย

บทความจาก

สถาบันเทคโนโลยีป้องกันประเทศ (องค์การมหาชน) กระทรวงกลาโหม
Defence Technology Institute (Public Organisation) Ministry of Defence, The Kingdom of Thailand

หมายเหตุแห่งสยาม

วีรกษัตริย์นักรบ แห่งกรุงศรีอยุธยา

พลาดิษฐ์ สิทธิธัญกิจ

- (ต่อจากเล่มที่แล้ว) -

๕. กำลังทหารม้าพระยาตาก สู้ที่มั่น ด้านตะวันออก

กองกำลังที่สู้รบด้วยทหารม้าต้องถือเป็นกำลังหลักต่อการสู้รบและรวบรวมไพร่พลที่แตกพลัดกระจัดกระจายได้ วันที่ ๕-๖ มกราคม ของการเดินทาง กองกำลังพระเจ้าตากได้เดินทางมาสุดเขตกรุงศรีอยุธยา ก่อนที่จะเข้าเมืองนครนายกนั้น ได้มีขุนชำนาญไพร่สนทน์กับนายกองข้าง มาขอสวามิภักดิ์ต่อพระองค์ ทั้งยังถวายช้างพลาย ๕ ช้าง ช้างพัง ๑ ช้าง แล้วอาสาเดินทางต่อไปยังบ้านกง (หรือบ้านดง) เมืองนครนายก เมื่อถึงบ้านกง ข้าราชการ ขุนหมื่นพันทนายท้องถิ่น ไม่ยอมสวามิภักดิ์ แม้เจรจาเกลี้ยกล่อม ๓ ครั้ง ก็ไม่สำเร็จ

วันรุ่งขึ้นวันที่ ๗ มกราคม กองกำลังพระเจ้าตากจึงต้องปะทะไพร่พลชาวบ้านกง ซึ่งมีกำลังมากกว่า ๑,๐๐๐ นาย แต่ก็ถูกกองกำลังพระเจ้าตากตีพ่ายไป ยึดช้างได้เพิ่มอีก ๗ ช้าง เงินทองและเสบียงอาหารอีกจำนวนมาก

วันที่ ๘ มกราคม หลังจากกองกำลังพระเจ้าตากหนีออกจากพระนครมาได้ ๖ วันแล้วก็เดินทางมาถึงตำบล หนองไม้ซุ่ม แล้วหยุดพัก ณ จุดนี้เป็น

เวลา ๒ วัน ก่อนที่จะออกเดินทางต่อไปที่บ้านนาเรียง แขวงเมืองนครนายก จึงหยุดพักอีก ๑ คืน

ต่อมาพระเจ้าตากได้นำไพร่พลข้ามแม่น้ำที่ด้านกบแจะ เมืองปราจีนบุรี แล้วหยุดพักที่พล ก่อนที่จะเดินทางต่อไปยังทุ่งศรีมหาโพธิ์ และต้องหยุดรอนายทหาร ๓ นาย คือ พระเชียงเงิน ขุนพิพิธวาทิ และสมเด็จพระรามราชา ที่ตามกองทัพมาไม่ทัน ระหว่างที่ทรงรอกกลุ่มพระเชียงเงินอยู่นั้น ได้เกิดการปะทะกับกองทัพทั้งทัพบกทัพเรือของพม่าซึ่งตั้งอยู่ที่ปากแม่น้ำใจไล่ เมืองฉะเชิงเทรา “พม่าไล่แทงพันคงซึ่งเหน้อยล้าอยู่นั้นวิงหนี มาตามทาง ครั้นได้ทอดพระเนตรเห็น จึงให้นายบุญมีขึ้นม้าใช้สวนทางลงไป ประมาณ ๒๐๐ เส้น พบกองทัพพม่ายกขึ้นมาแต่ปากน้ำใจไล่ทั้งทัพบกทัพเรือ”

พระเจ้าตากจึงมีรับสั่งให้ตั้งแนวรับ ชูดหลุมพลาะ วางปืนตีบ เรียงหน้ากระดาน จนพม่าเข้ามาใกล้ราว ๒๔๐ เมตร จึงเริ่มเปิดฉากยิงขึ้น แนวแรกของพม่าแตกพ่ายไป แต่ยังมีกองหนุนเข้ามาอีก ๓ กอง ซึ่งก็ถูกยิงแตกพ่ายไปเช่นกัน “พระเจ้าตากจึงขับพลทหารให้ร้องตีฆ้องลำทับไล่ติดตามฆ่าพม่าเสียเป็นอันมาก แล้วก็เดินทางมาที่บ้านหัวทอง

หลวงสะพานทอง”

จากจุดปะทะนั้นและการติดตามฆ่าพม่ามาทางปากน้ำใจนี้เอง ทำให้เปลี่ยนจากการเดินทัพตามชายป่าดงมาเป็นชายทะเลเข้าเขตเมืองชลบุรี “จึงให้ยกพลนิกายมาประทับตามลำดับ บ้านทองหลวง ตะพานทอง บางปลาสร้อย ถึงบ้านนาเกลือ”

บ้านนาเกลือนี้เองได้มีนายกลม (หรือนายกล้า) นายชุมนุมนที่บ้านนาเกลือได้รวบรวมไพร่พลคิดสกัดต่อรบกับกองกำลังพระเจ้าตาก แต่เพียงพระเจ้าตากแสดงแสนยานุภาพ “เสด็จทรงช้างพระที่นั่งสรรพด้วยเครื่องสรรพาวุธทรงพระแสงปืนต้นรวงแดงกับหมูปลโยธาหาญ” เท่านั้นนายกลมก็ถึงกับวางอาวุธ ยอมอ่อนน้อมแต่โดยดี แล้วอาสาเข้าไป พักยา นาจอมเทียน ทุงไก่อเตี้ย สัตหีบ ชายทะเล บ้านหินโขง และบ้านน้ำเก่า แขวงเมืองระยอง โดยพักทัพคืนละแห่งตามลำดับ ระหว่างเส้นทางที่ผ่านไปนั้นได้ปะทะกับกองกำลังของพม่าหลายครั้ง แต่ก็สามารถตีฝ่าไปได้ทุกครั้ง ทำให้สามารถรวบรวมไพร่พลตลอดจนอาวุธยุทโธปกรณ์ได้มากขึ้น

หลังจากพระองค์ยึดเมืองระยองได้แล้ว ขณะที่พักอยู่บริเวณวัดลุ่มมหาชัยชุมพลนั้นได้เกิดเหตุการณ์อัศจรรย์พายุหมุนจนบิดต้นตาลเป็นเกลียวโดยไม่คลายตัว ซึ่งชาวบ้านเรียกว่า ตาลขดบรรดาทหารร่วมรบทั้งหลายเห็นเหตุการณ์ต่างก็ยกพระยาตากหรือพระยาวชิรปราการนั้นขึ้นเป็น เจ้าตากหรือพระเจ้าตาก หลังจากเดินทัพออกมาจากค่ายวัดพิชัยแล้ว ๒๓ วัน

พระองค์ได้มีพระราชปณิธานว่า “กรุงเทพมหานครจะเสียแก่พม่าเป็นแท้ ตัวเราคิดจะช่องสุ่มประชาราษฎร์ในแขวงเมืองหัวเมืองตะวันออกทั้งปวงให้ได้มาก แล้วจะยกกลับเข้าไปกู้กรุงให้คงคืนเป็นราชอาณาจักรดังเก่า แล้วจักทำนุบำรุงสมณพราหมณ์ประชาราษฎร์ซึ่งอนาถาหาที่พำนักบมิได้ให้ร่มเย็นเป็นสุขานุสุข และจะยกยกพระบรรพบุรุษ

ศาสนาให้โชตินาการไพบูลย์ขึ้นเหมือนอย่างแต่ก่อนเราจะตั้งตัวเป็นเจ้าของ ให้คนทั้งหลายนับถือยำเกรงจงมาก การซึ่งจะก่อกู้แผ่นดินจึงจะสำเร็จโดยง่าย”

การประกาศตั้งตัวขึ้นเป็นเจ้าในครั้งนั้นเทียบศักดิ์เท่ากับแม่ทัพ ในการรวมกำลังไพร่พลนั้นอาจมีแนวคิดทางการเมืองในการเป็นผู้นำทัพจนเชื่อว่าพระยาตากนั้นประกาศตนเป็นเจ้าแผ่นดินนับตั้งแต่นั้นยกทัพออกจากกรุงศรีอยุธยาแล้ว ต่อมาพระเจ้าตากได้มุ่งยึดเมืองจันทบุรี ซึ่งก่อนเข้าตีเมืองนั้นได้รับสั่งให้ทหารทุกคนทำลายหม้อข้าวให้หมด หมายถึงให้เข้าไปกินข้าวในเมืองจันทบุรี จนสามารถตีเมืองจันทบุรีได้เมื่อวันที่ ๑๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๓๑๐ เมื่อยึดเมืองจันทบุรีได้แล้วจึงมีผู้คนสมัครใจมาร่วมกับพระองค์เป็นจำนวนมาก

เนื่องจากเมืองจันทบุรีและเมืองตราดนั้นมีอิสระไม่ถูกยึดครองโดยทหารพม่าจึงทำให้พระเจ้าตากสามารถรวบรวมกำลังพลจนมีจำนวน ๕,๐๐๐ นาย เมื่อได้เวลาสมควรแล้ว พระองค์จึงได้ยกกองทัพเรือออกจากจันทบุรี ลัดเลาะมาตามฝั่งทะเลในอ่าวไทย จนถึงปากแม่น้ำเจ้าพระยา นำกำลังต่อสู้จนยึดเมืองธนบุรีคืนจากพม่าได้ นายทองอิน เจ้าเมืองธนบุรีที่พม่าแต่งตั้งให้ขึ้นถูกประหารชีวิตจากนั้นพระเจ้าตากได้ยกกองทัพเรือต่อไปถึงกรุงศรีอยุธยา เข้าโจมตีค่ายโพธิ์สามต้นจนสามารถขับไล่ทหารพม่าออกจากอาณาจักรได้ และสามารถกอบกู้กรุงศรีอยุธยาจากการยึดครองได้โดยใช้เวลาเพียง ๗ เดือน หลังเสียดกรุงศรีอยุธยา

ความเย่อหยิ่งของกรุงศรีอยุธยาจากการทำลายไม่ใช่ในน้ำท่วมนั้น เป็นเหตุผลทางยุทธศาสตร์ในการสู้รบป้องกันเมืองและความมั่นคงในอำนาจเป็นสำคัญ จึงทำให้พระเจ้าตาก “ยับยั้ง” อยู่ ณ เมืองธนบุรีแม้มีลักษณะเป็นเมืองด่านก็ใช้เป็นราชธานีได้ไม่ถาวร ก่อนหน้านั้น เมืองธนบุรีถูกทิ้งร้าง มีต้นไม้ขึ้นและซากศพทิ้งอย่างเกลื่อนกลาด ทำให้ต้องมีการเกณฑ์แรงงานจัดการพื้นที่ขึ้นมาใหม่

พระเจ้าตากได้มีรับสั่งให้คนไปอัญเชิญพระบรมวงศานุวงศ์ในสมัยอยุธยาตอนปลายลงจากเมืองลพบุรีมาเมืองธนบุรี และได้ถวายพระเพลิงพระบรมศพสมเด็จพระเจ้าเอกทัศตามโบราณราชประเพณี

หลังจากตั้งราชธานีใหม่จึงมีการอพยพผู้คนและทรัพย์สินลงมาทางใต้และตั้งพระนครใหม่ขึ้นที่เมืองธนบุรี เรียกนามว่า **กรุงธนบุรีศรีสมุทร** แต่ในเอกสารราชการสมัยกรุงธนบุรีนั้นยังเรียก นามเมืองหลวงตามนามเดิมว่า “กรุงพระมหานครศรีอยุธยา”

พระเจ้าตากทรงปราบดาภิเษกเป็นกษัตริย์ตามแบบพระเจ้าแผ่นดินครั้งกรุงเก่า ในจดหมายเหตุโหราระบุว่าในวันอังคาร แรมสี่ค่ำ จุลศักราช ๑๑๒๙ ซึ่งตรงกับวันที่ ๒๘ ธันวาคม พ.ศ. ๒๓๑๐ เฉลิมพระนามว่า **สมเด็จพระบรมราชาที่ ๔** ขณะนั้นทรงมีพระชนมายุ ๓๔ พรรษา หลังจากทรงสถาปนากรุงธนบุรีเป็นราชธานีแล้ว สมเด็จพระเจ้ากรุงธนบุรีทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้สร้าง**พระราชวังกรุงธนบุรี** คือ พระราชวังเดิม เมื่อปี พ.ศ. ๒๓๑๐ โดยถือเป็นพระราชวังหลวงสำหรับใช้เป็นที่ประทับและว่าราชการ พร้อมกับปรับปรุง “**ป้อมวิไชยเยนทร์**” โดยเปลี่ยนชื่อใหม่เป็น “**ป้อมวิไชยประสิทธิ์**”

พระราชวังกรุงธนบุรีนับเป็นจุดสำคัญทางยุทธศาสตร์ ที่สามารถดูแลแม่น้ำได้ในระยะไกลพร้อมกับใช้เป็นเส้นทางคมนาคมและเส้นทางกาเดินทัพที่สำคัญด้วย

วีรกรรมแรกของสมเด็จพระเจ้าตากสินที่ทรงกู้เอกราชกรุงศรีอยุธยาคืนจากพม่าด้วยการรวบรวมกำลังสู้รบนั้น ทำให้พระเกียรติยศของพระองค์แพร่ไปกว้างไกลว่าเป็นนักรบผู้สามารถกู้แผ่นดินไทยให้พ้นจากอำนาจพม่าซ้ำศึกได้ พร้อมกับทำให้ไพร่บ้านพลเมืองที่แตกพลัดกระจัดกระจายหลบหลืออยู่ตามที่ต่าง ๆ พากันมาอ่อนน้อมเข้าร่วมกับสมเด็จพระเจ้าตากสินเป็นจำนวนมาก จนเป็นกำลังสำคัญในการศึกสงครามและการบูรณะฟื้นฟูบ้านเมืองให้เป็นปึกแผ่นต่อไป

ปัญหาภายในบ้านเมืองทำให้ผู้คนแตกแยกออกเป็นหลายฝ่ายซึ่งการเสียกรุงศรีอยุธยาครั้งที่สองนั้นทำให้อาณาจักรอยุธยาไม่สามารถตั้งเป็นอาณาจักรของคนไทยได้อีก ด้วยเกิดปัญหาด้านเศรษฐกิจและห่วงความปลอดภัยในชีวิตมากกว่าจะคิดเรื่องบ้านเมือง อีกทั้งการรวมกลุ่มของประชาชนนั้น ความสำคัญอยู่รอด และกลุ่มการเมืองหรือ “ชุมนุม” ขนาดใหญ่ต่างก็แตกแยกออกเป็นก๊กเป็นเหล่า ซึ่งไม่มีก๊กใดเลยที่คิดจะกอบกู้เอกราชหรือฟื้นฟูชาติให้กลับคืนมาดังเดิม

ดังนั้นเมื่อพระเจ้ามังระของพม่า ทราบข่าวคนไทยเกิดการและต่างแตกแยกต่างตั้งตนเป็นใหญ่ จึงได้มีพระราชโองการให้เจ้าเมืองทวาย ยกทัพมาปราบปราม กองทัพพม่ายกมาถึงอำเภอบางกุ้งซึ่งตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกของกรุงธนบุรี มีกำลังตามพระราชพงศาวดาร ๒,๐๐๐ นาย สมเด็จพระเจ้ากรุงธนบุรีเสด็จนำกองทัพออกตีพม่าจนแตกพ่าย การรบชนะที่บางแก้วได้ทำให้พระราชอำนาจทางการเมืองในภาคกลางของพระองค์เข้มแข็งยิ่งขึ้น ความคิดปราบชุมนุมอื่น ๆ ให้เป็นอาณาจักรเดียวกันจึงเกิดขึ้น

ประมาณ พ.ศ. ๒๓๑๑ สมเด็จพระเจ้ากรุงธนบุรีทรงเริ่มจากยกทัพไปตีชุมนุมพิษณุโลกเป็นก๊กแรก แต่กระสุนปืนต้องถูกพระองค์ จึงต้องยกทัพกลับและรักษาพระองค์ยังพระนคร ชุมนุมพิษณุโลกนี้ภายหลังอ่อนแอลงจนกระทั่งถูกชุมนุมเจ้าพระฝางผนวกไป หลังหายจากพระอาการประชวรแล้ว สมเด็จพระเจ้ากรุงธนบุรีได้ทรงใช้เวลาในการปราบปรามชุมนุมอื่น ๆ เพื่อรวบรวมแผ่นดินให้เป็นปึกแผ่นต่อไป โดยเริ่มจากชุมนุมเจ้าพิมาย กรมหมื่นเทพพิพิธทรงถูกปราบปรามและถูกสำเร็จโทษในปี พ.ศ. ๒๓๑๑ แล้ว ตามไปตีชุมนุมเจ้านครศรีธรรมราช ซึ่งพระปลัดผู้รั้งเมืองนครศรีธรรมราชได้ตั้งตัวเองขึ้นเป็นเจ้า

ครั้งนั้น เจ้านครศรีธรรมราชสู้ไม่ได้จึงหนีลง

ไปยังหัวเมืองทางใต้ พระยาปัตตานีก๊วกก็จับตัวมาส่งให้สมเด็จพระเจ้ากรุงธนบุรี ในปี พ.ศ. ๒๓๑๓ สมเด็จพระเจ้ากรุงธนบุรีทรงยกทัพไปตีชุมนุมเจ้าพระฝาง ซึ่งรักษาเมืองสวางนครได้เพียง ๓ วันก็แตกหนี เมื่อพระองค์ทำการปราบปรามชุมนุมต่าง ๆ ลงอย่างราบคาบแล้วจึงสามารถรวมอาณาจักรได้เป็นหนึ่งเดียว ทำให้จีนเริ่มยอมรับสถานะกษัตริย์ของพระองค์อย่างเป็นทางการ การรวมชาติเป็นอาณาจักรเดียวจึงเป็นวีรกรรมสุดท้ายของสมเด็จพระเจ้ากรุงธนบุรีหรือพระเจ้าตากสิน หลังจากนั้นพระองค์ได้เสด็จครองราชย์ ซึ่งตลอดรัชกาลนั้นพระองค์ได้มีพระราชกรณียกิจในการฟื้นฟูบ้านเมืองให้กลับคืนตามแบบกรุงศรีอยุธยาและวางรากฐาน

ที่มั่นคงให้สืบต่อมาจนทุกวันนี้

การกู้ชาติบ้านเมืองจากวีรกรรมแห่งสมเด็จพระนเรศวรมหาราชและวีรกรรมแห่งสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราชนั้น เป็นต้นแบบของการสู้รบในบริบทที่แตกต่างกัน อีกทั้งต้องฟื้นฟูอาณาจักรให้กลับคืนมามั่นคง มั่งคั่งและยั่งยืน ให้สืบต่อไปถึงลูกหลานข้างหน้า ด้วยความยากลำบากและการเป็นนักรบที่เสียสละเพื่อรักษาอาณาจักรให้ดำรงเอกราชนั้นจึงเป็นเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์ที่ทุกคนต้องจดจำไว้ตลอดไป

เสนาศึกษา

บราซิล (ไม่) สันสงบ

ช่อนวล*

ตอนที่ ๑

ชีวิตชีวาแห่งนครรีโอเดอจาเนโร

กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้ว การเรียนรู้เรื่องราวของวิถีชีวิตหรือวัฒนธรรมของผู้คนซึ่งแตกต่างจากที่เราคุ้นเคยไม่ใช่เรื่องที่ย่ายนัย เนื่องจากภาพของดินแดนต่างวัฒนธรรมที่ได้เรียนรู้ย่อมจำกัดอยู่ในกรอบความคิดของผู้ถ่ายทอดหรือกรอบหน้าของสิ่งพิมพ์และจอภาพ จึงมีผลให้เป็นการเรียนรู้เพียงด้านเดียว ไม่มีทางรู้ว่าด้านหน้า ด้านข้าง หรือด้านหลังที่เลยกรอบภาพที่มีผู้ถ่ายทอดความรู้นั้นมีสิ่งใดซ่อนอยู่บ้าง ครั้นมาถึงทุกวันนี้การเดินทางไปมาระหว่างผู้คนมีความสะดวกสบายยิ่งขึ้น ผู้คนจำนวนมากจึงเห็นพ้องต้องกันว่าการเดินทางเพื่อไปศึกษาวิถีชีวิตหรือวัฒนธรรมของผู้คนต่างถิ่นต่างวัฒนธรรมนั้นเป็นประสบการณ์ที่ทรงคุณค่าที่สุด เพราะนอกจากได้ขยายพรมแดนแห่งความรู้ให้กว้างไกลยิ่ง ๆ ขึ้นไปแล้ว ยังจะมีโอกาสได้รู้จักผู้คนที่ “ได้รู้เขา รู้เรา” และสร้างความเป็นมิตรที่ดีต่อกันระหว่างผู้คนที่อาจจะอยู่ไกลกันถึงคนละมุมโลกได้

ย้อนกลับไปเมื่อราว ๑ ปีที่แล้ว ได้มีการจัด “มหกรรมกีฬาโอลิมปิก ๒๐๑๖” ณ นครรีโอเดอจาเนโร สหพันธ์สาธารณรัฐบราซิล เรื่องราวของดินแดนสุดขอบฟ้าแห่งนี้จึงเป็นที่สนใจเป็นอย่างยิ่ง หากถามคนไทยหลาย ๆ คนว่าเมื่อนึกถึงประเทศบราซิลแล้วจะนึกถึงอะไรบ้าง? ผู้เขียนคิดว่าสำหรับคนไทยหลาย ๆ คน ความคิดแรกเกี่ยวกับบราซิล (รวมทั้งผู้เขียนด้วย) คงจะคิดถึง “เปเล่” นักฟุตบอลคนเก่งและเป็นผู้ทำให้ผู้คนจำนวนมากในโลกรู้จักประเทศ คิดถึงการเล่นฟุตบอลด้วยชีวิตจิตใจสไตล์ชาวบราซิล คิดถึงความลึกลับของผืนป่าและแม่น้ำอเมซอนอันกว้างใหญ่ไพศาล คิดถึงเทศกาลคานิวัลอันเลื่องชื่อตระการตา ดนตรีท่วงทำนองแซมบ้า (Samba) อันตื่นเต้นเร้าใจ หรือท่วงทำนองเก๋ไก๋ของดนตรีบอสซาโนวา (Bossa Nova) ฯลฯ

* ผู้เขียนขอแสดงความสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารีอย่างหาที่สุดมิได้ ที่ทรงมีพระเมตตาอย่างอันยิ่งใหญ่เอนกอนันต์ ซึ่งเป็นที่มาของการเขียนสารคดีฉบับนี้

สหพันธ์สาธารณรัฐบราซิล (ต่อไปจะเรียกว่า ประเทศบราซิล) เป็นประเทศที่มีเนื้อที่กว้างใหญ่เป็นอันดับห้าของโลก มีอาณาบริเวณเกือบครึ่งของทวีปอเมริกาใต้ และมีทรัพยากรอุดมสมบูรณ์ที่สุดแห่งหนึ่ง เมื่อทศวรรษที่แล้วบราซิลมีการพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้าจนเป็นหนึ่งในกลุ่มประเทศ BRICS^๒ แต่ในปัจจุบันบราซิลกลับต้องเผชิญกับปัญหาต่าง ๆ อันเนื่องมาจากรัฐบาลบริหารประเทศผิดพลาด ปัญหาที่สำคัญดังกล่าว เช่น การคอร์รัปชัน อัตราเงินเฟ้อ อาชญากรรมสูง ฯลฯ ประชาชนชาวบราซิลต้องเผชิญหน้ากับความยากจนมีชีวิตอยู่อย่างยากลำบาก จนกระทั่งล้มกลายเป็นสัญลักษณ์ของนครใหญ่ เหตุการณ์ที่สำคัญคือ เมื่อต้นเดือนกันยายน ค.ศ. ๒๐๑๖ เพียงไม่กี่วัน หลังจากมหกรรมกีฬาโอลิมปิก ๒๐๑๖ สิ้นสุดลง ประธานาธิบดีหญิงคนแรกของประเทศต้องถูกถอดถอนออกจากตำแหน่ง (Impeachment) ดังที่ทราบกันแล้วเป็นอย่างดี

ภาพความขัดแย้งในดินแดนอันยิ่งใหญ่นี้อาจเป็นปริศนาในใจของใครหลาย ๆ คน เมื่อผู้เขียนได้มีโอกาสครั้งสำคัญในชีวิตในการเดินทางไปยังประเทศบราซิล จึงขอเล่าเรื่องที่ได้ไปพบเห็นในผู้ที่สนใจรวมถึงอาจกลายเป็นปริศนาที่มีต่อประเทศบราซิลได้บ้าง แม้จะไม่สิ้นสงสัยเสียทีเดียวก็ตาม โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาพอันแสดงให้เห็นถึงความเจริญรุ่งเรืองเรื่องความมีชีวิตชีวา ความสนุกสนานเหวี่ยง และความยากจนของผู้คนชาวนครริโอเดอจาเนโร กับภาพของธรรมชาติอันยิ่งใหญ่ของน้ำตกอิเกวูและผืนป่าอเมซอนที่มีชื่อเสียงก้องโลกที่จะนำเสนอต่อไปนี้

นครริโอเดอจาเนโร :

นครแห่งสีสันและชีวิตชีวา

การเดินทางจากกรุงเทพฯ ไปยังนครริโอเดอจาเนโร สหพันธ์สาธารณรัฐบราซิลนับเป็นการเดินทางอันยาวนานอย่างแท้จริง เพราะเป็นการเดินทาง

ข้ามน้ำข้ามทะเลจากปากหนึ่งไปยังอีกปากหนึ่งของโลก ซึ่งอาจต้องใช้เวลาเดินทางรวมทั้งสิ้นกว่า ๒๔ ชั่วโมง อย่างไรก็ตามเมื่อเครื่องบินลดเพดานบินต่ำลงเรื่อย ๆ ก่อนล้อจะแตะสนามบินริโอเดอจาเนโร - กาเลียวั้น ภาพท้องทะเล อ่าวเล็กอ่าวน้อย และขุนเขารูปร่างแปลกตาซึ่งประกอบเป็นฉากของนครริโอเดอจาเนโรก็ได้ปรากฏตรงหน้า ภาพอันงดงามสุดจะพรรณานานี้ได้ปล้ำปล้ำความรู้สึกเพื่อหน่ายจากการเดินทางอันยาวนาน กลายเป็นความตื่นตันทันทีหรือวันที่จะได้เรียนรู้เรื่องราวของดินแดนในปากนี้ของโลก

ใครก็ตามที่ได้มีโอกาสมาเยือนนครริโอเดอจาเนโรคงจะปฏิเสธไม่ได้ว่า นครแห่งนี้มีสถานที่สำคัญมากมายที่ล้นแล้วแต่น่าประทับใจอย่างยิ่ง ตั้งแต่ลักษณะทางภูมิประเทศอันประกอบด้วยอ่าวเล็กอ่าวน้อยที่โค้งโอบกอดท้องทะเล ชายหาดขาวสะอาดตายาวเหยียด และภูเขาหินแกรนิตรูปร่างแปลกตา ที่มาของชื่อนครแห่งนี้มาจากชาวยุโรปกลุ่มแรกในคณะของอเมริกา เวสบุชชี ที่เดินทางมาถึงดินแดนแห่งนี้ในวันที่ ๑ มกราคม ค.ศ. ๑๕๐๒ เข้าใจว่าเป็นปากแม่น้ำใหญ่จึงตั้งชื่อว่า “ริโอเดอจาเนโร” ซึ่งแปลว่า แม่น้ำแห่งเดือนมกราคม

ประวัติศาสตร์ระยะเริ่มแรกของนครริโอเดอจาเนโร (รวมทั้งเมืองอื่น ๆ ในทวีปอเมริกาใต้) ประกอบด้วยเรื่องราวของการต่อสู้ของชาติเจ้าอาณานิคมตะวันตกต่าง ๆ ซึ่งพยายามแย่งชิงกันเข้ามาแสวงประโยชน์ในโลกใหม่ทวีปอเมริกาอันอุดมสมบูรณ์ อย่างไรก็ตามในที่สุดโปรตุเกสก็สามารถครอบครองอาณานิคมบราซิลซึ่งมีเนื้อที่มากกว่าครึ่งหนึ่งของทวีปอเมริกาใต้แต่เพียงผู้เดียว โปรตุเกสได้สถาปนานครริโอเดอจาเนโรขึ้นใน ค.ศ. ๑๕๖๗ และพัฒนาให้เจริญรุ่งเรืองตามลำดับ จนกระทั่งเมื่อสิ้นคริสต์ศตวรรษที่ ๑๖ ริโอเดอจาเนโรก็ได้กลายเป็นหนึ่งในสี่ของนครที่ใหญ่ที่สุดในบราซิล (อีกสามนคร

^๒ หมายถึง ประเทศบราซิล รัสเซีย อินเดีย จีนและแอฟริกาใต้

ทัศนียภาพนครรีโอเดอจาเนโรมองเห็นภูเขาแห่งน้ำตาลและประติมากรรมรูปเหมือนพระเยซูคริสต์ที่มาของภาพ www.rio.com

ได้แก่ ซัลวาดอร์ เซาเปาโล และเบโล ออริซอนตี) นครรีโอเดอจาเนโรเป็นเมืองท่าส่งออกน้ำตาล ที่มีประชากรอาศัยอยู่อย่างหนาแน่น และยิ่งเมื่อเกิดกระแสตื่นทองของบราซิลในคริสต์ศตวรรษที่ ๑๘ นครรีโอเดอจาเนโรก็ได้กลายเป็นศูนย์กลางในการส่งออกทองคำ มีผลให้กลายเป็นเมืองหลวงของอาณานิคมแทนที่นครซัลวาดอร์อยู่ประมาณ ๒๐๐ ปี ก่อนที่รัฐบาลบราซิลจะย้ายเมืองหลวงไปอยู่ ณ กรุงบราซิเลียใน ค.ศ. ๑๙๖๐

ภาพลักษณ์อันมีชื่อเสียงเฉพาะของนครรีโอเดอจาเนโรอันคุ้นตาของผู้คนทั่วโลกมีมากมายหลายประการ ภาพแรกสุดที่ผู้คนคุ้นเคยคงไม่พ้นภาพภูมิประเทศอันแปลกตาของขุนเขาที่รายรอบอ่าวและเบื้องหลังนครรีโอเดอจาเนโร โดยเฉพาะอย่างยิ่ง **ภูเขาแห่งน้ำตาล** (Sugar loft) ภูเขาแห่งน้ำตาลเป็นภูเขาที่มีรูปร่างเหมือนกรวยสามเหลี่ยมตั้งชื่อตามลักษณะของแท่งน้ำตาลที่เป็นสินค้าส่งออกในสมัยแรก ๆ ซึ่งนิยมปั้นเป็นแท่งรูปกรวย ภูเขาแห่งน้ำตาลนี้มีความสูง ๑,๕๐๐ เมตร เป็นสถานที่ที่สามารถชมวิวนครรีโอเดอจาเนโรได้ ๓๖๐ องศาเลยทีเดียว

ใน ค.ศ. ๑๙๑๒ ได้มีการสร้างโรงไฟฟ้าเพื่อนำผู้คนขึ้นไปชมวิวนยอดเขาแห่งน้ำตาล ความสามารถในการสร้างโรงไฟฟ้าเพื่อพาผู้คนขึ้นไปบนยอดเขาสูงได้ตั้งแต่วัยกว่าปีมาแล้วนั้นนับว่าเป็นการแสดงความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีได้เป็นอย่างดี แต่ในขณะที่เดียวกันคงปฏิเสธไม่ได้ว่าสายเคเบิลระยะยาวของโรงไฟฟ้าซึ่งสามารถมองเห็นได้จากระยะไกลนั้น ช่างดูรุงรังทรุดท้อทำลายความงามตามธรรมชาติของภูมิประเทศในบริเวณนี้เสียเหลือเกิน ดังนั้นหลายคนอาจตั้งคำถามในใจว่า ไม่รู้คัมค่าหรือไม่ระหว่างการขึ้นไปชมวิวครั้งหนึ่งไม่เกิน ๒ ชั่วโมง กับการเกิดมลภาวะทางสายตาอย่างถาวรแก่ภูมิทัศน์อันงดงามเช่นนี้

สถานที่สำคัญอีกแห่งหนึ่งของนครรีโอเดอจาเนโร ซึ่งเป็นเครื่องแสดงความศรัทธาในคริสต์ศาสนา จินตนาการอันสร้างสรรค์ และความสามารถทางเทคโนโลยีของชาวบราซิล คือ ประติมากรรมแท่นองค์พระเยซูคริสต์ซึ่งประดิษฐานอยู่บนภูเขา**โคโรโควาโด** (Corcovado) ประติมากรรมที่ปัจจุบันรู้จักกันในนามโคโรโควาโดแห่งนี้ มีความสูง ๓๘ เมตร (หากตีหนึ่งชั้นสูงประมาณ ๓ เมตรจึงอาจประมาณว่า

เท่ากับตึก ๑๒ ชั้น) มีลักษณะเป็นรูปเหมือนของพระเยซูคริสต์ทรงประทับยืนกางพระพาหา (แขน) พร้อมจะโอบกอด เป็นเครื่องแสดงให้เห็นถึงพระเมตตาที่ทรงมีต่อมวลมนุษย์ การที่ตั้งอยู่บนยอดเขาที่มีความสูง ๗๑๐ เมตร มีผลให้ผู้คนสามารถมองเห็นได้จากทุกมุมของนครรีโอเดอจาเนโร นับตั้งแต่สร้างแล้วเสร็จใน ค.ศ. ๑๙๘๔ ได้มีผู้มาเยือนประติมากรรมแห่งนี้ถึงประมาณ ๓๐๐,๐๐๐ คนต่อปี

ผู้คนที่ได้มาเยือนโคโรโควาได้นอกจากจะรู้สึกถึงความงดงามและความยิ่งใหญ่ของประติมากรรมแล้ว ยังจะสามารถชื่นชมกันภาพภูมิทัศน์เบื้องล่างอันสุดจะพรรณนา ทั้งเวียงอ่าวเล็กอ่าวน้อย ชายหาดที่ทอดตัวไปจนสุดสายตา และขุนเขาสูงต่ำสลับซับซ้อน ความงดงามของภูมิทัศน์ดังกล่าวอาจทำให้หลายคนย้อนนึกไปว่าเมื่อกว่าห้าศตวรรษที่แล้วชาวยุโรปกลุ่มแรกที่เดินทางมาถึงคงต้องตกตะลึงกับความงามแห่งธรรมชาติในอาณาบริเวณแถบนี้มากเพียงใด

ภาพถัดมาแห่งนครรีโอเดอจาเนโรที่ใคร ๆ ต่างก็คุ้นเคย เพราะปรากฏในภาพยนตร์หลายเรื่องคือ ภาพของชายหาดที่มีชื่อเสียง โดยเฉพาะอย่างยิ่งชายหาดโคปาคาบานา (Copacabana) และชายหาดอีพานามา (Ipanema) ชายหาดโคปาคาบานาเป็นสัญลักษณ์แห่งนครรีโอเดอจาเนโรเป็นสถานที่ที่สะท้อนวิถีชีวิตอันรื่นเริง สนุกสนาน อันเต็มไปด้วยสีสันและชีวิตชีวาของชาวเมือง ยิ่งถ้าได้เปิดเพลง Copacabana ของแบร์รี มานิโลว์ (Barry Manilow) ซึ่งแต่งขึ้นจากแรงบันดาลใจที่ได้รับจากชายหาดแห่งนี้ด้วยแล้ว แม้เนื้อเพลงจะไม่ค่อยเกี่ยวข้องด้วยนัก แต่ทำนองเพลงได้สะท้อนให้เห็นความสนุกสนานร่าเริงของผู้คนบนชายหาดทรายสีขาวแห่งนี้ได้เป็นอย่างดี

อย่างไรก็ตามแม้ว่าเพลง Copacabana จะแสดงสีสันและชีวิตชีวาของนคร แต่ทำนองซึ่งแสดงจิตวิญญาณแห่งชาวนครรีโอเดอจาเนโรน่า

จะสะท้อนให้เห็นจากท่วงทำนองเพลงบอสสนิโนวา (Bossa Nova แปลว่า New trend) บอสสนิโนวาเป็นท่วงทำนองที่ อันโตนิโอ คาร์ลอส โจปิม (Antonio Carlos Jopim) ศิลปินชาวบราซิลกับเพื่อนของเขาสร้างสรรค์ขึ้นมาในทศวรรษ ๑๙๖๐ จากภาพสวมน้อยเรื่อนร่างงดงามแห่งชายหาดอีพานามาซึ่งเขาตกหลุมรัก แต่เจ้าหล่อนไม่เคยแม้แต่ชายตามามองเขาเลย ท่วงทำนองเพลงใหม่นี้ผสมผสานกันระหว่างวงดนตรีแจ๊สของแอฟริกัน-อเมริกัน กับดนตรีแซมบ้า ดนตรีพื้นบ้านของบราซิลดังที่เรารู้จักกันเป็นอย่างดีจากบทเพลงแดนไฟเราะ "The girl from Ipanema" (ฉบับแปลภาษาอังกฤษ กรุณาเปิดเพลงประกอบและจินตนาการตาม)

"Tall and tan and young and lovely
The girl from Ipanema goes walking
And when she passes, each one she passes goes aaah
When she walks she's like a samba that
Swings so cool and sways so gentle,
That when she passes, each one she passes goes oohh..."

เป็นที่น่าสังเกตว่า ชาวบราซิลนั้นมีบทเพลงซึ่งแสดงวิถีชีวิต รสนิยม และอุปนิสัยอีกมากมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งโจปิมได้แต่งเพลงซึ่งท่วงทำนองสามารถสื่อให้เห็นความงดงามและจิตวิญญาณของชาวบราซิลไว้อย่างดีเยี่ยม บทเพลงของโจปิมบทอื่น ๆ เช่น "Brazil" ก็เป็นบทเพลงที่หลายคนคงคุ้นหู เนื่องจากวงดนตรีของไทยหลายวงนิยมนำมาบรรเลงเพื่อเปิดการแสดง และบทเพลง "Corcovado" ที่ไฟเราะอ่อนหวานเป็นที่สุด ฯลฯ (ผู้สนใจกรุณาเปิดเพลงประกอบอีกครั้ง)

เรื่องดนตรีกับชาวบราซิลนี้เป็นสิ่งที่ผู้คนย่อมเห็นว่าเป็นของคู่กัน บราซิลมีชื่ออีกชื่อหนึ่งที่ผู้คนทั่วไปคุ้นเคยคือ "เมืองแซมบ้า" Samba ท่วงทำนองดนตรีจังหวะอันร่าเริงซึ่งมีที่มาจากทาสแอฟริกา ดนตรีแซมบ่านิยมเด่นในเทศกาลคาร์นิวัล เทศกาล

ที่ผู้คนจะมาชุมนุมกันเพื่อความสนุกสนานเหวี่ยงกัน ๓-๕ วันแล้วแต่ที่แต่ละเมืองจะกำหนด ก่อนจะต้อง ละทิ้งความสุขทางกายและถือศีลอย่างเคร่งครัดถึง ๔๐ วัน เทศกาลคาร์นิวัลจัดขึ้นในเดือนกุมภาพันธ์ ของทุกปีเป็นงานใหญ่มาก จัดขึ้นในเมืองต่าง ๆ ทั่วไปในบราซิล เทศกาลคาร์นิวัลที่นครรีโอเดจาเนโรมีชื่อเสียงว่า เป็นงานใหญ่ที่สุดมีผู้คนร่วมด้วย จำนวนมากเป็นลำดับต้น ๆ ของประเทศ เทศกาล คาร์นิวัลนั้นได้แสดงให้เห็นวิถีชีวิต รสนิยม และ อุนิสัยของชาวบราซิลได้เป็นอย่างดี ตั้งแต่การ ลงทุนลงแรงทุ่มเทเวลาอย่างเต็มที่ในการซ้อมเต้น ออกแบบเสื้อผ้าและตกแต่งขบวนแต่ละขบวน อย่างสุดแสนอลังการ ไม่มีใครยอมใคร การจัดงาน ทั้งหมดทั้งปวงตั้งแต่เริ่มต้นหลายเดือนก่อนวันงาน จนถึงวันงานจริง ๆ (สนุกสนานเหวี่ยงกันอย่างที่สุดเท่า ที่จะทำให้ได้) ต้องใช้งบประมาณและเวลาเตรียมการ เป็นอย่างมาก

เมื่อพิจารณางานดนตรีที่แซมบ้ากับเทศกาล คาร์นิวัล ประกอบไปกับวิถีชีวิต รสนิยมและอุนิสัย ของชาวบราซิลที่เลื่องชื่ออีกประการหนึ่งคือ การคลั่ง ใคล้ใน กีฬาฟุตบอล ซึ่งทั้งเล่นทั้งคู่กีฬากันแทบทุก วันแล้ว ทำให้มีผู้ตั้งข้อสังเกตว่า เพราะวิถีอันรื่นเริง สนุกสุดเหวี่ยง ใช้เงินอย่างฟุ่มเฟือย และเอาเวลา ทำงานไปทำอย่างอื่นเช่นนี้เอง ผู้คนในประเทศอัน อุดมสมบูรณ์แห่งนี้จึงได้ทุ่มเทเวลาและงบประมาณ จำนวนมหาศาลเพื่อใช้ในการจัดงานรื่นเริงและสร้าง สถานทีเพื่ออำนวยความสะดวกรื่นเริงดังกล่าว จน กระทั่งอาจเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้ประเทศอาจต้อง ล้มละลายถ้าแก้ไขไม่ทันเวลา เทศกาลคาร์นิวัลใน ทุกปี รวมไปถึงการเป็นเจ้าภาพจัดฟุตบอลโลก ๒๐๑๔ และมหกรรมกีฬาโอลิมปิก ๒๐๑๖ ที่เพิ่ง ผ่านมาอาจจะสนับสนุนข้อสังเกตนี้ได้

สำหรับผู้ที่ต้องการเรียนรู้เรื่องราวของ ประวัติศาสตร์ วิถีชีวิตหรือวัฒนธรรมของผู้คนนั้น การได้ไปเยือนพิพิธภัณฑสถานที่เป็นสถานที่ที่นำ

สนใจเป็นอย่างยิ่ง **พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ นครรีโอเดจาเนโร** มีที่ตั้งอยู่ ณ อาคารเก่าของกรม สรรพากร ซึ่งมีอายุนับร้อยปี สิ่งของจัดแสดงแม้ว่า จะมีไม่มากนัก แต่การนำเสนอดีมาก ผู้ที่มาศึกษา จะได้รับความรู้และพัฒนาการทางประวัติศาสตร์ บราซิลตั้งแต่สมัยเริ่มแรกจนถึงปัจจุบัน

ค.ศ. ๑๕๐๐ เป็นปีแรกที่กองเรือโปรตุเกส ได้เข้ามาพบดินแดนที่ปัจจุบันคือประเทศบราซิล ดินแดนแถบนี้เดิมเป็นที่อยู่ของชนเผ่าเร่ร่อน ไม่ได้ มีความเจริญเหมือนกับพวกอินคา มาया หรือ แอสแททที่อาศัยอยู่ในทางเหนือและทางตะวันตก ของทวีปอเมริกาใต้ ต่อมาชาวโปรตุเกสได้ประกาศ ว่าดินแดนแถบนี้เป็น “อาณานิคมบราซิล” ชื่อของ อาณานิคมบราซิลแปลว่า “ไม้สีแดง” (Brazil red) ซึ่งเป็นไม้ที่สามารถนำไปย้อมเป็นสีแดง ชาวผิวขาว ในยุคแรก ๆ ได้ล้มปทานทำไม้แดงบราซิลไปขายใน ยุโรป

รัฐบาลที่ลิสบอนได้ส่งข้าหลวงมาปกครอง อาณานิคมบราซิล ยิ่งชาวโปรตุเกสได้สำรวจดิน แดนอาณานิคมแห่งนี้ละเอียดมากเพียงใด ก็ได้ค้น พบว่าเป็นดินแดนที่อุดมสมบูรณ์ด้วยแร่ธาตุนานา ชนิด ชาวผิวขาวได้เข้ายึดครองดินแดนของชาวพื้น เมืองและกดชาวพื้นเมืองให้เป็นแรงงานทาส หาก ชาวพื้นเมืองต่อต้านก็จะถูกปราบปรามอย่างโหด ร้ายทารุณ ชาวพื้นเมืองจำนวนมากต้องเสียชีวิตจาก การเป็นแรงงานทาสในกิจการต่าง ๆ เช่น การปลูก อ้อย กาแฟ โกโก้ เหมือนแร่ ฯลฯ นอกจากนั้น เนื่องจากกิจการของชาวผิวขาวเป็นกิจการที่มีขนาดใหญ่จำเป็นต้องใช้แรงงานมาก จึงได้มีการนำคนผิว ดำจากแอฟริกามาเป็นแรงงานทาสอีกด้วย การที่ ผู้คนเผ่าพันธุ์ต่าง ๆ มาอาศัยอยู่ร่วมกันนี้เอง มี ผลให้ลูกหลานชาวบราซิลในปัจจุบันเป็นลูกผสม ระหว่างชาวยุโรป ชาวพื้นเมือง และชาวแอฟริกา การผสมผสานกันอย่างลงตัวทำให้ชาวบราซิลใน ปัจจุบันจำนวนมากเป็นชนชาติที่มีรูปร่างงดงาม

และหน้าตาชวนมองมากชาติหนึ่ง ... “Tall and tan and young and lovely...”

ต้นคริสต์ศตวรรษที่ ๑๙ เมื่อเกิดสงครามนโปเลียนขึ้นในยุโรป (ค.ศ. ๑๘๐๓-๑๘๑๕) ใน ค.ศ. ๑๘๐๗ กรุงลิสบอนถูกกองทัพฝรั่งเศสยึดครอง ราชวงศ์โปรตุเกสจำต้องทรงพาทันหนึ่งกองทัพของนโปเลียน และย้ายราชสำนักมาอยู่ ณ กรุงริโอเดอจาเนโรเมืองหลวงอาณานิคมบราซิลในเวลานั้น ต่อจากนั้นไม่นานราชวงศ์โปรตุเกสยังได้สถาปนา “สหราชอาณาจักรโปรตุเกส บราซิล และแอลการ์ฟ” ขึ้น โดยมีกรุงริโอเดอจาเนโรเป็นศูนย์กลาง ระยะเวลาเกือบหนึ่งศตวรรษที่ราชวงศ์โปรตุเกสปกครองบราซิลนั้น ราชวงศ์โปรตุเกสได้รับการยกย่องว่าเป็น “ผู้นำอารยธรรมมาสู่บราซิล” โดยการพัฒนาให้เกิดความเจริญรุ่งเรืองในด้านต่าง ๆ เช่น การสร้างสถานศึกษา โรงเรียนแพทย์ โรงเรียนนายร้อย สถาบันศิลปะ โรงละครโอเปร่า โรงงานผลิตดินปืน และธนาคารกลางแห่งบราซิล ฯลฯ

ในการปกครองบริหารประเทศบราซิลของราชวงศ์โปรตุเกสนั้น แม้จะได้ดำเนินนโยบายต่าง ๆ ที่สร้างความก้าวหน้าให้แก่ประเทศ และประชาชนทั่ว ๆ ไปต่างชื่นชม แต่กลับไม่เป็นที่พอใจในหมู่พวกขุนนางและคนรวยเจ้าของกิจการใหญ่ ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การออกกฎหมายเลิกทาส โดยไม่ให้เงินชดเชยแรงงานที่สูญเสียไปแก่ขุนนางและคนรวยเจ้าของทาส (บราซิลเป็นประเทศสุดท้ายในทวีปอเมริกาที่ประกาศเลิกทาส)

ด้วยเหตุผลนี้เอง ใน ค.ศ. ๑๘๘๙ ขุนนางและคนรวยเจ้าของกิจการใหญ่ ๆ จึงได้ร่วมมือกันปฏิวัติล้มล้างราชวงศ์ และสถาปนาสหพันธ์สาธารณรัฐบราซิลขึ้น ประวัติศาสตร์บราซิลต่อจากนั้นเป็นต้นมาเป็นเรื่องราวของการแก่งแย่งชิงอำนาจของคนกลุ่มต่าง ๆ ผลัดเปลี่ยนกันขึ้นมา ปกครองประเทศ การไร้ความเสถียรภาพทางการเมืองนำไปสู่การปกครองแบบคณาธิปไตย อำนาจนิยม การ

ฉ้อราษฎร์บังหลวง การต่อสู้อันนำไปสู่ความรุนแรง แม้ประเทศชาติจะอุดมสมบูรณ์มากเพียงใดก็ไม่สามารถนำความอยู่ดีกินดีได้เท่าที่ควร

จนถึง ค.ศ. ๑๙๘๕ แม้ว่ารัฐบาลบราซิลได้ชื่อว่าเป็นรัฐบาลประชาธิปไตย แต่ในความเป็นจริงรัฐบาลก็ยังปกครองประเทศอย่างไร้ประสิทธิภาพ ไม่สามารถขจัดการฉ้อราษฎร์บังหลวงได้ การที่รัฐบาลหลายรัฐบาลนิยมเอาใจประชาชนที่เป็นฐานเสียงของตนโดยการใช้นโยบายประชานิยม ทำให้มีการใช้จ่ายเงินมาก ประเทศร่ำรวยแต่ใช้เงินไม่เป็น ประโยชน์ เช่น การทุ่มเทจัดฟุตบอลโลกและมหกรรมกีฬาโอลิมปิก การที่ประชาชนรักความสนุกสนานใช้เวลาส่วนมากในการเตรียมงานคาร์นิวัล ฯลฯ ทำให้ปัจจุบันแม้ว่าบราซิลเคยได้ชื่อว่าเป็นประเทศที่ก้าวหน้าร่ำรวยในกลุ่มประเทศ BRICS แต่กลับต้องเผชิญกับเศรษฐกิจตกต่ำในปัจจุบัน ค่าครองชีพสูง และอาชญากรรมสูง สลัมของนครใหญ่กลายเป็นสัญลักษณ์ของประเทศ การศึกษาประวัติศาสตร์ของบราซิลจึงอาจเป็นบทเรียนแก่ประเทศอื่น ๆ ได้

นครริโอเดอจาเนโรยังมีสถานที่ที่น่าสนใจอีกมากมาย สถานที่ที่น่าสนใจอีกแห่งหนึ่งที่อาจทำให้เราได้ศึกษาประวัติศาสตร์ วิถีชีวิต และการแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมของผู้คนทั่วโลกตั้งแต่ยุคอาณานิคมมาแล้ว คือ **สวนพฤกษศาสตร์แห่งนครริโอเดอจาเนโร** เมื่อพระเจ้าจอห์นที่ ๖ แห่งราชวงศ์โปรตุเกส ได้ทรงปกครองบราซิลในตอนต้นคริสต์ศตวรรษที่ ๑๙ พระองค์โปรดให้สร้างสวนพฤกษศาสตร์ขึ้น เพื่อนำพืชพันธุ์ไม้จากทั่วโลกมาปลูกเพื่อการศึกษาและการค้า ด้วยเหตุนี้เองสวนพฤกษศาสตร์แห่งนี้จึงอุดมไปด้วยต้นไม้ดอกไม้มากมายที่หลายชนิดพบเห็นได้ทั่วไปในประเทศของเรา เช่น ขนุน ดอกคูณ นุ่น กล้วยไม้ ดอกบัว พริก ฯลฯ จนทำให้เกิดความฉงนสนเท่ห์ว่าถิ่นกำเนิดของพันธุ์ไม้เหล่านั้นแท้จริงแล้วอยู่ที่ใดกันแน่

ขอให้โปรดจินตนาการว่าเมื่อหลายร้อยปีที่แล้ว การที่กองเรือโปรตุเกส (หรือกองเรือชาติยุโรปชาติอื่น ๆ) เดินทางไปทั่วโลกนั้น ภารกิจของกองเรือไม่เพียงแต่แสวงหาสถานที่ทางการค้า และการพยายามยึดครองดินแดนต่าง ๆ นอกทวีปยุโรปมาเป็นอาณานิคมเท่านั้น แต่กองเรือเหล่านี้ได้ก่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมหรือวิถีชีวิตในหลาย ๆ ด้านในด้านพืชพันธุ์และสัตว์ กองเรือได้นำพืชพันธุ์และสัตว์ ได้แก่ ข้าวโพด มันฝรั่ง ยาสูบ มันเทศ มันสำปะหลัง ถั่ว มะเขือเทศ อะโวคาโด โกโก้ ไบยาสูป พริก ฯลฯ จากบราซิลและประเทศอเมริกาอื่น ๆ ไปดินแดนต่าง ๆ ทั่วโลก ในขณะเดียวกันกองเรือก็ได้ นำพืชพันธุ์และสัตว์จากทวีปต่าง ๆ ไปยังประเทศในทวีปอเมริกา เช่น สุกกร วัว แกะ ม้า นอกจากนี้ยังมีการนำประชากร คือทาสจากทวีปแอฟริกาไปเป็นแรงงานในทวีปอเมริกา และที่สำคัญคือมีการนำโรคภัยไข้เจ็บไปเผยแพร่ ในทวีปอเมริกา เช่น ฝีดาษ หัด ไข้หวัดใหญ่ ไข้เหลือง มาลาเรีย ไทฟอยด์ และ คอตีบ ฯลฯ ในขณะเดียวกันก็มีการนำโรคจากทวีปอเมริกา เช่น ไข้เหลือง ฯลฯ ไปเผยแพร่ในเขตอื่น ๆ ของโลกด้วย เช่นกัน

นครรีโอเดอจาเนโรคือเครื่องแสดงร่องรอยแห่งมรดกทางอารยธรรมของบราซิล อย่างไรก็ตาม ด้วยเหตุผลหลายประการ เช่น ปัจจุบันเมืองหลวงของบราซิลได้ย้ายไปอยู่ ณ นครบราซิลเลียมีผลให้

นครรีโอเดอจาเนโรต้องเสื่อมโทรมลง หรือหาเศรษฐกิจตกต่ำทำให้ผู้คนยากจนมีความเป็นอยู่ยากลำบาก ฯลฯ เหตุผลต่าง ๆ เหล่านี้ทำให้เกิดภาพลักษณ์ในทางลบของนครรีโอเดอจาเนโรและประเทศบราซิลทั้งหมด อย่างไรก็ตาม สำหรับผู้ที่ได้มีโอกาสไปเยือนนครรีโอเดอจาเนโรแล้ว คงจะปฏิเสธไม่ได้ว่า นครรีโอเดอจาเนโรเป็นนครที่งามสง่าและมีชีวิตชีวาแห่งหนึ่งของโลกอย่างแท้จริง

เมื่อมาถึงตรงนี้ก็จึงอาจกล่าวได้ว่า การที่ได้มีโอกาสเดินทางไปเรียนรู้เรื่องราวของวิถีชีวิตหรือวัฒนธรรมที่แตกต่างจากที่เราคุ้นเคยนั้นเป็นประสบการณ์ที่ทรงคุณค่าที่สุด เพราะทำให้ผู้คนได้มีโอกาสขยายพรมแดนแห่งความรู้ให้กว้างไกลและการสร้างความเข้าใจในวัฒนธรรมที่แตกต่างจากตนได้ “ชีวิตชีวาแห่งนครรีโอเดอจาเนโร” ดังที่บรรยายในบทความนี้คงจะทำให้ท่านผู้อ่านได้รู้จักบราซิลขึ้นมาบ้างแม้ว่าจะไม่สิ้นสงสัยเสียทีเดียว

(ผู้สนใจโปรดติดตาม “บราซิล (ไม่) สิ้นสงสัย” ตอนที่ ๒ ธรรมชาติอันยิ่งใหญ่และทรงพลังของบราซิล ในฉบับหน้า)

นายร้อยไทยไม่กลับบ้าน

พ.ท.ฐนัส มานวงศ์

กองวิชากฎหมายและสังคมศาสตร์ ส่วนการศึกษา
โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า

ตอนที่ ๓ นายร้อยไทยไม่กลับบ้าน (ตอนจบ)

การปฏิบัติหน้าที่ของนายทหารปกครองในการอบรมปมนิสัย กำกับดูแล และลงทัณฑ์เมื่อนักเรียนนายร้อยกระทำความผิด ล้วนเป็นหน้าที่ที่นายทหารปกครองต้องทำไปตามระเบียบปฏิบัติของโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า แต่ประเด็นที่สำคัญอย่างยิ่งอันถือเป็นกลไกในการขับเคลื่อนระบบการขัดเกลาพฤติกรรมนักเรียนนายร้อยก็คือ “การเป็นตัวอย่างที่ดีในการดำรงตน” และ “การเป็นผู้นำที่คอยถ่ายทอดประสบการณ์ ความรู้ วินัย หน้าที่ ตลอดจนสั่งสอนคุณธรรม จริยธรรม” ให้แก่นักเรียนนายร้อยรุ่นน้องได้ปฏิบัติ ซึ่งในการปฏิบัติหน้าที่ในการเป็นนายทหารปกครองทั้งสองประเด็นนี้ ในความเป็นจริงแล้วเกิดความแตกต่างกันค่อนข้างชัดเจนจากที่มาของต้นสังกัด โดยสามารถแบ่งออกเป็น ๔ กลุ่ม ได้แก่ ๑) กลุ่มนายทหารปกครองที่มีคุณสมบัติเป็นไปตามเงื่อนไขที่ต้องการและมีความตั้งใจที่จะเข้ามาปฏิบัติหน้าที่ ๒) กลุ่มนายทหารปกครองที่มีคุณสมบัติเป็นไปตามเงื่อนไขที่

ต้องการแต่นานวันไปกลับไม่มีความตั้งใจที่จะเข้ามาปฏิบัติหน้าที่ ๓) กลุ่มนายทหารปกครองที่ไม่ได้มีคุณสมบัติตามที่ระบุไว้แต่มีความตั้งใจที่จะเข้ามาปฏิบัติหน้าที่ และ ๔) กลุ่มนายทหารปกครองที่ไม่ได้มีคุณสมบัติตามที่ระบุไว้และมีเงื่อนไขอื่น ๆ ในการเข้ามาปฏิบัติหน้าที่ ซึ่งแน่นอนว่าการปฏิบัติตนของนายทหารทั้งสองกลุ่มนี้ ย่อมถูกมองว่ามีลักษณะการทำงานที่แตกต่างกัน ด้วยความเชื่อและการตัดสินใจแบบตั้งตนว่า การได้มาของนายทหารปกครองอันสอดคล้องกับภูมิหลังที่ผ่านมาอันเป็นสิ่งกำหนดพฤติกรรมของนายทหารปกครองทั้งสิ้น

หากในความเป็นจริงแล้วความแตกต่างของที่มาในการเป็นนายทหารปกครองกลับไม่ค่อยส่งผลทำให้เกิดภาพการทำงานที่แตกต่างกัน การทำงานในตำแหน่งนายทหารปกครองกลับมีความแตกต่างกันด้วยปัจจัยและพฤติกรรมของแต่ละบุคคลมากกว่า การตั้งสมมติฐานของพฤติกรรมและการปฏิบัติหน้าที่ซึ่งมาจากทั้งสองกลุ่มข้างต้น จึงไม่สามารถนำมาอธิบายความเป็นไปในการทำงานของนายทหารปกครองได้อย่างสมบูรณ์ ทั้งนี้พฤติกรรมที่เกิดขึ้นในการปฏิบัติงานตามหน้าที่นายทหาร

ปกครองที่แตกต่างกันนั้น ไม่ได้เกิดขึ้นตั้งแต่แรกเริ่ม เมื่อเข้ามาเป็นนายทหารปกครอง หากเกิดขึ้นหลังจากที่นายทหารปกครองแต่ละนายได้เข้ามาทำงานร่วมกันในระบบการบังคับบัญชาของกรมนักเรียนนายร้อย รักษาพระองค์ โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ซึ่งหมายถึงการทำงานในวัฒนธรรมองค์กรเดียวกัน ภายใต้การบังคับบัญชามีผลโดยตรงต่อการปฏิบัติงานอย่างชัดเจน ดังนั้นจึงทำให้เห็นภาพที่ชัดเจนว่า “คนที่มีรายชื่อในการเป็นนายทหารปกครองตั้งแต่แรกก็ไม่สามารถกรันตีได้ว่าจะทำหน้าที่นายทหารปกครองได้อย่างดีเลิศเสมอไป และคนที่ไม่มียุทธศาสตร์ในการกลับเข้ามาเป็นนายทหารปกครองตั้งแต่เริ่มแรก ก็ไม่สามารถบอกได้เช่นกันว่าจะปฏิบัติหน้าที่ในการเป็นนายทหารปกครองที่แยกว่าบุคคลที่มีรายชื่อตั้งแต่เริ่มแรก” จึงอาจกล่าวได้ว่า การปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งนายทหารปกครองนั้นเป็นไปตามลักษณะเฉพาะตัวเฉพาะคนที่เกิดขึ้นหลังจากการเข้ามาเป็นนายทหารปกครอง ซึ่งประเด็นดังกล่าวเป็นประเด็นที่กรมนักเรียนนายร้อยได้ให้ความสำคัญ และพัฒนากระบวนการในการบริหารจัดการ โดยมีการอบรมนายทหารปกครองก่อนที่จะมีการปฏิบัติหน้าที่อย่างเข้มข้น เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจและความเป็นเอกภาพในการปกครองนักเรียนนายร้อย ดังนั้น การอบรมดังกล่าวจึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง ที่สร้างให้เกิดพลังที่ถูกต้องแก่นายทหารปกครอง ซึ่งต้องมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และทำความเข้าใจกระบวนการซัดเกล้านักเรียนนายร้อยในระดับลึก ความรู้ตามหลักการต่าง ๆ ที่นายทหารปกครองได้รับการฝึกอบรมก่อนการทำหน้าที่ จึงจำเป็นต้องถูกเสริมเพิ่มทักษะและคุณธรรมจริยธรรมเข้าไปด้วย เพื่อการเป็นแบบอย่างที่ดีเลิศ ไม่ว่านายทหารปกครองท่านนั้นจะมีที่มาแตกต่างกันอย่างไร แต่ก็ต้องหาจุดหามุมที่พัฒนาตนเองให้เป็นต้นแบบและใช้ตนเองเป็นสื่อที่มีชีวิตส่งสร้างรุ่นน้องให้เป็นกำลังพลชั้นเลิศของกองทัพต่อไปเช่นเดียวกัน

ความสำเร็จในการสร้างตนให้เป็นต้นแบบที่ดีแต่มีความหลากหลายที่ผันไปตามลักษณะเฉพาะของบุคคลของนายทหารปกครอง ล้วนทำให้เกิดการกล่าวถึงนายทหารปกครองรุ่นพี่ ๆ จากน้อง ๆ นักเรียนนายร้อยที่มีความคิดเห็นแตกต่างกันไป แต่ยังคงอยู่ภายใต้กรอบหน้าที่และการปฏิบัติของนายทหารปกครอง ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นภาพจำให้นักเรียนนายร้อยได้เสมอ

“...พี่เขาดีนะครับ ถ้ามีโอกาสก็จะเรียกน้อง ๆ ไปอบรมไปสอน ทำให้เกิดแง่คิดดี ๆ ในการเป็นนักเรียนนายร้อยได้ครับ”

“ผมก็ดูพี่เขาเป็นแบบอย่างนะครับ บางทีก็พยายามไปแอบฝึกการพูดให้พูดได้แบบพี่เขาบ้าง เวลาพี่เขาพูดมักจะมีอะไรที่น่าสนใจเสมอ ๆ เรียกเสียงหัวเราะได้ชนิด ๆ ไม่น่าเบื่อจนเกินไปครับ แต่ก็ไม่ใช่เสียลักษณะทหารนะครับ”

“พี่แต่ละคนก็มีความแตกต่างกันไปครับ พูดได้ว่าสไตลโครกสไตลคนนั้น แต่มันจะดีมากถ้าเราได้พี่ที่มีประสบการณ์ และนำประสบการณ์เหล่านั้นมาถ่ายทอดให้พวกเรา เหมือนเป็นการทำให้รุ่นน้องมองเห็นภาพการทำงานในวันข้างหน้าและยิ่งถ้าเราได้พี่ที่สูดยอดมาสอน เราก้จะได้ต้นแบบที่ดีเป็นต้นแบบที่ไม่ใช่อยู่ในเพียงอุดมการณ์ครับ”

“บางที่พอฟังพี่เขาอบรม มันก็เกิดการมองย้อนมาที่ตัวเองนะครับอาจารย์ ว่าถ้าผมโตขึ้นแล้วผมจะสามารถสอนสิ่งดี ๆ ให้รุ่นน้องได้ไหม จะทำได้แบบที่พี่เขาทำหรือเปล่า มันก็เลยเป็นเหมือนแรงผลักดันให้เราต้องรีบพัฒนาตัวเองครับ”

“สิ่งที่ผมได้เรียนรู้จากนายทหารปกครองคือ การกระทำตนให้เป็นต้นแบบให้แก่น้อง ๆ ครับ และอีกอย่างที่สำคัญมากคือการถอดบทเรียนประสบการณ์การทำงานของพี่ ๆ ครับ มันมีประโยชน์ต่อนักเรียนนายร้อยมากครับ”

การทบทวนและพิจารณาการปฏิบัติหน้าที่ของนายทหารปกครอง ย่อมเป็นสิ่งสำคัญที่ผู้บังคับบัญชาและตัวของนายทหารปกครองแต่ละนายนั้น

ต้องหมั่นกระทำและประเมินผลอยู่เสมอ ด้วยตำแหน่งหน้าที่ในการเป็นนายทหารปกครองสามารถที่จะเปลี่ยนชีวิต พลิกปมปัญหาของนักเรียนนายร้อยได้ ซึ่งมีอาจปฏิเสธได้ว่า การทำงานของระบบในกรมนักเรียนนายร้อยรักษาพระองค์ ที่ต้องต่อสู้กับความเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ นานา ๆ อย่างรอบด้าน ทั้งปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกที่ไม่อาจควบคุมและหยั่งรู้ได้ ความแตกต่างของวัย (Generation) อันเป็นการเปลี่ยนแปลงที่ไม่สามารถใช้กรอบความคิดเดิม ๆ มาบริหารจัดการได้ ซึ่งปัญหานี้ไม่ใช่เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นเพียงเฉพาะโรงเรียนเหล่าทัพเท่านั้น หากแต่เป็นปัญหาที่สถาบันหล่อหลอมสมาชิกใหม่ของสังคมในปัจจุบันต้องเผชิญด้วยกันทั้งสิ้น ความท้าทายของการบริหารจัดการว่าด้วยการขัดเกลานักเรียนนายร้อย จึงเป็นสิ่งที่ผู้บังคับบัญชาต้องทำงานหนักและมีความเท่าทันฉับไวต่อการเปลี่ยนแปลงอย่างรอบด้าน

ทั้งนี้แหล่งต้นสังกัดของนายทหารก่อนที่จะมาเป็นนายทหารปกครองเปรียบเสมือนคลังข้อมูลสำคัญที่รอกการถ่ายทอด สืบต่อ และพัฒนา ตัวนายทหารปกครองเปรียบเสมือนสื่อที่จะนำพาข้อมูลเหล่านั้นมาเผยแพร่ การบริหารจัดการของกรมนักเรียนนายร้อยเปรียบเสมือนโอกาสที่จะทำให้นักเรียนนายร้อยได้พบกับสื่อ โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าก็เปรียบเสมือนเจ้าของเครือข่ายที่ควบคุมเวลาในการสื่อสาร ซึ่งทั้งหมดนี้อยู่ภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสังคมและยุคแห่งวัย (Generation) ที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว การทำงานของแต่ละส่วนจึงต้องผสานเป็นหนึ่งเดียว โดยมีเป้าหมายมุ่งตรงสู่การพัฒนาให้นักเรียนนายร้อยให้เป็นไปตามพระราชปณิธานแห่งองค์สมเด็จพระปิยมหาราช ผู้ทรงพระราชทานกำเนิดโรงเรียนแห่งนี้ไว้เป็นปฐม

จากปรากฏการณ์ดังกล่าวที่ผู้เขียนได้หยิบยกมานำเสนอ ล้วนเป็นการบอกถึงกระบวนการขัดเกลานักเรียนนายร้อยในการสร้างเสริม

อุดมการณ์ คุณลักษณะ ตลอดจนคุณสมบัติต่าง ๆ ผ่านตัวแบบทางสังคมเป็นกลไกสำคัญที่ทำให้นักเรียนนายร้อยสามารถใช้เป็นแบบอย่างในการสร้างตนเอง โดยนักเรียนนายร้อยจะเลือกตัวแบบที่แตกต่างกันตามสภาพแวดล้อมและการทำหน้าที่ของแต่ละตัวแบบที่อยู่ภายในโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า เช่น ตัวแบบจากครูผู้สอนในเรื่องการศึกษาวิชาการ ตัวแบบจากผู้บังคับบัญชาในเรื่องการปฏิบัติกรดูแลและการบังคับบัญชา และที่สำคัญคือตัวแบบพฤติกรรมการทำงานที่มาจากการใช้นายทหารปกครองเป็นตัวแบบ เป็นต้น ดังนั้นบุคลากรที่มีความเกี่ยวข้องกับกระบวนการสร้างและขัดเกลานักเรียนนายร้อย จึงมีความจำเป็นที่ต้องคัดสรรมากกว่าคัดเลือก ที่จะส่งบุคคลเข้ามาทำหน้าที่ในกระบวนการดังกล่าว เพื่อให้กระบวนการของตัวแบบทางสังคมเป็นไปอย่างสมบูรณ์และถูกต้อง เพราะท้ายที่สุดแล้วนักเรียนนายร้อยจะเลือกรับตัวแบบที่หลากหลายมิติน่ากว่าสร้างเป็นตัวตนของเขา ซึ่งหากมีตัวแบบและสิ่งแวดล้อมที่ไม่เป็นไปตามแบบที่เหมาะสมแล้ว ผลผลิตที่เป็นนักเรียนนายร้อยก็จะผิดเพี้ยนจากอุดมคติและความตั้งใจที่แท้จริงได้

ดังนั้น การสะท้อนข้อมูลในแต่ละมุมของปรากฏการณ์ที่เชื่อมโยงกับการปฏิบัติหน้าที่ของนายทหารปกครองในสังกัดของกรมนักเรียนนายร้อยรักษาพระองค์ข้างต้น ถือเป็น การเปิดพื้นที่มุมมองให้เห็นความเปลี่ยนแปลงในกระบวนการสร้างนักเรียนนายร้อย ซึ่งถึงแม้จะเป็นเพียงประเด็นเล็ก ๆ เพียงส่วนเดียวในกระบวนการทั้งหมด แต่กลับสะท้อนให้เห็นภาพวัฒนธรรมองค์กรที่หลากหลายและแตกต่าง ภายใต้การบังคับบัญชาเดียวกันของกองทัพ ทำให้เห็นภาพความเหลื่อมล้ำที่เกิดจากการคำนึงถึงประโยชน์ต่อหน่วยและต่อตนเองเป็นสำคัญ มากกว่าการเสียสละในการประพฤติปฏิบัติตนให้เป็นตัวแบบหรือแบบอย่างที่ดี เพื่อส่ง

สร้างนักเรียนนายร้อยผู้ที่จะก้าวขึ้นมาเป็นกำลังสำคัญของกองทัพในอนาคต

เนื่องจากกองทัพบกเป็นหน่วยงานทางทหารที่มีความเด็ดขาดในการปฏิบัติ แต่ยังคงต้องอาศัยการประสานความร่วมมือของทุกหน่วยงาน ดังนั้นผู้บังคับบัญชาระดับสูงของกองทัพบกซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาของหน่วยขึ้นตรงทุกหน่วยงานของกองทัพ ต้องตระหนักและให้ความสำคัญต่อกระบวนการขีดเวลา โดยใช้นายทหารปกครองเป็นตัวแบบให้นักเรียนนายร้อย ท่านเหล่านั้นจึงต้องทำความเข้าใจในหลักการและทำให้เงื่อนไขและหลักเกณฑ์ในการคัดเลือกนายทหารเข้ามาดำรงตำแหน่งดังกล่าวเป็นไปตามกฎเกณฑ์อย่างจริงจัง รวมทั้งการกำกับดูแลการส่งกลับนายทหารในแต่ละหน่วยที่มีรายชื่อนายทหารจากการคัดเลือกของโรงเรียนนายร้อยพระจุล

จอมเกล้าให้เป็นไปตามบัญชีรายชื่อ ทั้งนี้หากพิจารณาอย่างพินิจพิเคราะห์ย่อมพบว่า การส่งนายทหารเข้ามาเป็นนายทหารปกครองนั้น สามารถใช้เป็นโอกาสในการประชาสัมพันธ์หรือสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างหน่วยต้นสังกัด (หน่วยใช้งาน) ของนายทหารก่อนเข้ามารับตำแหน่งนายทหารปกครอง ที่สามารถเข้ามาให้ข้อมูลถ่ายทอดประสบการณ์ตลอดจนการสร้างภาพลักษณ์ของหน่วยนั้น ๆ ให้นักเรียนนายร้อยได้ อันเป็นการชี้ชวนให้นักเรียนนายร้อยอยากที่จะไปประจำการในหน่วยนั้น ๆ เมื่อสำเร็จการศึกษาแล้ว ได้ถือเป็นการประชาสัมพันธ์เชิงรุกโดยตรงต่อการได้มาซึ่งนายทหารตามอัตราในอนาคตอีกด้วย

ว่าด้วยเรื่องสำเนียง ภาษาอังกฤษ

เสนาศึกษา

อาจารย์ไก่อ

ในช่วงเดือนพฤษภาคมถึงมิถุนายนของทุกปี การศึกษา นักเรียนนายร้อยจะได้มีโอกาสพบปะกับ **Native English speakers** กลุ่มใหญ่ซึ่งเป็น **ROTC cadets (Reserved officer training Corps)** ปีนี้ก็เช่นกัน จากการสังเกตของผู้เขียนในฐานะครูสอนภาษาอังกฤษ พบว่าปีนี้ **ROTC cadets** หลายคนมีพื้นภูมิจากต่างแดนจากทางเอเชีย อันได้แก่ ไทย เกาหลี และอินเดีย เป็นต้น ทุกคนพูดภาษาอังกฤษสำเนียงอเมริกัน เนื่องจากส่วนใหญ่เกิดและเติบโตในสหรัฐอเมริกา ถึงแม้บางคนจะไปอาศัยอยู่สหรัฐอเมริกาตั้งแต่เป็นเด็ก ๆ แต่ไม่ได้เกิดที่นั่นก็ยังมีสำเนียงภาษาแบบคนอเมริกัน เฉกเช่นเดียวกับผู้ที่เกิดและเติบโตที่นั่น สาเหตุที่ผู้เขียนยกประเด็นเรื่อง “สำเนียง” มาเขียนเนื่องจากยังมีความเข้าใจไม่ถูกต้องเรื่อง “สำเนียงดี” **“good accent”** คือถ้าเราอยากจะมีใครว่าเขาพูดภาษาอังกฤษได้ดีก็ต้องพูดว่า **“You speak English very well.” / “You speak English with no accent.”** เจ้าของภาษาเองจะไม่พูดว่า * **“You have a good accent.”** ผู้เขียนได้คุยกับ **ROTC cadets** บางคนซึ่งกล่าวว่าพวกเขาได้ไปร่วมกิจกรรมด้านวัฒนธรรม เมื่อสัปดาห์แรกที่เดินทางมาถึง และได้ฟังผู้บรรยายที่มี **heavy accent** ฟังเข้าใจยาก นักเรียนนายร้อยก็ถามว่า หมายความว่า

อย่างไร จึงต้องทำให้เกิดความกระจ่างว่า **“heavy accent”** มีความหมายอย่างไร นั่นก็คือผู้พูดพูดภาษาที่สอง หรือภาษาเป้าหมายที่ใช้ในการสื่อสาร (**target language/L₂**) โดยที่ผู้พูดนำคุณลักษณะของภาษาตนเองหรือภาษาแม่ (**L₁/Mother tongue**) เข้าไปใช้ใน **L₂** มากเกินไป นั่นคือพูดภาษาเป้าหมายด้วยสำเนียงภาษาของตนเอง ซึ่งเราจะเห็นได้ทั่วไปในแบบที่เรียกกันว่า **CNN ENGLISH / Globalish / World English** เช่นผู้อ่านข่าวของ **Asia Business Report** ที่ชื่อ **Rico Hizon** เป็นชาวฟิลิปปินส์ เป็นคนเก่ง อ่านข่าวเก่งแต่ก็มีสำเนียงฟิลิปปินส์ในการใช้ภาษาอังกฤษ **Richard Quest** เป็นนักข่าวของ **CNN** ที่มีสำเนียง **British accent** หรือดารา **Penelope Cruz** หรือนางแบบซูเปอร์โมเดล **Gisele Bundchen** ที่พูดภาษาอังกฤษกันเก่ง แต่มี **heavy accent** จากภาษาแม่ของตนเอง ดังนั้นการพูดภาษาอังกฤษได้ดีแบบ **no accent** จึงหมายความว่า การพูดภาษาอังกฤษแบบไม่มีการรบกวนของสำเนียงภาษาแม่ (**L₁**) เลยจนเทียบได้ใกล้เคียงกับวิธีการพูดของ **Native English speakers** แล้วผู้พูดภาษาอังกฤษที่ไม่ได้เป็นเจ้าของภาษาจะทำอย่างไรให้ได้รับคำชมว่า **You speak English with no accent.** สิ่งที่สำคัญก็คือต้องเข้าใจ

คุณลักษณะของภาษาอังกฤษ ประการแรก คือ การออกเสียง (**pronunciation**) ต้องถูกต้อง การออกเสียงเกี่ยวข้องกับการลงเสียงหนักเบาของคำให้ถูกต้อง ตามแบบแผน (**stress**) และเรื่องการให้เสียงสูงต่ำในระดับวลีและประโยค (**intonation**) นอกจากนี้ยังมีเรื่องของนัยยะของอารมณ์ ความรู้สึกที่ปรากฏในการทำเสียงสูงต่ำในประโยคอีกด้วย

เรื่องการสร้างสำเนียงภาษาที่เหมือนหรือใกล้เคียงเจ้าของภาษานั้น ถึงแม้ไม่ใช่เรื่องสำคัญที่สุดในการติดต่อสื่อสารเท่ากับความสามรถในการโต้ตอบ การใช้สำนวนสละสลวย ใช้คำศัพท์ที่มี

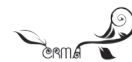
นัยยะตรงกับข้อความที่ต้องการสื่อสาร ก็ถือว่าเป็นคุณลักษณะเสริมที่ทำให้ผู้ที่เราพูดคุยด้วยมีความรู้สึกเหมือนได้พูดกับหมู่ของตนเอง เกิดความรู้สึกคุ้นเคยง่ายขึ้น และวิธีที่จะพูดให้ได้ใกล้เคียงกับเจ้าของภาษาที่สุดก็ไม่ใช่เรื่องยากอะไร ในการเลียนแบบ ผู้เขียนใช้คำว่า “เลียนแบบ” เพราะเป็นวิธีที่ง่ายที่สุดสังเกตได้จากนักร้องที่ร้องเพลงเก่ง เลียนแบบถึงแม้พูดภาษาอังกฤษไม่ได้เลย ก็อาจร้องเพลงภาษาอังกฤษได้เหมือนเป็นเจ้าของภาษาทีเดียว ผู้เรียนภาษาที่เคยใช้ชีวิตในดินแดนของเจ้าของภาษาจะพบว่าตนเองสามารถหยิบจับ (**pick up**) คำศัพท์ รูปแบบประโยค สำเนียงเสียงสูงต่ำมาใช้ได้ง่ายกว่าผู้ที่ไม่เคยพาตนเองไปจุ่มจมน (**immerse**) อยู่ในวัฒนธรรมการใช้ภาษา ณ แหล่งจริง ๆ แต่ปัจจุบันอุปสรรคนั้นแทบจะสลายตัวไป ไม่ใช่อุปสรรคใหญ่โตอีกต่อไป เนื่องจากโลกแคบลงทุกวันการติดต่อสื่อสารด้วยเทคโนโลยีอันล้ำสมัย ทำให้นักเรียนภาษาและ นนร. ไทยของเราเองสามารถเข้าถึงโลกการใช้ภาษาอังกฤษจากต้นฉบับจริงได้อย่างง่ายดายและมหัศจรรย์ แม้ผู้เขียนเองที่สอนภาษาอังกฤษ ณ โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า มาเป็นปีที่ ๓๕ แล้วยังต้องใช้คำว่าเหลือเชื่อกับวิถีชีวิตความเป็นครูภาษาในทุกวันนี้ที่เราจะทำให้ตัวเราเองและ นนร. เข้าถึงแหล่งภาษาได้แบบ “เวลาเดียวกัน” (**Real time**) เมื่อนึกย้อนไปเมื่อสมัยเริ่มต้นเป็นอาจารย์สอนภาษาใหม่ ๆ หนทางที่จะเข้าถึงตัวอย่างภาษาต้นฉบับข้างลำปากลำบาก ต้องใช้เทปม้วนใหญ่ (**Reel tape**) เทปตลับ (**cassette tape**) วิทยุที่ใช้กับเทปตลับแบบ **Boom Box** ต้องเข้าห้อง **Sound Lab** สิ่งที่ทันสมัยที่สุดก็คือจานดาวเทียมที่สามารถรับรายการข่าวภาษาอังกฤษ ซีรีส์หนังฝรั่ง **sit com** แต่การใช้ดาวเทียมก็ไม่ได้มีความแน่นอนรับสัญญาณได้บ้างไม่ได้บ้าง ดังนั้นจึงไม่มีความแน่นอนในเรื่องการเข้าถึง **materials** ในการสอนภาษา ถึงแม้มีเทคโนโลยีที่นำมาซึ่งความ

สะดวกสบาย แต่ผู้เรียนภาษาก็ยังต้องมืองค์ประกอบที่สำคัญ คือความอยากรู้ อยากรับ มีความกระตือรือร้น ในการสร้างโอกาสที่ดีให้ตนเอง ห้องเรียนภาษาอังกฤษที่ รร.จปร. ปัจจุบันมาไกลมาก ในยุคที่ นนร. มีโอกาสมากขึ้นในการคุยกับเจ้าของภาษาตัวเป็น ๆ สามารถใช้ **Internet** เปิดรับฟังข่าวสาร เหตุการณ์ปัจจุบัน สามารถพูดถกแถลง ณ เวลานั้นได้เลย เมื่อ นนร. มีเทคโนโลยีที่อำนวยความสะดวกในการเรียนภาษาอังกฤษถึงระดับนี้แล้ว ก็ไม่ควร “ไม่เห็นคุณค่าของสิ่งนั้น” เหมือนสำนวน **“Take things for granted”** นนร. ควรใช้โอกาสในยุคสมัยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษอย่างสะดวกง่ายดายนี้ เพื่อเพิ่มพูนความสามารถในการใช้ภาษาของนักเรียนเอง แต่อย่าลืมว่าการพูดให้เหมือนหรือใกล้เคียงกับเจ้าของภาษานั้น เป็นเพียงแค่คุณลักษณะเสริมดังที่กล่าวไปแล้ว แต่คุณลักษณะอื่น ๆ ในการพูดภาษาที่สำคัญมากกว่าก็สมควรเสริม อันได้แก่เนื้อหาสาระที่จะสื่อสาร ความเข้าใจในสถานการณ์ การใช้คำศัพท์สำนวน

ต่าง ๆ ผู้เขียนเคยได้เรียนกับอาจารย์ท่านหนึ่งที่มหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นระดับ **scholar** ที่เก่งกาจเชี่ยวชาญในศาสตร์ของตนเอง ท่านพูดภาษาอังกฤษแบบไม่เลียนแบบเจ้าของภาษาเลย แต่การสื่อสารของท่านในเรื่องอื่น ๆ นั้นเป็นระดับสุดยอดทั้งหมด ผู้เขียนเคยนึกในใจว่าทำไมท่านไม่ยอมเลียนแบบสำเนียงภาษาอังกฤษแบบใดแบบหนึ่งไปเลย แต่ในที่สุดก็ถือว่าท่านเป็นตัวอย่างข้อยกเว้นพิเศษ เราจึงมองข้ามสิ่งนี้ไป เพราะเราก็ได้ความรู้มหาศาลจากท่านอยู่ดี ดังนั้นไม่ว่าผู้เรียนภาษาใด ๆ ก็ตามที่ไม่ใช่ภาษาแม่ของตนและต้องการสื่อสารภาษาเป้าหมายให้ได้มีประสิทธิภาพที่สุด ก็ต้องพิจารณาองค์ประกอบในการใช้ภาษาที่กล่าวข้างต้นทั้งหมด ว่าควรจะพิจารณาเรื่องใด ให้เป็นเรื่องที่เป็นสิ่งที่ต้องทำ **“a must”** ซึ่งถ้าขาดไปการสื่อสารก็จะล้มเหลว และเรื่องใดเป็นเรื่องเสริมที่ทำให้ผู้ใช้ภาษาเข้าถึงผู้รับสารได้ง่ายขึ้น ประสบความสำเร็จในการสื่อสารมากยิ่งขึ้น แต่หากเราสามารถรวบรวมคุณลักษณะในการใช้ภาษาทั้งที่สำคัญขาดไม่ได้ และคุณลักษณะเสริมไว้ได้ด้วยกันทั้งหมดแล้ว ก็ถือว่าผู้เรียนภาษาเป็นผู้เรียนที่มีประสิทธิภาพ (**Efficiency**) และจะใช้ภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ (**Effectiveness**) ในที่สุด

ปฏิบัติธรรมนำสุขมาให้

พลตรีหญิงจิตารัตน์ วิริยะวัฒน์

เนื่องในโอกาสที่ผู้เขียนได้ร่วมปฏิบัติธรรม ณ ศูนย์การbinทหารบก จังหวัดลพบุรี ประจำปี พุทธศักราช ๒๕๕๙ เพราะเพื่อนสนิท มิตรรัก พลโท ทันตแพทย์หญิงพันธุ์ทิพย์ รักษาเสรี เป็นหัวหน้าคณะวิทยากรนำการปฏิบัติธรรมในครั้งนี้ การปฏิบัติธรรมนั้นได้กระทำเป็นประจำทุกปี สืบทอดเจตนารมณ์ของคุณแม่สิริ และคุณกานแก้ว กรินชัย

คุณแม่ดร.สิริ กรินชัย อาจารย์สอนวิปัสสนาที่มีชื่อเสียงโด่งดัง เป็นที่ยอมรับทั่วไปทั้งในประเทศและนอกประเทศ เป็นเวลากว่า ๖๐ ปี คุณแม่มีบุตรคือคุณกานแก้ว ซึ่งสมรสกับพลเอกนิพนธ์ ไชยบุรินทร์ อดีตผู้บัญชาการศูนย์การbinท่านหนึ่ง จึงทำให้ศูนย์การbinทหารบก และครอบครัว รวมทั้งผู้สนใจใฝ่ธรรม ได้มีโอกาสได้ปฏิบัติธรรมตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๒๘ เป็นต้นมา และได้กระทำเป็นประจำทุกปีกระทั่งท่านทั้งสองวายชนม์ พลโททันตแพทย์หญิง พันธุ์ทิพย์ รักษาเสรี ซึ่งเป็นวิทยากรที่ช่วยงานสอนและเป็น

ภรรยาของพลเอกโกวิท รักษาเสรี อดีตผู้บัญชาการศูนย์การbinทหารบก (พ.ศ. ๒๕๔๕-๒๕๔๘) จึงได้สืบทอดโครงการปฏิบัติธรรมต่อมา ในทุก ๆ ปี ตราบจนทุกวันนี้วัตถุประสงค์ของกองทัพบกที่ได้มีการริเริ่มให้กำลังพลได้มีการปฏิบัติธรรมตั้งแต่ ปี พ.ศ. ๒๕๒๙ จวบจนทุกวันนี้ โดยได้กำหนดให้เป็นส่วนหนึ่งในหลักสูตรการbinทหารบก ซึ่งตรงกับวัตถุประสงค์ของกองทัพบกที่ได้มีการริเริ่มให้กำลังพลได้มีการปฏิบัติธรรมประจำปีตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๒๙ ทั้งนี้เพื่ออบรมพัฒนาจิตใจกำลังพลให้เกิดปัญญาและสันติสุข อีกทั้งยังเป็นโอกาสอุทิศส่วนบุญกุศลให้แก่ผู้ที่เคารพสักการะ นักbinรุ่นพี่และกำลังพลผู้วายชนม์ให้ได้รับส่วนบุญกุศลอีกทางหนึ่งด้วย

“หน้าที่อยู่เหนือสิ่งอื่นใด” การเสียชีวิตในหน้าที่นั้นเป็น เกียรติอันสูงสุดของทหาร กำลังพลของศูนย์การbinทหารบก และนักbinจำนวนไม่น้อย นับเป็นร้อยละ ๗ กว่าชีวิตที่พลีชีพเพื่อชาติเพื่อปฐพีแต่ก็เป็นแบบอย่างที่ดีงามอย่างสมศักดิ์ศรีของชายชาติทหาร

ตะวันตกขบฟ้า ขุนเขา
ฮ.บ่อ่อนเสียงเบา กีกก้อง
ภารกิจของเรา ลุล่วง ไปนา
แม้ชีวิตจักต้อง ดับดิน ยอมพลี

เนื่องในโอกาสสำคัญทำความดีเพื่อพ่อ
ขอ มอบคำประพันธ์อีกบทหนึ่งซึ่งสะท้อนให้เห็นถึง
ภารกิจของกำลังพลศูนย์การบินทหารบก ที่ต้อง
ดำเนินต่อไป เพื่อชาติ เพื่อแผ่นดิน เพื่อเพื่อนพ้อง
เพื่อพ่อ ด้วยความเสียสละ

ตะวันตกขบฟ้า พงไพร
ฮ.ร่อนดั่งสั้นไหว กีกก้อง
ภารกิจทั้งแดนไกล ดงป่า
เพื่อชาติเพื่อเพื่อนพ้อง เพื่อพ่อ ยอมพลี

ผู้เขียนซาบซึ้งใจในภารกิจของนักบิน ทบ. ที่
ต้องเสี่ยงเป็นเสี่ยงตาย เสี่ยงอันตรายในทุกเสี้ยว
วินาที เพราะไม่มีโอกาสที่จะล่วงรู้ชะตากรรมของ
ตนเองได้เลยว่าจะเกิดเหตุการณ์อะไรขึ้นเมื่อใดและ
อย่างไร ฉะนั้นจึงต้องเตรียมกายเตรียมใจไว้ให้
พร้อมเสมอ ไม่ว่าจะอะไรจะเกิดขึ้น การเตรียมฝึก
สมาธิ เจริญสติ จึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง สำหรับ
นักบิน เพราะหากเกิดเหตุวิกฤติสภาพอากาศ
ผิดปกติขึ้นเมื่อใด จะได้ใช้สติปัญญาในการแก้
ปัญหาเฉพาะหน้าได้เป็นอย่างดี และทันท่วงที

โครงการปฏิบัติธรรมหลักสูตรพัฒนาจิต ให้
เกิดปัญญาและสันติสุขนับเป็นสิ่งประเสริฐ และ
เกิดประโยชน์อย่างสูงสุด โครงการนี้เริ่มขึ้นในหัว
กลางเดือนตุลาคมของทุกปี เพราะวันที่ ๒๓
ตุลาคม เป็นวันสวรรคตในพระบาทสมเด็จพระ
ปิยมหาราช พระมหากษัตริย์ผู้ทรงเป็นที่รักยิ่ง
ของมหาชน วันที่ ๒๑ ตุลาคมเป็นวันคล้ายวัน
พระราชสมภพของสมเด็จพระศรีนครินทราบ
รมราชชนนี สมเด็จพระอริยวงศาคตญาณ
สมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปริณายก
ผู้พระราชทานนามของพระองค์เป็นนามค้ำ

เพราะในอดีตกรมการบินทหารบก เป็นหน่วยจัด
อากาศยานถวายทุกครั้งทีพระองค์เสด็จทรงเยี่ยม
ประชาชนผู้ยากไร้ในท้องถิ่นทุรกันดารทั่วทุกหนทุก
แห่ง และในวันที่ ๑๓ ตุลาคมเป็นวันสวรรคต
ของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพล
อดุลยเดช พระมหากษัตริย์ประเสริฐผู้ทรงพระ
มหากรุณาธิคุณต่อประเทศชาติและประชาชนอย่าง
ใหญ่หลวงอย่างที่ไม่เคยมีพระมหากษัตริย์ใดในโลก
จะเสมอเหมือนพระองค์ได้ เพื่อเป็นการปฏิบัติ
บูชา ถวายเป็นพระราชกุศลน้อมรำลึกถึงพระ
มหากรุณาธิคุณของทั้งสามพระองค์ และเพื่อ
เป็นการพัฒนาจริยธรรม คุณธรรม บำรุงขวัญทหาร
อีกทั้งเป็นการพัฒนาจิตใจกำลังพลตลอดทั้ง
ครอบครัว ของศูนย์การบินทหารบก ตามแนวทาง
พัฒนากำลังพลของกองทัพ

ในครั้งนี้อยู่ศูนย์การบินทหารบก
กำหนดให้วันแรกของปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐาน
เป็นวันที่ ๑๔-๒๐ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๙ โดยศูนย์
การบินได้จัดสถานที่ในการฝึกการปฏิบัติ เพื่อ
อำนวยความสะดวกเป็นอย่างดี ณ อาคารเรือน
รับรองที่มีอุปกรณ์ครบครัน ทั้งเครื่องขยายเสียง
ลำโพง จอภาพยนตร์ คอมพิวเตอร์ โปรเจกเตอร์
อาคารสถานที่รับประทานอาหาร บ้านรับรอง
วิทยากรและเรือนพักอาศัยสำหรับผู้ปฏิบัติธรรม
ตลอดจนผู้ดูแลรักษาความสะอาด จัดเวรยาม ดูแล
ความเป็นระเบียบและทรัพย์สินของผู้ปฏิบัติธรรม
รวมทั้งเจ้าหน้าที่หลายฝ่าย ทั้งแพทย์พยาบาล รถ
รับส่งผู้ป่วย หากมีการเจ็บป่วยอย่างกะทันหัน
ตลอดจนเตรียมความพร้อมในทุกๆเรื่องเมื่อมีการ
ร้องขอ

ผู้เข้ารับการปฏิบัติวิปัสสนาแต่งชุดขาวที่
สุภาพเรียบร้อย และปฏิบัติตามกฎระเบียบข้อ
บังคับที่คุณแม่สิริ กรินชัย กำหนดไว้ในอดีต
อย่างเคร่งครัด การปฏิบัติเป็นไปด้วยดี ทำให้ผู้เข้า
รับการปฏิบัติสามารถเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปใน
ทางที่ดีขึ้น สามารถฝึกสติเพื่อลดความทุกข์และนำ

ความสุขความเจริญมาสู่ตนเองและครอบครัว นำความเจริญก้าวหน้ามาสู่หมู่คณะตลอดจนหน้าที่การงาน

วันแรกของการปฏิบัติในครั้งนี้ พลตรีเชาวนโรจน์ สอใส ผู้บัญชาการศูนย์การบินทหารบก เป็นผู้นำการสวดพระอภิธรรม ถวายพระพรมิ่งมหากุณิพลอดุลยเดช ทุกคนปฏิบัติภาวนาด้วยความจงรักภักดีและน้อมรำลึกสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณอย่างล้นพ้น

“สามพันกว่าโครงการหลวงเพื่อปวงราษฎร
อย่างพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว
การบิน ทบ. น้อมรับสิ่งพระทรงชัย
อากาศยานพร้อมรับใช้ ทั่วไทยเอย“

ดวงใจทุกดวงน้อมเกล้าฯ ถวายราชสักการะ
สู่สวรรคาลัยด้วยความอาลัยรักอย่างหาที่สุดมิได้
เพราะพระองค์มิใช่พระมหากษัตริย์ที่ทรงครองราชย์
แต่ประการเดียว หากแต่พระองค์ทรงครองใจ
คนไทยทั้งชาติ มาเป็นเวลา ๗๐ ปี ตลอดรัชสมัย
พระองค์ทรงเป็นราชาเหนือองค์ราชัน ทรงเป็นพระ
มหากษัตริย์พระองค์เดียวที่โลกไม่เคยลืม

นักบินและกำลังพลศูนย์การบินทหารบก
ทั้งปวงอยู่ในโลกแห่งการทำสมาธิ เจริญสติ
วิปัสสนากรรมฐานตั้งแต่ตีสี่ เริ่มจากการไหว้พระ
สวดมนต์ แผ่เมตตา เจริญภาวนา และฟังธรรมจาก
วิดิทัศน์ของคุณแม่สิริ กรินชัย ที่ได้เคยบรรยายไว้ใน
อดีต อีกทั้งได้ฟังธรรมจากหลวงพ่ พระเทพสิทธิ
มุนี วิปัสสนาจารย์ เจ้าอาวาสวัดดุสิตฯ และเป็น
เจ้าคณะภาค ๑๖ ได้มาบรรยายและตอบปัญหา
ธรรมะด้วยตนเองเหมือนในทุก ๆ ครั้ง อีกทั้งยังมี
พระอาจารย์จากวัดในจังหวัดลพบุรีมาบรรยาย
ธรรม สลับกับการปฏิบัติวิปัสสนา เติมน้ำมัน
แรก ๆ ศิษย์การบินหลายคนรู้สึกปวดเมื่อย อึดอัด
เพราะจำรูปแบบการเดินไม่ได้ ไม่เข้าใจว่าฝึกเดิน

จงกรมไปทำไมทั้งวันทั้งคืน และทำไมต้องปฏิบัติ
อย่างซ้ำ ๆ บางคนไม่เคยตื่นตีสามจึงงัวเงีย ๆ นั่ง
หลับสัปหงก ต่อเมื่อวันที่สองที่สามแห่งการปฏิบัติ
ผ่านไป อาการต่าง ๆ จึงค่อย ๆ ดีขึ้นตามลำดับ
เพราะสมาธิดีขึ้น จิตใจสงบ ทำให้เบาสบาย รู้สึก
ผ่อนคลาย สามารถกำหนดคลมหายใจได้ สมาธิไม่
แกว่งไม่วอกแวกเหมือนเมื่อแรกปฏิบัติ ทุกอย่างขึ้น
อยู่กับการฝึกฝนและความอดทน เมื่อจิตสงบ ความ
สุขก็จะเกิดขึ้น และเข้าใจว่า ใจหยุดนิ่งเป็นอย่างไร
ทุกคนจะชอบและพึงพอใจ ถึงแม้จะหยุดแค่ไม่กี่
นาที ความรู้สึกก็จะแตกต่างจากใจที่ไม่หยุด รว
พากับดิน เพราะกายจะเบา ใจจะสบาย เกิดความ
เบิกบาน ชนิดลืมไม่ลงเลยทีเดียวเมื่อเข้าใจว่าปฏิบัติ
ไปทำไม เพื่ออะไร **เท่านั้นก็คุ้มค่าแล้วกับการเพียร
ภาวนา**

วันที่สามและที่ห้าของการปฏิบัติ มีการ
ทดสอบอารมณ์ เพื่อให้เข้าใจในสิ่งที่ถูกต้องทำให้
ทุกคนมีการพัฒนาที่ดีขึ้น

ในเช้าตรู่ของวันที่ห้าแห่งการปฏิบัติธรรม
รองผู้บัญชาการศูนย์การบินพร้อมคณะผู้ปฏิบัติ
วิปัสสนาเดินทางจรไปยังเจดีย์พุทธสถาน เพื่อ
สักการะพระบรมสารีริกธาตุ ซึ่งสมเด็จพระอริย
วงศาคตญาณ สมเด็จพระสังฆราชสกลมหา
สังฆปริณายก ได้ประทานให้แก่ศูนย์การบิน
จำนวนแปดองค์ ในเวลาต่อมาพระธาตุได้เพิ่ม
เป็นเก้าองค์ เป็นที่อัศจรรย์ใจ นับเป็นนิมิต
หมายแห่งสิริมงคล หลังจากกระทำพิธีไหว้พระ
สวดมนต์แล้วได้เดินทางจรต่อไปที่ อนุสาวรีย์
สมเด็จพระศรีนครินทราบา เพื่อถวายราชสักการะ
ในลำดับต่อมาคือ อนุสาวรีย์วีรกรรมเจ้าหน้าที่
การบินทหารบก จากประวัติเล่าว่าเป็นนักบินผู้
กล้าหาญ ได้ปฏิบัติภารกิจเสี่ยงอันตราย ทำการบิน
ฝ่าดงกระสุนและวัตุระเบิด เพื่อส่งเสบียง และ
ลำเลียงผู้บาดเจ็บ จนสามารถบรรลุมารกิจตามที่ได้
รับมอบหมาย โดยไม่ย่อท้อต่ออันตรายใด ๆ ทั้งสิ้น

จนวาระสุดท้ายจบชีวิตอย่างผู้กล้า ผู้สละตนเพื่อชาติเพื่อแผ่นดิน นับว่าเป็นผู้เสียสละอย่างสูงสุด ทั้งเป็นผู้กล้าที่หาได้ยาก คนรุ่นหลังจึงควรสดุดีวีรกรรมของวีรบุรุษนักบินผู้นี้ไว้อย่างเทิดทูนตราบถ้วนจิณริณตร์

ถึงแม้ระยะทางอันยาวไกลเป็นกิโลก็ตาม แต่ในยามนี้ กำลังพลทุกคนรู้สึกกระปรี้กระเปร่า สุขภาพจิตดี ต่างมีใบหน้าที่สุดใสดูดีมีสง่าราศี เพราะได้ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบมาเป็นเวลาหลายวัน กอปรกับอากาศยามเช้าตรู่ที่บริสุทธิ์สดชื่นลมเย็น ธารรินชื่นใจ ท่ามกลางบรรยากาศที่แวดล้อมด้วยธรรมชาติที่ร่มรื่นด้วยรุกขชาติมีขุนเขาโอบล้อม มีไม้ดอกไม้ประดับที่งดงามมาก ทั้งสีหน้าแวววาวและท่าทางของทุกคนบ่งบอกถึงความสุขกายสบายใจ ทุกสิ่งเจียบสงบเพราะไม่มีใครเปิดปากพูดอะไรแม้แต่น้อย สมองจึงโลดแล่น สมารถดีขึ้น ทำเดินจงกรมที่สำรวมกายวาจาใจ เป็นภาพที่สื่อความหมายได้ดีโดยไม่ต้องมีคำอธิบายใด ๆ ทั้งสิ้น

การฝึกปฏิบัติธรรมในเบื้องต้นด้วยจิตอันเป็นกุศลในครั้งนี้ มีผลต่อการฝึกตนให้มีการพัฒนาต่อไปตามลำดับ และหากได้นำความรู้ที่ได้รับไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันก็จะเกิดประโยชน์สูงสุด

การฝึกอบรมจิตศิษย์การบินทบ. รุ่นที่ ๖๑ สิ้นสุดลง ทุกคนได้รับส่วนบุญกุศลอย่างอิมเอมใจ พร้อมกับใบประกาศเกียรติบัตรที่ได้รับจากผู้บัญชาการศูนย์การบินทหารบก ในเช้าวันที่ ๒๐ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๙

อากาศเสยนุดิ อิติยา
ผู้ซึ่งมีฤทธา บินได้
ทั่วท้องถิ่นนภา หยาดเหงื่อ เพื่อชาติ
แทนคุณแผ่นดินไว้ นักรบ ทบ.

พวกเราทุกคนต้องขอบคุณนักบินและกำลังพลศูนย์การบินทุกท่านที่ทุ่มเท กำลังกาย กำลังใจ และเสียสละในการปฏิบัติงานเป็นอย่างดี มีจิตใจมุ่งมั่นในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อชาติเพื่อแผ่นดินอย่างเต็มความสามารถและมีประสิทธิภาพตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา และสำหรับศิษย์การบินรุ่นนี้ มีความตั้งใจเรียนและปฏิบัติกันอย่างจริงจัง เป็นสิ่งที่น่าชื่นชม สมดังคำขวัญของศิษย์การบินที่ว่า “เรียนรู้อย่างลึกซึ้ง เพื่อเป็นหนึ่งเรื่องการบิน”

ท้ายที่สุดนี้ขออาราธนาคุณพระศรีรัตนตรัย และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายทั้งปวงในสากลโลก ตลอดจนเดชะพระบารมีอันแผ่ไพศาลของบูรพกษัตริยาธิราชเจ้าทุกพระองค์ขอได้โปรดดลบันดาลพระราชทานพรให้แก่ ศิษย์การบิน กำลังพลของศูนย์การบินทหารบกและครอบครัวทุกท่าน จงประสบแต่ความสุขความเจริญเพื่อเป็นกำลังสำคัญให้แก่กองทัพบกและประเทศชาติสืบไป

สวัสดิการรักษายาบาล ของคนไทย

พ.อ. นพ.ยรรยงค์ อิ่มสุวรรณ

ผู้อำนวยการกองแพทย์

สำนักงานสนับสนุนหน่วยบัญชาการทหารพัฒนา (นทพ.) กองบัญชาการกองทัพไทย

สวัสดิการ ของรัฐที่ช่วยเหลือเรื่องค่ารักษายาบาลของประชาชนไทยมีชื่อเรียกว่า “หลักประกันสุขภาพแห่งชาติ” หรือเดิมที่เรารู้จักในนาม “บัตรทอง” ในโครงการ “๓๐ บาทรักษาทุกโรค” แต่ภายหลังปรับเปลี่ยนใหม่ ไม่ต้องจ่าย ๓๐ บาทแล้ว สามารถรักษาฟรีได้เลย ถ้าค่ารักษาไม่เกินขอบเขตที่กำหนด เบื้องต้นขอสรุปสิทธิและเงื่อนไขของสวัสดิการนี้ให้ท่านผู้อ่านได้รับทราบกันเพื่อเป็นการรักษาสิทธิในฐานะที่เราเป็นพลเมืองชาวไทยคนหนึ่ง ดังนี้

ระบบหลักประกันสุขภาพในประเทศไทย

ประเทศไทยมีระบบหลักประกันสุขภาพหลัก ๓ ระบบใหญ่ด้วยกัน ได้แก่ (๑) ระบบประกันสังคม (๒) ระบบสวัสดิการรักษายาบาลข้าราชการ และ (๓) ระบบหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ ทั้งนี้แต่ละ

ระบบมีวิวัฒนาการและแนวคิดที่แตกต่างกัน ระบบสวัสดิการรักษายาบาลข้าราชการถือเป็นสวัสดิการที่รัฐจัดให้แก่ข้าราชการ รวมถึงพ่อแม่ และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะไม่เกิน ๓ คน ขณะที่ระบบประกันสังคมถือเป็นความมั่นคงด้านสังคมของลูกจ้างที่รัฐนายจ้าง และลูกจ้างร่วมกันสมทบแก่แรงงานในระบบ ส่วนระบบหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้าเป็นรัฐสวัสดิการที่จัดให้แก่ประชาชนไทยกลุ่มอื่น ๆ ที่เหลือ ซึ่งเกิดจากการรวมระบบประกันสุขภาพที่มีอยู่ในขณะนั้นซึ่งได้แก่ ระบบสวัสดิการผู้ที่ควรช่วยเหลือเกื้อกูล ระบบบัตรประกันสุขภาพ และผู้ที่ไม่ใช่หลักประกันใด ๆ

ระบบหลักประกันทั้งสามระบบมีการออกแบบระบบที่ต่างกันหลายประเด็น เช่น แหล่งเงินที่ใช้ สิทธิประโยชน์ ผู้ให้บริการ และระบบการจ่ายเงิน ดังแสดงในตารางดังนี้

ความแตกต่างของระบบหลักประกันทั้งสามของประเทศไทย

	ระบบสวัสดิการรักษายาบาลข้าราชการ	ระบบประกันสังคม	ระบบหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ
จำนวนผู้มีสิทธิ^๑	๕ ล้านคน (๘%)	๙.๘๔ ล้านคน (๑๕.๘%)	๔๗ ล้านคน (๗๕%)
แหล่งเงิน	งบประมาณรัฐ ใช้จ่ายในปี ๒๕๕๑ เท่ากับ ๕๔,๙๐๔.๔๘ ล้านบาท ^๒ (๑๑,๐๐๐ บาท/คน)	สมทบจากรัฐ นายจ้าง และลูกจ้าง ฝ้ายละเท่ากันร้อยละ ๑.๕ ของเงินเดือน อัตราเหมาจ่ายรายหัวปี ๒๕๕๐ เท่ากับ ๑,๒๕๐ บาท และมีรายจ่ายรวม ๒,๑๓๓.๕ บาท/คน ^๓	งบประมาณรัฐ อัตราเหมาจ่ายรายหัวปี ๒๕๕๑ เท่ากับ ๒,๑๐๐ บาท ^๓
สิทธิประโยชน์	รอบด้านทั้งบริการผู้ป่วยนอก/ ใน ตันตกรรม ค่ายาเวชภัณฑ์ ค่าอาหารและห้องพิเศษ ค่าคลอดบุตร	รอบด้านทั้งบริการผู้ป่วยนอก/ ใน ตันตกรรม ค่ายาเวชภัณฑ์ ค่าอาหารและห้องสามัญ ชดเชยกรณีคลอดบุตร ตาย พิกการ	รอบด้านทั้งบริการผู้ป่วยนอก/ ใน ตันตกรรม ค่ายาเวชภัณฑ์ ค่าอาหารและห้องสามัญ ค่าคลอดบุตร ชดเชยตาม ม.๔๑
ผู้ให้บริการ	สถานพยาบาลรัฐเป็นหลัก ใช้ รพ.เอกชนได้กรณีฉุกเฉินแบบผู้ป่วยใน แต่เบิกได้ไม่เกิน ๓,๐๐๐ บาท	โรงพยาบาลรัฐและเอกชนคู่สัญญาและสถานพยาบาลในเครือข่าย	สถานพยาบาลรัฐและเอกชนคู่สัญญาและสถานพยาบาลในเครือข่าย
รูปแบบวิธีการจ่ายเงิน	ผู้ป่วยนอก ตามปริมาณบริการ และราคาที่เรียกเก็บย้อนหลัง สำหรับบริการผู้ป่วยในตามรายการป่วยในอัตราที่กำหนด (DRG)	เหมาจ่ายรายหัวรวมสำหรับบริการผู้ป่วยนอก/ใน และจ่ายเพิ่มเป็นรายกรณี	เหมาจ่ายรายหัวสำหรับบริการส่งเสริมป้องกันและผู้ป่วยนอก สำหรับบริการผู้ป่วยในจัดสรรงบประมาณตามน้ำหนักสัมพัทธ์ DRG

ที่มา : ^๑ รายงานประจำปี ๒๕๕๑ สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ, ^๒ กรมบัญชีกลาง, ^๓ สำนักงานประกันสังคม

สวัสดิการหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ คืออะไร?

เป็นหนึ่งในสวัสดิการรักษายาบาลที่รัฐบาลจัดให้แก่ประชาชน ซึ่งสวัสดิการรักษายาบาลของรัฐบาลมีทั้งหมด ๕ กลุ่ม คือ

๑) สวัสดิการข้าราชการ = ใครที่รับราชการ มีสิทธิเบิกค่ารักษายาบาลของ รพ.รัฐได้ฟรี (กรมบัญชีกลาง กระทรวงการคลัง เป็นผู้ดูแล)

๒) กองทุนประกันสังคม = เป็นสวัสดิการด้านประกันที่รัฐบาลให้สิทธิแก่ประชาชนในการจ่ายเงินสมทบ (ร่วมกับนายจ้างหรือรัฐบาล) เข้ากองทุน (เรียกคนที่มีสิทธิ์กลุ่มนี้ว่า “ผู้ประกันตน”)

ซึ่งเรามีสิทธิเบิกค่ารักษายาบาล กรณีทุพพลภาพ เสียชีวิต หรือว่างงาน จากกองทุนประกันสังคมนี้ได้ (กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม เป็นผู้ดูแล)

๓) สวัสดิการพนักงานส่วนท้องถิ่น = เป็นสวัสดิการเบิกค่ารักษา รพ.รัฐหรือสถานพยาบาลท้องถิ่น ของข้าราชการหรือลูกจ้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (กระทรวงมหาดไทย เป็นผู้ดูแล)

๔) สวัสดิการของหน่วยงานรัฐอื่น ๆ = เป็นสวัสดิการเบิกค่ารักษา รพ.รัฐ ของหน่วยงานรัฐอื่น ๆ ที่ไม่ใช่ข้าราชการ เช่น หน่วยงานรัฐวิสาหกิจ (หน่วยงานนั้น ๆ เป็นผู้ดูแล)

๕) หลักประกันสุขภาพแห่งชาติ = เป็นสวัสดิการเบิกค่ารักษา รพ.รัฐ หรือสถานพยาบาลใด ๆ ที่ลงทะเบียนกับทางรัฐ ของประชาชนคนไทยทุกคนที่ ****ไม่อยู่ในกลุ่มที่มีสิทธิเบิก ๔ กลุ่มดังกล่าวข้างต้น**** (สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ (สปสช.) เป็นผู้ดูแล)

ใครที่มีสิทธิได้รับสวัสดิการนี้?

๑) ประชาชนคนไทยทุกคน ที่ไม่ได้เป็นข้าราชการหรือทำงานรัฐวิสาหกิจ (สิทธิสวัสดิการข้าราชการและรัฐวิสาหกิจ) และไม่ได้เป็นผู้ประกันตนของกองทุนประกันสังคม (สิทธิกองทุนประกันสังคม) สามารถตรวจสอบสิทธิว่าเรามีสิทธิเบิกสวัสดิการของรัฐในกลุ่มไหนได้ที่ <http://www.nhso.go.th/peoplesearch/>

๒) เด็กแรกเกิดที่ไม่มีประกันสุขภาพที่บิดามารดาซื้อให้

๓) ลูกของผู้ที่เป็นข้าราชการซึ่งเป็นลูกที่มีอายุเกิน ๒๐ ปีหรือสมรสแล้ว (ถ้าอายุไม่เกิน ๒๐ ปี และยังไม่ได้สมรส สามารถเบิกในสิทธิข้าราชการของบิดาหรือมารดาได้)

๔) ลูกของข้าราชการตั้งแต่คนที่ ๔ เป็นต้นไป (สิทธิลูกข้าราชการใช้ได้สูงสุดไม่เกิน ๓ คน)

๕) ข้าราชการที่เกษียณก่อนกำหนดและไม่ได้รับบำเหน็จบำนาญ

อยากมีสิทธินี้ต้องทำยังไง?

ลงทะเบียนที่ไหน?

เอกสารที่ใช้

- บัตรประจำตัวประชาชน (ถ้าเป็นเด็กอายุต่ำกว่า ๑๕ ปี ใช้สูติบัตรแทน)

- ถ้าที่อยู่ในบัตรประชาชนไม่ตรงกับที่อยู่ในทะเบียนบ้าน ให้เอาทะเบียนบ้านไปด้วย

- แบบคำขอลงทะเบียน (ขอรับแบบคำขอลงทะเบียนได้ที่สถานที่ลงทะเบียน)

สถานที่ลงทะเบียน

- กรุงเทพฯ = สำนักงานเขต ๓๐ แห่งที่กำหนด สามารถเช็คได้ที่ <http://ebook.dreamno-limit.com/nhso/004/>

- จังหวัดอื่น ๆ = สถานีอนามัย/รพ.รัฐบาล/สำนักงานสาธารณสุขประจำจังหวัด

ใช้สิทธิโรงพยาบาลไหนได้บ้าง?

ได้เฉพาะโรงพยาบาลที่เราเลือกไว้ในเขตที่เราอยู่อาศัยครับ (เรียกว่า “หน่วยบริการประจำ”) แต่เราสามารถขอเปลี่ยนโรงพยาบาลได้ไม่เกิน ๔ ครั้งต่อปี (แจ้งได้ที่สถานที่ลงทะเบียน นำบัตรประชาชนกับทะเบียนบ้านไปแจ้ง ซึ่งจะสามารถเริ่มใช้บริการของโรงพยาบาลใหม่ได้ประมาณ ๑ เดือนหลังแจ้งขอเปลี่ยน)

**ยกเว้น กรณีเจ็บป่วยฉุกเฉิน หรือเกิดอุบัติเหตุฉุกเฉิน ที่เราสามารถใช้บริการในโรงพยาบาลใด ๆ ก็ได้ภายใน ๗๒ ชั่วโมง

หน่วยบริการประจำ หมายถึง หน่วยบริการหรือกลุ่มหน่วยบริการที่ขึ้นทะเบียนเป็นหน่วยบริการประจำ โดยได้รับค่าใช้จ่ายจากกองทุนหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ เพื่อบริการสาธารณสุขในลักษณะเหมาจ่ายรายหัวและค่าใช้จ่ายอื่นตามที่คณะกรรมการหลักประกันสุขภาพแห่งชาติกำหนด โดยหน่วยบริการมีคุณลักษณะสามารถบริการด้านเวชกรรมและบริการสาธารณสุขระดับปฐมภูมิที่จำเป็นต่อสุขภาพ และการดำรงชีวิตอย่างเป็นองค์รวมทั้งการสร้างเสริมสุขภาพ การป้องกันโรค การตรวจวินิจฉัยโรค การรักษาพยาบาล และการฟื้นฟูสมรรถภาพ

ใช้สิทธิรักษาอะไรได้บ้าง?

หลักประกันสุขภาพแห่งชาติ ให้บริการที่ครอบคลุมเรื่องสุขภาพต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

- ๑) สร้างเสริมสุขภาพและป้องกันโรค (วางแผนมีบุตร/ฝากครรภ์/ฉีดวัคซีน/ตรวจร่างกาย)
- ๒) คลอดบุตร
- ๓) ทันตกรรม
- ๔) ตรวจวินิจฉัย/รักษาโรค
- ๕) ค่ายาและเวชภัณฑ์
- ๖) ค่าอาหารและห้องสามัญ
- ๗) การจัดการส่งต่ออาการเจ็บป่วยให้หน่วยบริการอื่น
- ๘) บริการแพทย์แผนไทย (การรักษาด้วยสมุนไพร/นวด/ประคบ)
- ๙) บริการฟื้นฟูสมรรถภาพแก่ผู้พิการ

ใช้สิทธิรักษาอะไรไม่ได้บ้าง?

- ๑) ผสมเทียมเพื่อให้มีบุตร
- ๒) ผ่าตัดเปลี่ยนเพศ
- ๓) การบำบัดฟื้นฟูผู้ที่ติดยาเสพติด
- ๔) ปลุกถ่ายอวัยวะ (ยกเว้น ไต/ตับ/เปลี่ยนหัวใจ)
- ๕) ทันตกรรมเพื่อความสวยความงาม (จัดฟัน)

ต้องเสียค่ารักษาพยาบาลเพิ่มไหม?

แล้วแต่อาการเจ็บป่วยของเราครับ โดยทั่วไป หากไม่ได้เจ็บป่วยร้ายแรงและมีการพักรักษาตัวในโรงพยาบาลไม่เกิน ๗๒ ชั่วโมง จะไม่เสียค่าใช้จ่ายใด ๆ (ไม่ต้องจ่าย ๓๐ บาทในการรักษาด้วย) แต่หากเป็นการเจ็บป่วยร้ายแรงหรือมีการรักษาที่ต้องใช้ยานอกบัญชียาหลักหรือเวชภัณฑ์พิเศษอื่นเพิ่มเติมอาจจะมีส่วนที่ต้องจ่ายเพิ่มสำหรับค่าใช้จ่าย และค่ารักษาส่วนเกินที่ทางกองทุนของรัฐไม่ได้รับรองครับ

เวลาต้องเข้าโรงพยาบาลจะใช้สิทธิ ต้องทำอย่างไรบ้าง?

เพียงแค่นำบัตรประชาชนให้เจ้าหน้าที่ตรวจสอบก็สามารถใช้สิทธิได้แล้วครับ (เมื่อก่อนต้องยื่น

เป็นบัตรทองแต่ปัจจุบันใช้แค่บัตรประชาชนก็ได้แล้วครับ)

หากต้องการศึกษารายละเอียด หรือสอบถามเพิ่มเติม สามารถเข้าไปศึกษาได้ที่ เว็บไซต์ของสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ (สปสช.) ที่ <http://www.nhso.go.th/FrontEnd/index.aspx> หรือโทรไปที่เบอร์สายด่วน ๑๓๓๐

จะเห็นได้ว่า หลักประกันสุขภาพแห่งชาติ ถือเป็นสวัสดิการของทางรัฐที่มีประโยชน์มาก สำหรับผู้ที่ไม่ได้ใช้สิทธิสวัสดิการอื่น ๆ จากทางรัฐ แต่อย่างไรก็ตาม การใช้สิทธิก็ยังมีข้อจำกัดบางอย่างอยู่ เช่น ใช้สิทธิได้แค่เฉพาะโรงพยาบาลที่ลงทะเบียนไว้ หรืออย่างที่เราทราบกันดีว่า บางครั้งการใช้บริการโรงพยาบาลของรัฐก็อาจจะต้องเข้าคิว เสียเวลารอนานมาก เราจึงไม่ควรแต่จะหวังพึ่งพาสวัสดิการของรัฐแต่เพียงอย่างเดียว เพราะหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ ถือเป็นสวัสดิการการรักษาพยาบาลขั้นพื้นฐานเบื้องต้นเท่านั้น ดังนั้นหากเรามีศักยภาพพอจะทำได้ ในเรื่องการรักษาพยาบาลเราก็ควรจะซื้อประกันสุขภาพเพิ่มเพื่อเป็นสวัสดิการให้ตัวเองไว้ด้วยจะดีกว่าครับ

ขอขอบคุณข้อมูลเรียบเรียงจาก <http://www.aommoney.com/insuranger/> ผู้อ่านสามารถอ่านข้อมูลเพิ่มเติมได้ตามรายละเอียดดังนี้ครับ

๑๐ เรื่องควรรู้ สิทธิหลักประกันสุขภาพ <http://www.nhso.go.th/files/userfiles/file/PR> คู่มือสวัสดิการรักษาพยาบาลข้าราชการ https://home.kku.ac.th/praudit/law/07_medical_fee/22_Medical_guide_government%20officer_CGD_2553.pdf

เรื่องการบริหารคน

ณัฐ เจียมสมบูรณ์

เจ้าหน้าที่อาวุโสชำนาญการ แผนกทรัพยากรบุคคล
สายการบินไทยสมายล์

องค์กรจะเติบโตได้นอกจากเรื่องกำไรแล้ว สิ่งสำคัญที่สุดคือ พนักงานในองค์กร แต่เชื่อไหมว่า ปัญหาเรื่องพนักงานกลายเป็นปัญหาสำคัญของธุรกิจเกือบทุกยุคทุกสมัย วันนี้จึงรวบรวม ๔ ปัญหาอดีตเกี่ยวกับเรื่องคน รวมถึงวิธีแก้ปัญหาที่เจ้าของธุรกิจ และหัวหน้างานต้องรู้ เพื่อปรับปรุงวิธีในการบริหารจัดการพนักงานด้วยความเข้าใจได้มากขึ้น ดังนี้

๑. **พนักงานไม่มีวิสัยทัศน์ร่วมกัน และละเลยเรื่องวัฒนธรรมองค์กร** เจ้าของธุรกิจ และหัวหน้างานมักมองตนเองว่า เป็นองค์กรเล็ก มีพนักงานไม่เยอะ ไม่จำเป็นต้องมีวัฒนธรรมองค์กรหรือวิสัยทัศน์ก็ได้ นั่นคือความคิดที่ผิด เพราะการที่องค์กรมีวิสัยทัศน์จะช่วยให้รู้ว่าองค์กรเราคือใคร มีเป้าหมายอย่างไร และต้องการจะเดินไปทางใด

วิสัยทัศน์ช่วยให้พนักงานเติบโตไปพร้อมองค์กรได้ ส่วนการสร้างวัฒนธรรมองค์กร จะช่วยให้พนักงานมีพฤติกรรมตามที่องค์กรคาดหวัง ทำให้สามารถนำองค์กรก้าวไปข้างหน้าได้อย่างมั่นคง

๒. **ไม่สามารถสร้างพนักงานที่มีความเชี่ยวชาญในงานได้ทันความต้องการ** ปัญหานี้เกิดจากการใช้เวลาสร้างพนักงานให้มีความเชี่ยวชาญด้วยเวลาค่อนข้างนาน วิธีแก้ไขปัญหานี้คือ ต้องนำระบบ Internal Trainer มาใช้ ระบบนี้คือการสอนพนักงานใหม่ด้วยพนักงานเก่าที่เก่ง จะสอนในระหว่างงานหรือสอนนอกเวลางานก็ได้ แต่ต้องมีการยกย่องชมเชยเพื่อให้รู้สึกภูมิใจที่ได้สอนงาน เพียงเท่านี้ก็สามารถสร้างบุคลากรที่มีคุณภาพในเวลาอันรวดเร็ว

๓. **พนักงานขาดแรงจูงใจในการทำงานทำให้ชอบมาสายและหยุดงานบ่อย** แก้ได้ง่าย ๆ เลย ด้วยการสร้างแรงบันดาลใจในการทำงานให้พนักงาน ก่อนอื่นต้องทำการสำรวจประวัติหรือข้อมูลพนักงานว่า ส่วนใหญ่พนักงานในองค์กรมีเป้าหมายในชีวิต สิ่งที่ชอบ สิ่งที่ไม่ชอบอะไรบ้างแล้วนำมาสร้างการกระตุ้น เช่น สสำรวจแล้วพบว่าพนักงานส่วนใหญ่ชอบร้องเพลง ก็ควรส่งเสริมให้

เกิดกิจกรรมร้องเพลงภายในองค์กร เชื่อไหมว่าเพียงเท่านี้ก็สามารสรสร้างแรงบันดาลใจให้พนักงานในองค์กรอยากมาทำงานได้ แต่สิ่งสำคัญที่สุดคือเจ้าของธุรกิจและหัวหน้างานต้องมีทัศนคติที่ดีและพร้อมที่จะสนับสนุนพนักงานให้เกิดแรงบันดาลใจในการทำงาน สิ่งนี้จะป็นตัวกระตุ้นอย่างดีเยี่ยมต่อพนักงาน

๔. ปัญหาสมองไหล หรือพนักงานเก่ง ๆ

ลาออก หากอยากให้พนักงานที่เก่งอยู่กับเรานาน ๆ โดยไม่ได้สร้างแรงจูงใจด้วยเรื่องเงินเพียงอย่างเดียว เราต้องเข้าใจพนักงาน ทำให้พนักงานรู้สึกภูมิใจและรู้สึกว่าตนเองมีคุณค่าต่อองค์กร พนักงานก็จะมีความสุขในสิ่งที่ทำอยู่ เพียงเท่านั้นคนเก่ง ๆ ก็จะไม่อยู่กับองค์กรของเราอย่างยาวนาน

พนักงาน คือ ทรัพยากรที่สำคัญที่สุดของทุกองค์กร เทคนิคพิชิตใจพนักงานง่าย ๆ คือ เจ้าของธุรกิจต้องใส่ใจและให้ใจกับพนักงาน เพื่อให้เขาารู้สึก

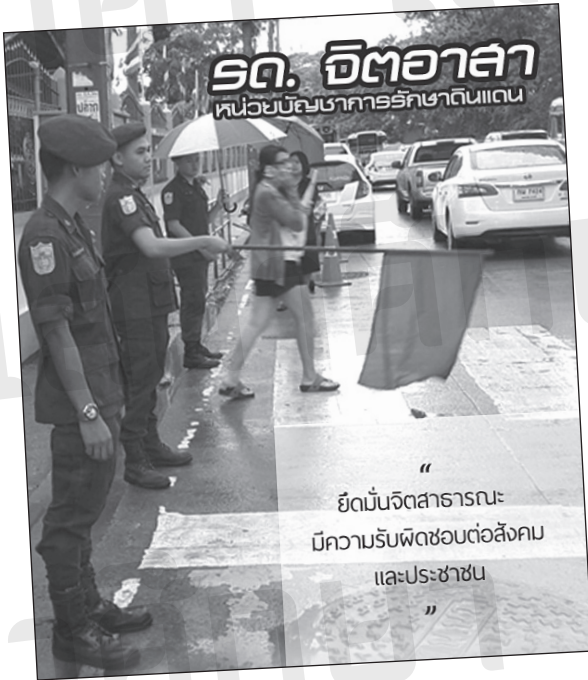
ภาคภูมิใจและมีความสุขที่ได้อยู่ในองค์กรของเรา เพราะไม่ว่าธุรกิจจะเล็กหรือใหญ่โตแค่ไหนก็ตาม หากรักษาคนไว้ไม่ได้ การดำเนินธุรกิจในระยะยาวย่อมประสบปัญหาอย่างแน่นอน

เสนาศึกษา

มารู้จัก

“รต.จิตอาสา” กันเถอะ

“
ยึดมั่นจิตสาธารณะ
มีความรับผิดชอบต่อสังคม
และประชาชน
”

เมื่อปลายปี ๒๕๕๘-๒๕๕๙ ที่ผ่านมา มีกระแสสังคมที่พูดถึงกันอย่างกว้างขวางเกี่ยวกับการนำ **นักศึกษาวิชาทหาร (นศท.)** หรือที่คนส่วนใหญ่เรียกติดปากว่า “**รต.**” มาใช้ในภารกิจารสร้างการรับรู้เกี่ยวกับร่างรัฐธรรมนูญและงานช่วยเหลือสาธารณะในนาม “**รต.จิตอาสา**” ทำให้กองทัพบกและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องออกมาตอบข้อสงสัย เพื่อคลายความกังวลและสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องให้กับสังคม

พ.ท.หญิง มาริกา ปาลกะวงศ์ ณ อยุธยา
กองกิจการพลเรือน หน่วยบัญชาการรักษาดินแดน

พล.ท.วีรชัย อินทุโศภน ผบ.นรต. ในฐานะผู้รับผิดชอบโครงการ “รต.จิตอาสา” ได้ตอบข้อสงสัยผ่านสื่อต่าง ๆ ไว้อย่างชัดเจน สรุปความได้ว่า การนำ “รต.จิตอาสา” มาใช้นั้น มิได้เป็นการชี้นำสังคม เป็นแต่เพียงการกระตุ้นให้คนในชาติได้ตระหนักรู้ว่าเป็นหน้าที่ของเราผู้มีสิทธิเลือกตั้งทุกคนที่จะต้องออกไปใช้สิทธิออกเสียงประชามติ กำหนดอนาคตของประเทศด้วยมือของเรา การตัดสินใจครั้งสำคัญนั้นจึงต้องกระทำอย่างมีความรู้ความเข้าใจ ดังนั้นภารกิจารรณรงค์ของ “รต.จิตอาสา” จึงทำหน้าที่เป็นแรงกระตุ้นให้ผู้คนในแต่ละชุมชนเกิดความสงสัยใคร่รู้และแสวงหาข้อมูลเพิ่มเติมว่าร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ มีเนื้อหาใจความสรุปอย่างไร สมควรที่จะยอมรับเพื่อเดินหน้าประเทศไทยต่อไปหรือไม่ ซึ่งการตัดสินใจนั้น ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้มีสิทธิแต่ละคน

เพื่อปูพื้นให้ผู้อ่านทุกท่านทำความเข้าใจว่า “รต.จิตอาสา” คือใคร มีหน้าที่อย่างไร และถ้าจะเป็น “รต.จิตอาสา” ได้ ต้องทำอย่างไร จึงขอสรุป

ข้อมูลของ “รด.จิตอาสา” เพื่อให้สังคมได้รู้จักกับพวกเขาให้มากขึ้นและเข้าใจถึงเหตุผลในการจัดตั้งองค์กรกลุ่มนี้

๑. รด.จิตอาสา เกิดขึ้นได้อย่างไร?

- นโยบายและสั่งการของ ผบ.ทบ. ด้านนักรศึกษาวิชาทหาร

“ให้ความสำคัญกับ นศท. ที่มีอยู่ทั่วประเทศ โดยจัดตั้งให้เป็นมวลชนที่มีความเข้มแข็งของ ทบ.รวมทั้งให้เป็นที่เอื้ออำนวยในการสร้างการรับรู้และสร้างความเข้าใจในการสนับสนุนงานของ คสช. และรัฐบาลให้เกิดผลอย่างเป็นรูปธรรม”

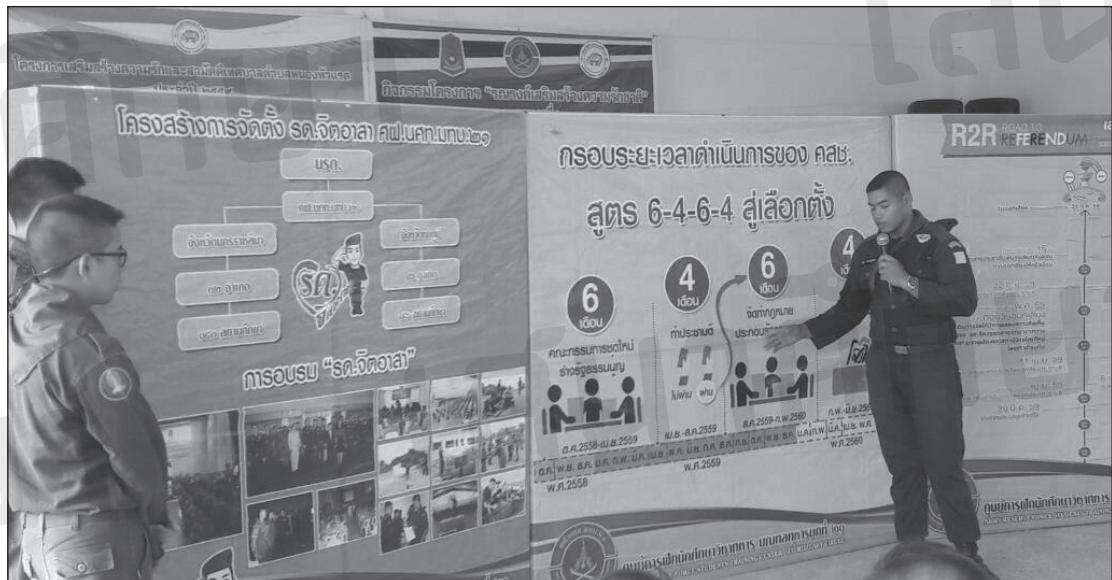
- ผบ.นรด. นำนโยบาย และสั่งการของ ผบ.ทบ. สู่อำนาจปฏิบัติที่เป็นรูปธรรม

“ปฏิรูปการฝึก นศท. โดยมุ่งเน้นวัตถุประสงค์ทางยุทธศาสตร์ ด้วยการสร้าง “รด.จิตอาสา” ในทุกพื้นที่ ให้เป็นมวลชนที่เข้มแข็ง มีอุดมการณ์ เกิดทุนสถาบันพระมหากษัตริย์ ศรัทธาเชื่อมั่นกองทัพ พร้อมให้การสนับสนุน และเข้ามามีส่วนร่วมในการปฏิรูปประเทศของ คสช. และรัฐบาลตลอดจนการช่วยเหลือประชาชนด้วยจิตอาสาอย่างแท้จริง”

๒. รด.จิตอาสา คือ ใคร?

คือ นศท. ชั้นปีที่ ๑-๕ ชายและหญิงที่มีความสมัครใจ (เขียนใบสมัครโดยมีผู้ปกครอง ลงนามรับรอง) เป็น รด.จิตอาสาและจัดตั้งเป็นองค์กร (หมู่ หมวด กองร้อย) โดยมีสัสดีเขต/อำเภอ เก็บหลักฐานใบสมัครไว้และจัดทำบัญชี รด.จิตอาสา

ในพื้นที่เขต/อำเภอ ส่งให้สัสดีจังหวัด และ มทบ. (ศฝ./นฝ.นศท.มทบ.) รวบรวมส่งให้ นรค. ต้องสมัครใจจริง ๆ ไม่มีการบังคับ ต้องการคุณภาพมากกว่าปริมาณ

๓. รด.จิตอาสา ทำอะไร?

อาสาเข้ามาทำหน้าที่เพื่อชาติ เพื่อสังคม เพื่อประชาชน โดยมีกรอบการปฏิบัติงาน ๕ ประการ คือ (ทั้งนี้ ต้องมีการอบรม เพิ่มพูนความรู้ สร้างความเข้าใจให้ รด.จิตอาสา ก่อนการปฏิบัติงาน)

- งานเทิดทูนสถาบันพระมหากษัตริย์ และปกป้องการล่วงละเมิดสถาบันฯ
- งานช่วยเหลือสังคมตามขีดความสามารถในโอกาสเหมาะสม
- งานบรรเทาสาธารณภัยตามบทบาทและขอบเขตที่ได้รับการฝึกอบรมตามหลักสูตรฯ
- งานสร้างการรับรู้

- Roadmap ของ คสช. : โดยการเผยแพร่รณรงค์สร้างความเข้าใจ

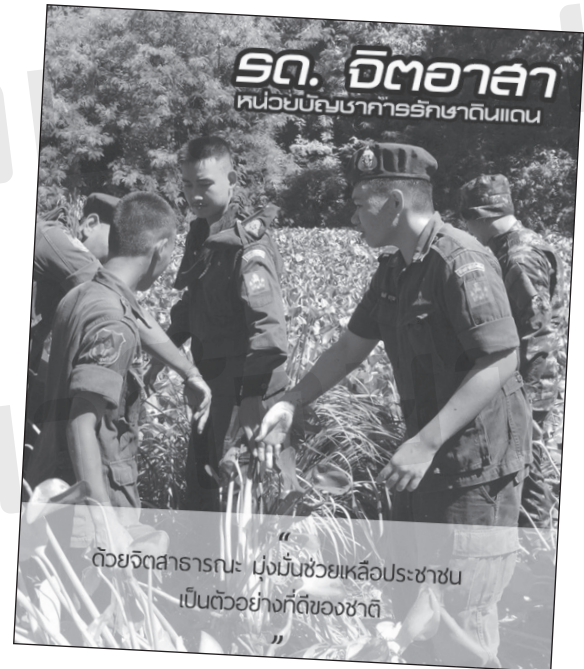
- ผลงานสำคัญของรัฐบาล : เป็นสื่อกลางสร้างความเข้าใจ ตามข้อเท็จจริง หรือชุดความคิดที่ต้องการสื่อสารให้ประชาชนเข้าใจ และให้ความร่วมมือรัฐบาล

- ร่างรัฐธรรมนูญ : เผยแพร่รณรงค์ความเข้าใจกระบวนการร่างรัฐธรรมนูญ สรุปเนื้อหาสำคัญ (เมื่อร่างเสร็จ) และการออกเสียงประชามติตาม Roadmap การร่างรัฐธรรมนูญ

- งานสร้างความปรองดองสมานฉันท์ โดยร่วมกับ สป.กร. ของทหาร, ศปป., ศูนย์ดำรงธรรม หรือการร่วมงานมวลชนสัมพันธ์ต่าง ๆ

๔. สถานที่ปฏิบัติงานของ รด.จิตอาสา

ในพื้นที่เขต/อำเภอ ที่ รด.จิตอาสาสังกัดอยู่ โดยพื้นที่ที่ลงปฏิบัติงานอาจเป็นหมู่บ้าน ชุมชน วัด โรงเรียน ตลาด สถานที่ราชการ สถานีขนส่ง ฯลฯ

ตามภารกิจและความมุ่งหมายของการปฏิบัติงาน

๕. รด.จิตอาสา ติดต่อดี ควบคุมได้ ใช้งานได้

- **ติดต่อดี** : เมื่อสมัครเป็น รด.จิตอาสาแล้ว จะจัดตั้งผู้นำ รด.จิตอาสา (หน.หมู่, หน.มว., หน.กองร้อย) ซึ่งผู้นำจะจัดตั้งข่ายการติดต่อสื่อสารกันโดยโทรศัพท์ ตั้งกลุ่ม Line/Facebook เพื่อใช้สื่อสารกันในกลุ่ม และติดต่อกับครูฝึกหรือ บก.ควบคุม

- **ควบคุมได้** : กำหนดให้มีการควบคุม ด้วยการจัดทำบัญชีคุม จนถึงระดับต่าง ๆ เช่น

- บก.ควบคุม รด.จิตอาสา เขต/อำเภอ (โดยสัสดี เขต/อำเภอ)

- บก.ควบคุม รด.จิตอาสา จังหวัด (โดยสัสดีจังหวัด)

- บก.ควบคุม รด.จิตอาสา มทบ. (โดยศฝ./นฝ.นศท.มทบ.)

- ศูนย์ควบคุม รด.จิตอาสา ทบ. (นรค.)

- **ใช้งานได้** : ใช้งาน รด.จิตอาสา ตามกรอบงาน ๕ ประการ ในข้อ ๓ ผู้ใช้งาน รด.จิตอาสา

ได้แก่ ผกท., สัสดีเขต/อำเภอ/จังหวัด, ศฝ./นฝ.นศท. มทบ., หน่วยทหารที่รับผิดชอบพื้นที่, อำเภอ/จังหวัด โดยการประสานงานกับสัสดี, ศปป., ศูนย์ปรองดอง และ กกต. (โดยการประสานความร่วมมือ)

๖. สิทธิประโยชน์ของ รต.จิตอาสา

๖.๑ สิทธิประโยชน์ด้านเวลาเรียน : ให้ รต.จิตอาสาที่มีสิทธิได้ประโยชน์ด้านเวลาเรียนจากการทำกิจกรรม โดยให้สามารถคิดเวลาที่ทำกิจกรรมเป็นเวลาเรียนได้ ทั้งนี้ ศสร., ศฝ./นฝ.นศท.มทบ., สัสดีเขต/อำเภอ และสถานศึกษาวิชาทหาร เป็นผู้บันทึกเวลาทำกิจกรรมของ รต.จิตอาสา

๖.๒ สิทธิประโยชน์ด้านการแต่งกายและประดับเครื่องหมาย

๖.๒.๑ มีสิทธิประดับเครื่องหมาย “รต.จิตอาสา” ที่แขนเสื้อด้านซ้ายของเครื่องแบบฝึกได้ เครื่องหมาย “รักษาดียิ่งชีพ”

๖.๒.๒ มีสิทธิสวมใส่เสื้อยืดคอกกลมแขนยาวประดับตราเครื่องหมาย รต.จิตอาสาในการปฏิบัติงานที่เหมาะสม เช่น การช่วยเหลือสังคม การบรรเทาสาธารณภัย เป็นต้น

๖.๓ สิทธิประโยชน์ด้านการเชิดชูเกียรติ รต.จิตอาสา ที่ปฏิบัติงานโดยไม่ขอรับสิทธิประโยชน์ด้านเวลาเรียน ให้ ศสร., ศฝ./นฝ.นศท.มทบ. พิจารณาตามความเหมาะสม

บทสรุป

ในห้วงสามเดือนแรกของงาน “รต.จิตอาสา” (ต.ค.-ธ.ค. ๕๘) ซึ่งถือกำเนิดจากนโยบายของ ผบ.ทบ. ที่ต้องการให้ นศท. มีโอกาสสร้างสรรค์ประโยชน์เพื่อชาติและประชาชน นำมาซึ่งการเสริมสร้างมี นศท. ยื่นเอกสารขอร่วมเป็น “รต.จิตอาสา” ด้วยความสมัครใจ และได้รับการลงนามยินยอมจากผู้ปกครอง จำนวน ๘๓,๕๐๒ นาย ซึ่งพวกเขาสามารถร่วมงานและลงพื้นที่ทำกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกับประชาชนได้กว่า ๕๑๘,๗๒๓ คนทั่วประเทศ

ปัจจุบันมี จำนวน รด.จิตอาสาทั้งสิ้น ๑๒๙,๗๕๖ นาย (จัดได้ ๑๒,๗๘๗ หมู่ จาก ๙๑๖ อำเภอทั่วประเทศ) การเพิ่มจำนวนของ “รด.จิตอาสา” แสดงให้เห็นว่าเยาวชนรุ่นใหม่ได้มีการพัฒนาจิตสำนึกสาธารณะ เรียนรู้ถึงการเสียสละประโยชน์ส่วนตัว เพื่อผลประโยชน์ของชาติอย่างเต็มใจ และกิจกรรมนี้ถือเป็นโอกาสที่ “รด.จิตอาสา” จะได้แสดงพลังอันบริสุทธิ์ในการมีส่วนร่วมขับเคลื่อนงานสร้างชาติให้ประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย

นรด. จะเดินหน้าเสริมสร้าง รด.จิตอาสา ให้เข้มแข็งเป็นองค์กรมวลชนของกองทัพ และร่วมขับเคลื่อนประเทศไทยไปสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืนต่อไป

เครื่องหมาย รด.จิตอาสา : ขนาด ๕ x ๕ ซม. ประดับที่แขนเสื้อด้านซ้ายของเครื่องแบบฝึก ได้เครื่องหมาย “รักชาติยิ่งชีพ”

ความหมาย : รด.จิตอาสา คือ นศท.ทั้ง ๕ ชั้นปี ที่อาสาเข้ามาทำงานเพื่อส่วนรวมด้วยหัวใจ ภายใต้กรอบงาน ๕ ประการ

แบบเสื้อยืดคอกลมแขนยาว “รด. จิตอาสา”

Front

Back

เสนาศึกษา

ไฟรักไฟสงคราม

บัญชา ชวาลศิลป์

สงครามครั้งที่ ๑ : ความพยายาม

- (ต่อจากเล่มที่แล้ว) -

บทที่ ๖

กองทหารติด...ดาบ !!!

กันยายน ๒๕๑๙

หลังจากคร่ำเคร่งกับการศึกษาในโรงเรียน เสนาธิการทหารบกตลอดระยะเวลาอันยาวนาน ๑ ปีเต็ม ที่ผ่านมา ในที่สุดผ่านภพและเพื่อนนายทหารนักเรียนโรงเรียนเสนาธิการทหารบกก็จบการศึกษา เป็นที่เรียบร้อยแต่ยังไม่ถูกส่งตัวกลับไปรับราชการ ตามหน่วยทหารระดับต่าง ๆ ทั่วประเทศเพราะยัง ต้องมีการดำเนินการตามขั้นตอนงานธุรการอีก หลายอย่าง โดยเฉพาะการเลือกหน่วยที่จะไปรับ ราชการ มาถึงวันนี้ นายทหารเหล่านี้ก็บรรลุความ ใฝ่ฝันแห่งชีวิตทหารไปอีกก้าวหนึ่ง สำหรับพวกเขา แล้ว การได้ผ่านการศึกจากโรงเรียนเสนาธิการ ทหารบกคือความก้าวหน้าครั้งสำคัญของชีวิต ราชการ แต่มันมิได้มีความหมายอยู่เพียงแค่นั้น เพราะที่สำคัญมากไปกว่านั้นก็คือการที่จะต้อง มี ความรับผิดชอบมากขึ้นเพื่อแบกรับภารกิจสำคัญ ของประเทศชาติเพื่อทดแทนบุญคุณแผ่นดิน โดยเฉพาะแผ่นดินที่กำลังลุกเป็นไฟจากเหนือจรดใต้ ตะวันออกจรดตะวันตกเช่นนี้

“ยินดีอีกครึ่งนะคะ ท่านเสธ.ชายชาญ ท่าน เสธ.ผ่านภพ” นับดาวกล่าวกับชายหนุ่มทั้งสองซึ่งนั่ง ร่วมรับประทานอาหารเย็นมือพิเศษบนระเบียงบ้าน น้อยริมหน้าต่างด้วยท่วงทำนองหยอกเย้า

“ขอบคุณครับ” ผ่านภพตอบรับอย่างสุภาพ “และที่ต้องขอบคุณมากไปกว่านั้นก็คือความกรุณา ของน้องดาว เพราะถ้าไม่ได้น้องดาวช่วยดูแลส่งข้าว ส่งน้ำแล้ว เราอาจไม่มีวันนี้ได้ จริงไหม” หันไปถาม เพื่อน ชายชาญพยักหน้า ยกแก้วเครื่องดื่มตรงหน้า ขึ้นสูงเป็นการตอบรับพร้อมกล่าวเสริม “แล้วยังมือ เย็นพิเศษฉลองเรียนจบนี่อีก” นับดาวยิ้มรับคำชม ด้วยความยินดี

“สำหรับเราแล้ว ต้องขอบคุณเพื่อนกับน้อง ดาวอีกต่างหากเป็นพิเศษโดยเฉพาะบ้านริมหน้าต่าง นี้และทุกสิ่งทุกอย่าง” กล่าวอย่างสำนึกบุญคุณ ชายชาญกับนับดาวรีบชิงปฏิเสธไม่ยอมรับว่าเป็น เรื่องใหญ่โตอะไร

“แล้วจะเดินทางไปปักซีได้กันเมื่อไหร่คะนี่... ทราบกำหนดวันที่แน่นอนหรือยัง” นับดาวเปลี่ยน หัวข้อสนทนา

“ประมาณกลางเดือนหน้านั้นแหละครับ ยัง มีเรื่องการเลือกที่อยู่กับขั้นตอนการส่งตัวไปหน่วย อีกนิดหน่อย” ผ่านภพตอบพร้อมสังเกตเห็นแววบาง

อย่างในดวงตางดงามคุณนั้น

“น้องดาวคงเหงาแย่เลยนะครับ...” ผ่านภพ
เอ่ยวาจาปลอบโยนจากแววตาที่จับความรู้สึกได้
หญิงสาวพยักหน้ารับ ดวงตากลมโตคุณนั้นยิ่งสะท้อน
ความรู้สึกชัดเจน

“คะ...” ยกแก้วน้ำส้มตรงหน้าขึ้นจิบแล้ว
กล่าวต่อ “ตั้งแต่จบเป็นนายทหารกันแล้ว ก็มีช่วงนี้
เท่านั้นคะที่ได้เห็นกันพร้อมหน้าพร้อมตาทำให้ไม่
เจียบเหงา แล้วไม่ต้องห่วงจากการที่พี่ ๆ ต้องไป
เสี่ยงอันตรายกันอยู่ในสนามรบเหมือนตอนนั้นด้วย

“พี่พบกับพี่ชาญคงไม่เหงาเท่าไรเพราะจะ
เลือกไปอยู่บ่กษัตริย์ด้วยกัน แต่ดาวชี้คะคงเหงา
แย่...” น้ำเสียงวอนว่าเศร้าสร้อย

“ไม่เป็นไรครับ จะหมั่นเขียนจดหมายมาถึง
เข้ากรุงเทพฯ เมื่อไหร่ต้องมาเยี่ยมน้องดาวแน่นอน
ใช้ไหมชาญ หรือถ้าพี่ขึ้นมาไม่ได้ก็ชวนน้องดาวไป
เที่ยวบ่กษัตริย์บ้างก็ยังได้” เขาหันไปขอคำยืนยันจาก
เพื่อนรัก

“แล้วพี่พบกับพี่ชาญจะได้พบกันบ่อยไหม
คะ”

“ก็คงไม่บ่อยนักหรอกครับ กองบัญชาการ
กองทัพภาคที่ ๔ ที่พี่เลือกไปทำงานนั้นอยู่ที่
นครศรีธรรมราช ส่วนกองพันทหารราบของชาญอยู่ที่
หาดใหญ่และมีแผนที่จะย้ายไปเข้าที่ตั้งถาวรที่
พัทลุงก็ห่างกันอยู่ดีคนละจังหวัดเลยครับ แต่คงได้
พบกันบ้าง”

ชายชาญยกนาฬิกาข้อมือขึ้นดูเวลาแล้วหัน
มากล่าวกับเพื่อนรักและน้องสาว

“พี่ต้องขอตัวก่อนนะ นัดกับสาว ๆ ไว้ เขาจะ
เลี้ยงฉลองให้ ชวนภพไปด้วยก็ไม่ต้องไป ไม่รู้ว่าติด
นัดหัวใจกับใคร...น้องดาวรู้หรือเปล่า” ทำเสียงล้อ
เลียน นับดาวหน้าแดงส่งค้อนให้วงหนึ่งพร้อมส่ง
เสียงอุบอิบในลำคอ

“เปลี่ยนที่นั่งไปเก้าอี้ริมหน้าต่างไหมครับ อากาศ
กำลังเย็นสบาย พระจันทร์เต็มดวงเสียด้วย” ชาย

หนุ่มกล่าวชวนเมื่ออยู่กับเธอเพียงลำพัง หญิงสาว
รับคำเชิญอย่างเต็มใจ ทั้งคู่เดินลงจากตัวบ้าน ผ่าน
ภพยื่นมือให้นับดาวจับไว้ระหว่างก้าวเดินลงตามขั้น
บันได

เมื่อก้าวลงจากบันไดขั้นสุดท้าย ผ่านภพก็
คลายมือออกอย่างสุภาพแต่นับดาวกลับไม่ยอม
ปล่อย ชายหนุ่มจึงกุมมือของหญิงสาวไว้เช่นนั้น
แล้วพาเดินตรงไปยังม้านั่งสำหรับ ๒ คน ที่วางหัน
หน้าออกไปแม่น้ำเจ้าพระยาเบื้องหน้า

พระจันทร์เต็มดวงทอแสงกระจ่าง ส่อง
ประกายสะท้อนพลิวโอบนระลอกคลื่นเหนือผิวน้ำ
แสงไฟแวบแวมจากบ้านเรือนปรากฏเป็นฉากหลัง

ไม่มีคำพูดใด ๆ จากชายหนุ่มและหญิงสาว
คล้ายเกรงจะรบกวนทำลายบรรยากาศงดงามนุ่ม
นวลรอบกาย และราวต้องมนต์สะกด สองหนุ่มสาว
เคลื่อนกายเข้าอึ้งแอบชิดกันโดยไม่รู้ตัว มือทั้งคู่ยัง
คงเกาะกุม

บทเพลงแสนหวานจากเครื่องรับวิทยุที่วางไว้
บนระเบียงบ้านกล่อมบรรยากาศให้หวานซึ่งยิ่งขึ้น
ไปอีก นับดาวปล่อยตัวปล่อยใจล่องลอยไปกับความ
สุขรอบกาย วันนั้นเธอไม่มีความกังวลสงสัยใด ๆ ต่อ
ความรู้สึกที่มีต่อชายหนุ่มอีกแล้ว ชายหนุ่มซึ่งเธอ
ยินดีมอบหัวใจให้จนหมดสิ้น แม้จะยังไม่มีคำบอก
รักใด ๆ ออกมาจากปากของเขาแม้สักครั้งเดียว
ก็ตาม

นับดาวลืมนั่งทุกสิ่งทุกอย่าง ลืมความห่าง
ไกลระหว่างกันที่กำลังจะมาถึง ลืมแม้กระทั่งความ
ห่วงใยที่มีให้เขาเสมอมา นับดาวหลับตาพริ้มเอน
ใบหน้าซบลงบนไหล่กว้างอันแสนอบอุ่นของชาย
หนุ่มโดยไม่รู้ตัว

ผ่านภพซึ่งตอกอยู่ในสภาพที่ไม่แตกต่างกัน
เอนศีรษะตอบรับสัมผัสที่รักจากหญิงสาวจนได้
กลิ่นหอมจรุงจากเส้นผมอ่อนนุ่มราวแพรไหมของ
เธอ เขาสามารถรับรู้ได้อย่างชัดเจนถึงความรู้สึกของ
นับดาว รับรู้มานานแล้ว หลายครั้งที่อยากเอ่ยปาก

ตอบสนองความรู้สึกนี้ แต่เหมือนกับมีอะไรบางอย่างที่อธิบายไม่ได้ อยู่ในใจ ผ่านโลกผ่านชีวิตมาจนบัดนี้ นับดาวคือหญิงสาวเพียงหนึ่งเดียวที่เข้าใจความรู้สึกสนทนมนต์ด้วย กระนั้นก็ยังไม่มีความรู้สึกถึงตัวเพียงพอที่จะบอกรัก มันเหมือนมีมานาง ๆ ที่มองไม่เห็นสัมผัสไม่ได้ แต่แข็งแรงแจนไม่อาจก้าวล่วงมาทันกลางไว้ระหว่างเขากับนับดาว ความรู้สึกที่ว่านี้ แม้จะพยายามค้นหามานานแรมปีตั้งแต่จับความรู้สึกพิเศษนี้ได้ แต่ก็ยังค้นไม่พบและอธิบายไม่ได้จริง ๆ

โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในช่วงเวลาที่ได้มาใกล้ชิดกันในรอบปีที่ผ่านมานี้...

แล้วช่วงขณะหนึ่งแม้กายจะแนบชิดนับดาวผ่านภพก็คิดถึงศศิประภา

กลิ่นหอมเย็นเศร้าของกลิ่นทมละเคล้ามาทับสายลมอ่อน...

๑๑ ตุลาคม ๒๕๗๖

เมื่อสามารถควบคุมสถานการณ์ในจังหวัดนครราชสีมาไว้ได้อย่างเบ็ดเสร็จแล้ว กองกำลังทหารหัวเมืองภายใต้การควบคุมของพระวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าบวรเดชก็เริ่มเคลื่อนพลออกจากราชธานีมามุ่งสู่ตอนเมืองเมื่อเวลาประมาณ ๑๗.๓๐ น. กำลังทหารจากนครราชสีมาประกอบด้วยกองพันทหารราบที่ ๑๕ กองพันทหารราบที่ ๑๖ กองพันทหารปืนใหญ่ที่ ๕ และกองพันทหารปืนใหญ่ที่ ๖

ธงเจิมเดินทางไปกับกองพันทหารปืนใหญ่ที่ ๕ ขณะที่ประยูรเพื่อนรักแยกเดินทางไปกับกองพันทหารปืนใหญ่ที่ ๖

สถานีรถไฟจิระ เย็นนั้นคลาดล่าไปด้วยครอบครัวและญาติมิตรรวมทั้งชาวนครราชสีมาที่พร้อมใจกันมาส่งเหล่าทหารแห่งคณะภูบ้านเมืองบัดนี้เป็นที่รับทราบกันอย่างทั่วถึงและชัดเจนแล้วว่าทหารหาญเหล่านี้กำลังจะเดินทางไปไหนและเพื่อภารกิจอะไร เสียงร่ำลาสั่งเสียดังระงมไปทั่วชาน

ชานาที่ดูแคบไปถนัดใจ คละเคล้าเสียงร่ำไห้จากสตรีและเด็กน้อยที่ไม่เข้าใจทำไมพ่อดังจากไป

แล้ววันที่แห่งการลาจากก็มาถึง ขบวนรถไฟเริ่มขยับเคลื่อน ไอน้ำร้อนพวยพุ่งจากปล่องระบายเหนือรถจักรราวลมหายใจของสัตว์ร้ายกระหายเลือดที่ถูกปลดปล่อยจากพันธนาการแห่งไซตรอนเสียงล้อเหล็กที่บดลงบนรางกรีดลึกเข้าไปในหัวใจ ทั้งของฝ่ายทหารที่ลาจากและทั้งของฝ่ายญาติมิตร ลูกเมียที่มาส่ง หัวรถจักรส่งเสียงหวูดยาวแหบโหยแทนเสียงอำลาครั้งสุดท้ายจากเหล่าทหาร

จากมุมหนึ่งของสถานีซึ่งปราศจากสายตาของผู้คน ศศิประภาเฝ้ามองขบวนรถไฟจนลับไปจากสายตา...

เช้า ๖ ตุลาคม ๒๕๑๙

มีเสียงปี่ดังขึ้น ๒-๓ นัด นอกราชวิทยาลัยธรรมศาสตร์ โฆษกบนเวทีสั่งให้ผู้ชุมนุมหมอบลง...

ผ่านภพซึ่งยังคงพักอยู่ที่บ้านริมน้ำในกรุงเทพฯ รอคำสั่งไปรับราชการที่นครศรีธรรมราชเฝ้าติดตามสถานการณ์ทุกระยะจากสื่อทุกแขนงด้วยความสนใจ แม้จะยังไม่มีหน้าที่ใด ๆ ในทางราชการเกี่ยวข้องก็ตาม...

๑๑ ตุลาคม ๒๕๗๖

รัฐบาลตอบปฏิเสธทุกข้อเรียกร้องจากฝ่ายภูบ้านเมือง...

จันทร์เสี้ยวแขวนตัวอยู่เหนือท้องฟ้าแสงแสดหม่นเศร้า ทิวทองทุ่งริมทางรถไฟมีมิติปราศจากแสงไฟจากบ้านเรือนของผู้คนซึ่งกำลังหวาดวิตกกับเรื่องราวรอบตัว ธงเจิมนั่งเสียบอยู่ข้างปืนใหญ่บนรถโบกี้ข้างต่ำ ข้าราชการความคืบหน้าของสถานการณ์ที่ได้รับแจ้งถึงบัดนี้ แน่ชัดแล้วว่าไม่มีทางเลือกอื่นนอกจากการสู้รบ...

ยกนุหรีในมือขึ้นอัดคว้นเข้าปอดเต็มทีจนแสงไฟที่ปลายนุหรีแดงวาบ

ช่วงขณะหนึ่ง เขาคิดถึงหญิงคนรักขึ้นมาจับใจ...

บทที่ ๗

ฆ่ามัน ฆ่ามัน ฆ่ามัน

๑๕ ตุลาคม ๒๕๗๖

อรุณ บุนนาค สารวัตรรถจักรภาคอีสานเร่งความดันไอน้ำในหม้อน้ำพาฮาโนแมคคูซีฟวิงตะบิงไปข้างหน้าด้วยความเร็วที่สูงขึ้นตามลำดับ สายตาจับจ้องไปข้างหน้าแทบไม่กะพริบผ่านรถโบกี้ ๒ คันที่พุ่งไวด้านหน้า ยิ่งความเร็วมากเท่าไร แรงปะทะกับสิ่งกีดขวางก็รุนแรงมากขึ้นเท่านั้น และนั่นย่อมหมายถึงความสำเร็จในภารกิจที่ได้รับมอบคือสร้างความเสียหายให้กับศัตรูให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ถึงตอนนี้แม้จะไม่ใช้ทหาร แต่อรุณก็ตระหนักดีถึงผลของการสู้รบว่า บัดนี้ฝ่ายหัวเมืองไม่มีทางจะเอาชนะฝ่ายพระนครได้อีกแล้ว อย่างมากที่จะทำได้ก็เพียงประวิงเวลาการรุกรานของฝ่ายพระนครไว้ให้มากที่สุด เพื่อที่ฝ่ายหัวเมืองจะได้มีเวลาสำหรับการระดมพลไปสู่ที่มั่นซึ่งสถานการณ์อาจจะดีขึ้น

ชั่วขณะหนึ่งของความคิด อรุณนึกไปถึงภรรยาและลูก เกิดความหวังขึ้นขึ้นมาจับใจ อนาคตของพวกเขาจะเป็นอย่างไรหากเขามีสันต้องเป็นไปในภารกิจที่แทบมองไม่เห็นทางรอดครั้งนี้ เขาเหลือบมองไปข้างเส้นทางรถไฟ แวบหนึ่งเขาคิดอยากปล่อยมือจากคันบังคับแล้วพุ่งตัวลงสู่พื้นที่น้ำท่วมข้างทางรถไฟ ด้วยความเร็วขนาดนี้ที่ยังไม่สูงสุด โอกาสรอดชีวิตยังมีอยู่ ว่ากันอย่างไรถึงที่สุดแล้ว สงครามครั้งนี้เกี่ยวอะไรกับเขาด้วย เขาไม่ใช่ทหารที่จะมีสิทธิอย่างสมบูรณ์ในการรับบำเหน็จตอบแทนหากการปฏิบัติสำเร็จลง เจ้าหน้าที่กรมรถไฟพลวงอย่างพวกเขาก็คงยืนอยู่ท้ายแถวหรือถ้าแย่ไปกว่านั้น อาจไม่มีสิทธิร่วมแถวฉลองชัยชนะด้วยซ้ำไปเพราะเป็นเพียงคนรถไฟ เรื่องราวเบื้องต้นเป็นอย่างไร ใครวางแผน ใครได้ใครเสียเขาก็มิได้มีส่วนร่วมและรับรู้

อย่างไรไม่รู้ตัว มือของอรุณค่อย ๆ คลายจากคันบังคับแล้วเลื่อนตัวออกจากหน้าแผงควบคุม

อรุณเลื่อนตัวเข้าไปใกล้ประตูที่เปิดโล่งออกสู่ภายนอก สีเขียวเข้มของต้นข้าวในนากว้างสุดลูกหูลูกตาคลายกวักรมือเชิญชวน มาเกิด...นี่ไม่ใช่สงครามของเรา

แต่พอไอบหน้าเผลอพ้นขอบประตูออกมาเท่านั้น กระแสลมที่หวัรรถจักรวิ่งสวนก็พัดปะทะไอบหน้าจนรู้สึกเจ็บแปลบราวถูกตีแทงด้วยเข็มแหลมนับร้อยนับพันที่มองไม่เห็นจนเขาต้องดึงไอบหน้ากลับเข้ามาในตัวรถ พลันสายตาก็เหลือบเห็นข้อความ 'รถไฟพลวง' ที่ประทับอยู่บนเนื้อแผงควบคุมข้างหน้า ข้อความนี้ทำให้เขาต้องชะงัก

ความคิดโลดแล่นรวดเร็วกว่าความเร็วใด ๆ ในโลก เขานึกถึงเกียรติภูมิของคนรถไฟที่ได้รับพระราชทานนามว่า 'รถไฟพลวง' เป็นข้าในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ภารกิจที่บ้านเมืองเพื่อรักษาไว้ซึ่งพระบรมเดชานุภาพแห่งองค์พระมหากษัตริย์ เจ้ามิได้จำกัดอยู่เพียงทหารเท่านั้น แต่คนอย่างเขาก็ต้องมีส่วนร่วมในภารกิจอันศักดิ์สิทธิ์นี้เช่นเดียวกัน ความคิดของเขาย้อนกลับเข้าไปในอดีตแห่งตระกูล บุนนาค สมเด็จพระเจ้าพระยาบรมมหาศรีสุริยวงศ์ ขุนนางคู่พระทัยรัชกาลที่ ๔ และรัชกาลที่ ๕ ผู้เคยเป็นผู้สำเร็จราชการแผ่นดิน คือต้นสกุลบุนนาคที่เขาภาคภูมิใจและไม่อาจสร้างมลทินแปดเปื้อนเป็นอันขาด

อรุณกัดฟันแน่น เขิดหน้าขึ้นอย่างตระหง่านแล้วเร่งความเร็วของหัวรถจักรฮาโนแมคให้มากขึ้นไปอีก มือขวาตึงสายหวูดลงต่ำสุด ส่งเสียงข่มขวัญศัตรูก้องไปทั่วท้องทุ่ง

ฮาโนแมคซึ่งมีรถโบกี้พุ่งอยู่ด้านหน้าวิ่งผ่านสถานีรถไฟหลักสี่พุ่งตรงไปยังสถานีรถไฟบางเขนที่กำลังฝ่ายพระนครซึ่งครองความได้เปรียบในการรบอย่างสมบูรณ์กำลังล้มเลียงทหารและอาวุธหนักขึ้นขบวนรถไฟเพื่อรุกไล่บดขยี้กำลังฝ่ายหัวเมืองซึ่งกำลังระดมพลกลับไปสู่กองบัญชาการที่ดอนเมือง

อรุณ บุนนาค เร่งความเร็วยิ่งขึ้นไปอีก จนกระทั่งมองเห็นการเคลื่อนไหวของทหารฝ่ายพระนครอย่างชัดเจน ยิ่งใกล้เข้าไปยิ่งเห็นความ

ไกลาหลเบื้องหน้าเมื่อจู่ ๆ ก็ปรากฏขบวนรถไฟวิ่งตรงเข้ามาด้วยความเร็วที่สูงขึ้นตามลำดับและไม่มีท่าทีที่จะชะลอลงเลย อรุณเริ่มสำรวจพื้นดินข้างทางรถไฟซึ่งยังคงเจิ่งนองด้วยน้ำและต้นไม้ใบหญ้าซึ่งจะต้องทำหน้าที่แทนบေးให้เขาในอีกไม่กี่อึดใจข้างหน้า สายตาสลับมองไปที่เป้าหมายขบวนรถของศัตรูที่ใกล้เข้าไปทุกขณะ

บันดลั่นนั่นเอง เขาก็แลเห็นประกายไฟสีส้มแวบพร้อมควันดำที่พุ่งขึ้นจากขบวนรถที่จอดอยู่เบื้องหน้า และแทบจะเวลาเดียวกันนั้นเขาก็รู้สึกได้ถึงแรงสั่นสะเทือนที่ทำให้ฮาโนแมคสะท้านไปทั้งคัน กระนั้นมือของเขาก็ยังไม่หลุดจากคันบังคับความเร็ว

ปืนใหญ่ทั้ง ๔ กระบอกของฝ่ายพระนครที่ตั้งอยู่บนรถโบกี้ข้างต่ำซึ่งอยู่ในสภาพเตรียมพร้อมปลดปล่อยกระสุนออกมาพร้อม ๆ กันด้วยความมุ่งหมายเพื่อหยุดขบวนรถที่วิ่งเข้าใส่ให้ได้

ได้ผลตามต้องการ เสียงทหารฝ่ายพระนครร้องโห่โวยให้ร้องจนได้ยินมาถึงอรุณเพราะรถโบกี้ทั้ง ๒ คันที่ฮาโนแมคดันมานั้นกระเด็นตกไปจากรางด้วยแรงระเบิดจากหัวกระสุนและแรงทวิอันเกิดจากความเร็วจึงสวนแต่แล้วเพียงชั่วเสี้ยววินาทีเสียงโห่โวยก็เงียบเป็นปลิดทิ้ง เมื่อหัวรถจักรฮาโนแมคซึ่งมีน้ำหนักและขนาดใหญ่ที่สุดในประเทศไทยยังคงวิ่งตะบึงเข้าหา วงกลมหน้าหม้อน้ำสีดำทะมึนดูราวใบหน้าของปีศาจร้ายกระหายเลือด ตะแกรงหน้าหม้อน้ำเหนือรางรถไฟดูราวเขี้ยวที่แยกแยะเตรียมขย้ำ ควันดำเหนือปล่องราวลมหายใจแห่งความโหดร้าย

อรุณคำนวณระยะเวลาทางที่เหลืออยู่ เหลือบมองเข็มวัดความเร็วที่ผ่านย่านอันตรายสีแดงมานานแล้ว เหลือบมองไปเบื้องหน้าอีกครั้ง ก่อนจะพุ่งตัวออกจากฮาโนแมค...

ปืนใหญ่บนขบวนรถของฝ่ายพระนครทั้ง ๔ กระบอกปลดปล่อยกระสุนเหล็กสูที่หมายหัวรถจักรที่วิ่งตะบึงเข้ามาอีกครั้ง แต่ก็ไม่ไรผล แม้จะมีกระสุนบางนัดเข้าเป้าอย่างจัง แต่เมื่อโดนกับเสื้อหุ้มหม้อน้ำซึ่ง

ทำด้วยเหล็กกล้าก็แทบออกหมด ไม่มีนัดใดเจาะทะลุทะลวงเข้าไปได้เลย ถึงตอนนี้อรุณหนักทุกชนิดก็ปล่อยกระสุนเข้าหาหวังหยุดปีศาจร้ายนี้ให้ได้ เสียงระเบิดจากกระสุนปืนดังแข่งกับเสียงเครื่องจักรกลราวประลองพลังกำลังกันและกันว่าใครจะเหนือกว่า

ฮาโนแมคยังคงวิ่งเข้ามาใกล้ ผู้บังคับขบวนรถไฟของทหารฝ่ายพระนครซึ่งอยู่บนรางเดียวกับฮาโนแมคจึงตัดสินใจสั่งถอยขบวน แต่ล้อยหมุนได้เพียง ๑ หรือ ๒ รอบเท่านั้น ฮาโนแมคก็ปะทะเข้ากับรถโบกี้ข้างต่ำคันแรกที่บรรทุกปืนใหญ่ที่ตอนนี้ไม่สามารถยิงทำลายที่หมายได้อีกแล้ว รถโบกี้ข้างต่ำกระเด็นออกจากรางแล้วตกลงไปในคูข้าง ๆ แต่ความรุนแรงยังไม่จบสิ้น โบกี้ข้างต่ำคันถัดมาที่บรรทุกปืนใหญ่ต่อสู้อากาศยานก็พลิกตกไปจากรางรถไฟและถูกดินครูดติดไปกับฮาโนแมคที่ยังไม่ยอมสิ้นฤทธิ์ง่าย ๆ แต่ความเร็วจะเริ่มช้าลงเมื่อปะทะเข้ากับรถบรรทุกน้ำขนาด ๒๕,๐๐๐ ลิตรที่บรรทุกน้ำไว้เต็ม แต่ก็ยังดันต่อไปจนถึงรถโบกี้ข้างต่ำที่บรรทุกถถึง 'อ้ายแอ๊ด' ซึ่งถึงตอนนี้ฮาโนแมคก็เกือบหมดฤทธิ์แล้ว

ผู้ได้รับเคราะห์มากที่สุดจากฮาโนแมค 'ตอร์ปิโดบก' ครั้งนี้คือบรรดาทหารที่อยู่บนรถโบกี้ข้างต่ำซึ่งไม่มีที่เกาะยึดจึงล้มกลิ้งล้มหายอยู่บนรถ บางคนก็กระเด็นออกมาข้างนอกและได้รับบาดเจ็บระนาว รถโบกี้ข้างต่ำตกวางอีก ๓ คัน รวมระยะทางที่ฮาโนแมคดันขบวนรถเคลื่อนที่ไปนั้นถึงประมาณ ๑๕๐ เมตร ทำให้มีผู้เสียชีวิต ๑๓ คน...

วีรกรรมของอรุณ บุญนาค ครั้งนี้สร้างความเสียหายให้แก่ทหารฝ่ายพระนครเป็นอย่างมาก ทำให้แผนการรุกไล่ต้องล่าช้าไปและเปิดโอกาสให้ทหารฝ่ายหัวเมืองมีเวลามากพอสำหรับการร่นถอยจากดอนเมืองมุ่งสู่ภาคอีสาน โดยมีที่หมายอยู่ที่นครราชสีมาอันเป็นที่มั่นสุดท้ายซึ่งไม่เคยมีการคาดคิดมาก่อน เพราะไม่มีใครนึกถึงความพ่ายแพ้

- (อ่านต่อเล่มหน้า) -

คุณภาพชีวิต...?

ณ ขณะที่ผู้เขียนกำลังเดินทางไปในที่ต่าง ๆ ตามหน่วยทหารทั่วประเทศเพื่อตรวจสอบและประเมินผลคุณภาพชีวิตกำลังพลและครอบครัวและประสิทธิภาพหน่วยทหารกองทัพบกประจำปี ๒๕๖๐ ตั้งแต่ ธ.ค. ๕๙ ถึงวันนี้ ก็มีเรื่องเล่ามากมายที่ยากนำเสนอ แต่โอกาสเอื้ออำนวยน้อยมาก มีส่งต้นฉบับบ้าง ไม่ได้ส่งบ้าง ทั้งที่รับปากท่านบรรณาธิการไว้แล้วว่า จะสต็อกต้นฉบับไว้ล่วงหน้าแต่ก็พลาด... บางทีก็เกริ่นนำไปแล้ว ๒ พรรค พอไปหน่วยใหม่เจอของดีก็ก็เปลี่ยนเรื่องอีก ประเภทพีที่เสียชีวิตน้อง... จนมาถึงวันนี้ ก่อนเดินทางไปตรวจที่จังหวัดกาญจนบุรี ราชบุรี ในหัว ๕-๙ มิ.ย. ๖๐ ก็ตกผลึกว่า เอาเรื่องหลาย ๆ หน่วยที่ไปตรวจประเมินผล มา ยำรวมมิตรดีกว่า จะได้รสชาติที่หลากหลาย ไม่ต้องทานหรือซดทีละถ้วย

คุณภาพชีวิต คิดไปคิดมาก็น่าคิด...คนทั่วไปจะได้ยินกันคุ้นหูว่า เป็นทหารได้อะไรมากกว่าที่คิด...ผู้เขียนไปตรวจหน่วยต่าง ๆ ก็พูดกับกำลังพลผู้รับตรวจจนถึงน้อง ๆ พลทหารว่าคำพูดนี้จริงหรือไม่...ผู้เขียนถามเองตอบเองให้เขาฟังว่า ใช่แล้ว...เป็นทหารได้อะไรมากกว่าที่คุณคิด...แต่ด้วยเหตุที่เราไม่ได้คิด...หรือคิดไม่ได้ (หรือไม่) เลยไม่รู้ว่าจะได้อะไร คำถามต่อมาคือ...ทำไมเราต้องไปตรวจสอบและประเมินผลการพัฒนาคุณภาพชีวิต...? ตอบตรง ๆ คือ เพราะคำสั่งกองทัพบก...คำถามต่อมาคือคุณภาพชีวิตของกำลังพลมันไม่ดีอย่างไร เราถึงต้อง

ไปตรวจสอบและประเมินผล...แสดงว่าไม่ดีหรือว่าดีแล้วแต่ต้องการให้ดียิ่งขึ้นกว่าที่เป็นอยู่...ที่สำคัญเดี๋ยวนี้มีการตั้งหัวข้อไปถึงครอบครัวด้วย...นั่นแสดงว่า...ผู้บังคับบัญชาของกองทัพบก ต้องการเห็นครอบครัวทหารอยู่ดีมีสุขเพื่อเป็นพลังอำนาจเสริมให้พ่อบ้านมีพลังกาย พลังใจทำงานเพื่อชาติ ศาสน์ กษัตริย์ และประชาชนอย่างไม่ต้องกังวลกับหลังบ้าน

เพื่อให้กระชับกับหน้ากระดาษ...ถามว่าไปตรวจฯ แล้วเจออะไร? คำตอบคือ...เจอปัญหา...? ปัญหาที่ว่านั้นเป็นปัญหาที่สร้างทั้งกำลังใจ...และสร้างองค์ความรู้ใหม่ ๆ เกิดขึ้นกับผู้ตรวจเป็นอย่างมาก...ขอยกตัวอย่างของปัญหาที่เป็นการสร้างกำลังใจ คือ ทำอย่างไรกำลังพลและครอบครัวจะอยู่อย่างมีความสุข...คณะกรรมการชุดตรวจแต่ละหัวข้อจะได้รับคำแนะนำจาก ผอ.กตป.จบ. และหัวหน้าคณะชุดตรวจประจำปีนี้ว่า ให้เราสังเกตตั้งแต่เข้าประตูหน่วยทางกายภาพทั่วไป จนถึงการตรวจสอบเอกสาร การสัมภาษณ์กำลังพลและครอบครัว เป็นต้นว่าภาพรวมเป็นอย่างไร? ทุกหน่วยส่วนมากจะเตรียมการรับตรวจตั้งแต่ทางเข้าประตูก็เป็นเรื่องปกติ เพราะแขกมาบ้านก็ต้องให้สวยงาม...ถามว่าความสวยงามทำให้คุณภาพชีวิตดีขึ้นไหม...คำตอบคือเป็นส่วนหนึ่งของชีวิต ใคร ๆ ก็ชอบสวยงามทั้งนั้นไม่ต่างอะไรกับคำว่าเสื้อตัวนี้สวย...สวยเพราะมีองค์ประกอบหลายอย่าง...ผู้เขียนรับผิดชอบหัวข้อ

“คุณธรรม ชุมชนบ้านพักและสิ่งแวดล้อม” แต่มีการตั้งสมมติฐานด้วยกันกับหัวข้ออื่นเวลานั่งรถไปตรวจว่า หน่วยนั้นหน่วยนี้จะสมบูรณ์ เนื่องจากมี 4M พร้อมตามหลักทฤษฎีคือ ๑) คน (Man) ๒) เงิน (Money) ๓) วัสดุ (Material) ๔) วิธีปฏิบัติงาน (Method) แต่ปรากฏว่าไม่ตรง มีการหักเหเป็นอย่างมาก เช่น รพ.ทหารที่เป็นเหล่าแพทย์บางหน่วยปรากฏว่าทำได้ดีเกินความคาดหมาย มีการพัฒนารอบด้านตามหัวข้อการตรวจ แม้จะไม่ทัดเทียมกับหน่วยรบที่มีทุกอย่าง แต่หากเทียบปอนด์ต่อปอนด์แล้วน่ากลัวทีเดียว...คณะกรรมการเองก็เห็นพ้องกันอย่างนั้นแม้จะตรวจคนละหัวข้อ...คุณภาพชีวิตคน...ไม่สามารถวัดได้จากส่วนใดส่วนหนึ่งแล้วตัดสินว่าดี แต่การสัมผัสได้ด้วยอายตนะภายใน ที่ปราศจากคำว่า มโน คือคิดไปเอง...ชุดตรวจของผู้เขียนรับรู้และสัมผัสได้มากที่สุดในขณะที่การนำเสนอและการไปสัมภาษณ์กำลังพลและครอบครัว บางครั้งเห็นในการนำเสนอในห้องประชุมก็พอสรุปได้ว่าคุณภาพชีวิตกำลังพลเป็นอย่างไร...ความสุข ความยิ้มแย้มแจ่มใสในการนำเสนอที่ออกจากข้างใน ความยินดีที่ได้นำเสนอผลงานของหน่วยที่ทำมาอย่างต่อเนื่อง...ไม่ใช่เพิ่งทำมาก่อนชุดตรวจเข้าขณะนำเสนอผู้รับชมรับฟังในห้องประชุมก็ยิ้มแย้มแจ่มใสหัวเราะกัน มีการหยอดคำถามให้กรรมการบ้าง เรียกรอยยิ้มและเสียงหัวเราะได้อย่างธรรมชาติ...บางหน่วยนำเสนอไปลื่นไป ผู้รับตรวจก็หายใจไม่ทั่วท้อง เกรงว่ากรรมการจะตำหนิตีเดียวนั่งตัวสั่น ผู้บังคับหน่วยจะลงทัณฑ์หากผลการตรวจได้คะแนนต่ำ รวมความว่ากดดันตัวเองจนทำอะไรไม่เต็มร้อย ขาดสมาธิ...ทำยังกับว่ากรรมการจะมาจับผิดและตั้งข้อหา... ชุดตรวจเข้าที่ไหนสร้างความเดือดร้อนไปทั่ว...ไม่ได้หลับไม่ได้นอนกัน...ผู้ตรวจก็เห็นบรรยากาศในการรับตรวจคุณภาพชีวิตฯ ที่เรียกติดปากว่า “ตรวจจเร ฯ” ตั้งแต่ร้อยตรีใหม่ ๆ เห็นความทุกข์ยากของกำลังพลในเรื่องนี้เป็นอย่างมาก..

จึงตั้งใจว่าตนเองเป็นกรรมการจะสร้างทัศนคติที่ดีต่อผู้รับตรวจและเมื่อตรวจเสร็จแล้วจะถามผู้รับตรวจว่า...มีอะไรจะแนะนำกรรมการบ้าง...บางคนถอนหายใจเสียงดัง ๆ พร้อมกับพูดว่า...ไม่เป็นอย่างที่คิดเลย...ก็เลยถามว่า...คิดอย่างไร...เขาตอบว่าผมคิดว่าจะมีแต่เรื่องผิด ๆ และกรรมการจะตำหนิเพราะถ้ามีการตำหนิมาก ๆ ผู้บังคับหน่วยจะด่าบ่าเหน็บผม...ก็เลยชี้แจงว่า ผมมาตรวจและประเมินก็จริง...ถ้าผมตำหนิแล้วไม่แนะนำ หน่วยจะพัฒนาและแก้ไขอย่างไรในปีต่อไป...ดังนั้นความตั้งใจคือมาแนะนำหน่วย ถามว่าเอาอะไรมาแนะนำ...ตอบง่าย ๆ คือ เอาของดีของหน่วยนั้นมาให้หน่วยนี้ แล้วเอาความดีของหน่วยนี้ไปให้หน่วยนั้น...ยังไม่เห็นว่าเป็นความผิดของหน่วย มีแต่ขาดความสมบูรณ์ขององค์ประกอบในการทำงาน...ทำให้ผู้รับตรวจยิ้มออกและหายใจเป็นปกติ ที่น่าชื่นใจในการรับตรวจ คือพัฒนาการของหน่วยด้านการขวัญและกำลังใจของกำลังพลดีขึ้นตามลำดับ คำว่าตามลำดับไม่ได้หมายความว่ากำลังพลจะไม่ลำบากหรือรวยมากขึ้น...แต่เห็นวิวัฒนาการของการเลือกผู้นำหน่วยว่า ทบ.ต้องการคนแบบนั้นจริง ๆ และคนแบบนั้นมีอยู่จริงใน ทบ. ไม่ใช่ผู้นำที่อยู่แต่ในความฝันของกำลังพลและครอบครัวว่าเมื่อไหร่จะมา...หรือกำลังพลและครอบครัวคิดว่า เมื่อไหร่จะไป...ผู้เขียนสนทนากับผู้รับตรวจในขณะทานข้าวแบบแลกเปลี่ยนเรียนรู้กันว่า...“เราอยากเป็นผู้บังคับหน่วยที่หาได้ยาก หรือว่าอยากเป็นผู้บังคับหน่วยที่หาได้ง่าย” ถ้าเล่าปีก็จะพูดว่า “ผู้นำไม่ใช่ว่าอยากเดินนำผู้อื่น แต่ควรเป็นผู้อื่นอยากเดินตาม”

กองทัพบกได้ให้แนวทางในการพัฒนาฯ แต่ไม่ได้หมายความว่าทำนอกแนวทางไม่ได้ หลายหน่วยทำได้มากกว่าแนวทางที่ให้ตามหัวข้อการตรวจ...ปัญหาที่พบคือคนตีกรอบความคิดให้ติดอยู่กับตัวหนังสือว่าต้องทำตามนี้ ไม่กล้าที่จะทำนอกเหนือจากนี้ ยกตัวอย่าง ผู้ตรวจเสนอแนวคิดในการ

พัฒนาพื้นที่ว่างเปล่าของหน่วยตามหัวข้อว่า... หน่วยอาจกำหนดโควตาให้กำลังพลปลูกพืชผักสวนครัว... ผลผลิตที่เกิดขึ้นก็นำส่งโรงเลี้ยง น่อง ๆ ทหารเราก็จะได้ทานพืชผักคุณภาพปลอดภัยและราคาถูก หรือให้ทหารปลูกที่กองร้อย ส่งโรงเลี้ยงเองก็ได้ รายได้จัดสรรปันส่วนให้ผู้ดูแล เป็นการสร้างแรงจูงใจและสมประโยชน์ทั้งสองฝ่าย โรงเลี้ยงก็ลดต้นทุนได้ นำผลกำไรมาพัฒนาหน่วย... พอเสนอแนวคิดนี้จบ ผบ.หน่วยท่านหนึ่งแจ้งว่า ทำมา ๒-๓ ปีแล้ว และยังมีโควตาให้แม่บ้านของหน่วยปลูกหลังบ้านรับเข้าโรงเลี้ยงไม่อันเป็นต้น... การสร้างแรงจูงใจนี้เป็นตัวกระตุ้นให้คนอยากทำ เพราะเห็นผล... มีคำถามหนึ่งเกิดขึ้นในขณะที่คุยกับผู้บังคับหน่วยท่านหนึ่งว่า... ตอนแรกก็ร่วมกันส่งเสริมให้แม่บ้านมีอาชีพเสริมเพื่อช่วยลดรายจ่าย เพิ่มรายได้ให้ครอบครัว คำถามคือ “ทำแล้วจะไปจำหน่ายที่ไหน?” แต่หลังจากลงมือและเอาใจใส่อย่างดีจาก ผบ.หน่วยปรากฏว่ามีคำถามเกิดขึ้นมาใหม่ว่า... “**ทำอย่างไรเราถึงจะผลิตสินค้าได้ทันตามออเดอร์**” เกิดอะไรขึ้นจากการลงมือปฏิบัติ เพราะองค์ประกอบของผู้นำหน่วยที่มีวิสัยทัศน์นั่นเอง ในทางพุทธศาสนาได้แสดงหลักธรรมที่ผู้นำควรประพฤติไว้หลายหมวดหนึ่งในนั้นเรียกว่า สปัจริศธรรม แปลให้เข้าใจง่ายคือ ธรรมะของคนดี มีอยู่ ๗ ข้อ ดังนี้

- ๑) รั้งมัญญตา เป็นผู้รู้จักเหตุ หมายถึง ผู้นำควรมีฐานข้อมูลของกำลังพลทางด้านกายภาพไว้ในมือ ว่าแต่ละคนมีปัญหาอะไร
- ๒) อุตถัญญตา เป็นผู้รู้จักผล หมายถึง เล็งเห็นผลที่จะเกิดตามมาเมื่อได้มีแผนงาน โครงการ และกิจกรรมต่าง ๆ ที่จะดำเนินการ
- ๓) อุตตัญญตา เป็นผู้รู้จักตน หมายถึง สถานภาพ ศักยภาพของตน ของหน่วยตน รวมทั้งของกำลังพลในบังคับบัญชาด้วย
- ๔) มัตตัญญตา เป็นผู้รู้จักประมาณ หมายถึง มีแผนงาน โครงการ และกิจกรรมที่อยู่ในขีดความสามารถที่ทำได้ตามนั้น ไม่ใหญ่ตามเขา

๕) กาลัญญตา เป็นผู้รู้จักกาลรู้กาล หมายถึง รู้วัน เวลา และสภาวะการณ์ต่าง ๆ เสมือนว่าเราจะเข้าที่เข้าศึกตอนไหนจะได้เปรียบ

๖) ปริสัญญตา เป็นผู้รู้จักชุมชน หมายถึง บุคคลรอบข้างและผู้ใต้บังคับบัญชาที่มีจุดอ่อนจุดแข็งตรงไหน เรียกภาษาอังกฤษให้ดูดีคือว่ามี Connection กับใครได้บ้าง

๗) ปุคคลัญญตา หรือ ปุคคลปโรจริญญตา เป็นผู้รู้จักบุคคล หมายถึง นิสัยใจคอจริตของคน เพื่อให้ใช้คนได้ถูกคนในการทำงาน เป็นต้น

สรุปแล้ว ตามที่ผู้เขียนได้ยารวมมิตรผลการตรวจคุณภาพชีวิตทุกหน่วยที่ผ่านมา หน่วยต้องใช้น้ำ ๓ ชนิด มาเทรวมกัน เพื่อให้ได้น้ำอมฤตที่สามารถเสกสรรปั้นแต่งสิ่งที่ตั้งงามให้เกิดขึ้นกับหน่วย ส่วนสิ่งอื่น ๆ ที่อยู่รอบมณฑลพิธีก็คือเป็นองค์ประกอบของพิธีให้เกิดความสมบูรณ์มากขึ้น น้ำที่ว่าคือ **น้ำมือ**... หมายถึง ทุกคนมีส่วนร่วมในการพัฒนาหน่วยทั้งสองมือ ใช้มือทั้งสองข้างหยิบยื่นสิ่งของให้แก่กันและกัน คนในหน่วยก็จะได้ของทุกคนแม้จะไม่เหมือนกัน แต่ได้ทุกคน แต่ถ้าทุกคนยื่นมือมาและหยิบขวยต่างคนต่างขอ ต่างคนต่างเอา หน่วยก็จะไม่เหลืออะไร... **น้ำคำ**... ทุกคนในหน่วยให้คำแนะนำปรึกษาหารือกันและกัน เสนอแนวทางพัฒนาร่วมกัน รับฟังคำแนะนำอย่างสร้างสรรค์ ผิดให้อภัย ถูกใจขอบคุณ ก็เป็นบุญของผู้ร่วมชายคา... **น้ำใจ** ไม่เอาวัดเอาเปรียบ หรือไม่คอยสอดส่องหาโอกาสที่จะเป็นผู้ได้เปรียบ รู้จักเสียสละแบ่งปัน ผูกให้เป็นผู้ให้มากกว่าผู้รับ..ไม่ชวนขวยดีนรจนนอกอาการว่าโลกหรือเห็นแก่ตัวจนน่าเกลียด... ทำยสุดและสุดทำยของบรรทัด... ทุกหน่วยมีกำลังพลและครอบครัวที่มีปัญหาให้เราได้แก้ไขแตกต่างกันไป... ทั้งนี้ ผู้บังคับหน่วยเป็นต้นแบบที่ดีที่สุดที่กำลังพลภาคภูมิใจ... เราจะอยู่ให้เขาน้ำตาไหล... หรือจากไปด้วยความคิดถึง... มีตัวเล็กเท่านั้น... เพราะมนุษย์เป็นสัตว์โลกที่เอาใจยากและเข้าใจยากที่สุดเลย... เอวังฯ

มุขของดี มาฝาก

นายนก เต็มขั้น

ฉบับนี้ ขอนำเรื่องเล่าที่เผยแพร่อยู่ในสื่อสังคมบนโลกไซเบอร์ จะเป็นเรื่องจริงหรือนิทานก็ไม่อาจทราบได้ แต่เนื้อหาน่าสนใจ สะท้อนภาพสังคมทุกวันนี้และให้แง่คิดที่ดี จึงนำมาฝากสมาชิกเชิญรับของฝากได้ ณ บัดนี้

ลุงข้างบ้าน

เราย้ายมาอยู่ที่นี่ได้หลายปี เพื่อนบ้านก็ดีมีน้ำใจ ข้างบ้านรั้วติดกันมีคุณลุงคนหนึ่งเป็นข้าราชการบำนาญ เกษียณมาหลายปีแล้ว ภรรยาเสียชีวิตตั้งแต่เรายังไม่ย้ายเข้ามา ลุง ๆ ทั้ง ๓ คน ต่างก็แต่งงานมีครอบครัวไปอยู่ที่จังหวัดอื่น ๆ กันหมด... ลุงแกก็อยู่บ้านคนเดียวมาเกือบ ๑๐ ปี เราได้รู้จักลุง ก็ได้เห็นในน้ำใจไมตรี เป็นคนใจดี อบอุน น่ารัก... มีโรคประจำตัวตามประสาคนแก่ คือ เบาหวาน ความดัน และเจ็บป่วยเล็ก ๆ น้อย ๆ ไปตามปกติ... ด้วยความที่อยู่บ้านคนเดียว บางครั้งเจ็บป่วยก็ลำบากหน่อย เพราะไม่มีลูกหลานคอยช่วยเหลือ ช่วงเวลาหลายปีที่ผ่านมาเราก็ได้มีโอกาสช่วยเหลือ พาไปหาหมอ พาไปทำธุระต่าง ๆ และถ้าป่วยหนักถึงขั้นต้องนอนโรงพยาบาลก็จะช่วยโทรตามลูก ๆ ของแกให้... ลุง ๆ ก็จะมาเยี่ยมบ้างไม่มาบ้างแล้วแต่โอกาส เรา

รู้ว่าคุณลุงเหงา

บ่อยครั้งที่คุณลุงจะบ่นถึงคุณป้า ซึ่งเราไม่เคยเจอตัวจริง ได้เห็นแต่ในรูป เพราะท่านเสียไปหลายปีแล้ว ก่อนที่เราจะได้ย้ายมาอยู่ที่นี่ช่วงเทศกาลปีใหม่ สงกรานต์ เมื่อบ้านอื่น ๆ เขามีลูก ๆ มาเยี่ยม เราเห็นคุณลุงนั่งเหงาเพียงลำพังเราก็ซื้อของขวัญ ของกิน ของใช้ บางครั้งก็เป็นพวกผลไม้บ้าง เครื่องดื่มบ้าง ไปไหว้ ลุงก็ดีใจ ให้ศีลให้พรกันยกใหญ่... แล้วก็บ่น รำพึงรำพันถึงลูก ๆ ... น้ำตาไหล นั่งมองแต่ประตูหน้าบ้านรอว่าเมื่อไหร่จะมีรถของลูก ๆ กลับมาเยี่ยมบ้าง...หลายปีมานี้ คุณลุงก็ได้แต่รอ...เราก็ได้แค่ปลอบว่าลูก ๆ เขาคงติดธุระ วันไหนเขาวางก็คงมาเยี่ยม ไม่ต้องคิดมาก เสียสุขภาพไปเปล่า ๆ

ที่หลังบ้านคุณลุง มีต้นมะม่วงพันธุ์ดีอยู่หลายต้น มีต้นหนึ่งที่ลูกโต หวานอร่อยเป็นพิเศษ เราไปช่วยลุงเก็บเป็นประจำและคุณลุงก็จะแบ่งมาให้ทุกครั้ง ลุงจะคัดลูกสวย ๆ เก็บใส่กล่องดูแลเป็นพิเศษ...เก็บไว้รอลูก ๆ อยากให้ลูกได้กินของดี ๆ หลายครั้งหลายหนเราเห็นคุณลุงรอลูก ๆ จนมะม่วงเน่าเสียไป ไม่รู้กี่หน ต่อที่หน หลายปีมานี้ก็ไม่เคยเห็นลูก ๆ กลับมากินมะม่วงที่พอบ่มไว้แม้แต่ครั้ง

เดียว มีที่แปลงหนึ่งที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์ คุณลุงบอกว่าอยากขาย ให้เราช่วยดำเนินการให้หน่อย เราก็เขียนป้ายไปติด แล้วลงประกาศให้...๕ เดือนเศษ ๆ หลังจากประกาศขาย ในที่สุดก็มีผู้สนใจและก็ขายได้ในที่สุด ในราคา ๑ ล้านบาท ...เมื่อได้เงินมา สิ่งแรกที่คุณลุงพูดถึงคือ...คิดถึงลูก ๆ ถ้ารู้ว่าพ่อขายที่ได้คงดีใจ ลุงบอกว่าจะแบ่งเงินให้ลูกทั้ง ๓ คนเท่า ๆ กัน

วันรุ่งขึ้น ลูกก็มาหาเราแต่เช้า บอกว่าวันนี้ขอแรงหน่อย ช่วยพาลุงไปธนาคารที่ จะไปโอนเงินให้ลูก เราก็พาไป วันนั้นเป็นลูกค้ารายแรกของธนาคาร...คุณลุงโอนเงินให้ลูกคนละ ๓ แสนบาท...เมื่อกลับมา จอดรถส่งลุงหน้าบ้าน...ก่อนลงจากรถ คุณลุงหยิบเงิน ในกระเป่า ๑ แสนบาทยื่นส่งให้ บอกว่า...เอานี้ ลุงให้...เรารีบปฏิเสธ บอกว่า ไม่เป็นไรหรอกครับลุง ไม่ต้องให้ผมลุงเก็บไว้ใช้เถอะให้ลูก ๆ ไปเกือบหมดแล้ว...ลุงบอกว่า เอาไปเถอะลุงได้รับบำนาญทุกเดือน ไม่ได้เดือดร้อนอะไรที่แปลงนี้ที่ขายได้ ก็เพราะเราต้องรับโทรศัพท์และพาคนไปคูที่ หลายเดือนมานี้ไม่รู้ขับรถไป-กลับก็รอบแล้ว และอีกอย่าง ตลอดเวลาที่ผ่านมา ลุงก็ได้แต่รบกวน ไม่เคยได้ให้อะไรตอบแทนบ้างเลยพ่อหนุ่ม ไม่ใช่ลูก ไม่ใช่หลาน แต่ก็ยังอุตส่าห์เสียเวลาเป็นธุระจัดการเรื่องราวให้สารพัด รับไว้เถอะ ลุงอยากให้อจริง ๆ ถ้าไม่รับลุงจะเสียใจนะ...เราก็ไหว้ ขอบคุณครับลุง กลับมานอนคิดไตร่ตรอง รู้สึกไม่สบายใจดี ๆ จึงหยิบเงินไปหาลุงอีกรอบ...แต่ลุงไม่รับคืนและยืนยันว่าตั้งใจจะให้เราจริง ๆ ...อีก ๒ วันถัดมามีรถยนต์มาจอดที่บ้านลุง ลูกสองคน คนเล็กและคนกลางมาเยี่ยม และทวงถามเราถึงเงิน ๑ แสนบาท พุดจาประมาณว่า...เราไปหลอกเอาเงินคนแก่เรารีบเข้าไปในบ้านหยิบเงิน ๑ แสนบาทเดินไปที่บ้านลุง แล้วคืนเงินให้ลุง ลุงปฏิเสธและพยายามอธิบายให้ลูก ๆ ฟัง แต่ทั้งสองคนไม่ยอม เราจึงวางเงินไว้แล้วเดินออกมา ก่อนตะวันตกดิน ได้ยินเสียง

รถขับออกไป...สักพักลูกก็มาหาแล้วว่าสองคนนั้นแบ่งเงินกันคนละ ๕ หมื่นบาทแล้วก็ลากลับไปแล้ว คุณลุงกล่าวคำขอโทษอย่างที่สุด...ลุงน้ำตาไหลบอกว่าเสียใจ ไม่คิดว่าลูก ๆ จะเป็นไปได้ถึงขนาดนี้...ลุงบอกว่าจะเอาเงินบำนาญที่ได้รับทุกเดือนมาทยอยคืนให้จนกว่าจะครบ ๑ แสนบาท...เราบอกว่าไม่เป็นไรหรอกครับลุงไม่ต้องทำอย่างนั้น...

อีก ๓ วัน เกือบ ๆ เที่ยงคืน ลุงมาที่บ้านพร้อมกับลูกชายคนโต “เมื่อ ๓ วันที่แล้ว พ่อโทรฯไปเล่าเรื่องให้ฟัง พี่ก็ไม่สบายใจ...พอดีที่ทำงานส่งไปสัมมนาหลายวันออกมาไม่ได้ พอเสร็จธุระ ก็รีบขับรถมาเลย มาถึงชะดึก...ก็ต้องขอโทษแทนน้อง ๆ สองคนด้วย เสียมารยาทจริง ๆ เดี่ยวต้องคุยกันเป็นเรื่องเป็นราวสักครั้ง อายุก็มากแล้วแต่ก็ไม่รู้จักโตแยจจริง ๆ...เอาอย่างนี้ ขอเลขบัญชีธนาคารให้พี่ได้ไหม เดี่ยวกลับไปที่จะรับโอนเงินมาคืนให้” “ไม่ต้องหรอกครับ ไม่เป็นไร...” เราปฏิเสธไป

วันถัดมาเมื่อลูกชายคนโตกลับไป ลุงเล่าให้ฟังด้วยความดีใจ “เจ้าใหญ่มันบอกว่าวางแผนไว้แล้ว อีก ๕ ปี จะย้ายมาทำงานที่บ้าน จะพาลูกพาเมียมาอยู่ที่นี่” เราสังเกตเห็นแววตาอันสดใสของคุณลุง...บ่งบอกถึงความปิติยินดีอย่างที่สุด...ดีใจด้วยครับลุง ต่อไปลุงจะได้ไม่เหงาแล้ว...

ตั้งแต่วันนั้นจนถึงวันนี้ เกือบ ๔ ปีแล้วสินะ... ที่ลูนับวันรอว่าจะมีลูก ๆ กลับมาอยู่ด้วย เราเห็นปฏิทินที่คุณลุงขีดฆ่าวันแล้ววันเล่า...เดือนแล้วเดือนเล่า...ปีแล้วปีเล่า...และสุดท้าย...ลูน่าจะอดทนรออีกนิด...อีกนิดเดียวเองครับลุง

ในห้องไอซียู เรากับพี่ใหญ่นั่งอยู่คนละข้างเตียงคนไข้...ช่วงเวลาสุดท้ายของชีวิตคุณลุงขยับนิ้วมือ เรากับพี่ใหญ่เอื้อมมือไปจับมือลุง...ดวงตาค่อย ๆ ปิดลงช้า ๆ คุณลุงจากไปด้วยอาการสงบ...

หลังงานศพเสร็จสิ้น...คำคืนนั้น พี่ใหญ่มหาเราที่บ้าน ยื่นถุงกระดาษส่งให้ บอกว่า... “พ่อฝากไว้ให้ พ่อกำชับไว้ตั้งแต่ก่อนตาย ว่าต้องให้เรารับไว้ไม่อย่างนั้นพ่อจะนอนตายตาไม่หลับ” เราแกะถุงเปิดดูข้างในมีซองจดหมายทั้งหมด ๑๐ ซอง จำหน้าว่า...คืนเงินเดือนที่ ๑-๒-๓... ไปจนถึง คืนเงินเดือนที่ ๑๐ ในแต่ละซองข้างในมีธนบัตรใบละ ๑,๐๐๐ บาท สิบใบ...ซองสุดท้ายมีข้อความว่า

ถึง...หลานที่ไม่ใช่สายเลือด แต่ก็เป็หลานที่ดีกับลุงเหลือเกิน...ลุงคืนเงินให้ตามที่เคยสัญญา

ขอบคุณที่ช่วยเหลือ เป็นธุระให้ในทุก ๆ เรื่อง และเป็นเพื่อนคนแก่มาตลอด...ป้ามารอลุงแล้ว...ลุงต้องไปก่อน

อีก ๒ วันถัดมาที่บ้านคุณลุง มีคนเข้ามาทำความสะอาด...เราสังเกตเห็นปฏิทินที่คุณลุงใช้ขีดฆ่าเพื่อนับวันรอลูก ๆ ถูกทิ้งอยู่ในถังขยะหน้าบ้าน เราเดินไปถึงถังขยะหน้าบ้านลุงมองไปที่ประตูมีป้ายประกาศติดไว้ “ขายบ้านด่วน !” เราไปเก็บปฏิทินมาทำความสะอาด...นี่ถึงภาพคนแก่ ที่หยิบดินสอขีดฆ่าตัวเลขบนปฏิทินด้วยอาการมือสั่นเทา ลุง ๆ คงไม่รู้หรือว่าภายใต้ปฏิทินเก่า ๆ ไร้ค่าใบนี้...มันซ่อนความหวังหาอาศัย ซ่อนความเย็บเหงาว่าเหว...ซ่อนความเจ็บปวดรำลึกของคนแก่คนหนึ่งที่ต้องใช้ชีวิตอยู่อย่างโดดเดี่ยวเพียงลำพังมานานกว่า ๑๐ ปี

เราตั้งใจจะเก็บปฏิทินนี้ไว้เพื่อเป็นที่ระลึก...ตลอดไป...

ขอให้บุญกุศล และคุณงามความดี ทั้งหลายทั้งปวง ที่คุณลุงได้ส่งสมมาตลอดชั่วชีวิตจงนำพาดวงวิญญาณอันบริสุทธิ์ของคุณลุง ไปสู่สุคติในดินแดนอันสงบ ร่มเย็น ชั่วฉินิจรันดร....

ขอบคุณบทความดีๆ จาก <http://bit.ly/bookbotkham>

Ref. ; <http://oknation.nationtv.tv/blog/goodlookgoodhealth/2015/10/26/entry-3>

豆腐花

梦凌

凌晨，窗外的风猛烈地作响，冬天终于来了。

我轻轻地打开窗户，看见门外的小巷挑着担子卖豆腐花的身影。

我一愣，住区的小巷什么时候多了这家豆腐花？

大清早起来运动时我闻到了豆腐花的味道。

小巷口，卖豆腐花的女人正忙碌而熟悉地打豆腐花，或加糖，或加姜水，或装杯，或小碗端给顾客，旁边几张可以折叠的小凳，几乎坐满了客人。

我决定去尝尝豆腐花。

来碗豆腐花，不加糖不加姜水。我说。

只见那厚厚的寒衣像粽子般把她包裹，头上蓝白双色的头巾裹着她的脸庞，只露出一双双大眼睛。

热腾腾的豆腐花，原汁原味，熟悉的味道，我一时呆怔着。

女人弯腰端碗的九个手指，是那么的耀眼，我不由心中一颤，倏地揭开了她的头巾。

——她，果真是我的前妻！

那年，沉迷股票的我把房屋地契作为最后抵押。

她操着沙哑的声音：再不改正，你我一刀两断，从此视为陌路人。

话说完毕，她手中的菜刀，狠狠地砍向自己的手指，夺门而去。

母亲呼喊着她的名字随后而去。

改邪归正的我再也找不到她和轻微痴呆症母亲。

你还好吗？我哽咽地问她。

后来，我默默地帮她收拾好担子，跟着她来到了她居住的小区。

“孩子，你回来啦？”一个苍老的声音在耳边响起。

心头一颤，我赶上去扶住老人瘦弱的身躯，说：“妈，我回来了！”

老人眨眼，诧异地望着我：“你谁呀？”

เต้าฮวย

ประพันธ์โดย / เมิ่งหลิง

ยามเช้า เสียงลมนอกหน้าต่างพัดอย่าง
รุนแรง ฤดูหนาวมาถึงแล้ว

ผมผลึกหน้าต่างแบบเบา ๆ และได้เห็นร่าง
ของผู้หอบเต้าฮวยเดินในซอย

น่าประหลาดใจ มีผู้หอบขายเต้าฮวยในซอย
บ้านพักตั้งแต่เมื่อไรละ?

ในช่วงเช้ายามผมออกกำลังก็ได้กลิ่นหอม
ของเต้าฮวยไซยาม

มุมซอย หญิงขายเต้าฮวยกำลังยุ่งกับการตัก
เต้าฮวยอย่างชำนาญ เดี่ยวเติมน้ำตาล เดี่ยวเพิ่มน้ำ
ซิง เดี่ยวตักเต้าฮวยใส่ถ้วยหรือยกเต้าฮวยซามขนาด
เล็กให้กับลูกค้า แก้วที่สามารพพับเก็บได้หลาย ๆ
ตัวนั่งเกือบเต็ม รู้เลยว่าเต้าฮวยเจ้านี้เป็นที่นิยม

ผมตัดสันใจที่จะไปลองชิมเต้าฮวย

“เต้าฮวยซามหนึ่ง ไม่หวานไม่ใส่น้ำซิง” ผม
สั่งกับหล่อน

ผมเห็นเสื้อหนาวอย่างหนาห่อตัวหล่อน
เหมือนปะจ่าง ผ้าพันคอสีฟ้าดอกสีขาวปิดคลุม
ใบหน้าของเธอ เผยให้เห็นเพียงดวงตาคูโต

เต้าฮวยร้อน รสชาติและกลิ่นแบบดั้งเดิม
เต้าฮวยที่คุ้นเคยทำให้ผมสงสัย

ผู้หญิงเก็บซาม นิ้วมือแค่นี้วันนี้มันสะดุดตา
ผมและทำให้ผมตกตะลึง ผมเปิดผ้าคลุมศีรษะของเธอ
โดยไม่ลังเลเลยสักนิด

- หล่อน อดีตภรรยาผมจริง ๆ

ปีนั้น ผมหมกมุ่นกับการเล่นหุ้น และได้นำ
โฉนดบ้านเป็นหลักค้ำประกันเป็นครั้งสุดท้าย

เธอพูดด้วยน้ำเสียงที่แหบแห้ง : หากไม่
ปรับปรุงชีวิตใหม่ คุณและฉันขาดกัน นับตั้งแต่บัดนี้
เป็นต้นไป เราสองคนไม่ถือเป็นคนกันเอง

พูดเสร็จหล่อนได้คว้ามีด ตัดนิ้วมือของเธอ
อย่างไร้ความปราณี และเดินออกจากประตูไป

แม่ตะโกนเรียกชื่อของเธอและตามออกไป

ผมกลับตัวเป็นคนดีแล้วแต่ก็ไม่สามารถหา
หล่อนและแม่ที่เป็นโรคซึมเศร้าได้

“สบายดีไหม?” ผมถามหล่อนอย่างสำนึก
และสะอื้นให้

ต่อมา ผมช่วยเธอเก็บของแบบเงียบ ๆ และ
ตามเธอไปที่บ้านพักอาศัยของเธอ

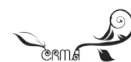
“ลูก กลับมาแล้วหรือ?” เสียงแก่หง่อมดังขึ้น
และมองหน้าหล่อน

ผมตกใจ เดินเข้าไปประคองร่างกายผม
แห้งและกล่าวว่า : “แม่ครับ ผมกลับมาแล้ว”

ผู้เฒ่ากะพริบตามองที่ผมอย่างประหลาดใจ
: “เจ้าเป็นใคร?”

ประวัติของนักประพันธ์

เมิ่งหลิง หรือนางสาวศุภร อธิธิพุมิ คนไทย
เชื้อสายจีน นักประพันธ์จีนชื่อดังในประเทศและ
ต่างประเทศ มีผลงานด้านกวี เรื่องสั้น และนวนิยาย
และวรรณกรรมเด็กสองภาษา เป็นต้น ๑๒ เดิม
ปัจจุบันเป็นบรรณาธิการคอลัมน์วรรณกรรมจีน
หนังสือพิมพ์ตงฮั่ว

ใคร...

อะไร...

ที่ไหน...

นายทหารย้ายออก

ลำดับ	ยศ, ชื่อ - สกุล	ตำแหน่งเดิม	ตำแหน่งใหม่
๑	พ.ท.สมหมาย เศรษฐาวารี	หน.สปร.รร.จปร. (อัตรา พ.ท.)	ฝสธ.ประจำผู้บังคับบัญชา (อัตรา พ.อ.)
๒	พ.ท.หญิง กนกพร ศรีพิทักษ์	หน.รพ.รร.จปร. (อัตรา พ.ท.)	นายทหารประจำผู้บังคับบัญชา (อัตรา พ.อ.)
๓	พ.ท.หญิง วาสินี พุทธานนท์	รอง หก.รพ.รร.จปร. (อัตรา พ.ท.)	นายทหารประจำผู้บังคับบัญชา (อัตรา พ.อ.)
๔	พ.ท.หญิง นิชาภัทร แสงพันธุ์	หน.สปร.รร.จปร. (อัตรา พ.ท.)	นายทหารประจำผู้บังคับบัญชา (อัตรา พ.อ.)
๕	ร.อ.ชัยรัตน์ สิงห์บุลย์	อจ.สกศ.รร.จปร. (อัตรา พ.ต.)	นายทหารควบคุมภายใน ทภ.๓ (อัตรา พ.ต.)
๖	ร.อ.หญิง พิมพ์พร แสงสายัณห์	ประจำแผนก กสปร.จปร. (อัตรา ร.อ.)	ประจำแผนก ผบ.บ.มทบ.๒๑ (อัตรา พ.ต.)
๗	ร.ท.หญิง นฤมล บุญตันทา	นางพยาบาล รพ.รร.จปร. (อัตรา ร.อ.)	พยาบาล รพ.ค่ายสมเด็จพระนเรศวรมหาราช (อัตรา ร.อ.)

นายทหารย้ายเข้า

ลำดับ	ยศ, ชื่อ - สกุล	ตำแหน่งเดิม	ตำแหน่งใหม่
๑	พ.อ.วัฒน์ชัย ทองเลิศ	ฝสธ.ประจำผู้บังคับบัญชา	ประจำ รร.จปร.
๒	พ.ท.พิงการ สายจันทร์	หน.ขส.ทบ. (อัตรา พ.ท.)	อจ.หน.สวท.รร.จปร. (อัตรา พ.อ.)
๓	พ.ท.มานพ เลี่ยนพุดชา	ฝยย.มทบ.๒๙ (อัตรา พ.ท.)	หน.สปร.รร.จปร. (อัตรา พ.ท.)
๔	พ.ต.สรณสิทธิ์ ภูญแจนาค	นกบ.นพค.๑๓ สนภ.๑ นทพ. (อัตรา พ.ต.)	อจ.สวท.รร.จปร. (อัตรา พ.ต.)
๕	พ.ต.ชวลิต ปิ่นทะคุปต์	ประจำแผนก กปค.วพม. (อัตรา พ.ต.)	อจ.สวท.รร.จปร. (อัตรา พ.ท.)
๖	ร.ต.ชชากร ดรุณพันธ์	นายทหารประจำโรงงาน โรงงานผลิตดินกระสุน กรง.รพท.อท.ศอพท. (อัตรา ร.ท.)	ประจำแผนก กกร.รร.จปร. (อัตรา ร.อ.)

ปรับตำแหน่ง

ลำดับ	ยศ, ชื่อ - สกุล	ตำแหน่งเดิม	ตำแหน่งใหม่
๑	พ.อ.สาโรช ธรรมปรีชา	อจ.หน.สวท.รร.จปร.	ประจำ รร.จปร.
๒	พ.ท.ธนาชัย มิ่งมั่น	หน.กกบ.รร.จปร. (อัตรา พ.ท.)	อจ.สกศ.รร.จปร. (อัตรา พ.อ.)
๓	พ.ต.เมธี พลพันธ์	อจ.สกศ.รร.จปร. (อัตรา พ.ต.)	อจ.สกศ.รร.จปร. (อัตรา พ.ท.)
๔	พ.ต.สมภาร เสาวโร	อจ.สวท.รร.จปร. (อัตรา พ.ต.)	อจ.สวท.รร.จปร. (อัตรา พ.ท.)
๕	พ.ต.สุรศักดิ์ กลิ่นขจร	ผช.นายทหารฝ่ายส่งกำลังบำรุง กรม นนร.รอ.รร.จปร. (อัตรา พ.ต.)	อจ.กรม นนร.รอ.รร.จปร. (อัตรา พ.ท.)
๖	พ.ต.อมรเทพ สมราช	อจ.สกศ.รร.จปร. (อัตรา พ.ต.)	อจ.สกศ.รร.จปร. (อัตรา พ.ท.)
๗	พ.ต.กิตติภาพ พรหมดี	ผศ.สกศ.รร.จปร. (อัตรา พ.ต.)	ผศ.สกศ.รร.จปร. (อัตรา พ.ท.)
๘	พ.ต.ปิยะ มิตรรักษ์	อจ.สกศ.รร.จปร. (อัตรา พ.ต.)	อจ.สกศ.รร.จปร. (อัตรา พ.ท.)
๙	พ.ต.พงศกร แก้วกรมเมือง	อจ.สกศ.รร.จปร. (อัตรา พ.ต.)	อจ.สกศ.รร.จปร. (อัตรา พ.ท.)
๑๐	พ.ต.ทวายุ สีไธ	ประจำแผนก สปร.รร.จปร. (อัตรา พ.ต.)	หน.สปร.รร.จปร. (อัตรา พ.ท.)
๑๑	พ.ต.หญิง อุวีวรรณ ตะเภาพงศ์	นกง.รพ.รร.จปร. (อัตรา พ.ต.)	หน.กปช.รร.จปร. (อัตรา พ.ท.)
๑๒	ร.อ.หญิง พิมพ์นดา อภิบาลศรี	นางพยาบาล รพ.รร.จปร. (อัตรา ร.อ.)	ประจำแผนก รพ.รร.จปร. (อัตรา พ.ต.)
๑๓	ร.อ.หญิง กุสุมาวดี ช่วยชูหนู	นางพยาบาล รพ.รร.จปร. (อัตรา ร.อ.)	นายทหารเวชระเบียนและสถิติ รพ.รร.จปร. (อัตรา พ.ต.)
๑๔	ร.ต.อธิปไตย เผ่าทหาร	นายทหารสวัสดิการ กรม นนร.รอ.รร.จปร.	ครูดนตรี กรม นนร.รอ.รร.จปร.

นายทหารเปลี่ยนเหล่า

ลำดับ	ยศ, ชื่อ - สกุล	ตำแหน่ง/เหล่าเดิม	ตำแหน่ง/เหล่าใหม่
๑	ร.อ.หญิง ดวงพร เปรมอาษา	ประจำกอง สกศ.รร.จปร./เหล่า กง.	ประจำกอง สกศ.รร.จปร./เหล่า สบ.

คำถามที่พบบ่อย

ตอบโดย พระอาจารย์คึกฤทธิ์ โสตฺถิผโล วัฒนาป่าพง

(๒๒๘๓) ธรรมแล ย่อมรักษาผู้ประพฤติธรรม
ธรรมที่บุคคลประพฤติดีแล้ว
ย่อมนำความสุขมาให้
นี่เป็นอนิสงส์ในธรรมที่มีประพฤติดีแล้ว
ผู้มีปกติประพฤติธรรม ย่อมไม่ไปสู่อุคติ

พุทธวจน

พระไตรปิฎกไทย (ฉบับหลวง) เล่มที่ ๒๙
สุตตันตปิฎก ขุททกนิกาย ชาดก ภาค ๑ หน้าที่
๔๖๐ ข้อที่ ๒๒๘๓

ดูกรภิกษุทั้งหลาย ! บุคคลที่มีปัญญาคว่ำ
เป็นไฉน ?

บุคคลบางคนในโลกนี้ หมั่นไปวัดเพื่อฟัง
ธรรมในสำนักของภิกษุเสมอ

ภิกษุยอมแสดงธรรมอันงามในเบื้องต้น
งามในท่ามกลาง งามในที่สุด

ประกาศพรหมจรรย์พร้อมทั้งอรรถทั้ง
พยัญชนะบริสุทธิ์บริบูรณ์สิ้นเชิง

แก่เขา เขานั่งบนอาสนะนั้นจำเบื้องต้น
ท่ามกลาง ที่สุดของภิกษุนั้น

ไม่ได้ ถึงลูกจากอาสนะแล้ว ก็จำเบื้องต้น
ท่ามกลางที่สุดของภิกษุนั้น

ไม่ได้ เปรียบเหมือนหม้อคว่ำ ถึงจะเอา
น้ำรดลงที่หม้อนั้น ย่อมราดไป

หาซึ่งอยู่ไม่.....

พุทธวจน

พระไตรปิฎกไทย (ฉบับหลวง) เล่มที่ ๒๐
สุตตันตปิฎก อังคตตรนิกาย เอก-ทุก-ติกนิ
บาตร หน้า ๑๒๓ ข้อที่ ๔๖๙

www.etipitaka.com
โปรแกรมตรวจหาและเทียบเคียง
พุทธวจนจากพระไตรปิฎก

ติดตามการเผยแผ่พระธรรมคำสอนตามหลักพุทธวจน

โดยพระอาจารย์คึกฤทธิ์ โสตฺถิผโล ได้ที่

www.buddhakos.org | media.watnapahpong.org | www.watnapp.com

คลื่น ส.ว.พ. FM ๙๑.๐ MHz ทุกวันพระ เวลา ๑๗.๓๐ น.

ที่วัดดาวเทียมระบบ C-Band ช่อง A | Biz Net Tong Hua เวลา ๐๖.๐๐ - ๐๗.๐๐ น.

👍 วิธีง่าย ๆ ในการผ่าไข่ต้มให้สวย

ไข่ เป็นอาหารที่มีประโยชน์มากมายหลายอย่าง อีกทั้งยังมีโปรตีนเป็นจำนวนมาก ไข่ สามารถนำไปทำอาหารได้หลากหลายชนิด เช่น นำไปทอด นำไปนึ่ง นำไปประกอบอาหารต่าง ๆ และนำไปต้ม ไข่ต้มนั้น คนส่วนใหญ่นิยมนำไปผ่าเป็นซีกและนำไปประกอบอาหารต่าง ๆ เช่น ไข่ลูกเขย เป็นต้น แต่เนื่องจากการผ่าไข่เป็นซีกมักจะทำให้ไข่แตก และจนดูไม่สวยและไม่น่าทานเอาซะเลย วันนี้เราจึงนำวิธีการผ่าไข่ต้มให้สวยมาแนะนำกันค่ะ การผ่าไข่ต้มให้ดูสวยงามน่าทานนั้น มี ๒ วิธี คือ ๑. ใช้เส้นด้ายผ่า โดยการนำเส้นด้ายมา ๒ เส้น ความยาวพอประมาณ ปลายข้างหนึ่งนำไปผูกติดกับอะไรก็ได้ให้แน่น จากนั้นให้ดึงเชือกให้ตึงและผ่ากึ่งกลางของไข่ต้ม วิธีนี้ต้องทำอย่างพิถีพิถันหน่อย เพราะหากดึงเชือกไม่แน่นพอก็อาจจะทำให้ไข่แตกและ ไม่สวยได้ ๒. ใช้มีดผ่า การใช้มีดผ่าไข่ต้มจะต้องนำมีดลงไปจุ่มในน้ำร้อนก่อน เพื่อให้มีดสามารถผ่าไข่ต้มได้ง่าย ๆ หากนำมีดที่ไม่ได้แช่น้ำร้อนมาผ่าไข่ต้ม ก็อาจจะทำให้ไข่ต้มแตกหรือละลาย ไม่น่าทานได้

👍 ทำอย่างไรให้เก็บมะนาวไว้ใช้ได้นาน ๆ

มะนาว เป็นไม้ผลชนิดหนึ่ง ผลมีรสเปรี้ยวจัด นิยมใช้เป็นเครื่องปรุงรสต่าง ๆ ได้มากมายเช่น ยำ น้ำพริก ต้มยำ เป็นต้น นอกจากนี้มะนาวยังมีคุณค่าทางโภชนาการและทางการแพทย์อีกด้วย เช่น ใช้เป็นยาแก้ไอแก้เจ็บคอ แก้สิ่วฝ้า เป็นต้น แต่เนื่องจากมะนาวมีราคาถูกบ้างแพงบ้าง ซึ่งบางครั้งมะนาวอาจจะมีราคาแพงถึงลูกละ ๘ บาท เลยทีเดียว เพราะฉะนั้นในช่วงที่มะนาวมีราคาถูก ก็ควรซื้อติดครัวไว้มาก ๆ แต่หากคุณกลัวว่าเก็บมะนาวไว้นาน ๆ แล้วมะนาวจะเน่าเสียก็ หายห่วงได้เลยค่ะ เพราะวันนี้เรามีวิธีที่จะเก็บมะนาวไว้ได้นาน ๆ มาฝากกันค่ะ

๑. การฝังทราย นำทรายมาใส่ในตะกร้าหรือกระบะที่มีรู รดน้ำแค่พอทรายชุ่มชื้น แล้วฝังมะนาวลงในทราย หมั่นรดน้ำทุกวัน จะสามารถเก็บมะนาวไว้ได้ประมาณ ๑ เดือน

๒. การห่อกระดาษ นำมะนาวล้างน้ำให้สะอาด แล้วผึ่งลมให้แห้ง จากนั้นนำกระดาษหนังสือพิมพ์มาห่อมะนาวเป็นลูก ๆ ใส่ลงไปในถุงพลาสติกมัดปากถุงให้แน่น เก็บเข้าตู้เย็นช่องแช่แข็ง จะสามารถเก็บมะนาวไว้ได้ประมาณ ๓ เดือน โดยที่มะนาวไม่แห้งหรือว่าเน่าเลย

๓. การคั้นน้ำมะนาว นำมะนาวล้างน้ำให้สะอาด ผ่าครึ่งมะนาว แล้วคั้นเอาแต่น้ำมะนาวบรรจุใส่ภาชนะที่สะอาดและมีฝาปิดมิดชิด แล้วนำไปเข้าตู้เย็นช่องแช่แข็ง จะสามารถเก็บมะนาวไว้ได้นาน และรสชาติก็ไม่เปลี่ยนอีกด้วย

